

PROPHET DER VERGANGENHEIT /
TANRILARIN AYAK İZLERİ
ERICH VON DAENIKEN'in araştırması
türkçeleştiren : halit kakinç

●
1979 Econ Verlag Gmb H
1982 cep kitapları a.ş. İstanbul
yayın hakları : (c) Econ Verlag Gmb H, 1979
onk/cep kitapları a.ş. 1982

www.webturkiyeportal.com

1979 econ verlag baskısından eksiksiz olarak
türkçeleştirilmiştir.

●
cep kitapları: 10/bilgi dizisi: 1
birinci baskı: ağustos 1982
ikinci baskı: eylül 1982
üçüncü baskı: ağustos 1983
dördüncü baskı: kasım 1984

●
kapak düzeni: ekin nayıp sağiroğlu
kapak filmi ve baskısı: ebru grafik
dizgi: doğuş matbaası
baskı: engin ofset

ERICH VON DÄNIKEN

tanruların ayak izleri

cep kitapları a.ş.
p.k. 183 sirkeci

**Dost ve ele tirmen
olarak yardımlarını
esirgemeyen Rolf R. Bigler'in
anısına...**

Ç N D E K L E R

1 — Ahid Sandı ı'nı Ararken	7
2 — insano lu Do aya Üstün Geliyor	53
3 — Çözülmemi Sırların Cenneti Malta	85
4 — Tarih Tekerrürden ibarettir	142
5 — Tanrıların Alâmetleri mi? Tanrılar için Alâmetler mi?	178,
6 — Gerçek Kral Listeleri	209
7 — Geçmi in Peygamberi	229
Bibliyografya	252

FOTO RAF HAKLARI

Manna Makinesi (Dale Sassoon, Londra, 1978), Küresel Futbol ebekesi (Sputnik, 9/1974) ve Kral Listesi WB 444 (Schmidtke: Babilonya Kronolojisi'nin Kuruluşu, Münster 1952) dımda kalan tüm çizim ve foto raflar ile her türlü yayın ve kullanım hakları Erich von Daeniken'e aittir.

www.webturkiyeportal.com

B R

AH D SANDI İNİ ARARKEN

Rakipsiz dedektif hikâyeleri" yazan Agatha Christie, bir röportajı sırasında, iyi bir cinayet kurgulamasıyla ilgili olarak ideal motifleri açıklamı tı. Ona göre, sa lam motiflerle i lenmi bir cinayetin i in en sonunda aç ı a çıkması, hem tatmin edici hem de heyecanlandırıcı bir faktördü. Bununla birlikte, zihinleri hemencecik terk etmeyen üphe kırıntılarının üzerinde de önemle durmak gerekti ini vurguluyordu. Hayal ürünü cinayetlerden söz ediyordu Agatha Christie. Oysa ben sizlere gerçekten olup bitmi , fakat bu ya lı bayanın çizmi oldu u çerçeveye hiç nü hiç uyum göstermeyen bir cürümden söz etmek istiyorum.

Benim için bu suç, dinsel bir çerçeve içerisinde i lenmi tir. Bize anlatılanlara göre, Tanrı'nın Musa'ya bir «Sandık» yapmasını emretti ini biliyoruz. Konuyla ilgili direktifleri Tevrat'ın «Çıkı » bölümünde okuyabiliriz. (25, 10) Anla ılan odur ki, bu direktifler yalnızca sözlü olmayıp, belirli bir Sandık Modeli'nden kaynaklanmaktadır:

«Bak ve da da sana gösterilen örneklerine göre yap.»
Tevrat, Çıkı 25, 40

Bu sandık, i lenen cürmün maddî delillerinden biridir. Bu nedenle de öncelikle göz önünde bulundurmaklı ımız gerekmektedir. Fakat, söz konusu cinayetler öylesine eski bir zamana aittir ki* ça da bir TV dizisinin aile içerisinde tartışıldı ı gibi, uzmanlar üzerinde hâlâ kafa yor maktadırlar.

Acaba bu sandık ne tür bir nesne idi?

te hikâyenin tam bu noktasında, dinbilimciler gerçek birer polis müfettihi rolüne bürünerek, birbirleriyle çelişen fikirleri sürerler. *Pierre Universal* Sözlüünde, Ahid Sandığı diye bilinen sandık öyle tanımlanır:

'Akasya ağacından bir sandık. 1.75 m. uzunluğunda, 1 m. boyunda ve 1 m. genişliğinde; içi ve dışı altınla kaplı' (C')

Ünlü ilâhiyatçılardan Dr. Hugo Gressmann'a kalırsa, sandık biraz daha ufaktır: (2)

'Yaklaşık 1.25 m. uzunluğunda, 0.75 m. boyunda ve 0.75 m. genişliğinde.'

Do rusu kusursuz, fakat oldukça noksan ayrıntılar. Çok daha meraklı ara tirmacıların elinden çıkan Kabbalistik eserlerin en ünlüsü olan Zohar'da daha geniş bilgilerle karşılaşırız. Fakat, büyük ihtimal ile, M.S. 130 ile 170 yılları arasında gün ışığına çıkan bu kitap, gizli bir Musevî eseri olduğundan, resmî kayıtlar için kaynak olmamıştır.

Bununla birlikte, Ahid Sandığı'na yaklaşık 50 (!) sayfa ayırımı ve detaylı suçbilimcilerin gözünden kaçan çok ince ayrıntılara kadar inmiştir.

Ahid Sandığı'nın Zohar'da «Günlerin Eskisi» eklinde tanıtılması da ilk bakışta oldukça ayrıktır. Biraz daha dikkatle incelendiğindeyse bu ismin sandığa yönelik olduğu açıkça ortaya çıkar.

Zohar'daki tanımlar, Çıkış bölümündeki hesaplara uygundur. İsrail'in Tanrısı Yahova, kesin ayrıntıları da vererek, Musa'ya «Günlerin Eskisi» için bir sandık yapmasını emreder. Bu kap, o olağanüstü «Günlerin Eskisi» ile birlikte Çöl Yolculuğu'na birlikte götürülecektir.

Buraya kadar böyle bir sandığın varlığına hiç kimse itiraz etmemektedir. Ölçüleri ise, uzmanlar arasında ihtilaf yaratmaktadır. Dinbilimsel Cinayet Bürosu, bu sır dolu sandığın amaçlarıyla ilgili olarak da hemfikir olmaktan uzaktır.

Eski bir Tevrat'tan alınan tasvirde, Ahid Sandığı'nın nakledilişi gösteriliyor.

Reiner Schmitt'e göre sandık, 'kutsal bir taş için öngörülmuş bir çeşit kap'tır.' (3)

Martin Dibelius bu konuda kuşkuludur: «İlahî özellikler içeren boş ve devingen bir taht» ya da «üzerinde kutsal bir kişinin durması veya oturması için yapılmış bir yolculuk arabası.» (4)

Dinbilimciler bile henüz amacı doğru dürüst belirlemediğimizken, biz nasıl edip de maddî kanıtlara ulaşacağız?

Dinbilimci R. Vatke'nin 1835'lerde, Ahid Sandığı'nın boş olduğunu, çünkü içinde Tanrı'nın oturması için hazırlandığı şeklindeki yaklaşımı, daha öte araştırmaları gereksiz kılmıştır.

Harry Torczyner (<), ikisi Musa'ya verilen yasaları içeren Kitabeler olmak üzere, Ahid Sandığı'nın protokolleri içerdiğini öne sürmüştür. Harry Torczyner, bu noktada,

hem klasik «Ahid Sandı ı» kavramına hem de bu sandı ın içeri ine belirli bir üphe ile bakan meslekta ı Martin Dibelius'un⁽⁴⁾ görü lerine yakla maktadır.

Bu esrarengiz sandı ın a ırlı ı da ba liba ına bir tar-
tı ma konusudur. Hâkimler'den biri olan Peygamber Sa-
muel, profesyonel bir gözlemci gibi unları yazar:

«Ve imdi, bir yeni araba ile boyunduruk vurulmamı
emzikli iki inek alıp hazırlayın... Ve R[^]:U N san-
dı ını alıp arabanın üzerine koyun: ve gu*«dh takdi
mesi olarak ona ödeyece iniz altın eyleri küçük bir
sandık içinde onun yanına koyun?»

Tevrat, I. Samuel 6, 7 8

Üstelik, Hâkim Samuel, sandı ın nakli için kullanılan
di er bir arabadan da söz açar:

«Ve Â4[^]'ın sandı ını yeni bir arabaya koydular, ve
onu tepede olan Abinadab'm evinden kaldırdılar:
ve Abinadab'm o ulları Uzza ve Ahyo yeni arabayı
sürüyorlardı.»

Tevrat, II. Samuel 6, 3

Yahova'nın ruhbanları Levililer tarafından ta mılabil
di i dü ünülürse, bir veya iki araba üzerinde nakledilen
ve de iki yeti kin inek tarafından çekilen sandı ın, 300
kilodan daha a ır oldu u söylenemez:

/ i' • •

«Ve öyle oldu kı, <JR/y>. ^IN sandı ını ta ıyanlar altı
adım yürüyünce bir ö^üz ve besili bir buza ı kurban
etti.»

Tevrat, II. Samuel 6, 13

Aslını isterseniz, Musa'nın «Levililer»de bu söz ko-
nusu ruhban sınıfını e itti i gibi, bizler de ü Kutsal Kitap

«...Ve vaki oldu ki, ~~KA~~ BİN SANDIĞINI TAŞIYAN-
LAR ALTI ADIM YÜRÜYÜNCE...»

suçbilimcilerine doğrudan bir müdahalede bulunabilme-
liydik.

Dü ünür ve matematikçi Lazarus Bendavid (1762
1832) Berlin'de ya amı tı. Musevî Serbest Okulu'nun yö-
neticisi ve aydın kafalı bir insandı. Aynı zamanda da,
ünlü *Spencerschen Zeitung* gazetesinin⁽⁷⁾ ba yazarı idi.
Ça da larına göre, tanınmı bir Yahudi bilim adamı ve
dü ünürü olan Bendavid, konuya öyle bir yakla ım geti-
riyordu:

«Musa'nın günlerindeki bu Sandık, elektrik aygıt-
ları ile donanmı komple bir sistemi içeriyor ve bu sis-
tem dahilinde i görüyordu.»

Lazarus Bendavid yalnızca zekî bir insan olmayıp, ça-
mın da oldukça ötesinde bir ki iydi. Ortodoks bir Yahudi

olarak Zohar'ı okumu muydu? E er okumu ise, «Günlerin Eskisi» ile kar ıla mı mıydı? Bu bölüm zihninde birtakım üpheler uyandırmı mıydı? Elde etti i mevcut ara tırmalarla tatmin olmamı mıydı? Hiç üphesiz, sadece belirli ve seçkin bir grubun Sandık'la temas hâlinde bulundu unu, bu ileri gelen ruhban sınıfının bile her aıaktan günü sandı ın yanına sokulamadıklarını gayet iyi biliyordu. Çünkü Sandık, tehlike arz ediyordu!

Bendavid.

«Talmudçulara kalırsa, Kutsalların Kutsalı'na yapılacak her ziyaret, beraberinde ölüm tehlikesini de taıırmaktaydı.

Ruhbanların ba ı daima belirgin bir korkuyla yakla ıyor ve sa salim geri dönmesi hâlinde, .o günlük var-tayı atlattı ından ötürü sevinç duyuyordu,»

Cinayet hikâyemiz giderek karma ıkla ıyor! Ve Ahid Sandı ı el de i tiriverdi! Muzaffer bir sava ın ardından, Batı kökenli bir branî Kabilesi olan Filistîler, Sandı ı müsadere ediverdiler. Bu esrarengiz aygıtın srailo ulları için ta ıdı ı önemin farkına varmı ve sahipli ine konmakla birtakım ayrıcalıklar edineceklerini umu lardı.

Ne var ki, Filistîler bunu kullanabilecek talimatlardan yoksundular ve konuya yabancıydılar. Kısa bir zaman sonra, Sandık ile yakın ili ki kurmayı deneyenlerin ya hasta dü tü ünü ya da ölüp gittiklerini fark ettiler. Aygıtı ehirden ehire dola tırmaya ba ladılarsa da, netice de i -medi. Ne idü ü belirsiz nesneye her kim yakla tıysa, çı-banlar döktü, derileri pul pul soyuldu, tüyleri, kılları yo-lundu. ster çocuk ister ergin ki i, korkunç a rı ve sızılar her yanlarını kapladı, kusmalar ve ısırap dolu ölümler birbirini izledi.

Hâkim Samuel, olaylara tanıktı:

«Ve ça ırıp Filistîlerin bütün beylerini topladılar ve dediler: srail A">hmm sandı ını gönderin, ve yine

yerine gitsin, ve bizi ve kavmimizi öldürmesin. Çünkü bütün ehirlerde ölüm a kınılı ı vardı: *t\$ Sb.m eli oralarda çok a ır oldu. Ölmeyen adamları âa urlar kapladı, ve ehriin feryadı göklere çıktı.»

Tevrat, I. Samuel 5, 11 12

Filistîler tam yedi ay boyunca bu eytanî aygıtın tasallutuna u radı. Sonunda hepsi, bu belâdan kurtulmayı murad etti. ki öküz tarafından çekilen bir arabanın üzere-yine yerle tirdiler ve hayvanları Beyt eme sınırına do ru kamçıldılar.

Bir sabah vakti, Beyt eme 'liler derede bu day bi-çerken, kar ılarında arabayı ve üzerinde sandı ı gör-düler. nekleri kurban ettikten sonra, Sandık'la il-gili olarak ne yapılması gerekti ini bilen Levilileri ça ırdılar. Ne var ki, Sandı ın ne denli tehlikeli ol-du unu bilemeyen tam 50.070 insan korkunç bir ekilde can verdi. Biraz fazlaca meraklı olduklarından Sandı a yakla mı lardı ve Tanrı cezalarını vermi ti.

I. Samuel, 6 19

Bu noktada, Sandık, yeniden kendisini imâl eden halkın eline geçmi durumdadır. Fakat ne çare ki, ne i e yaradı ını hâlâ bilememekteyiz.

Cinayet hikâyesi devam etmekte, fakat belirli bir çözüm yava yava kendi kendini ele vermektedir.

1978 yılında *Matna (Kudret Helvası) Makinesi* adın-da bir kitap yayınlandı. Elektronik danı man George Sas soon ile biyolog ve mühendislik üzerine yazılar yazan Rodney Dale'in ortak çalı ma ürünü olup Londra'da basılmı tı. Britanyalı ara tırmacılar Zohar'ın «Günlerin Eskisi» bölü-müne günümüz biyolojik ve teknik bilgiler ı ında e ilerek yeni bir bakı açısı getiriyorlardı. Aynen Bendavid'in de öngördü ü gibi Ahid Sandı ı'nın teknik bir aygıt oldu una ve srailo ullarının çöldeki yolculukları sırasında, bol mik-tarda protein ihtiva eden «kudret helvası» üretti ine karar vermi lerci.

Britanyalı bilim adamları George Sassoon ve Rodney Dale, Zohar'daki tanımlama ve tasvirde hareketle, «Kudret Helvası Makinesi»nin bir benzerini meydana getirdiler. Sonuç: Ye il yosunu protein yüklü bir gıdaya dönüştüren radyasyon yüklü bir aygıt.

Artık sorgu sual faslı dev bir adım katetmi bulunmaktadır. Ahid Sandığı = Günlerin Eskisi = Kudret Helvası Makinesi. te denizyollarının sefer çizelgesi kadar hatasız bir formül! Teknoloji, dinbilimciler için özel bir ilgi alanı oluşturmamış, kendilerini suçbilimciler takımından ayrı olarak ele alamıyoruz. Artık bu noktalar açığa çıkmıştır:

— Ahid Sandığı Kutsalının Kutsalı olmayıp, yiyecek üreten bir makinenin deposudur;

— Yanma yalnızca seçkinler yanaabilir, çünkü bu kişiler, makinenin kullanımıyla ilgili olarak eğitilmişlerdir;

— Makinenin yanma sokulan fazlaca meraklılar, aynı şekilde hastalanmakta veya ölmektedirler, çünkü makine yüksek dozda radyoaktivite yüklüdür.

Bu bilgilerin ışığında, Ahid Sandığı Davası, yeni bir görünüm kazanmıştır. Öyle ki:

Bilinmeyen birtakım nedenlerden ötürü, dünyadaki varlıklar bir grup insanı çevrelerinden ve insanlığın geri kalan bölümünden iki nesil için koparmayı uygun bulmuşlardır. Kendilerine aracılık eden bir peygamber vasıtasıyla, bu seçilmiş grubun, uygarlıktan uzaklaşmasını emretmişlerdir. Bu seçkinlerden biri olan Musa'nın önderliğinde, sıraları sahraya doğru yola koyulmuştur. Yeryüzündeki varlıklar bu göçebe kavmi düzenlerinden korunmuş, saldırıya geçen Mısırlıları suda boğmuşlardır:

«Ve sular dönüp sava arabalarını ve atlarını, onların arkasından denize girmiş olan bütün Firavun ordusunu örttü; onlardan bir nefer bile kalmadı.»

Tevrat, Çıkış 14, 28

Benzeri tüm yetkin araştırmacılar gibi, FBI da, yukarıdaki olguyu açıklamaya çalışan dinbilimcilerin tüm iddialarını bir çırpıda reddeder ve saçmalıklarla tanımlar. Çünkü bu iddialara göre, Beni Sırail, çekilmiş suların önünde sazlıklar ve kum tepeliklerinin arasından yürürken, aynı hatı izlemeye çalışan Mısırlıların üzeri seller gibi sular tarafından örtülüyordu.

Bu seçkin kavme birtakım özellikler atfedebiliriz. Fakat, Nil Nehri'ni gözleyerek, bir yılı ilk kez 365 güne bölen bir Mısır insanının da gelgit olayı hakkında tamamen cahil olabileceğini düşünemeyiz.

Hayır! Mısırlılar, gözleri kapalı bir şekilde ölüme gitmemişlerdir! Mısırlılar, esrarengiz bir melek, bir ate sü-tunu tarafından, kasten yollarından saptırılmışlardır:

«Ve sırail ordusunun önünde yürüyen *Atehin meleği* yerini de i tirip arkalarında yürüdü; ve bulut direğini önlerinden yerini de i tirip arkalarında durdu; ve Mısırlıların ordusu ile sırail ordusunun arasına geldi;

ve bulut ve karanlık vardı; fakat geceyi aydınlatıyordu; ve bütün gece biri ötekine yakla madı.

Tevrat, Çıkı 14, 19 20

Bu bulut, bazı ara tırmacıların tahmin ettikleri gibi, meteorolojik bir olgu de ildi. Musa, bulut dire inin, sra ilo ullarına yol gösterici oldu unu açıkça ifade etmektedir:

«Ve gündüzün ve geceleyn yürüsünler diye; *k*ü* onlara yol göstermek için, gündüzün bulut dire inde ve geceleyn onlara ık vermek için, ate dire inde, önlerinde gidiyordu; gündüzün bulut dire i, ve geceleyn ate dire i kavmin önünden ayrılmadı.»

Tevrat, Çıkı , 13, 21 22

Rastlantısal meteorolojik fenomenler genellikle birkaç saniye, birkaç dakika bazen de birkaç saat sürer. Aylar ve yıllarca devam edegeldikleri ise görülmemi tir. Bu açıklama da pek deneysel sayılmaz.

Bireysel olarak bir tek sraili'nin ya da küçük bir grubun pe inde olmadı ımız için, daha dar kanallardan geçmek zorunda olan suçbilimcilere kıyasla, i imizin kolaylı ndan söz edilebilir. Vah i bir beldeyi katleden büyük bir göç dalgasının pe indeyiz. Dü man ma lup edilmi tir ve yol açıktır. üphesiz, binlerce kadın, erkek ve çocu u günümüzün en modern ordularının bile zorlukla ba edebilece i bir vah et diyarından geçirmek ve taze gıda ihtiyaçlarının üstesinden gelmek, son derece zorlu bir te ebbüstür.

Her eyiyle dü manca olan tüm çevresi ile birlikte çöl iklimi, + 58 C° ile 10 C° arasında de i en bir ısı sunar insano luna. Yıllık ya ı ortalamasının 10 santimetreyi a -tı ı nâdirdir. Dev bir konuk kitleyi doyurarak açlı mını gi-derecek do al ürünlerden yoksundur. Bütün bunlara ra

men, Musa, halkını bu yanar cehennemden geçirme riskini göze almı tır.

srail halkının yiyece ini kim temin etmi tir?

Kendilerine dünya dı ı varlıklar yardımcı olmu tur ve Musa durumdan haberdardır. «Yanar Çalı»da kendini gösteren Tanrı, Çıkı döneminin zorlu yılları boyunca yardımcı olacak bir de makine arzetmi tir.

Harika bir makinedir bu. Gecenin çi i ile mikroskopik bir çe it ye il yosunu karı tırarak ihtiyaca uygun miktarda yiyecek üretmektedir. Musa'nın da i aret etti i gibi, zaman zaman menünün tekdüzeli inden yakınmalar olursa da, hiç de ilse aç kalan yoktur.

Çi ve ye il yosun bile iminden olu an yiyecek, radyasyon yoluyla üretilir. Radyasyon enerjisi gerektirir. Çıplak çölün göbe inde bu enerji nereden temin edilebilir? Bu ne tür bir enerji kayna ıdır ki, aradan kırk yıl geçti i halde hâlâ tükenmez?

Bugün ise bu soru i aretini kazıyabiliriz. Mevcut teknolojimiz, bize söz konusu aygıtın olsa olsa bir mini nükleer reaktör oldu unu söylemektedir. Bu tür reaktörler hâlihazırda mevcuttur ve bir süreden beri faaliyettedir. 1978 ubat ayından bu yana, resmî kaynaklar aracılı ıyla bu konuda bilgi sahibiyiz.

Rus Casus Uydusu «Cosmos 954», Kanada'da Büyük Esir Gölü kıyılarına dü er. ABD Hava Kuvvetleri Stratejik Bombardıman Komutanlı ı alarına geçer. Denizaltılara ifreli mesajlar ve emirler iletilir. Rbket üslerindeki bütün izinler kaldırılır. NATO tam kırmızı alarm durumundadır. 'Cocos 954', 45 kilodan fazla radyoaktif uranyum 235 ta ımaktadır. Uzmanlara göre bu miktardaki bir enerji 1000 yılı a kın bir süre boyunca hiç durmadan radyoaktivite üreterek ülkeyi zehirleyebilir ve gökyüzünü radyoaktif bulutlarla kaplamayı sürdürebilir. 'Cosmos 954' dü erken, sürtünmeden ötürü reaktör yumu ayarak erimi , ölümcül muhtevası bo almı tır. Politikacılar kibarca el sıkı ırlar ve

tanrıların ayak izleri

17/2

karıklı güvenceler verilir. Ne var ki, bu tokala malar yalnızca politik gerginli i yumu atabilir. Radyoaktif emisyon ise yerli yerinde durmaktadır.

Bundan bir süre sonra Hindistan Hükümeti, yıllar önce CIA tarafından uzman da cılara, Himalayalara bir mini reaktör ta ıtıldı mı, bu aygıtın Çin'i dinleme ve gözleme operasyonları için bitmez tükenmez bir kaynak olu - turdu unu açıklamı tır.

Mini reaktörler plütonyum atomlarının da ılmasıyla enerji üretir. A ır su ve sıvı yakıt gücü kullanan büyük ölçekli atomik istasyonların aksine, mini reaktörlerde radyasyon enerjisi do rudan elektri e dönü ür. Mini reaktör radyasyon salıverir. Tehlikelidir, fakat bu tehlike kaçınılmaz de ildir. Nitekim yürekli bir grup da cı. Himalayaların tepesine ta ımı ve sa salim geri dönmü lerdir.

Mini reaktörler gelece in uzay gemilerinin ba ımsız enerji kayna ıdır. Radyasyon kullanarak su ve ye il yosundan besin üreten bir makine, yıldızlararası uzay yolculu u yönünden büyük bir önem ta ımaktadır. Sassoon ve Dale'in bu yakla ımlarının uzay yolculu u uzmanlarınca dikkatle gözden geçirildi inden eminim. Güvertelerinde 'Kudret Helvası' makinesi bulunduran uzay gezginleri için, hiç üphesiz en önemli sorunlardan bir tanesi çözülmü olur.

Kutsal Da ın üzerinde 'Tanrı' tarafından Musa'ya gösterilen sandık, herhalde açıkta bırakılamazdı. Belki bitmek tükenmek bilmeyen kum fırtınaları aygıt için zararlı idi. Belki de i ken ve yüksek ısı oynamalarına kar ı mutlaka bir koruyucu mekanizma gerekiyordu. Eelki de, yola koyulan srail Halkı'nın, gıdalarını temin eden kaynak hakkında bir ey bilmemeleri zorunluuydu. öyle veya böyle, verilen ölçülere göre, belirli bir modele uygun bir de muhafaza sandı ı yaptırılmı tı. Bu açıdan, Ahid Sandı ı asıl madde de il, yalnızca Manna Makinesi'ni barındıran bir kutudan ibaretti. Böylece her iki hedef de gerçekleş mi

oluyordu. Hassas makine, hem zarar verici dı etkenlerden hem de meraklı nazarlardan korunma altına almıyordu. Uzun molalar boyunca bu «fabrika»nm çevresine bir çadır kuruluyor ve radyoaktivite tehlikesini bertaraf edebilmek için daima kampın dı ına yerle tiriliyordu:

«Ve Musa çadırı alırdı, ve onu ordugâhtan dı arı, ordugâhtan uzak kurardı; ve ona Toplanma Cadın derdi.»

Tevrat, Çıkı 33, 7

Maddî delillerin pe inde iz sürmeye devam edelim. Artık epeyce yol katettik, nasıl çalı tı ı hakkında bile fikrimiz var.

Sassoon ve Dale, Zohar Kitabı'nı etüd ederek makinanin yapımı üzerinde çalı ırlarken, «Günlerin Eskisi» bölümünden yeni bir ey ö rendiler. Kudret Helvası için bıkıp usanmadan tam altı gün çalı ılıyor, belli ki yedinci gün ise makine temizleniyordu. Ve bu bakım i lemi, Musa* nın karde i Harun tarafından yönetilen Levililer tarafından gerçekleş tiriliyordu. Harun da Musa ile birlikte da a tırmanmı ve büyük ihtimalle bu konuda belirli bir e itime tabi tutulmu tu. Tanrı ö retmi ti ona:

«Ve **R. Aa** ona dedi: Git. in; ve sen ve seninle beraber Harun çıkacaksınız; fakat kâhinlerle kavra R.' .'AM çıkmak için geçmesinler, tâ ki O, onlara hücum etmesin.»

Tevrat, Çıkı .19, 24

Ara tırmanın bu a amasında ne tür hükümler yürütülebilir?

— Göçen halkı himaye ve onlara refakat eden dün-yâ dı ı varlıklar, belirli bir grubu çevreden soyutlamı - lardır;

—r Dünya dı ı varlıkların uzay gemileriyle servis imkânları yoktur. Yoksa himayelerine aldıkları halkı bu e- kilde nakledebileceklerinden söz edilebilir;

— ni yapan dünya dı ı varlıkların sayısı son derece kısıtlıdır. Da a ini yapar yapmaz, uzay gemisinin komutanı, derhal Musa ile temas kurarak, da m çevresinde bir koruyucu mekanizma olu turmu ve da ı meraklılardan uzak tutmu tur:

«Ve R.'; < Musa'ya dedi: In, kavme (enbih et, sakın R ^ j ^ görmek için sınırın geçm>; «ler, ve bir ço u yoK olmasın... Ve Musa RA *H6 dedi: Kavm Sina Da ina çıkamaz; çünkü sen: Da a sınır koy, ve onu takdis et, diye bize tenbih ettin.»

Tevrat, Çıkı 19, 21 23

Sayıcı az olan uzay dı ı varlıklar, üstünlüklerini teknolojik gösterilerle kanıtlamı lar, Mısır Ordusu'nu püskürten sraillileri koruyan Ate Dire i ile sıcak gazları yakan ve yüksek sesler çıkaran geminin bazı ünitelerini kullanımlardır:

Musa, Ahid Sandı ı ile kar ı kar ıya.

• • \

«Ve Sina da ı, hep tütüyordu, çünkü R•. \ onua üzerine ate içinde inmi ti; ve onun dumanı ocak dumanı gibi çıkıyordu, ve bütün da çok titredi»

Tevrat, Çıkı 19, 18

Uzay Gemisinden bir besin üreten makine indirilerek Musa ile Harun'a teslim edilmi ti;

— Makinenin nakli gerekti inde, belirli bir kutuya, Ahid Sandı ı'na yerle tiriliyordu;

— Makine, boyunduru a ko ulmu bir çift öküz tarafından ta ınmakla birlikte, 300 kg.'dan daha fazla olamazdı, çünkü arasıra da olsa, erkeklerin omuzlarında nak ledifü i oluyordu;

— Sandı ın yanma yakla anlar ya hastalanıyor, ya ölüyor veya çıban ve sivilceler döküyorlardı;

— Sandı ın içinde ne ta ındı ını hiç kimse bilmiyordu. Halkın tek bildi i, Tanrı'nın kendilerine yiyecek temin etti i idi. Sandı ın çevresini saran çadır bezi aynı zamanda büyük bir sırrı da gizliyordu;

— Özel e itim gören Levililer, koruyucu kıyafetleri ile bakım hizmetlerini yerine getiriyor, fakat onlar bile ne tür bir makine oldu unu bilemiyorlardı. Ruhbanların bile öldükleri birtakım olayları göz önünde bulundurarak, makineden haklı olarak korkuyorlardı.

«Ahid Sandı ı Davası» ile ilgili ara tırmalarımızın neticesinde bugün için söyleyebileceklerimiz bu kadardır.

Peki daha sonraları ne oldu?

Sandık ve gizemli muhtevasının ba ına neler geldi?

Nerede son buldu?

Varlı ını hâlâ sürdürüyor mu?

Onu yeniden bulabilir miyiz? Nasıl bulabiliriz?

O boyut ve a ırlıktaki bir nesne, toz olup uçamaz ya z sürmeye devam edelim.

'Çıkı 'taki tanımlardan hareket edecek olursak, makine, normal düzendeki hizmetini sürdürmü , Vâdedilen Ülke'ye gelmesi ile, fonksiyonunu yitirmi tir. Süt ve bal akan pirdede, aynı monoton menüye gerek yoktur.

Ne var ki, ilk gelenlerin, yolculuklarında, kendilerine yiyecek sağlayacak bir makine getirdiklerine inanıyorlar. Endüstri casusu olarak bu yorulmak nedir bilmeyen makineye sahip olmak ister. Sraile'lerin galebe çalarak makineyi ele geçiren, ardından bir dizi belâya uğrayan Filistîler konusuna daha önce değinmiştik.

Beyleme'ye ulaşan Sandık'ın kaderi ne gibi bir yol izlemiştir? Hiç de ilse 20 yıl boyunca bir barakada muhafaza edilmiştir:

«Ve Kiryat yearim ahalisi geldiler, ve Sraile'leri N sandık'ını çıkardılar, ve onu tepede taşıyan AB NAD ^B' in evinin içine götürdüler, ve B. \j£B N. sandık'ını beklemek için onu Eleazar'ı takdî'ettiler. Ve vaki oldu ki sandık'ın Kiryat yearim'e kondu u günden sonra çok vakit geçti, ve yirmi yıl oldu; ve bütün Sraile'lerin evi için: B ödediler.»

• Tevrat, I. Samuel 7, 12

Büyük ihtimalle, makine uzun zamandır çalışmıyordu; hiç kimse ilgilenmediğinden tamamen unutulup gitmişti.

Yaklaşık M.Ö. 1000 yıllarında yaşıyan Sraile'nin ilk kralı Saul, damadı Kral Davud'a (M.Ö. 1013-973), zamanında o denli ilgi toplayan aygıtı hatırlatan ve hatırlayan ilk kişi oldu. Kral Davud'un Sandık ile ilgilenmeye başladığı sıralarda, söz konusu nesne, hâlâ Abinadab'ın barakasında bulunuyordu. Her ne kadar meraklı uyandıysa da, bu müfak, sandık'ı yeni yaptırdığı sarayın bir odasına naklettirecek bir ölçüye varmadı. Belki de tüyleri döken hastalıkların anısından ürkmüştü. Ya da bu ucubeye, özel bir oda açtıracak kadar önem atfetmedi. Öyle veya böyle, kayınpederini'^talimatına uyarak yanında 30.000 kişi ile birlikte «*Alrthun sandık'ını Baale yahuda'dan çıkarmak*» (Tevrat, II. Samuel 6, 1) için harekete geçene kadar belirli bir zaman gerekti.

Bu nakliye sırasında bir başka harika daha yaşandı:

«Ve AUfe.va sandık'ını yeni bir arabaya koydular, ve onu tepede olan Abinadab'ın evinden kaldırdılar; ve Abinadab'ın oğulları Uzza ve Ahio yeni arabayı sürüyorlardı; ve Ahio sandık'ı ile beraber onu tepede olan Abinadab'ın evinden kaldırdılar, ve Ahio sandık'ın önünde yürüyordu... Ve Nakon'un harman yerine geldiler, ve Uzza Ahio'ya elini uzatıp tuttu; çünkü öküzler tökezlemişlerdi: ve Uzza'ya karışık RABMN öfkesi alevlendi; ve düzensizli yüzünden Ahio, onu orada vurdu: Orada Ahio sandık'ı yanında öldü.»

Tevrat, II. Samuel 6, 3-7

Makine ile ilgili araştırmamızda bir yeni belge daha. Yirmi yıllık bir atâletten sonra yine elektro oklaç üretiyor! Diğer bir deyişle, mini reaktör hâlâ enerji yaymaya devam ediyor. Bundan sonraki kovu turmamız için son derece önemli bir nokta.

Ufak tefek aksilikler atlatılır ve sandık ile muhtevası güvenlik içinde Kudüs'e ulaşılır. Kral Davud Öylesine sevinir ki, memnuniyetinden dans eder. Bütün elbiselerini savurup atar ve anadan doğma çıplak kalır. Sahip olma duygusundan ötürü müdür bu sevinç? Yoksa, makinenin yeniden faaliyete geçmesi için Yahova'ya yakaracak mıdır? Halkı için kudret helvası mı isteyecektir?

Sandık'ın sahip olmaktan dolayı onur duymaktadır, fakat ne sarayına kor, ne de onun için bir tapınak yaptırır:

«Ve Rj i4pN sandık'ını içeri getirdiler, ve onun için Davud'un kurmuş olduğu çadırın ortasındaki ve* rine onu koydular.»

Tevrat, II. Samuel 6, 17

Esrarengiz nesne, Davud'un halefi Kral Süleyman (M.Ö. 965-926) yönetimine kadar bir kez daha suskunluk

dönemine girdi. Kral Süleyman, Kutsalların Kutsah'ı Ta pmak'ta özel olarak korunan bir odaya yerle tirdi. Burada, tam 300 yıl boyunca srail Krallı ı'nın sava ve felâketle- rinden etkilenmeden kaldı. Bu dönem zarfında çapulcular 4 kez alto ve mücevher gibi kıymetli birtakım e yaları ya maladtlarsa da, sandı a dokunulmadı. En azından ka- yıtlarda bu konuda bir bilgiye rastlanılmadı. Anla ılan çapulcular ziyet ve mücevherat ile daha fazla ilgilen- mi lerdı. Sandı ın varlı ından haberdar de iller miydi? Esrareniz muhtevastından mı korkmu lardı? srailliler, çöl serüveninin bu paha biçilmez arma anını gizlemi ler miydi? Nerede oldu unu bilen yok muydu? Acaba bu yüzden mi izleri yok olmu tu? Tevrat'ın bir ba ka bölümünden, artık pek fazla önem atfedilmedi i sonucunu çıkartabiliriz:

«Mukaddes sandı ı srail Kralı Davud'un o lu Sü- leyman'ın yapmı oldu u eve koyun; artık sizin omuz- larınızda yük olmayacaktır.»

Tevrat, II. Tarihler 35.3

Tahminlere göre, Sandık, Kudüs'ün tahribatı sırasın- da (M.Ö. 586) kaybolmu tur; Soru turma ne kadar zor la ırsa zorla sm yolumuza devam edece iz. Mücadeleden bu kadar çabuk vazgeçecek de iliz.

Fakat, öncelikle ikinci bir durum fespit raporu hazır- layalım:

— Makine, artık «kudret helvası» üretmemektedir.

.. — .Nasıl çalı tı mı bilen yoktur.

— Uzun bir süre âtil kaldı ı halde, mini reaktör hâ- lâ i lemektedir. Meydana getirdi i elektrik gücü, sandı a dokunan Uzza'yı öldürmeye yetecek kadar yüksektir.

— Üç kral; Saul, Davud ve Süleyman Sandıktan ürkmekte ve onu gizli tutmaktadırlar.

— Zamanın akı ı içinde, sandık, çöl yolculu u bo- yunca ta ıdı ı espriyi ve dinsel önemini yitirmi tir.

— Muhtemelen, dünya dı ı varlıklar ortadan kaybol- mu lardır.

Yeni izimizi sürmeye koyulalım.

Peygamber Yeremya (M.Ö. 627 585) ve ça da ı He zekiel dönemlerinde, dünya dı ı varlıklar birdenbire yeni- den arzı endam ediverirler. Yeremya'dan, hâlâ tehlikeli bir biçimde radyoaktif tehlike barındıran aygıttan kurtulma- sını isterler.

Eski Ahid'in büyük peygamberlerinden biri olan Ye- remya, huzursuz bir karakter çizer. Kudüs'ün kuzeyinde Küçük Anatotta kentinde yeti mi , putperestlere kar ı sert- li i ve her türlü ahlâksızlı a kar ı katı tavırları ile ça da - larına oldukça sevimsiz bir portre sunmu tur. Di er bir de- yimle, herkesin kendi iç dünyasını seyretti i birer ayna vermi tir insanlarına. Di er peybamberler gibi, o da, yı- kılı nı ke hânet eder. Yahuda Kralı Yehoyakim'in (M.Ö. 608 598), Yeremya'nın sözlerinden pek ho lanmamasını, ola an kar ılamak gerekir. Yine de bu durum kar ısında gerilememi tir. Yönetiminin ilk yıllarında tapına nın ka- pısında zehir zemberek bir konu ma yapar. Herkese öyle- sine ters dü er ki, hasımları onu ebediyen susturabilmek için tuzaklar kurarlar.

Bütün bu entrikalar arasında, kurnaz Yeremya'nın aklına parlak bir fikir gelir. M.Ö. 605 yılında, ö rencisi Baruk'tan sözlerini yazmasını ve yaymasını ister. Bir yıl sonra, bir dinsel bayram sırasında, Baruk, tapınakta top- lanımı bulunan cemaate. Yeremya'nın sözlerini okur. Gö- revliler galeyana gelir ve Kral Yehoyakim'e kar ı bir is- yan tertiplemeyle itham ederler. Baruk'un elindeki tomarı alır ve Kral'a iletirler. Kral da aynı ekilde öfkeye kapılır, tomarı bıçakla da lar ve parçaları ate e atar.

O andan itibaren Yeremya ve Baruk, bir çe it ca- susluk faaliyetlerine kar ı acaklardır.

Peygamberler, kendilerini tamamen dini konulara adayamaz olmu lardır.

Zamanla birer demagog ve politikacı kesilirler. Konu - turları zaman, hedefleri güncel politik cıkarlarıdır. ylesine ustalar ırlar ki, kitleleri nasıl ve ne yöne kanalize edebileceklerinden emin hâle gelirler. Kral Yehoyakim ve Kral Tsedekiya, Mısır vasalları görünümündedirler. Yeremya ise daha ziyade Kaide (Babil) tarafını tutar ve Mısır aleyhtarıdır. Yehoyakim ve Tsedekiya putperest geleneklerine izin verirler ve bu tür adetler srail'de yaygınla ır. Yeremya bu ahlksızlıklara kar ı büyük infial gösterir. srail kavmi o sıralarda haraca ba lanmı oldu undan, isyana te vik için uygun bir ortam söz konusudur. srail Kralı, czm Mısır' la anla makta bulur ve tazminat dentilerini savsaklar.

Kaide Kralı II. Nabukadnezar (M.. 605 562) duruma müdahale eder ve Suriye'den bir ordu göndererek M.. 597 yılında Kudüs' ele geçirir.

Bu darbo azda, Tsedekia, nefret etti i Yeremya'ya bir elçi yollar. Anında, sihirli bir el de mi cesine, bir Mısır Ordusu devreye giriverir. Babilliler, hem. srail hem Mısır olmak üzere, iki ate arasında kalırlar. Yzeyssel olarak, Yeremya'nın kehneti bo a cıkmı gibi gözükürse de, bir süre sonra, olayların akı ı kehneti do rular. Babilliler, Mısır Ordusu'nu kesin bir yenilgiye u ratarak yeniden Mısır'a dönerler.

Tarihin hiçbir döneminde hiçbir yönetici, haricilerin galebe calı ndan bu denli mutluluk duymamı tır. Cezalandırma yöntemleri farklıla mı , fakat ortadan kalkmamı tır. Ya kendileri gözden d er, ya da itibarları lekelenir. Yeremya'nın saraydaki hasımları, Tsedekia'yı niht darbeyi vurmaı için ikna ederler. Kral, peygamber politikacıyı tavanı zehirli camura kaplı bir zindana atar. Ba a bela peygamber, orada açlıktan ölmeye terk edilir.

Her güzel cinayet hikyesinde «kahraman», son anda ve beklenmedik bir biçimde kurtarılır. Yeremya da talihlidir bu konuda!

Tsedekia'nın danı manları arasında Ebedmelek adlı

bir de genç Habe vardır. Ebedmelek, hükümdarın üzerindeki nüfuzunu kullanarak açlıktan ölme ve donma tehlikesi ile kar ı kar ıya bulunan peygamberi zindandan kurtarır.⁽⁹⁾

Kudüs de fzla dayanmaz. Babilliler, ehrin surlarını a arlar; Kral tutsak alınır ve gözleri kr edilir. On bin sraili sürgüne yollanır.

«...bütün ordu komutanları ve eli silah tutan erkekler, cilingirler ve demirciler... yalnızca nemsizler geride kaldı. Tapınak ve kraliyet sarayının hazineleri de Babil'e ta ndı. Süleyman'ın alım kapları tapma ın içinde parçalandı.»⁽¹⁰⁾

Sonunda Yeremya yeniden özgürlü ne kavu mu tur!

Ne var ki, soru i areti yerli yerinde durmaktadır: Ahid Sandı ı nerededir? Bu tür cinayet davalarında czme ula mak zordur. Do ru yolu bulabilmek için birçok iz sürmek gerekir. Biz de, her ne kadar dolambaçlı yollar izlese de, süper makinenin pe inden ayrılmamalıyız.

Zaman içinde bir sıçrama yapalım.

Kudüs, Bâbil Kralı Nabukadnezar tarafından M.. 597 tarihinde ele geçirilir. O lu Bel azzar, M.. altıncı yüzyıl ortalarında hüküm sürer. Derken esrarengiz bir olay meydana gelir.

Kral Bel azzar, büyük bir tren için bin kadar konuk davet etmi tir. ckili kafayla, babasının Kudüs'ten getirdi i altın ve gm kapların doldurularak salona getirilmesini' emreder ve bu buyru u co kuyla kar ılanır. Tatlı arabın da etkisiyle, amatacı konuklar, kutsal nesnelere el atarlar. Do rusu, harika bir fikir ortaya koymu tur u Bel azzar!

Bütün bu lemin ortasında, birden tüyler ürpertici bir sahne ya anır. Salonun puslu karanlı ının arasından bir parmak belirir ve duvara öyle yazar:

« arap içtiler, ve altın, ve gm , tunç, demir, a a, ve ta ilahlara hamdettiler.

Hemen o saat, bir insan elinin parmakları göründü, ve amdanın kar ısında kral sarayının duvar sıvası üzerine yazdı; ve kral yazan bu elin ayasını gördü. O zaman kralın benzi de i ti, ve dü ünceleri kendisini üzdü; ve belinin oynak yerleri çözüldü, ve dizleri birbirine çarptı. Falcıları, Kildanîleri, ve büyücüleri getirsinler diye, Kral yüksek sesle ba ırdı... Ve çizilen yazı udur: MENE, MENE, TEKEL, UFAR S N (sayıldı, tartıldı ve eksik bulundu)... Kildanî Kralı Bel azzar, o gece öldürüldü.»

Tevrat, Daniel 5, 4 7 ve 25 30

Bütün bu sahnelerden çıkarabilece imiz yegâne sonuç, tapmaktan getirilen kapların, büyü lü oldu udur. Ahid Sandı ı'ndan söz edilmemektedir.

Biz yeniden Yeremya'ya dönelim ve bu noktadaki bir tuhaf lı ın üzerine e ilelim. Yazıcısı Baruk tarafından naklonuldu una göre, Üstad'ı, Ar ı Alâ'nın bir mele i tarafından, Bâbil Ordusu'nun katliamı ile ilgili olarak haberdar edilmi tir. Büyük ihtimalle", olacakları pe inen bilen bu melek, Yeremya'yı, Tanrı tarafından Musa'ya verilmi olan kaplan, ergeç saldırıda bulunacak olan Bâbil lilerden saklaması için uyarıda bulunmu tur. Di er bir deyimle, melek Bel azzar'ın daha sonra getirtti i kap, tepsi, kadeh ve lambalarla de il de, Musa'nın yolculu u sırasında yanında ta ıdıklarıyla ilgilenmi tir. Hiç üphesiz, içindeki «Kudret Helvası Makinesi» ile birlikte, Ahid Sandı ı da bunların arasında idi.

S in ciddiyetini kavrayan Yeremya, Habe dostu Ebedmelek de aralarında olmak üzere, güçlü kuvvetli adamlar ça ırır. Hep birlikte, ehir halkının dikkatini çekmeden, söz konusu nesnelere çıkarır ve bir ma arada gizlerler. Bu duruma göre, Ahid Sandı ı'nın Bâbillilerin eline

geçmesi söz konusu de ildir. Fakat, yine de hiçbir iz bırakmaksızın sırra kadem basar. Din müessesesince mesrû kabul edilmi ^) metinlerde bundan fazlası söylenmemi tir.

Konu iie ilgili yegâne atıfları, gizli tutulan Apokrifa metinlerinde buluyoruz. Apokrifa, Hıristiyanlarca Eski Ahid'in parçası olarak kabul edilmemekle birlikte, resini akı ve içerik olarak di er Ahid bölümlerine uygundur.

Apokrifa'ya dahil bulunan «Makkabi'nin kinci Kitabında unları okuyoruz:

«Ve aynı yazıda denir ki, peygamber, Tanrı tarafından uyarılmı olarak, çadıra ve *sandı a kendisiyle . gelmelerini* —Musa'nın tırmanıp ela Tann'nın mirasını gördü ü da a— emreder. Ve Yeremya oraya gitte inde bir ma ara kovu u bulur; Çadırı, sandı ı, buhurdanlık mezbahını içeri kor ve kapıda durur. Kendisine e lik eden bazı ki iler yolu i aretlemeye heves ederlerse de, sonuç alamazlar. Dutumu sezen Yeremya, onları öylece azarlar: *Tanrı'nın halkım yeniden bir araya toplayaca ı ve onlara ma firet ifnan eyleyece i yer olarak bilinsin.*»

Apokrifa, II. Makkabiler, 2, 4 7

Mi na'da ise (Mi na, Talmud'un bir parçası olup, sözlü yasaları sistemle tirir) bir ruhban ki inin Kudüs dında sandı ı ararken iri bir kaya buldu u, fakat i in ayrintılarına girmeden garip bir hastalığa yakalanarak öldü ünden söz edilir:

«Ruhbanlar, *Ahid Sandı ı'nın* orada saklı oldu unu biliyorlardı.»

Talmud, Mi na, Bölüm 6, 2 (14)

Ahid Sandı ı, bir kez daha elimizden kayıp gitmi tir.

Olaylar yöresel çerçeve içinde kısıtlı kaldı ından, o döneme ili kin ara tırmalar da, bir yerde tıkanmaktadır. 1910 yılında Parker Ara tırma ekibi bölgeye gitmi ve eli bo dönmü tür.

Ne gelmi olabilir Ahid Sandı ı'nın ba ına?

Durum raporu çıkarmamızın tam zamanıdır:

— Mi na'ya göre, ruhbanlar Sandı ın Kudüs civarında olabilece inden üphelenmektedirler. Bir din adamı, esrarengiz bir biçimde ölmü ve bu ölümle Sandık arasında bir ilinti çar ırılmı ur.

— Devrin gelenekleri, dünya dı ı varlıkların Yeremya'nın günlerinde de faaliyet gösterdikleri izlenimini vermektedir.

— Yeremya, Tann'nın Mele i tarafından uyarılmı tır. Çömezi Baruk, gökyüzünde ıklar gördü ünden söz etmektedir.

— Peygamber Hezekiel'in uzay gemileriyle kar ıla masını tasviri de⁽¹⁵⁾ aynı döneme rastlamaktadır.

— Yeremya'nın dostu ve ö rencisi Baruk, tartı malı dinsel metinlerden «Baruk'un Kelâm'tnm Bakıyesbnde Habe Ebedmelek'in dünya dı ı varlıklarla bir serüveninden söz etmektedir.

A a ıdaki türden mantık yürütmeler, oldukça akılcı çar ımlar yapmaktadır.

— Dünya dı ı varlıklar küçük bir gruptur. Sava lara karı mamı , taraflardan herhangi birine yardım etmemi lerdir. Halk kitlelerine görünmek istememi lerdir.

— Bilinmeyen nedenlerden ötürü bu grup, Sandık < ve «Kudret Helvası Makinesbni kendileri ta ımamı lardır. nstanların i ine müdahale etmekten mi kaçınmı lardır? Yoksa onlar da makinenin güçlü radyoaktivitesinden mi çekinmi lerdir? Bir tek nokta kesindir ki, dünya dı ı varlıklar, Sandı ın Bâbillilerin eline geçmesini istememi ler; Yeremya ve güvenilir birkaç yolda ını, bu tartı malı aygıtın gizlenmesi ile görevlendirmi lerdir.

— Komando Operasyonu, di er bazı ki ileri de sırta ortak etmi tir. Habe Ebedmelek bunlardan biridir. Yeremya'nın uyarıyı almasıyla Bâbil Ordusu'nun saldırısı arasında, küçük bir zaman dilimi geçmi , bu nedenle güvenli bir muhafaza yeri bulunamadı ından, Sandı ı ma araya gizlemi tir.

— A ırlık göz önüne alınırsa, Yeremya ve yardımcıları mutlaka bir taşıyıcı, belki de bir öküz arabası kuK lanmı lardır. Operasyon tek bir geceye sınırlıdır ına göre, Sandık, Kudüs yakınlarında gizlenmi olmalıdır. Bâbilliler Batı'dan, bugünkü Ürdün'den saldırıya geçmi lerdir.

— Yeremya'nın, makinenin esprisinden anladığı muhakkaktır. Belki, nasıl çalıştığı da bilgisi dahilindedir. Yardımcılarının ba ına bir şey gelmemi , daha sonraysa» fazlaca yaklaşılan bir din adamı hayatından olmu tur.

— Dünya dı ı varlıklar, Bâbillilerin eline geçmesine izin vermediklerine göre, makineye büyük bir önem atfetmektedirler. Tersine gizlenmesini emretmi lerdir. Yeremya bu ate ten gömle i nereye gizlemi ya da nereye gömmü olabilir?

Kudüs'ün kayalık çevresinde sayısız gizleme imkânları mevcuttur. Genasereth Gölü'nün doğusunda kalan tepelik kesimde, yarıklar ve doğal mağaralar, ideal bir sığınak olmaktadır. Yine de, karga uçuşu mesafesi ile Yeremya'nın 130 km. katetmi oldu una inanasım gelmiyor. Yol artları ve öküzle ulaşımın ağırlıkla Genasereth Gölü'ne varmak, birkaç günlük i tir. Ayrıca, doğrudan bir yol izlemeleri de, derhal dümanın kucaklarına düşecekleri için, çılgınlık olacaktır.

Her neyse. Yeremya Kudüs yakınlarında bir yer bulmuşsa da, söz konusu yer, bugün kendini örtetek gizlemi tir. Hiç kimsenin, makinenin nerede olabilece i hakkında en küçük bir fikri bile yoktur Hepsinden önemlisi, tarih kayıtlarında bundan öte bir de inme bulunmamaktadır.

z bizi nerelere sürükleyecek?

Habe Ebedmelek'in, Sandı'nın gece gezintisine ta-
nıklık etti ini unutmuy de ilim. Vatanına döndü ü za-
man, bu harika makine hakkında konu mu olabilir mi?

z bulma umudunu tamamen yitirse bile, bir suçbilim
ci havlu atmaz. Uzun bir zaman, Habe lerin yazılı gele-
nekleri üzerine e ildim. «Kralların Ha meti» ya da «Kral-
ların Sâni» anlamlarına gelen «Kebra Nagast» destanının
varlığından haberdardım. Dünyamızın bize ait olan kesiminde
bu destanı bilen yok gibidir. Habe çe orijinalin Almanca
bir kopyasını bulabilmek, do rusu hiç de kolay olmadı.

ükürler olsun ki, bir adet mevcuttu. Bavyera Dev-
let limler Akademisi'ne bu konuda tekkür borçluyuz.
Vakti zamanında ünlü Asurolog Cari C.A. Bezold'a (1859-
1922) bir burs tahsis ederek, Berlin Londra Oxford ve Pa-
ris'teki⁽¹⁶⁾ manuskriplerden olunan bu bilinmeyen eserin gün
ışığına çıkmasını sağlamışlardır.

Kebra_Nagast'm tam olarak ne zaman yazılmış olduğunu
söyleyememekteyiz. Bezold'un Almanca çevirisi, s hak ve
Yemharana Ab adlı iki Arabin M.S. 409 yıllarında Habe çeden
Arapçaya yaptıkları tercümeyle dayanmaktadır. M.Ö. 850
yılları akla gelen bir ihtimaldir. Çevirmenler, giri bölümünde
onları yazmışlardır:

«Bu eseri bir Kıptî kitabından Arapçaya çevirdik...
« Rahmet'in 409'uncu yılında, Habe Ülkesinde, La-
libala adı verilen Kral Gabra MaskaFın günlerinde,
yi Piskopos Abba George'in günlerinde... Aciz hiz-
metkârınız olan bendeniz shak için dua edin ve ifa-
de kusurlarımı mazur görün.»

Bizler de, orijinal Kebrn Nagast ile hiçbir ilgisi olma-
yan. Hıristiyanlık doktrinleri ve sa'nın yeniden geli ne
ilkin soku turmaları için, zavallı shak'ı mazur görelim.

Bu konuların eserde yer alması, sa'nın do umundan önce
yazıldığı için, imkânsızdır. sa'dan önce 965-926 yılları arası
smda ya amı olan Kral Süleyman, sa, çarmlıha gerilme
ve yeniden dirili hakkında nasıl söz söylesin?

En iyisi, Sandı'nın sa öncesine dayanan izini bulabil-
mek için, sevî eklentileri atlamak yerinde olacak. Kebra
Nagast'ın daha ilk giri inde bile, Sandıkla ilgili bir refe-
rans var:

«Kurtların kemiremeyece i cinsten, a açtan bir San-
dık yapın ve içini saf altınla doldurun. çine Yasa
Kelâmım koyun ki, benim bizzat parmaklarımla yaz-
dım ahid olsun... Onun *çindeki* semavî ve manevî
(aslanan) çe itli renklerde, i lenmesi harikuladedir,
ye im ta ina, köpük ta ina, topaza, yemen ta ma,
kristale ve ıı a benzer; nazarı, cebren hapseder, akı
a ırtır, hayrete dü ürür. *Sanat erbabımın, insano-
lunun elinden de il*, tanrının zekâsından çıkmıştır. O,
bizzat kendisi — kendi meskeni için yaratmıştır...
ve içinde bir gomor (muhtemelen üç litrelik eski b-
rani ölçüsü olan Ömer ile aynı ey) ölçeklik, *gök-
yüzünden inen kudret helvası* var; ve üzerine de en
Harun'un Asası ile hiç kimse içine sü dökmemi,
hiç kimse iki parçaya ayırmamı; ve üç asadan tek
bir asa tekkül etmiştir.»

Kebra Nagast, Bölüm 17

Habe lerin, o günlerde, hakkında hiçbir bilgi sahibi
olmadıkları bir aygıt için oldukça makûl bir tanımlama.
Kelime hazinelerinden olabildi ince zekîce seçimler yap-
mı lar. Hezekiel de Tanrı'am ihti amı için safir kristal
ve de erli ta lardan hareket etmiştir. Enok da, yan ger-
çeküstücü bir tavırla, dünya dı ı varlıkların ba kanını
öylece tanımlamıştır: «*Bedeni safir, suratı zerberced taşı
gibi... tasviri imkânsız bir ıık ve ııkta ekiller vardı...*»
te brahim'in Vahyinde bulduklarımız. Her iki imaj da
ne kadar birbirlerini andırıyor!

tanrıların ayak izleri

Kebrâ Nagast'ta Ahid Sandığı ile ilgili olarak geçen önemli nokta. Sandığın içinde insan elinden çıkmamış tüm nesneden ilk kez söz edilmesidir.

Kebrâ Nagast, ayrıntılı ve renkli Lirîlîsi veriyor, Habe Kraliçesi Makeda. çezgineî Hrîtacilden, srail Krahbulevman'ın zarif bir insan olduğunu ve muhtemelen bir kılıcı yönettiğini öğreniyor. Kraliçe Makeda. srailîlerin İmâm ve halkına volinle oluk ihsan c t lîgi esrarengiz sandıktan Ja haberden oluyor

Bu haberden esinlenen Makeda, komu ülke kralını idare etmeyi arzuluyor. Masrafları dikkate almadan düzenli hazırlanıyor, 797 deve yükleniyor. Sayısız ek ve katırla üllükte 300 de yardakçı alıyor.

56>lentilere göre, Musa'ya hiç de uygun düşmeyecek kadar hızlı bir *playboy* ve kadın düşkünlü olan Bilge Süleyman, yalnızca kendi ülkesinin kadınları ile yetinmiyor ve sınırlarının ötesinden de gönüllü elçileri buluyordu. Bu nedenle, Habe Kraliçesi'nin onuruna böylesine görkemli bir ölün vermesi doğalsaydı gerektir;

«Süleyman, Ona büyük de er verdi ve kendi sarayının yanında bir konaklama yeri tahsis etti. Gündüz ve akşam yemekleri için her seferinde, on beş ölçek 'kori' (364 litrelik eski İrani ölçüsü) saf beyaz unla pişmiş zeytinyağı ve etsuyu ile soslanmış ekmele, 30 ölçek 'kori' 350 kiloluk pide, yeterli sayıda tabak çanak, on öküz, beş boğa, sayısız geyik, kapağa, o lak, elli koyun, yalılık kümes hayvanları, altı gerrat ölçeklik bir teneke arap ile, 30 ölçeklik eski arap gönderdi... Ve her gün, görenlerin gözlerini büyüleyen muhtemelen elbiselere garketti.»

Kebrâ Nagast, Bölüm 23

Bilge Süleyman'ın sonu gelmez harcamaları (!)... Kraliçeyi adeta resmî bir yoldan ayartan kral, uurlama

da da konukseverliğin zirvesine çıkmıştır. Kebrâ Nagast'taki listeye bir göz atalım:

«O... ona, harikulade zenginliklerinden ve kıyafetlerinden, her ne diledi ise verdi... Öyle ki, Habe İstan'da bunlar için yeni bir hazine açıldı, altı bin civarında deve ve araba, ağızlarına kadar yüklendi ve çöle doğru yola çıktı... ve bir de, *Tanrı'tun bahsetti i bilgelikle Süleyman tarafından yapılan ve ki inin havada uçuşmasını sağlayan bir de gemi arma an edildi.*»

Kebrâ Nagast, Bölüm 30

Bu metni iki kez okunmalı. Makeda'nın Habe İstan'a götürdükleri arasında develer, arabalarla birlikte, bir de havada uçan araç var! Tarihçiler kesin ayırımı yapmırlar, arabalardan bir çeşidi karada, biri ise havada gidiyor. Doğrusu ağırtıcı bir tipmi bu Süleyman. Garajında her türlü araba varmış!

Ve kaçınılmaz şey gerçekleşir.

Geri dönüşünden tam dokuz ay ve de beş gün sonra, Kraliçe, bir oğlan çocuk' doğurur ve «Bayna lehkem» adını verir. (Bakın, konunun neresinden neresine geliyoruz. Fonetik açıdan Bayna lehkem, Ebed melek bile imine çok yakındır. Konu maddesinde, sesli ve sessiz harfler kaymıdır. Kronolojik açıdan ise, Süleyman dönemi, Yeremya ve Ebedmelek'ten dört yüz yıl kadar gerilere dayandıktan, bu yaklaşım anlamsız gözükmektedir. Fakat, tarihçilerin, isimleri karıştırmaya gibi hatalarına rastlanmıştır. Her ne ise, bu yalnızca bir saplamadır.)

Fırtınalı ağıntı meyvesi Bayna lehkem, bütün sanatlarda etim görür, her tür silah kullanımında ustalar ve 22 yaşına bastığında, o da, babasını görmek üzere Kudüs'e gider:

«Genç Bayna lehkem zarifti, ve bütün vücudu ve hatları, omuzlarının duru u, babası Kral Süleyman'mki gibiydi; ve gözleri, ayaklan ve yürüyü ü Kral Süleyman'a benziyordu.»

Kebra Nagast, Bölüm 32

Bu ziyarete son derece sevinen Süleyman, o lunu arma anlara bo ar. Ne var ki, Bayna lehkem, oldukça açık-gözdür!

Bu arma anlardan hiçbiri onu sevindirmez. Gizli bir niyeti vardır. Ahid Sandı ı'nı istemektedir!

Babası Süleyman'a Sandı ı annesine götürmek istedi ini söyler. Çünkü, her kim ona sahip olursa, Kadir i Mutlak tarafından korunmaktadır.

Süleyman, önce biraz telâ lanırsa da, i i velveleye vermez. Musa'dan kalan bu paha biçilmez nesne, tapma-ın özel bir odasmda muhafaza^edilmekte ve yanına yalnızca seçkin ruhbanlar girebilmektedir. Kralın açısından, artık bir esprisi kalmadı ı söylenebilir. Hatta, Makeda'nın sarayına göndererek hem korumu hem de geçirdikleri mutlu saatleri hatırlatmı olacaktır. Bundan da öte, Sandı ın muhafazasını bir ba kasına devretmek de, hakkı olmalıdır.

Sandık, o ana dek, özel tedbirler alınmadan nakledilmi de ildir.

Süleyman da, iki ana nokta belirler:

— Mutlak bir gizlili e riayet edilecek;

«— Ve bu nakil, resmî açıdan kendi bilgi ve iradesi dı ında gerçekte mi olacaktır.

Bu ikisi de do aldır. Halkın, Kralın Sandı ı elinden çıkardı nını duyması hâlinde, isyan etmesi gayetle ola an kar ılanabilecek bir durumdur.

Bayna lehkem, babasmdan bilgelik, annesinden ise kurnazlık almı tır. Sırdalarına, söz konusu gerekleri nasıl yerine getirebileceklerini danı ır. Belirli bir komplo

üzerinde karar kılarlar. Kralın o lu sıfatı ile Bayna lehkem, güvenilir bir ki i durumundadır. Ve mahrem yerlere girebilir. Bu ayrıcalı ından yararlanarak, Sandı ın muhafaza edildi i odaya girerek, inceden inceye ölçü alacaktır. Daha sonra da adamları ehirdaki de i ik marangozlara sandı ın muhtelif parçalarını sipari edeceklerdir.

«Ve ben, parçalar birbirine eklenmeden, çatıyı alacağım ve onları bir araya getirece im, (daha soma) Siyon meskeninin (sandık) altına yerle tirecek ve Siyon örtüleri ile saracağım, ve Siyonu alacak, toprakta derin bir çukur kazacağım ve Siyon'u —yola çıkana ve yanımıza alana kadar— buraya yerle tirece im.»

Kebra Nagast, Bölüm 45

Basit, fakat ustaca bir plan.

Marangozlar, Sandı m orijinaline uygun renk ve a açtan ısmarlanan bölümleri hazır edince, Bayna lehkem, bir gece yarısı tapma a girer, adamlarının da kendisini izleyebilmeleri için kapıyı aralık bırakır. Musa'nın Sandı ı'nı eski kumalarla örtterek, Kudüs dı ına Habe lerin konaklama mekânına ta ır ve gömerler. Taklit parçalar birleştirilir ve odaya yerle tirilir. Hiç kimse aradaki farkı sezemeyecektir:

«Do rudan yöneldi ve ihvanını, üç adamı uyandırdı, parçaları alarak Tanrı'nın Evi'ne gittiler —ve bütün kapıları açık buldular, dı arı açılan ikisini de, içeridekileri de—. Siyon'u, Tanrı'nın Yasası'nın Tapına ından ve beraberlerinde alıp götürdüler... Ve dördü Siyon'u ta ıdılar, Azaryas'ın evine getirdiler, yeniden Tanrı'nın Evi'ne döndüler, parçaları yerine yerle tirip, Siyon örtüleriyle örttüler ve kapıları kapattılar.»

Kebra Nagast, 48. Bölüm

Bir hafta kadar sonra, Habe ler, kamplarım söktüler. Kudüs'te bir tek ki i bile Sandı ın ba ına gelenlerden haberdar olmamı tı. Bu bile artık Kudret Helvası üretmeyen aracın, sraillileri pek ilgilendirmedi inin bir ba ka kanıtıdır.

«Ve veda ettiler (krala) ve ayrıldılar. İki olarak Siyon'u çıkarıp bir arabaya yüklediler, de ersiz ve eski püskü bezlerle, her çe it kuma larla gizlediler. Bütün arabalar yüklenmi ti, kervanın ustaları uyandırıldı, boru üflendi, ehir heyecana kapıldı, gençler yüksek sesle ba rı tılar.»

Kebra Nagast, Bölüm 50

Kudüs'ten uzakla ınca kendilerini güvende hisseden Habe ler, Ahid Sandı ı'nı yeni bir arabaya naklettiler. Ve ola anüstü olgular dizisi bir kez daha ba gösterdi. Zâten imdiye kadar, mahud Sandı ın bir kez bile olaysız yolculu-una tanık olmu de iliz:

«Ba melek Mikail önden yürüyordu... ve kendisini bir bulut eklinde üzerlerine yayarak, güne in yakıcılığından koruyordu. Hiç kimse arabayı çekmiyor. Mikail bizzat kendisi, vagonlarla yürüyordu ve ister insan, ister at, koyun, yüklü deve olsun; her canlı. **bir gez kadar yerden yükseltildi.** Hayvan sırtında gidenler de, e erleri üzerinde birer karı havalanmı Jardı... ve hayvanların sırtlarına yüklenmi **her türü e ya** da aynı ekildeydi... Arabada yolculuk eden herkes de, **rüzgârın önünde savrulan deniz ortasındaki gemiler gibiydiler... ve gövdesi rüzgârla kayıp giden kartal gibiydiler.** Böylece yolculuk ettiler; önde ya da geride kimse yoktu, sa dan veya soldan taciz edilmediler.»

Kebra Nagast, Bölüm 52

Daha taze bir rapora ihtiyacımız var.

— Süleyman'ın Habe Kralı'na verdi i çe itli arma-
nların arasında bir de havada uçan araba mevcuttur.

— Süleyman'ın gizliden onayı ile Kralın O lu, Sandı ı Kudüs'ten kaçırmı tır.

Sandık, bir hafta kadar ehri dı ında saklanmı , daha sonra bir arabaya yüklenerek, üstü, eski püskü bezlerle örtülmü tür.

— Kudüs dı ına çıkılır çıkılmaz, Sandık yeni bir arabaya nakledildi tir. **Bu** araba, belirli bir miktar havalanarak yolculuk etmi tir. Atlar, develer ve katırlar da göz önüne alınırsa, bu araba, inanılmayacak kadar geni bir yüzeye sahip olmalıdır. Çünkü kervanda daha birçok araba bulunmu olmakla birlikte, tarih kayıtçıları, yalnızca bir tek arabadan söz etmi lerdir.

— Kralın o lu. planında her eyi dü ünmü tür. Babasının annesine verdi i uçan arabaya binerek, Kudüs dı ına çıkıp arabayı bırakmı , sıradan bir gezginci gibi, yayan geri dönmü tür. Sandı ı çalmı ve uçan arabaya yüklemi tir. Bu arabanın uçu hızına, kovalayacak olanların yetebilmelerine imkân yoktur.

Bu varsayımlar, kayıtlarla güç kazanmaktadır.

Kudüs'teki tapma ın ruhbanları, hırsızlı ın iarkının varır ve durumu Kral Süleyman'a bildirirler. Ocikilnieüen, asker toplayıp Habe lerin pe ine dü mesi i'in ısrar «derici. Süleyman, bu isteklerini kıramaz. tabii o lunun bu iir sızlı ın içinde bulundu unu da kabul etmek isteme/..

Süleyman'ın hızlı atlıları bile Habe ırcın izlerin*: yeti emez. Mısır'a uçtukları için, bunda jajılacak bir e\ yoktur. Mısırlılar. sraile kesil' birliklerine u açıklam^dn ^\ îunurlar:

Ve Mısırın adamları onUra dediler ki «birku, gai, ">nce Habe istan: dan beirli adamlar buradan geçti İc*; ve **onlar melekler gibi dört tekerlekli bir arabada yolculuk ediyorlardı, .e oitiur gökyüzünün Uu fallarından daha çabuktular.**

Ve ehirlere ve kasabadakiler bu insanların Mısır ülkesine gelmelerine ahit oldular, ki tanrılarımız ve kralın tanrıları a a ı dü tü ve parçalara bölündü ve mabutların kuleleri de aynı ekilde tuzla buz oldu.»

Kebrâ Nagast, 58. ve 59. Bölümler

Son derece dikkate değer bir durum.

Uçan bir araba, kuleler yıkıyor... Üzerinde atlar, biniciler ve develer için bile yer var... Do u hayalcilerin inin a ır ı bir örne i mi? Devasa uçan cisimlere Hint destanları *Mahabharata* ve *Ramayana'da* rastlanır. Bunlardan biri de, tanrılar tarafından bırakılmı olup, 'tapınak kadar büyük ve be kat yüksekliindedir.' *Ramayana*, da ları titreten, gökgürültüleri çıkaran, a açları, çayırlan ve evlerin damlarını kavurarak uçan cisimlerden söz eder. Mısır kaynaklı bu korku hikâyesinin gerçekli ini kabul etmeliyiz.

Kral Süleyman i i bu kadarla bırakmamı tır. Bir grup seçkin askerinin ba ına geçerek, olaya do rudan katılmı , o lu Bayna lehkem'in ne zaman geçti ini sordu unda, Mısrılılardan u kar ılı ı almı tır:

«Bizden üç gün önce ayrıldı. Hiç biri yerde gitmeyen, hele hele biri *havada asılı duran arabalarını* yükledi; ve onlar gökyüzünde süzülen kartallar gibiydiler. Bütün yükleri de, onlarla birlikte rüzgâra yolda lık ediyordu. Biz dü ündük, onları rüzgâr ile yolcu eden senin bilgeli indir. Ve Kral onlara sordu, 'peki ya Siyon Tanrı Yasası'nın Çadırı da onlarla birlikte miydi'⁹¹ Ve onlar ona dediler: Biz bir ey görmedik.»*

Kebrâ Nagast. Bölüm 58

Süleyman, o lunun kendisini kandırdı ını; ne Sandı ı *ac* de içindekileri bir daha elde edemeyece ini anlamı tı. Süleyman ve ruhbanları, Sandı ın yitirilmesi kar ısında gizlice a ladılar. Gizlice, çünkü Kral bu hırsızlı ın gizli kalması gerekti ini kavramı tı. srail, Sandı ın himayesinde

de ildi artık. Kendi halinde krallar bile birden srail'e saldıracak kadar arslan kesildiler. Süleyman'ın, Sandı ın baına gelenlerin gizli tutulmasına ili kin buyru u da, zamanla halk arasında duyuldu:

«Ve Süleyman cevap verip onlara dedi: 'Artık konumaya bir son verin, Sizler. Verin ki, sünnetsizler övünüp de, 'debdebeleri geçti, Tanrı onları terk etti' demesinler. *Yabancılar açılmayın*. Bu tahtaları birle tirdim. *Altınla kaplayıp Sandı a benzetelim*. Yasa Kitabını da içine koyalım.»

Kebrâ Nagast, Bölüm 62

Süleyman, "hırsızlı ı örtbas edebilmek için, *sahte* sandı ın *gerçek* sembollerle süslenmesini emretmek zorunda kalır. Fakat, sonu yakla mı tır. Kebrâ Nagast'tan 11 yıl daha ya adı ını, ne var ki Tanrı'dan yüz çevirerek kendini muhteris a k ili kilerine verdi ini ö reniyoruz. Bayna lehkem'in tasarrufuna geçen Sandık, daha sonra ne olmu tur?

Kralın o lu, adamları ile birlikte Habe sınırına yakla nca, uçan kafilesine ini emri verir ve aynen bir zamanlar Kral Davud'un yapmı oldu u gibi, zıp zıp dans eder.

«Ve Kral aya a kalktı ve genç bir koyun gibi sekti ve anasından süt emmi keçi yavruları gibi sıçradı, aynen büyükbabası Davud'un *Tanrı'mın Yasası'mın* çevresinde sevinçten zıplaması gibi döndü. Ayakları ile yeri dövdü, kalbi ne eyle dolup ta tı, a zından mutluluk çı lıkları yükseldi. Habe istan Kralı'nın konak yerindeki sevinç ve gururdan neler nakledebilirim ki? Bir adam kom usuna anlattı. Genç bo alar gibi tepindiler, el çırtılar ye ellerini semâyâ kaldırdılar

ve yüzleri ile topra a kapandılar ve Tanrı'ya bütün kalbleriyle ükranlarını sundular.»

Kebra Nagast, Bölüm 53

Anne Makeda. tacını, bundan böyle Kral Menelik olarak bilinecek olan ba arılı o luna devretti. Menelik, yeni Habe Hanedanı'nın kurucusu oldu.

1955 tarihli Habe Anayasasının ikinci maddesinde⁷⁾ öyle deniyordu:

«Kraliyet Asaleti, ebediyyen aynı aile a acından Habe istan ve eba Kraliçesi ile Kudüs Kralı Süleyman'ın o ulları Kral I. Menelik'in soyundan gelecektir.»

Habe istan Negüs'ü, Etyopya mparatoru Haile Selâsiye 1974'de sürgüne gönderilen sülâlesini Menelik'e kadar uzatıyordu. Habe hükümdarları kendilerine bazen kral, bazen imparator, kimi zaman da Kralların Kralı adını veriyor; Ahid Sandı ı sayesinde Kudretli Tanrı'nın himâyesi altında di er bütün yöneticilerin üzerinde olduklarına inanıyorlardı.

Ahid Sandı ı ile ilgili ara tırmalarım sırasında, Hindistan'ın da lık bölgelerinden Srinagar'da ba ımdan geçmi bir olayı hatırladım. Yıllardan 1976 idi ve Proi. Hassain adlı bir arkeolog ile tepesinde bir Müslüman ibadethanesi bulunan Tahkti Süleyman diye bir da ı gezmi tik.

Tahkti Süleyman'ın anlamını sorunca, u kar ılı ı almı tım: «Süleyman'ın Da ı!»*

Hindistan'daki bir da ın branı Kralı'nın adını ta ımasını garipse mi , sorularımı geniletince. Profesör, u • açıklamada bulunmu tu:

«Kral Süleyman'a hem Müslümanlar hem de Hindular hürmet besler. Burası onun da ı ve onun tapınagıdn ' Ge

leneklere göre uçan bir makine ile buraya bizzat gelmi ve tapma ın yapımına nezaret etmi tir.»

O zaman için, bu sözlerin bir tekine bile inanmamı , fakat dindar bir Müslüman olan profesörü rahatsız etmemek için, üphelerimi aç a vurmamı tım.

Kebra Nagast'ı okudu um günden beri, Kral Bilge Süleyman'ın dünyanın dört bir tarafına uçmu olabilece ine inanıyorum. Eski Ahid'de, Süleyman'ın hiç durmaksızın vurgulanan bilgeli i, belki de teknolojik bilgisinden ileri geliyordu.

Ne yazık ki. bunun ne tür bir uçan makine oldu unu bilmiyoruz ve bilemeyece iz de. Tufan öncesi peygamberlerinden Enok'un sözünü etti i Gökyüzü'nün O ulları, gerilerinde bir yolcu gemisi mi bıraktılar?

Ve bu garabetin nasıl çalı tı ını bilen, gizli bir teknik lonca, özel e itim görmü bir tarikat mı vardı? Cevaplanması imkân dı ı koskocaman sorular. Kebra Nagast'a dayanarak emin olabildi imiz tek nokta, Süleyman'ın Habe Kraliçesine «uçan bir makine» arma an etti i ve bu nesnenin daha sonra Ahid Sandı ı hırsızlı ında önemli bir rol oynadı ıdır.

Kral I. Menelik'in uçu unda ilk dura ı, Habe kenti VVagerom olur. Sonra da «Dabramakeda» adı verilen ba kente uçar:

«Ve Kral, büyük bir debdebeyle annesinin ehrine geldi, ve sonra *yükseklerde güne gibi ık saçan* semavî Siyon'u gördü. Ve Kraliçe... ba ını geriye atıp, gökyüzüne baktı ve yaratıcısına ükretti: ellerini çırptı ve yüzünden gülücükler saçarak ayaklarının üzerinde dans etti; ve içinden ta an sevinçle, bütün vücûdunu süsledi. Küçükten büyü e, kadından erke e ve de insanından hayvanına kadar Habe Ülkesini saran sevinci nasıl anlatayım. Ve Dabramakeda eteklerinde, iyi suyun kenarında çadırlar kuruldu, ve 32

bin ökü ve bo a kestiler. Ve Siyon'u (sandık) Dabramakeda Kalesi'ne yerle tirdiler, ve Siyon'u beklemek için üç yüz kılıçlı muhafız diktiler.»

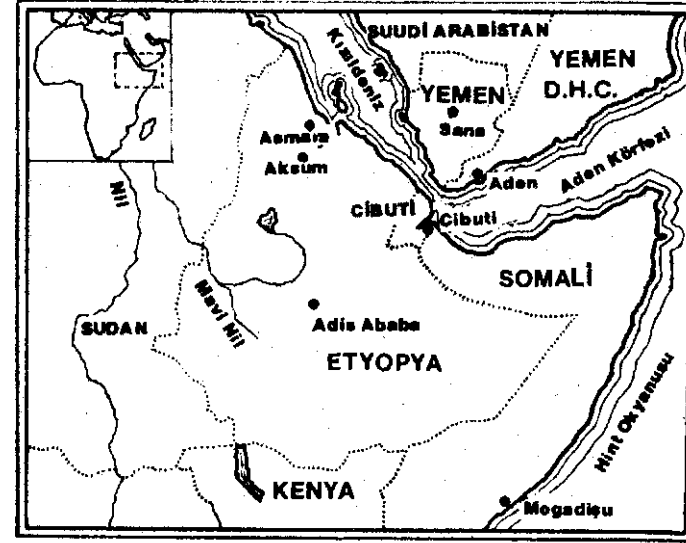
• Kebra Nagast, Bölüm 85

Eski Ahid'de, Kral Süleyman'ın Habe Kraliçesine de il de, Saba Melikesi tarafından ziyaret edildi inden söz edildi ine dikkat çekmeden geçmeyelim. (Saba Krallığı, bugünkü Yemen'de bulunuyordu) Metinlerden Kraliçe Makeda'nın aynı zamanda Saba Melikesi de olup olmadığını anlamak mümkün değildir.

Diğer yandan, Ahid Sandığı'nın *bugünkü* Habeistan'a getirildiği kesindir. Kebra Nagast, Habeistan'a dönüşte izlenen uçuş rotasını açıkça çizmektedir. Kudüs'ten Akdeniz kıyısı üzerinden «Mısır Irmağı» olarak zikredilen Nil'e inilmiştir. Menelik ve ekibi, Nil'i sefer haritalarının temel rotası olarak kullanmışlar, uçarak yol aldıklarından ve yanlarındaki sandık bilindiği için, Mısırlılardan bir zarar görmemişlerdir. Mısırlılar, Sandıkla ilgili anlatıları bildiklerinden, fazlaca yana maktan çekinmişlerdir. Kebra Nagast'ta sandığın güne kadar parlak olduğu söylenmektedir. Uçan makinede bir esrarengizlik söz konusudur. Ölümcül ışınlar dümana mı yöneltilmiştir? Yoksa uçan makine yalnızca güne ışınlarını mı yansıtmıştır? Kesin bir açıklaması yoktur.

Ahid Sandığı, Kızıldeniz üzerinden Yukarı Mısır veya Habeistan'dan Yemen'e götürülmüştür. Habeistan Krallığı'nın sınırları açık bir biçimde ifade edilmektedir.

«Habe Kralı'nın Krallığı'nın doğu sınırı Yahuda Ülkesi'nin Gaza ehrinin başlangıcıdır... Ve onun sınırının Eriha gölüdür. Ve Leba ile Saba kıyılarından geçer... Ve onun sınırı siyahilerin denizi ve çiplak

adamlardır, ve Kebereneyon daından karanlıklar denizine uzanır, ve iletmesi orası, güneşin batması yeridir.»

Kebra Nagast, Bölüm 92

Sandık bütün ülkeyi dolaştı, sonunda, Habeistan'ın kuzeyinde yer alan, Nuh'un torunlarmca kurulmuş inanın eski başkent Aksum'da karar kıldı.

24 Ekim 1970 tarihinde *Neue Zürcher Zeitung* gazetesinde şöyle bir haber yer almıştır:

«Yaklaşık 3000 yıl kadar önce, Saba Kraliçesi Makeda ile Kral Bilge Süleyman'ın oğulları I. Menelik'in, *kutsal Ahid Sandığı'nı* Kudüs'ten Aksum'a getirdiği ve *söz konusu nesnenin bugün hâlâ Meryem Katedrali rahiplerinin nezaretinde bulunduğu ileri sürülmektedir*, özel bir önem taşıyan Aksum, Kıpti Hıristiyanlığının dinsel merkezidir.»⁽¹⁹⁾

Ahid Sandı ı ve esrarengiz «Kudret Helvası» makinesi hâlâ Aksum'da mıdır? Asmara kentinin 180 km. kadar güneyinde yer alan Aksum, turistik bir yerdir. Turistler tapmakları, kabirleri ve Saba Melikesi'nin banyosu denilen bir su deposunu gezerler. Devrilmeden önce en uzununu 33.5 m'yi bulan tas sütunlar vardır. Sütunların altında, mezarların bulunduğu sanılmakla birlikte, kesin bir şey bilinmemektedir.

Sandık hâlâ Aksum'da ise, bunu kimden sormalıdır? 1935-1936 yıllarındaki ikinci İtalyan Habeşistan savaşı sonrasından sonra Etyopya ve Eritre, Roma yönetimine geçmiştir. İtalyanlar bu değerli hazineyi Roma'ya taşımasını kaçırmıyolar mıdır? Faizistlerin sayesinde, belki bugün hâlâ Vatikan'da muhafaza ediliyor. Bunu bilebilmemize imkân yoktur. Gerçek olsa bile, öğrenemeyiz. Hatta oldukça tehlikeli hırslı fikirler de söylelenebilir.

Bir durum raporu daha:

Sandığın Habeşistan tarafından kaçırılması, yüzlerce yıl bu konuyla ilgili olarak hiçbir dokümanda söz edilmemesini açıklarmı? Ruhban sınıfı, Kral Süleyman'ın, Kral Menelik'in hırsızlığının gizli tutulmasına ilişkin buyruğuna itaat etmiştir belki de.

Diğer bir ilginç fikir de, Peygamber Yeremya'nın, bu olaydan 400 yıl sonra, *sahte* sandığı saklamış olmasıdır! Kralın oğlunun, sandığın bir benzerini yaptırdığını, gerçek sembollerle bezediğini, hatta içine Yasa Tabletlerini yerleştirdiğini biliyoruz. Yeremya için, sahtelik arzeden bir kanıt mevcut değildir. M.Ö. 600 yıllarında, yani M.Ö. 933'te ölen Süleyman'dan yaklaşık üçyüz yıl sonra yaşamıştır. Babillilerden Sandığı kurtarabilmek için içtenlikle mücadele etmiştir.

Bu saplantı, dünyadaki varlıkların, *Sandık'la ilgili olarak* Babil saldırısına ilişkin uyarılarım içeren önceki spekülasyonumla çelişmemektedir. Dünya *diğer* varlıkların Sandığın Habeşistan'a kaçırılmasından haberleri olmayabilir. Çünkü Musa ile Yeremya ve Hezekiel arasındaki dönemde,

varlıklarını gösterir hiçbir olay meydana gelmemiştir. **Arada** olup bitenler konusunda bilgisizdirler.

Geriye iki ihtimal kalmaktadır:

1 — Yeremya, Babillilerden gerçek sandığı kurtarmıştır ki, bu durumda sandık hâlâ Kudüs civarında bir oyuk ve mağaradadır.

2 — Gerçek sandık, Bayna lehkem tarafından Habeşistan'a götürülmüştür, bu ülkede herhangi bir yerde, belki de kutsal Aksum kentinde gizlenmiştir.

Bu arada, uçan makineye ne oldu? İhtimalin yüzeysel soruya da sağlıklı bir yaklaşım getirebilmediği iliz:

«Fakat Kral... ve sözüne itaat edenlerin hepsi, arabanın üzerinde acı veya bir yorgunluk duymadan, acıkmadan ve susmadan, terlemeden ve sıkılmadan, uçuyorlardı ve üç ayda varılacak bir menzile bir günde ulaşıyorlardı.»

Kebra Nagast, Bölüm 93

Kral Menelik «uçan halı»sim savaşıta da kullanıyordu. Zekâsı sayesinde ederi bir araca sahip olamayan tüm dümanlarına üstün geliyordu. Ele tirmenlerimin: «Haydi öyleyse, uçan makineyi göster bakalım!» dediklerini duyar gibi oluyorum. Üçbin yıldan geriye ne kalır ki; çoktan çürüyüp gitmiş, meyveye sebze karışmıştır. Diğer ülkelere, geleneklerin kaydedilmediği ülkelere dümmü olabilir. Bugün bile, izine rastlanılmayan uçak kazaları olmuyor mu? Hayır, bu değerli armağan artık asla ele geçiremeyiz. Ahid Sandığı'nın izini bulabilme ansımız ise çok daha yüksektir.

Neden mi?

Kayıtlardan edindiğimiz bilgi ile Sandığın ve içindeki aygıtın tehlikeli bir şeyin yadıklarının biliyoruz. Bu şeyler öylesine güçlüdür ki, Sandığın yanına sokulanlar ya dü-

üp ölmekte ya da ciddi ekilde hastalanmaktadırlar. Güneş ışınlarının yansıtılması bu denli etkin olamaz.

Aygıtın enerji üreten bölümü, oldukça küçük olmalıdır. Bugün kullanılan cinsten bir mini reaktör varsayımına daha önce de inmi tim.

Bu ne tür bir ıdır ki a) hem güçlüdür b) hem de Sandı ın ortalarında gezdi i her zaman için uzun ömürlü kalabilmi tir? Plütonyum bir ihtimaldir. 24 360 yıl için yarım ömrü vardır. Yani orijinal radyoaktivitenin yarısı, 24 360 yıl sonra hâlâ tükenmemi kalır. Bugün elan tıkrı dayan saat, bu realitenin göstergesidir.

Bu tür ı nların yerlerini belirleyebilmek için, günümüz teknolojisine ba vurulabilir. Son derece basittir de. Hassas dedektörlerle donanmış bir helikopterdir gereken. Potansiyel bölgelerin üzerinde uçmaktan ba kaca bir i yapmayacaktır. E er tezimiz do ru, ve de madde plütonyum ise, nesnemiz hâlâ radyoaktivite yüklü olmalıdır.

Ba ka bir radyoaktif madde kullanılmış olsa bile, Sandı ın mini reaktörü hâlâ ı ın yayıyordur. Küçük bir ihtimaldir. Kabul. Fakat, ne de olsa bir anstır. Ve bugün çok daha küçük ans ta ıyan projeler u runa milyonlar sarfolunmaktadır. Neden bir kerecik de geçmi in ara tırılması için harcamayalım? Gelece i kazanabiliriz. Ahid Sandı ı'nı ve de Kudret Helvası Makinesi'ni bulabilirsek, en azından unları idrak etmi oluruz:

1 — Dünya dı ı ve bizden üstün ya am biçimleri mevcuttur.

2 — Dünya dı ı varlıklar yerküreyi ziyaret etmi lerdir.

3 — Dünyanın eski sakinlerinden bazı grupları belirli yönlere kanalize etmi lerdir.

4 — Zekî yaratıklar için birlikte ya amanın ilk kuralları, dünya dı ı varlıklardan gelmi tir.

5 — Dünya dı ı varlıkların bir zamanlarki teknolojilerini, metalürji yeteneklerini, özetle bilgi düzeylerini öğrenmi oluruz.

srail'de, Ürdün ve/veya Habeistan'da yapılacak bu tür ara tırmalara, dinsel ve siyasal bir muhalefetin tepki gösterece ini gayet iyi idrak ediyorum. Ütopik bir dü ünce a ızdan çıkar çıkmaz, benim de içimi burgu gibi oymaya ba layan üphecili i bana anlatmayın. Fakat çevresindeki izleri incelemek için parmaklarını bile oynatmayanlar da, lütfen dünya dı ı varlıkların varlıklarıyla ilgili *gözle görülür bir kanıt* sorup durmasınlar bana.

Ahid Sandı ı hâlâ bir yerlerde olmalıdır.

Gerçekten çok fazla arzulamı olsaydık, «Ahid Sandı ı Davası» u an için bile mutlu sona ulaşma mız olabilirdi.

RESM KAYITLARDAN

1753 yılında Portekizli Joac de Silva Guimaraes, aynı yıl ke fedilmi olan devasa metruk ehirlere ile ilgili raporunu yayınladı. Bugün bu doküman, Rio de Janeiro devlet ar ivinde muhafaza edilmektedir.

Guimaraes, kendisi ile on sekiz arkada ının Gon fuy Irma ının kıyılarında, Boa Nova kentinin kuzeyinde altın ve elmas aray larını hikâye etmektedir. Ormanlar ve bataklıklarda geçen nice ayların ardından, yön inisyatiflerini tamamen yitirir ve kendilerini bir anda bir tepede bulurlar. Söz konusu an, öylece dile getirilmi tir:

«Altımızda, ormanla çepeçevre sarılmı bir ehrin binaları uzanıyordu. Üzerine birtakım yazılar kazınımı , geni bir kemerli kapıdan geçtik. Enli cadeler ve her tarafa da ılmı kırık dökük sütunlar bulduk. Meydanın birinde siyah bir sütun, sütunun üzerinde de bir eli kalçasında di er eliyle kuzeyi i aret eden bir adam vardı. Yine, ta a kazınımı bol bol resim ihtiva eden —fakat bu resimler büyük ölçüde tahrip olmu tu—bir salona rastladık. Dikili ta ların üzerinde okuyamadı ımız birtakım karakteristik yazılar vardı. Yıkık bir salonda, pembe kırmızı bir disk çıktı kar ımıza...»

1925 yılında Londra Kraliyet Co rafya Derne i üyelerinden Albay Percy Harrison Favvcett, esrarengiz ehri bulabilmek niyetiyle bir ara tırma gezisine çıktı. Fawvcett ve ekibi, bir daha hiç geri dönmediler.

1928 yılında, bir arama ve kurtarma seferi düzenlendi. Sonuçsuz kaldı.

1930'da Britanyalı gazeteci Albert de Winton ba kanlı ında bir di er sefer daha yola koyuldu. Winton da kayıplara karı tı.

1932 yılında sviçreli avcı Stefan Rattin, Rio de Janeiro'daki Britanya Konsoloslu u'na ba vurarak. Albay Favvcett'i gördü ünü bildirdi. Albay Favvcett, bir kızılderili kabilenin elinde tutsaktı. Ba vuru, kelimesi kelimesine aynen öyle idi:

«16 Ekim 1931 gün batımına do ru, arkadaş larımla birlikte, guassu Ximary Irma ının kollarının birinde çama ırlarımızı yıkarken, birden kendimizi kızılderililerle çepeçevre sarılmı bulduk... Gün batımından sonra, beyazımtrak sarı sakallı ve derilere bürünmü uzun saçlı ve ya lı bir adam peydah oluverdi... Kederli bir hâli vardı ve gözlerini üzerimden ayıramıyordu... Birden, beyaz oldu unun farkına vardım... Kızılderililer uykuya dalınca, yanıma sokuldu ve ingiliz olup olmadı ımı sordu... Devam etti: 'Ben ingilizim ve Albay'ım. Britanya Konsploslu u'na git ve Binba ı Paget'a, burada tutsak edildi imi söyle.'»

Kayıp adamın o lu Bryan Favvcett, Rattin'in babasını gördü üne ili kin hikâyesine inanmaz. O lu durumu umursamayınca, son derece öfkelenen sviçreli, kendi namına ya lı adamı kurtararak yeniden uygarlı a getirmeye karar verir. Stefan Rattin de kayıplara karı ır.

1952'lerde, bu kez de Bryan Favvcett, 27 yıl önce sırta kadem basan babasını bulmak üzere bir sefer tertipler. Seferinde u yargıya varır ki, Albay Percy Harrî son Favvcett ve yol arkadaş ları, kızılderililer tarafından katledilmi lerdir.

Ya 1753 tarihli Portekiz dokümanında sözü edilen ehir? Burayı bir daha gören olmaz. Ciddi ve resmî seferler tertiplenmez. Bugün ise, Moskova Kızıl Meydan' da toplanımı bir ahalinin, uydular tarafından tek tek sayılabilmesi mümkündür. u kadar kilometre tepeden, Leonid Brejnev'in «dacha»sının ısıtılıp ısıtılmadı ını

söyleyebiliriz. Uçaktaki bir aygıtla topra ın derinliklerindeki madenleri ve petrolü belirlemek artık sıradan olaylardandır.

Bütün bunları yapabiliriz de, bakir ormanların içine gizlenmiş kentleri bulmak için zerrece sıkıntıya giremeyiz. Hiç de ilse bir tek ehir. Albay Fawcett'in aradığı bile bu i e de mez mi? Neden hiçbir hükümet ya da ara tırma enstitülerinin komisyonları bu kayıp kentle ilgilenmez? Oysa NASA için ideal bir proje olmalıydı.

Albay Fawcett, öyle demi ti:

«ster oraya varıp da geri dönelim ister oralarda bir yerde kemiklerimiz çürüsün, urası muhakkaktır ki, eski Güney Amerika bilmecesinin ve hatta tarih öncesi dünyanın gizlerinin çözümü, bu eski ehirlerin ne zaman kurulduklarını anlamak ve bilimsel ara tırmalara açmakla mümkündür. Bu ehirlerin mevcut bulundu unu biliyorum.»

Kaynaklar: Bryan Fawcett ed., Fawcett Ara tırması, Londra, 1953 Ravista, Cilt 1, sayfa 181, 514 no'lu doküman.

K

NSANO LU DO AYA ÜSTÜN GEL YOR

nsanların insanlar tarafından meydana getirildi i ve bunun oldukça zevkli bir süreç oldu u bilinen bir konudur. Gelecekte, insanların robotlar tarafından yapıldı ı bir gün de gelecektir. nsanların tanrılar tarafından meydana getirildiklerini iddia edip durdum. Bugün de, insanların da aynen tanrılar gibi, sunî insancıklar yaratabileceklerini kanıtlayacağım.

BristoPlu 32 ya ındaki Lesley Brown'un unutulmamacak yardımını sayesinde ki, 1978'in insanı canından bezdirici yaz sezonu, dünya basını için kayda de er bir dönem olarak geçmiştir.

Bayan Brown kısırdı; dölyata ma uzanan rahim kanalları tıkalıydı.

Dr. Patrick C. Steptoe adlı jinekolog, Lesley'in onca zamandır arzuladığı çocuğa kavuşmasına yardımcı oldu. Döl yata ından bir yumurta alara '*in vitro*', yâni bir deney tübünde (*'in vitro*' deyimini doktorlar tarafından kullanılıyor ve Latince 'cam içinde' anlamına geliyor) e inin sperm hücrelerinden birisiyle birle tirdi. Embriyon, doktor nezaretinde, besleyici bir eriyik içinde serpildi. En uygun zamanda, cenin, Bayan Brown'un rahmine aktarıldı. 1978. yılı yazında dünyaya gelen Louise, gayet sağlıklı bir çocuk oldu. '*n vivo*' (bedenin içinde) te ekkül eden benzerlerinden hiçbir farkı yoktu. Diğer bebeklerden tek ayrıcalığı, dünyaya geli biçimiyle ilgili olarak kopan gürültü ve öhreti idi. Herhalde dünya üzerinde hiçbir bebek ba lıkları bu

denli i gal etmemi , dünyaya geli hikâyesi bu kadar çok yayın organma konu olmamı tır. Ve yine ba ka hiçbir bebe in ön sayfalarda bu kadar geni fotograflan çıkmamı ve henüz be ikte iken bu kadar çok evlenme teklifi almamı tır.

1978 yazının tüp bebe inin bu denli sansasyonel bir etki uyandırdı ı, herhalde ebeveyn ve doktorlarının cesaretiyle yakın ilgili olsa gerektir. Yoksa, BristoFlu Brown Jr.'un ilk oldu unu söylemek oldukça zordur. Olsa olsa, yüzlerce, belki de binlerce kız ve erkek karde i arasında «G Z L L K» olayını a an ilk örnektir. Büyük ihtimalle bunlardan ço u da, suskunluk perdesinin gerisinde sa lıklı olarak büyümü ler, kendilerini üreten doktorlar ise, bilimsel çevrelerle kilisenin hı mına u ramamak için sessiz kalmayı ye tutmuşlardır. Son olayda da her iki taraftan da bir takım sesler yükselmekle birlikte, *in vitro* döllemenin dinî ve ahlâkî yaklaşımlarla pek zıt dü medi ini dikkatli bir dille de olsa kabul etmişlerdir.

Bolognalı Daniele Petrucci, 1950'lerde, be yüzden fazla insan embriyonunu tüpte geli tirmeyi ba ardı ını duyurdu diye ba ına neler gelmişler neler. Ben bu Petrucci çocuklarından hiç de ilse bir tanesinin sa oldu unu, fakat bu arada kendi neslini «*in vivo*» sürdürmeyi de unutmamı ümit etmek isterim.

Papa XII. Pius'un, do rudan adını zikretmese de, Tan rı'nın i ine karı ılmamasına ili kin uyarısı üzerine, Petrucci, bir daha benzer deneylere giri memeye yemin etmiş tir.

On altıncı yüzyılda doktor ve tabii ilimler bilgini Paracelsus (1443 1541), insan embriyonlarını bedenin dı nda geli tirme gibi o zamana kadar hiç duyulmamı bir dü ünneyi geli tirince⁽²⁰⁾, Kilise son derece üpheci bir tavır almı tır. Paracelsus, vücut ısısı altında muhafaza edilen ve insanın öz cevheri olan kan atmosferini ihtiva eden bir

kap içerisinde, erkek spermelerinden *homunculus* admı verdi i küçük bir adamcık geli tirebilece ini ileri sürüyordu.

Paracelsus'un bu cüretli teorisi, Goethe'yi etkiledi. *Faust'an* ikinci bölümünde, bu tarifnameye uygun olarak geli tirilen bir laboratuvar homunculus'una yer verdi. Faust'un yardımcısı Wagner, alman sonuçtan memnundu:

«Bir insano lu yapıyor!

Kudretli bir tasan, delilik gibi ça rı r önceleri,
Ba arım yollarını kestirince, gülüyoruz imdi:
nsan zihninin derin harikalarına bürünmü bir
dü ünür de,

- Sonunda yaratabilir dü ünen bir beyni.

imdi ahenk içinde camlar, kudretin en tatlı notası ile,
Sisleniyor ve açılıyor sonra, en uzak dü üm gerçek
oluyor,

Özlem dolu gözlerim boylu boyunca görüyor:
Zarif bir ekil, ya ayan, nefes alan ve hareket eden.
Adamcı ım benim! u dünya ba ka ne isteyebilir?

Simyacıların tezgâhından üç yüz yıl sonrasına kadar intikal eden gerçe in ultfa modern laboratuvarlardaki bilim adamlarının da, katı bir gizlilik içerisinde efsanelerden efsaneler yaratmaya çalı tıklarını ö renmek, ilginçtir.

Kalıtsal faktörlerin yönlendirilmesi, yüzyılımızın ortalarından itibaren genetik moleküler biyolojinin büyük bir hızla geli mesi sayesinde, olabilirlik ansı kazanmı tır. Burada söz konusu etti imiz moleküler genetik ve kalıtsal moleküler temellere, mutasyona, kalıtsal sistemlerdeki de i meye vb. dayanmaktadır. Di er bir deyimle, organizmaların olu um sırrını ta ıyan hücreleri incelemektedir.

Bu mikrokosmos'taki ara tırmaların ne denli zor oldu unu anlamak için, insano lunun gövdesinde 50 milyar civarında hücre bulundu unu hatırlamak yeterlidir. Bir kıs

tas olabilmesi için u ölçüleri verebiliriz: bir sperm hücre si 0.05 mm. uzunlu undadır. En geni yumurta hücresi 0.1 mm. çapındadır. Sinir hücresi ise yalnızca 0.008 mm. çapındadır. Bununla birlikte, kurulu planı olan gizli kod (DNA) tüm insan ve hayvanlarda ve de tüm bitkilerde, her hücrede mevcuttur. Bir hücrenin kendi halefinden do u u, do a açısından son derece mantıklı bir biçimde meydana gelir. Olayı en basite indirgemek gerekirse, elli milyar hücreden bir teki bile canlı kalsa, koskoca insanın yeniden in a edilmesi için yeterli olur. Bir ba ka benzetme ile tek bir ta , St. Paul Katedralinin bütün temel planını ve de cephe görüntüsünün esasını içermektedir.

Dr. Steptoe'nun *in vitro* ba arısı için ne denli itibar kazandı ı ve de tebriklere bo uldu unu hayâl ederseniz, önemli bir yanılığa dü mü olursunuz. Yine de, meslekta ı L.B. Shettles kadar sıkıntı çekti i söylenemez. Shettles de, Florida'lı bir çiftin talebi üzerine *in vitro* döllemede ba arı kazanmı , ne var ki daha bu dölleme a masasına bile gelinmeden, üniversitesini kar ısında bulmu tur.⁽²¹⁾ Dr. Steptoe da, «insanlı ı küçük dü ürmekle suçlanmı ahlâksızlıkla damgalanmı tır.» Hemen her taraftan a ır suçlamalar gelmi tir.

Doktorların, çocuk sahibi olarak mutlulu a eri mek isteyen evli çiftlere yardımcı olmalarında ne ahlâksızlık var, anlayamıyorum. Fakat, ister nükleer enerjinin barı ç ı yollardan kullanımına, ister gezegenlerarası uzay yolculu una yönelik olsun, her türlü ilerlemeye kar ı direnen ve ç ı lıklar koparan bir «kötümserler yasası»nın varoldu u muhakkaktır. Akla gelebilecek her türlü ara tırma kurulu larının hemen yanba ında hazır bekleyen bu «Yasa» bombardımana geçmek için zerrece tereddüt göstermemektedir.

Gelece in yıkıcıları olan bu ki iler, birtakım karanlık dü üncelerin tasalludu altında olmalılar. Herhalde, bütün ara tırmaların yalnızca olumsuz yönlerde kullanılabilece i ne inanıyorlar.

lerlemeyi, imha edici bir Mah er Sava ı'na benzeti yorlar. Hiç üphesiz, akı ve insanî sorumlulu u, bu profesyonel kötümserlere kıyasla çok daha üstün bir kö eye koyarım. Uygarlık tarihinin binlerce yılında oldu u gibi, insan zekâsının üretebilece i her türlü eserin ustaları olarak kalmalıyız. Bütün zamanlar için böyle olmalıdır bu.

nsano lunun do al döllenme dı ında ço alabilmesi görünebilir gelecekte ula ılabilir bir hedef olarak gözük mektedir ve tüp bebeklere kıyasla çok daha ileri a amalara varılacaktır.

Bundan on yıl kadar önce yürüttü üm tahminler —samimi söylemek gerekirse, ben bile kendimi fazlaca cüretli bulmu tum— 'in vitro' bebek sayesinde do rulanmı tır.

O zamanlar u bölümü okumu tum:

«ASah adamı yarattı ı günde, onu *AiUx* benzeyi inde yaptı; onları erkek ve di i yarattı; ve onları mübarek kıldı, ve yaratıldıkları günde onların adını Adam koydu.»

Tevrat, Tekvin 5, 1 2

Ve de:

«Ve RA\$ A%h adamın üzerine derin uyku getirdi, ve o uyudu; ve onun kaburga kemiklerinden birini aldı, ve yerini etle kapadı; ve F>\B Ai^h adamdan aldı ı kaburga kemi inden bir kadın yaptı, ve onu adama getirdi. Ve adam dedi: imdi bu benim kemiklerimden (!) kemik, ve etimden (!) ettir; buna Ni sa denilecek, çünkü o insandan alındı.»

Tevrat, Tekvin 2, 21 23

O zamanlar, hümanaoid zekî varlıkların genetik kod yoluyla sunî bir mutasyon sayesinde programlanıp programlanmadıkları sorusu takılmı tı aklıma. Ve yine, kendi kendime sevgili Havva Anamızın çiftle me olmaksızın erke in

sperm hücresinden meydana getirilip getirilmedi ini sor-
mu tum.

Akla uygundur. Sümer çivi yazısında kaburga kemi i için kullanılan karakter «ti»dir ve «hayat gücü» anlamına gelmektedir. Tevrat'ın modern bir çevirisi öylece olabilir mi: «AiL'a, hayat gücünü Adem'den aldı?!» Ve bu hayat ^ gücü denilen nesne de hücredir. Hücre olmaksızın hayat olmaz. Hatta cennette bile.

Günümüzün moleküler biyoloji ile ilgili ara tırmaları tamamen bu gerçe e dayanmaktadır.

Bazı eylerin öneminin sonradan kavranmasıyla akıl-
lanmak, kimi zaman daha kolay bir yoldur insan için.

lk sorularıyla ilgili sondajlarım yeterince derine inemedi. Adem'in nasıl sahne aldı nı sormalıydım aslında. Öncelik hangisinde idi: Yumurtada mı, tavukta üü yoksa horozda mı? Adem, bir tüp bebek olabilece i gibi, hücre bölünmesi yoluyla da üretilmi olabilir. Benim ilgilendi im bu ilk bölünmedir ve bu konu üzerinde biraz kafa yormak istiyorum. Umarım, pek fazla ileri gitmiyorumdur.

Oldham'daki tüp bebek hangi ırktandır? Ebeveyni be-
yaz oldu una göre, tabii beyaz ırktan.

Peki ya bizim atalarımız —onlara Adem ve Havva «üyelim— onlar hangi ırka aittirler? Beyaz • siyah yoksa sarı mıydılar? Ya da tenleri, bugün bulunmayan bir ba ka renk mi arz ediyorrrjö?

Evolüsyoncular, insanın maymundan türedi ini söy-
lerler.

imdiye kadar beyaz bir maymun göreniniz var mı? Ya da siyâhî ırkı andıran kıvrıkcık saçlı ve de koyu renkli bir maymun?

Fizik yapı olarak maymunla belirli bir benzerlik için-
de bulundu umuzu hiç kimse reddedemez. Araç kullanma-
ya yatkın el yapısı ve öne çıkık uzamsal gözler de i in cabasıdır.

Banların hepsi kabul, fakat arada bir ilâve faktör söz konusu olmalıdır. Bana göre, bu ilâve faktör, uzaysaldır. Dünya gezegeni ile (hayvan) Kosmos'un (zekâ) bir kesi mesidir söz konusu olan. Çünkü, ayan beyan ortadadır ki, bugünkü hâli ile zekî insan, maymun ve maymun öncesi bir kökenden çıkmı olamaz. Yalnızca ırk belirlemeleri bile bunun kanıtıdır.

nsano lu, öncelikle hangi ırktan meydana gelmi tir?
Çe itli ırklara neden gerek görülmü tür?

Etnoloji, biyolojik antropolojinin bir dalı ve insan ırklarının tarihçesidir. Irk derken, aynı türün bir alt gru-
bundan, farklı dı özellikleriyle ayrılan bir ba ka alt grubu kastediyoruz. Bu Özellikler; orantılar, yüzün biçimi, derinin rengi (deri hücrelerinde meydana gelen bir pigmentin ne-
ticesinden ba ka bir ey de ildir), saç, gözlerin renk ve pozisyonu, dudaklar ve kan grubu gibi ortak noktalardır.

UNESCO'nun 1951 tarihli tanımına göre, üç ana ırk mevcuttur. Kafkasyen, Mongoloid ve Negroid temel ırklar birbirlerinden temel karakteristiklerde ayrılmakta ve kalıtım yoluyla devam etmektedirler.

nsano lunun ırk grupları, dünya üzerine yaygın bu-
lunan tek temel biyolojik türün üç de i ik örne inin alt gruplarını olu turmaktadır. Türlerin bireyleri birbirleriyle çiftle ebilmektedir. Bu çiftle meyi engelleyebilecek fizyolo-
jik ve morfolojik etkenler söz konusu de ildir. Bu gerçek, dünyanın dört bir yanında hemen her gün yeni ba tan kanıtlanmaktadır...

Ne var ki, bu açıklama da de i ik ırkların kökenlerine ık tutmaktan uzaktır. Konuya yakla an kuramlardan çok ey yoktur. Fakat ciddî ve herkesçe kabul edilebilir olanına rastlanmamı tır! Bilinen odur ki, bizce malum olan tarih, ırkların olu masına etkide bulunmamı tır. Bu olu ma sü-
reci, çok daha önceleri gerçeke mi tir.

Sümer, Babil ve Mısır gibi ilk uygarlıklar ırk sorununu, sanki daima mevcut imi çesine kar ılamı lardır. Herodot, Hipokrat ve Aristo de i ik ırklardan dünyanın en do al bir eyi olarak söz etmektedirler. Irk polemikleri, ırk sa

va lan, korkunç kıyımlar kan kızıllı izlerini yazılı ve yazılı olmayan tarihe adeta kazımıştır. Bir dönem belirli bir ırk kendini diğerlerinden üstün görmüş, bir zaman sonra ise yerini bir başkası almıştır. Kimi zaman da, bir ırkın mensupları, diğer bir ırkın insanları tarafından sırf o ırktan olmadıkları için tahrik edilmişlerdir.

Yüzyılımızda da, bir türün temsilcileri Hitler'in ırk cinnetine kaptırılmışlardır kendilerini. Ve geriye kalan yalnızca kan ve cinayetlerle dolu cehennem prototipi olmaktadır insanlık tarihi için. Gelecek nesiller için duvarlardan hiç silinmeyecek acı bir yazıdır bu. Ülkeler, halklar, ırklar ve kabileler arası azamî derecede gelişen günümüz iletişim araçları, artık hepimizin de tek bir türün parçaları oldu umuz gerçeğini göstermektedir. En azından, ben böyle oldu unu umuyorum.

Bu konuyu böylece berrakla tırdıktan sonra bu soruyu yöneltebiliriz: Öyleyse insanlar arasındaki farklılıkların nedenini nasıl açıklayabiliriz? Irk ayrıtımlarının modernize okulu olan genetik ilmi, genetik karakteristikleri elde etmemizi sağlayacak objektif sınıflandırmalar yapmaktadır. Çeşitli ırk bölümlerine ait kan grupları, serum proteinleri ve Rhesus faktörleri ayırıcı karakteristiklerin bulunabilmesi için ilmin ıllı altında incelenmekte ve karşılaştırılmaktadır.

Bu sayededir ki, Hintlilerin % 89.3'lük bir yüzdesinin 0 kan grubundan oldu u, B grubunun ise yalnızca 0.8'lik bir oranda kaldığı ortaya çıkarılmıştır. Mongoloidlerde ise alınan sonuç farklıdır: Bu gruptaki insanların % 18.3'ü B, % 55.7'si ise 0 grubundandır.

Bu tür kan grubu karşılaştırmaları, hiç üphesiz insan genetiği açısından oldukça ilginçtir, fakat kesin çözümlere ulaşılabileceği yönünden oldukça kusurculuyum. Çünkü bu tür sınıflandırmalar yalnızca bugün için geçerlidir! Zamanın akışı içerisinde ne gibi değişikliklere uğradığını göstermediği gibi, ilerisi için de fikir vermekten uzaktır.

Ayrıca, bana kalırsa bu tür karşılaştırmalar, ırk ayrımı için yeni yeni motifler de sağlamaktadır. Bir zamanlar Yan

kilerin a zından bu tür bir karşılaştırmaya gelmesine alışılmıştır: «Ne de olsa zencidir... Ne de olsa kızıldır!» Geleceğin insanları ise öyle tersleneceklerdir birbirlerine: «Ne de olsa A Rh pozitif grubundandır!» Hele hele bir kan grubunun diğerlerine olan üstünlüğü diye bir şey ortaya çıkarsa, siz seyreyleyin bilimsel ırk polemiklerini.

Fakat, ister di özellikleri, ister genetik karakteristikleri kullansınlar, ırk karşılaştırmaları benim sorularımı cevaplandırmaktan uzak kalıyor: İlk insan hangi noktandı ve üç temel ırkın nitelikleri neden böylesine birbirlerinden farklıdır?

Negroidlerin (özellikle Jamaica yerlileri arasında çok tipiktir) derileri koyu renktir, çıkık dudakları, (dominant özellik olarak) kıvrık saçları ve geniş burunları vardır (Kafkasyalılarla, belirli birtakım özellikleri ortaktır.) Ana negroid ırk içerisinde farklı karakteristikler içeren 18 alt grup yer alır. Bunun nedeni de açık ve basittir: Evrim tarihinin akışı içerisinde ana motifler, mutasyonlar yoluyla ana ırkın kalıtsal özelliklerini farklılaştırmıştır. Ayrıca benim için önemli olan da, ana ırk içindeki karşılaştırmalar da il, ilk ana ırkın kökenine ilişkin sorununun çözülebilmesidir.

Konuya yaklaşılabilmek için ilk yola çıkma noktası, bütün ırkların aynı anatomik fizik yapıya sahip olmaları ve yine bütün ırkların çiftledebilmeleridir. Bütün ırkların bütün bireylerinin hücrelerinde aynı protein yapısı mevcuttur. Bu noktada, maymuna benzer atalarımızla malum ilgi bağlantılarında biri çıkıyor karşımıza. empanzelerin de protein yapısı bizlerle aynıdır!

Bu nasıl olabilir?

Charles Darwin'den (1809-1892) bu yana, türlerin, doğanın seleksiyonu tarafından farklı olarak geliştirildiği, doğanın kökenindeki ortak ürünü olan maymun ve insanın

belirli bir 'x' zamanında bu nedenle birbirlerinden ayrıldıkları kabul edilmektedir. Ve bu evrim süreci milyonlarca yıl sürmü tür. Böyle olabilir de. Di er bir deyi le, milyonlarca yıl içerisinde milyonlarca mutasyon sonunda yaradılı n tacını ba ımıza yerle tirmi tir. Do rusu hiç de fena ç a rı mıyor.

Ne var ki, bir noktaya dikkat etmeden geçemeyece iz. Bu hiç durmadan devam eden ve yüzlerce farklılıklar meydana getiren evrim süreci, ne hikmetse empanzeyle insanların protein yapısına dokunmadan geçmi tir.

Hemoglobinin (alyuvarların rengini veren cevher) proteinde yer alan 146 makro molekülden tutun da, tekli yapı ta ı olan amino aside varana kadar, empanzeyle insan birçok ortak özellikler arz etmektedir. Bu denli benzerliklerden söz edip dururken, do rusu, empanzelerden *homo troglodytes* (ma ara adamları) diye örnek getiren sveçli botanikçi Cari von Linné'yi de (1707 1778) mazur görmekten kendimizi alamıyoruz.

Bu ortak protein yapısı, insanın, do al mutasyon ve evrim sürecinden tek ba ına geçmedi ini kanıtlamaktadır. Neden olmasın?

ki kurba anın protein yapılarını kar ıla tıracak olsak, empanzeyle insanmkine kıyasla 50 misli büyük varyasyonlara rastlarız. Halbuki, bu kurba alardan biri, bir çi damlası kadar yekdi erinin aynıdır. Sonuç: Kurba alar, insan ve empanzeyle kıyasla birbirlerine çok daha yakın olduklarına göre, protein yapıları da kayıtsız artsız aynı olmalıydı. Buna kar ılık, insan ve empanzenin protein çatılarının ise birbirleriyle ilgisi bile bulunmamalıydı. Oysa, kanıtlanan bunun tamamen tersi olmu tur.

Kaliforniya Üniversitesinden Profesör Alan C. Wilson ve meslekta ı Mary Claire King, iki ara tırmacı biyokimyager, proteinle ilgili bu a ırtıcı sonuçlarla kar ıla nca, o güne kadar *henüz ke fedilememi , fakat çok daha et*

kin bir itici evrim gücünün⁽²³⁾ mevcut bulunması gerekti i konusunda karar kılmı lardır.

Bu güç ne olabilir? Pennsylvania Üniversitesinden Profesör Loren Eiseley adlı antropologun gayet açık ve kesin iddiasına göre, insan gruplarının oluşması sırasında mental yetenekler meydana getiren bir faktör, bütün evrim teorisyenlerince gözden kaçırılmı tır. Ben de bu görü e katılıyorum. Peki ama, insanla empanzenin, protein yapıları tamamen farklı olan iki patlak gözlü kurba aya kıyasla, birbirleri ile daha yakın olmaları (ya da öyle iddia ediliyor) olgusuna ne diyelim? Üstelik Darwin ve izleyecilerine kalırsa, dünya tarihine kısacık bir sıçrama yapan kurba aya kıyasla, empanzeden insana kadar uzanan evrim süreci, milyonlarca yıldan fazla sürmü ve birbiri pe ısıra milyonlarca mutasyon ya anmı tır.

te benim cevabım:

Maymundan insana geçi te sunî bir mutasyon söz konusudur. ddi edildi i gibi maymunlardan öylesine milyonlarca yıldır ayrı de iliz. Aile içindeki bu bölünme, yalnızca on binler ekinde ifade edebilece imiz bir dönem önce cereyan etmi tir. Maymunla insanın protein yapılarının aynı olu unun esprisi de bu noktaya dayanmaktadır. İlk ilkel «hominid» ile *homo sapien* arasında gerçekten de öne sürüldü ü gibi milyonlarca mutasyon bulunsa idi, her genetik uzmanının kabul edebilece i gibi, bu iki canlının protein yapıları son derece farklı bir görünüm alırdı. Demek ki, durum böyle de ildir ve atalarımız olan *homo sapien'ler*, maymun sürülerinden yalnızca on binlerce yıllık belirli bir süre önce ayrılmı lardır.

nsan maymunla çiftle emez, çünkü zekî insano lu maymunun her çe idinden tamamen farklı bir tür meydana getirmi tir. Evren tarihi için ancak «dakikalar» la ifade edilebilecek böylesine kısa bir zamanda insan türü nasıl olabildi de, bu kadar pozitif a amalar kaydetmi tir? Maymun ya da insan, nasıl olmu da böyle birdenbire kür

künü yürüvermi tir? Nasıl olmu da, böyle aniden kendi kendini uygarla tırmayı ve kültürler olu turmayı akıl edebilmi tir? Eski yolda ları olan hayvanları avlama fikrini ona kim vermi tir? Yeme ini pi irebilmek için ate yakmak dü ünmesini nereden almı tir?

Evet, ve de ilk erkek, e er bir maymun sürüsünden mutasyona u ratıldı ise, kimle çiftle mi tir? Kendine uygun bir e i yoksa, kromozom sayısı olarak uygun dü medi i için maymun ataları ile de çiftle emez.

Gülünç bir saçmalaktır ama, antropologların bu i ler öyle aniden olup bitmedi, dereceli evrimin gerçekle mesi milyonlarca yıl sürdü dediklerini duyar gibi oluyorum. **Homo Sapienm** zekâ bir varlı a dönü mesinin âni olması benim savımdır ve kanıüayacak herhangi bir veriye sahip de ilim. Ne var ki, insanla maymunun aynı karma ık protein yapılarına sahip oldukları gerçe ine paralel olarak, bu sav da geçerlidir.

İmdilere de in ke fedilememi evrimin itici gücünü nerede aramalıyız (Wilson?) Evrim kuramcılarında eksik olan ve de insan gruplarına mental yeteneklerini kazandıran faktör nedir? (Eiseley).

Dü ünülemeyeni dü ünme cesaretini ne kadar kısa zamanda gösterirsek, bütün bu soruların cevap bulması da o denli çabukla acaktır.

Dünya dı ı varlıklar **'homo sapien'i** maymun sürüsünden ayırmı lar ve sunî bir mutasyon yolu ile ona zekâ kazandırmı lardır. Kendi biçimlerine göre yapmı lardır bunu. Evrimin itici motoru, i te bu tartı malı yönlendirmede aranmalıdır. Ve bu yönlendirme, hepimizin görmekte oldu u gibi mükemmel sonuç vermi tir.

Bundan sonraki spekülatif görü leri, onların bu ba arılı aracılıkları üzerine in a ediyorum.

İlk insanlar hangi ırka mensuptular?

Üpşesiz ki, insan bedeninin yapısı bir tür maymun- dan geliyordu. Demek ki ilk insanlar da maymun akra-

baları gibi siyah, negroid ırktan olabilirlerdi. E er öyle idiyse, dünyanın bu ilk sakinleri neden bütün gezegene yayılmadılar? Mongoloidler ve Kafkasyenler, «sarılar» ve de «beyazlar» nereden çıktılar?

Ba langıçta, dünya dı ı varlıklar de i ik ırklar arasında tercih yapma durumunda mıydılar? De i ik insan gruplarına de i ik yetenekleri, farklı iklim ve co rafî art- lara intibaklarını kolayla tırmak için mi ihsan ettiler? Ko- yu renk tenlerin pigmentasyonu, ırkın sıcak iklim ku ak- larında ya ayabilmesi için mi programlanmı tı? Ve de bu- nun tersi, beyaz ırkın beyaz teninin ne gibi avantajları vardı? Daha ılımlı iklimler için mi öngörölmü lerdii?

Bugün, ilkel insanın derisinin koyu renk oldu u ka- bul edilmektedir. Daha sonraları insanların ten rengi, dün- yanın çe itli bölgelerinde ya amalarına ve buna ba lı ola- rak ultraviyole ı nlarını sindirmelerine ba lı olarak gide- rek de i mi tir. Ço u kimse, ultraviyole ı nlarında bu- lunan D vitaminini sorumlu gösterme e ilimindeyse de, fakir bir güne altında ya ayan koyu tenli Eskimoları dü- ündükçe, bana hiç de mantıklı gelmiyor bu yakla ım. Sakın hiç kimse, derilerinin balık ya ıyla karardı nı söy- lemeye filan da kalkı masın. Ve de Mongoloidler neden sarıdır? Zenciler de güne siz bölgelerde ya amalarını sa - layacak bölgelerde, farklı renkler içeren deriler kazana- mazlar mı?

leri ve üstün zekâlı dünya dı ı varlıkların, mavi ge- zegenimizle ilgili ön ara tırmalarında, de i ik çevresel or- tamları belirleyerek, yaratıklarını bu temele göre ana ırk gruplarına bölmü olmaları mümkündür. Hominidleri ken- di görüntülerine göre mutasyona u ratır ve zekâ kazandı- rırken, gelecek nesiller için, ilk varlık ekileriyle ilgili olarak izler bırakmı lardır.

Di er yandan, genetik yoldan farklı deri renkleriyle di er karakteristiklerin olu ması, güçlü bir e itim etkin- li ini amaçlaması bakımından, yüksek bir zekânın, yük- sek bir ahlâk anlayı mının i areti olsa gerektir.

öyle bir çevrenize göz gezdirin. Deriniz hangi renk

tanrıların ayak izleri

65/5

ten olursa olsun, hepiniz aynı türe mensupsunuz. Birbiri nizle barı içerisinde ya ayın!

Tarih öncesi çağların ilk uzay gemisinin mürettebatı da, dünya dıı varlıklardan mı meydana gelmiştir?

nsanlık tarihinin büyük efsanelerince bizlere naklonuldu u üzere, dünya kızları ile yatarak çocuklar mı üretmişlerdir? Dünya dıı varlıkların modeline, genetik örneklerine uygun farklı ırkların ortaya çıkışı, 'tanrıların emirleri'ne ters dü en bu cinsel trafi e mi dayanmaktadır?

Ya da, birbirlerinden tamamen habersiz ba ka ba ka uzay gemileri de i ik mekânları ziyaret mi ettiler diye kendi kendime sorarım. Yoksa belirli bir grup *'homo sapien'i* maymunlar sürüsünden ayırarak geride bir de siyah ırk mı bıraktılar? Veya binlerce yıl sonra, bu kez de beyaz ya da sarı mürettebat tayan ba ka kozmik ziyaretler mi ya andı? Siyahı ırk bir hata sonucu meydana geldi de, dünya dıı varlıklar bir takım ara tırmalar sonucu genetik kodu de i tirerek beyaz veya sarı ırkları mı programladılar?

rk kuramcıları benim yaklaşımlarımı bir kenara atacaklardır. Geçerlilik kazanmı ve kabul edilmi açıklamalar onlar için yeterlidir. Fakat, aslını isterseniz, ne bilmektedirler ki...

lk bilgi düzeyimizin de ersizliğini sergilemek için u tek örnek yeterlidir:

Zenci bir aile tropikal kuaktaki yuvasından göçer ve daha serince bir bölgeye yerleşir. Nesiller boyunca pigmentler de i ir, koyu deriler öylesine açılır ki, beyazlaşır. Uzmanlara göre, artık güne e kar ı korunmanın gere i kalmadığından, negroid beyaz olmuştur. Tamam olmasına tamamdır da, siyah adam bu yeni çevresinde kıvrıkcık saçlarını, kara gözlerini ve çıkık dudaklarını da kaybetmelidir ki, gerçek bir beyaz adam olabilsin.

te bu kadar basittir. **Siyahi**, bir beyazla çiftleşebilir ve böylece sizler...

Bir dakika durun bakalım! Ben, tek bir ırkın var olduğunu dönemlerden söz ediyorum. Ba langıçta, rengini maymunlardan alan tek bir ırk; yalnızca zenci ırkı olduğunu konusunda, ırk kuramcılarıyla tamamen aynı fikirdeyim.

Ne var ki, siyahtan beyaza geçiş bir tek mutasyon ile gerçekleşebilir mi olamaz; bunun için sonu gelmez bir mutasyonlar zincirlemesine gerek vardır.

Ortada yalnızca bir tek cins varken, di er türler nasıl ortaya çıkabilir? Su katılmamı bir zenci, iki ırk arasında bir çiftleşme olmaksızın nasıl beyazlaşabilir?

Günümüzün «ara ırkları» olan Araplar, Eskimolar ve Güney Denizi Adalılarının ara çiftleşmeler sonucunda ortaya çıktıklarını kabul ediyorum, söz gelimi.

Fakat bu imkan, ba langıç için söz konusu olamaz. Bilim, ba langıçta yalnızca bir tek ırkın var olduğunu ve zamanın akışı içerisinde kendi içinde de i imed u radını öne sürmektedir! Ya ikinci bir ırka ya da ba ka ırklara de i medir öne sürülen.

Yalnızca u noktada uyu uyoruz ki, ba langıçta yalnızca bir tek ırk, siyah ırkın var olduğunu söyleyen, bilimin ta kendisidir. Ara çiftleşmeler için ortada ne bir beyaz vardır ne de melezi. Sıfıra sıfır. Yalnızca siyahlar. Bu kadarını kafama yerleştirmiş bulunuyorum.

Ve u karara varıyorum ki, beyaz ırk ortada olmadığına, siyahlar da kendi aralarında çiftleşmeler yoluyla beyaz üretmeyeceklerine göre, bu i kendi kendine gerçekleşebilir mi olamaz. Kuramın kabul edilebilmesi için, siyahların bilmem kaç bin yıl boyunca, beyazlarla hiç durmadan çiftleşmeleri gerekir. Diyelim ki mümkündür, fakat beyazları kim kaybetmiş de biz bulacağız?

Araplar, kendi ırk kökenleriyle ilgili olarak öyle bir hikâyeye anlatırlar:

«Günün birinde Yüce Tanrı bir topak balçık alır ve ondan ilk insanı yaratır. Meydana gelen eserini sa lamla tırmak için toprak fırınına yerle tirir. Ya - mur dü er ve fırının ate ini söndürür. Ve Yüce Tanrı fırının kapa nını açtı nda görür ki, yaratı ı beyazdır ve hiç de ho de ildir. Yine de, eme i bo a gitme - sin diye, eserini alır içine can üfler ve dü ük niteli ine ra men, bırakır ki, nereye isterse çekip gitsin. kinci bir kez, Tanrı balçık alır ve ikinci adamı yapar. Oca - ı yakar ve iyice kızana kadar ba nda bekledikten sonra, adamı içine yerle tirir. Di er tanrıların ne e dolu bir dansının cazibesine kapılır ve bu arada eseri - ni unuttur. Sonunda akıl edip de fırından çıkardı nda, ikinci adam da simsiyah kesilmi tir ve hiç de cazip de ildir. Buna ra men, ona da nefesi ile can üfler ve ondan da pek hazzetmedi i için bırakır ki, nereye iste - rse gitsin. Ve Yüce Tanrı, aheserini yaratmaya, si - yahtan da beyazdan da güzel bir eser meydana getir - meye karar verir. Bir kere daha balçı a el atar ve yaptı ı adamı firma yerle tirir. Bu kez en uygun za - man geçene kadar fırının ba nda bekler. Adamın de - risi tam istedi i tarzda esmerle ince, fırından çıkarır ve ona da nefesi ile can üfler. Bu iyi bir örnek olmu - tur ve tanrı onunla dostluk kurar. te esmer tenli Arap bu ekilde meydana gelmi tir.»

Bu efsane Arapların kendilerini seçkin ırk olarak görmelerinin esprisini açıklamaktadır. Bu tür bir kibir, yalnızca Araplara özgü olmayıp, di er ırkların da oldukça sık ve bolca ba vurdukları bir tavidir.

Dilinizi yakmanın en güzel yolu, duyarlı ırk konula - rına temas etmek; elinizi kavurmanın en uygun yönte - miyse, yine bu konularla ilgili olarak bir eylem yazmak - tır. Bunun birçok nedeni vardır. Kızgın demirin barı çı vı rasyonel dü ünçe sularında scrinleyememesinin tek nede

ni de, herhalde dı görüntü de ildir. Farklı ırkların kafa - larında ve kalplerinde neler olup bitmektedir?

Farklı ruhsal yapılar ve benzerli i bulunmayan dav - ranı normları, kar ılıklı anla mayı zorla tırmaktadır. Te - levizyonda, ölülerini son yolculu una tamtamlarla u urla - yan renkli insanlar gören bir Avrupalı, bu son yolculu - un sessiz geçmesine alı kın oldu u için, umutsuz bir eda ile ba nını sallar. Do unun büyük masalcıları sayesinde, söz konusu dünyanın, kaderin her türlü akı nını kayıtsız - lıkla kar ıladıklarını biliyoruz. Irk karakteristikleri yal - nızca dı görüntülerden ibarettir. Asıl engeller çok daha içlerde, derinlerde yer alır. Bu derinliklere nüfuz edebil - mek için öncelikle anla ılabilir dı davranı normlarına alı kanlık kazanmalıyız. Önyargılardan ve üstünlük komp - lekslerinden kurtulabilmemiz ancak bu yolla mümkün olabilir.

Irk ara tırmaları, üzerleri soru i aretleri ile bezenmi bayraklarla kaplı bir yoldan inen bir slalom pisti sunar" ara tırmacılarına. Belirli niteliklere sahip bulunan ve sırf bu nedenden ötürü özel ilerlemeler kaydedebilen bir ırk mevcutsa, do rusu bilmek isterdim. Hemen bütün zenciler müzi e yatkındır; adeta kanları ritmik bir ekilde akar. Nedendir? Tibetlileri tepelerde güne ı nlarına kar ı da - ha az duyarlı yapan derilerinin rengi midir? Zenci, ya - kıcı bir güne alıtında, moilgoloide kıyasla neden daha da - yanıklıdır? Güney Denizi Adalarındaki erkeklerin gö üs - lerinde neden kıl bitmez? Bugün Orta Amerika dolay - larında ya amakta olan Maya torunlarının saçları, en geç - kin ya larda bile neden beyazlanmaz? Zencilerin neden gözleri mavi olmaz? Di erlerine kıyasla daha üstün bir zekâ düzeyine sahip bulunan ırklar mevcut mudur?

Bu tür sorulara devam etmeye kalksak, kocaman bir ehrin telefon rehberi kadar yer kaplamak i ten bile de - ildir.

Ba langıçta, dünya dı ı varlıkların temel ırkları be - lirli yeteneklerle donatırken, onlara çok özel bir takım görevler yükleyip yüklemediklerini sorarak, dinamitle oy - nadı ımı gayet iyi biliyorum.

İrkçî de ilim. Dünya üzerindeki hiçbir ırka üstün ya da a a ı gözüyle bakmam. Ne var ki, bilgiye kar ı olan susuzlu um, ırk konuları üzerinde sorular yöneltmenin zamansız ve tehlikeli oldu unu ima eden tabuya kar ı çık-mama yol açıyor. Kanımca, sarı beyaz ve siyah ırktan ara tırmacılar «biz neden bîzîz» sorusunu hep birlikte öyle iyice bir kurcalamalılar.

Bu ana soruya bir kez girildi mi, o kaçınılmaz tehlikeli alana da ula ılmı olunur ve beklenen soru gelir: Seçkin bir ırk var mıdır?

Batı bilgeli inin temeli olarak Kutsal Kitabı alır ve de Eski Ahid bölümünü okursak, Yahudilerin kendilerini «seçkin ırk» olarak gördüklerini anlarız. öyle bir soru sora maz mıyız: Kim tarafından ve hangi gaye için seçil-mi ler? Özel bir görev için mi ayrılmı lar? Bu binlerce yıllık seçkinlik iddiası, Yahudi halkının u radı ı baskı ve zulümlerin nedeni mi olmu tur? Di er ırklar bu iddia-dan rahatsız olarak bir çe it nefsi müdafaa mekanizması mı i letmektedirler? Neden? Oysa, Yahudilerin onlara bir kötülükte buldukları söylenemez.

19 ve 20. yüzyılların tabii bilimler tarihçesine öyle bir bakınca, bütün bilimsel ilerleme ve ke iflerin yarından fazlasının Yahudi ilim adamları tarafından gerçekleştirildi ini görüyorum. Yahudiler astronom, biyokimyacı, ma-tematikçi, botanikçi, fizikçi, doktor, zoolog ve biyologlar⁽²⁴⁾ arasında daima önde gelmi lerdir. 1901 ile 1975 yılları arasında Yahudi asıllı 66 (!) tane Nobel Ödülü sahibi vardır.

Yani bu «seçkin insanlar» seçkin bir ırka mı mensup-turlar? Elbette hayır. Aslında Yahudiler bir ırk da de il-dir. Biyolojik açıdan büyük bir ço unlukla —aynen Arap kom uları gibi— Avrupa İrkî'nin do ulu bir alt grubuna mensupturlar. Bu nedenle de bir Yahudi ırkından de il de, Yahudi halkından söz edebiliriz. Ve Yahudi bilim adam

ınanın kayda de er ba arılarının da, dinsel ö elerle hiçbir ilgisi olamaz.

öyle veya böyle, ça da sahnemize uysun veya uy-masın ve hatta isterse fazlaca duyarlı kulaklar için biraz rahatsız edici ça rı ım yapsın, iddia ediyorum ki, dünya dı ı varlıklar belirli bir ırk seçmi lerdir. Mitolojiler, belirli ırkların 'belirli tanrılar' tarafından dü manlarına kar ı na-sıl korundu u ve fertlerinin dünya gezegeninin önemli gö-revlerine getirildi ine ili kin anlatımlarla doludur. Eski kaynaklar, hangi ırkın ne gibi özel avantajları yüzünden seçildi ini anlatmaz, fakat Eski Ahid'de seçilenin di erle-riyle kar ı mamasını talep eden birtakım kesin kanıtlar mevcuttur.

Musa, sraillileri 40 yıl süren bir yolculukla Mısır'dan çıkararak Vâdedilen Ülke'ye götürürken, Tanrı Buyru u olarak di er ırklarla her türlü ili kide bulunmalarını kesin-likle yasaklamı tır. Ve Tanrı onlara nezaret etmi ve birlik-te olmu tur. Ve bu e li i boyunca bir de alâmet göstermi , gündüzleri bulut sütünü, geceleri ate ten sütun olarak te-zahür etmi tir. Kıskanç tanrı bu ekilde onları dü manlara ve yabancılara kar ı korumu , manna denilen mucizevî ekmele de (kudret helvası) beslemi tir.

Bu kırk yılın sonunda srailliler Vâdedilen Ülke'ye ula mı lar, fakat, yalnızca yeni neslin duhûlü için izin çık-mı tir. çinde süt ve bal akan ülke, Musa da dahil olmak üzere, ya lılara kesin olarak yasaklanmı tır.

Ne olmu olabilir ki?

Tarihsel ve teolojik açıklamaların, bu buyruktaki in-celi e inebildiklerini sanmıyorum.

Bundan on yıl önce ortaya koymu oldu um kuramın da hâlen geçerli olup olmadı ından emin de ilim. Her neyse, o zamanlar demi tim ki, 'tanrılar' veya dünya dı ı varlıklar, bu kırk yıl zarfında yeni genetik niteliklere sa-hip yeni bir nesil meydana getirmi lerdir. Ve bu niteliklere çevredeki di er insan grupları sahip de illerdir. Bu izolasyon ve de Yahudilerin yalnızca Yahudilerle evlenmeleri buyru u, yeni genetik malzemenin saflı ını muhafazaya yö

nelik olabilir mi? Musa tarafından konulan bu kural. Yahudi ırkının safiyetini de il de, bu belirli insan türünün insanlı nın geri kalan bölümüyle arasındaki avantaj ve dezavantaj özelliklerini koruma fikrinden kaynaklanmı olabilir mi?

İrkçı önyargıların sivrileştiği günümüzde, bu tür yaklaşımlar oldukça zamansız birtakım öfke bulutlarını cezbedebilir. Seçkin ırk sorusunu yöneltirken ta idim sorumluluğun bilincindeyim. Ne var ki, birtakım sorunların da, yalnızca üzerini örtmekle, üstesinden gelinebileceği kanısında de ilim.

İnsan genetiğiyle ilgili çağdaş araştırmalar, birtakım ırk özellikleri meydana çıkarmaktadır. Diğer bir deyişle, o malûm kıvgın dam üzerinde gezinmektedir. Bu araştırmalar, hiç üphesiz ki, günün birinde belirli bir ırk ya da belirli bir türün hangi genetik kombinasyonunun daha tatmin edici olup da, hangilerinin tasfiye edilebileceğini söyleyecek a amaya ulaşacaktır. Daha açık söylemek gerekirse: DNA'mızdaki bir açık, hepimizin üç parmaklı ve tek kulaklı do mamıza neden oluyor ise, bu açığın giderilmesinden herkes memnunluk duyacaktır. Hücrelerin do al yapısına yapılacak bir müdahaleyi, genelde dayanıksız bir tohumun deneyler yoluyla güçlendirilerek bitkiler dünyasına arma an edilmesine benzetebiliriz. Hücrelerin de i ik ekilde programlanması da aslında ineklerin süt veriminin geliştirilmesi ilemlerinden pek farklı bir olay de ildir.

Yakın gelecekte insano lunun kalıtımsal faktörlerinin yönlendirilmesi de mümkün olabilecek midir? Bu konu, henüz oldukça ilerimizde yatan ve oldukça ürkütücü bir alandır.

Ya u tür durum belirten bir metne ne buyudur?

«Cambridge Üniversitesi biyologlarından John Gurdon, di i bir albinos kurba adan embriyon hücreleri aldı. Ve bu hücreSEL öz, kalıtımsal içeriği ile birlikte,

daha önceden hücre özleri alınmış bir di i kurba anın yumurta hücrelerine a ılandı. Bu yumurta hücrelerinden tetariler geli tirildi. Ve bunlar, annelerine hiç benzemeyen albinos kurba alarına dönü tüler.»⁽²⁴⁾

Deneydeki bu süreç, Yunanca'dan alınma ve «dal, parça» anlamına gelen «klon»a izafeten, **cloning** denildi. Günther Speicher, bu i lemleri en anlaşılabılır biçimde ifade edenlerden biridir:

«Kesilen bir bitkinin toprağa dikildiği zaman yeniden büyümesi, ana bitkinin bir karbon kopyasından başka bir şey de ildir.»⁽²⁵⁾

Her organizmanın hücrelerden meydana geldiğini ve de her hücrenin organizmanın bütününe yeniden inmesi için bilgi içerdiğini daima hatırlamalıyız.

Mikrobiyologlarla mikrocerrahlara göre, hücreden ana cevher çıkartılarak yumurtalı bir hücreye a ılanabilirse, (ilkah olmaksızın) tek bir hücreden koskoca bir bütünü in a etmek mümkündür. Bu bir kez olsun gerçekle tirmiş mi, o zaman bilim adamlarına göre i in en zor tarafı çözülmü tür ve de.her bitki, hayvan ve insan organizmasının ana vericinin örneğine göre ço altılabilmesi olanaklıdır. Üstelik ikinci ürünü, birinciden ayırt edebilmek de olanaklıdır. Do anın bir elmanın iki yarısı gibi birbirlerine benzeyen tek hücre ikizleri ile yaptığı ı aka, böylece suni olarak tekrarlanacak, üstelik bu tekrar, sonsuz derecede yenilenme ansına sahip olacaktır.

Profesör Gurdon bu yöntemi uygulayarak kurba alar kolonisi geli tirmiş ve bu koloninin mensupları, yüzeysel benzerliğin dı nda ola anüstü boyutlar göstermiştir. Her kopya, orjinalin gerçek bir taklidi olmu , hataya rastlanmamıştır.

Fareler, memeliler sınıfındandır ve ilk türeyen fareler hâlâ hayattadır! Deney fareleri. Bir fare yumurtasının «in vitro» ilhakından sonra, kıl inceli inde bir kanül kul

lanılarak erkek hücre cevheri, yumurta hücresinden çıkarılmıştır. Böylece fare embriyosu her iki ebeveyninden gelen kalıtsal bilgiyi izleyemez duruma düşmüştür, yalnızca annesinininkini alarak, onun doğrudan bir kopyasına dönüşmüştür.

Diğer bir deyişle, bu yöntem yalnızca dillerin bölünmesini mümkün kılmaktadır. Aman ne mutluluk! Peki ya erkekler? Oldukça basittir! Cenova Üniversitesi'nden Profesör Illmensee'ye kulak verelim:

«Döllenni bir yumurtanın tüm kalıtsal malzemesini beden hücresi cevherine deiecek olursak, o zaman da erkek olanın kopyalarını ortaya çıkarmamız söz konusudur.»⁽²⁵⁾

İngiliz fizyolog Alan S. Parker, insan hücre çekirdeğini izole ederek rahme enjeksiyonunu kurduğu zaman, henüz bu tür bölünmeler gündeme bile gelmiyordu. Hatta bu kehânet sahibi, bir adım daha ileri giderek, erkek sperminin ne kadar bir süre için depolanabileceğini biliyordu. Üşesiz bu de erli malzemenin replikasyonundan yola çıkıyordu. Genetik kodun bulunmasında büyük yararlılıklar gösteren Prof. Marshall W. Nierenberg'le de işbirliğinde bulunan Parker, günün birinde bütün zorlukların çözülebileceğine inanıyordu. Bir tek sorun vardı ki, o da zamandı. 25 yıl içerisinde hücrelerin genetik bilgiyle programlanabileceğine inanmıyordu. Stanford Üniversitesinden Prof. Joshua Lederberg adlı genetisyen de, onun bu iyimserliğini paylaşıyordu. O da, bu bin yılın tamamlanmasından önce, kalıtsal faktörlerin istenildiği gibi çekip çevrilebileceğine emindi.

Öyle görünüyor ki, uzmanlar, tahminlerinde oldukça ihtiyatlı davranmışlardır. Oysa her şey, çok daha çabuk yürümektedir.

Kaderin rolünü üstlenmeye mi başlıyoruz?

Bu ilerlemeyi yürüten mekanizmaya yardımcı olamaz mıyız?

Çimizden programlanmış ve de izlememiz gereken

zihinsel süreçlerle kaplı bir zırhın ortasında mı yaşıyoruz? Bunun nedeni de, bizi yaratanların bizleri «kendileri gibi» zekâ kılmaları mıdır?

Günün birinde bize yapmış olduklarımızı, bizim de tekrarlayacağımızı biliyorlar mıydı?

Tanrılar da, Tekvin'de u kehânette bulunmamışlardır:

«...yapmaya başladıkları şey budur; ve şimdi yapmaya niyet ettiklerinden hiçbir şey onlara men edilmeyecektir.»

Tevrat, Tekvin, L 6.

Günün birinde bölünmeyle birbirine benzeyen insanlar grubu meydana getirmek mümkün olabilecek midir? Tek bir nitelik ve de istenilen nicelikte görüntüler? Memeliler üzerinde yürütülen bazı deneyler, insanlarda (genellikle) bir "zaman sonra uygulanır. Gazeteci David Rorvik'in öne sürdüğü gibi, böyle bir hücre bölünmesi ile meydana getirilmiş ilk insanın sapaslam olup da ABD'de yaşayacağını sürdürdüğü iddiasının gerçek olup olmaması ikincil derecede önemlidir. Önemli olan, mevcut veriler dahilinde ve de söz konusu bireysel anlatımın çerçevesinde, çok yakın bir gelecekte bu işin hakikaten yapılabilir olmasıdır.

Her aratırma kesitinin belirli bir amaç ve hedefi vardır. İster kan, ister deri, ister başka organdan olsun; bir hücreden çoğaltılmış insan imajının korkunçluğu, nasıl olup da anlamlı ve faydalı olarak gösterilebilir?

Bu yöntem yürürlüğe girince; politikacıları, askerleri, bilim adamlarını, uzay pilotlarını, din adamlarını, kahinleri ve de komedyenleri topluca, kitle üretimi halinde mi ortaya çıkaralım? Orwell ve Huxley'in iaret ettikleri o cehennem mi açılacak önümüzde? İrk özellikleri yüzünden hiç durmadan birbirleriyle çekişen yeni ırk kategorileri mi yaratalım? Eski güzellik anlayışımızı bir kenara atarak, oto

masyondan fırlamı mankenler mi salalım ortalı a? Belirli ara tırma gayelerine uygun erkek tipleri mi üretelim? Erkek veya kadın, zamansız bir ölüme karılık, kadın veya erke in hücrelerinden birkaç çift alarak istif mi etsin?

Entelektüel devlerin miniminnacık artıkları, her alan-daki dehâların kalıntıları, «hücre bankaları»nda hazır bekleyerek, ölümlerin izlerini sürececek tıpatıp aynı yeni insanlar mı arzedecek?

Yüzyılın u veya bu dahisinin bilgi birikiminin kendisi ile birlikte yitirilmemesi halinde, insanların önünde çok büyük kapıların açılabilene inanıyorum. Einstein ölümsüz olabilseydi, insanlı ın izleyece i yol biraz olsun farklı olmaz mıydı? Büyük dü ünür, bedeninin yakılmasını, beyninin ise ara tırmalara vakfedilmesini vasiyet etmi -tir.!²⁷) Ve bu beynin ty'ichita'daki bir biyolojik deney laboratuarında bir mukavva kartonun ortasındaki formaldehid dolu kavanozun içerisinde yüzedurması, bilim adına utanç vericidir.

Beynin bazı bölümleri uzmanlara yollanmı ; beyincik ve beyin zarının parçaları tahlil edilmemi tir. Formaldehid'in antiseptik bir etkisi vardır. Einstein'ın ölümünün 34 yıl sonrasında, tek bir hücre bile hayatta kalamamı tır.

Bu büyük bilginin sıradan bir akademik inceleme dında neler planlamı oldu unu hiç kimse kestiremez. Daha 1955Merde, hiç kimsenin hayâlini Jbile kuramadı ı birtakım geli meler mi öngörmü tür? Bilim, 'fi' tarihi için öngörölmü ola anüstü bir ihtimali tahrip mi etmi tir?

Bugünkü hücre biyolojisi ve mikrocerrahi tarafından esinlendirilen ki isel spekülasyonum, dünya dı ı varlıkların, kendilerince bilinen yöntemlerle, *homo sapien* türünü hücre bölünmesiyle meydana getirdiklerini fısıldıyor kula ıma. Gezegenlerarası yolculu a hükmedebilecek düzeyde olduklarına göre, genetik yönlendirme konusunda

uzman olmamaları için hiçbir neden yoktur. Üstün teknolojik 'know how'ları ile ırklarının «DNA»sım geli tirmi -ler ve nakletmi lerdir. Ondan sonra da, insanın yapımıyla ilgili tanrısal program kendi yolunu izlemeye devam etmi -tir. Ba langıçtan beri mevcut olan temel bir bilgiyi yakalamaya çalı ıyoruz; bu bilgiyi içimizde ta ıyoruz; tek yapacağımız, onu yeniden ke fetmekten ibarettir,

Önümüzde uzanan 'onlu' yıllarda gezegenlerarası yolculu a açılaca ız. Gezegenimizdeki hammaddeler tükenmeye yüz tuttu u için bu adım mutlaka atılacak. Bu zorunlu ihtiyaç, evrenin meçhul yaratık ya da uygarlıklarını ke fetmekten daha önemli bir itici güç olarak a ırlı mını hissettirecek.

Neye malolursa olsun, de i meyecek bu. Kendi neslimizin sürmesi için evreni cezalandıraca ız.

Uzayın derinliklerinde dünyaya benzer ve bombo bir gezegen bulunacak olursa, onu koloni haline getirmek tek kelimeyle mantıklı olacaktır. Fakat birtakım engelleyici faktörler de yok de ildir. Yüzlerce ve de binlerce kadın ve erke i dev uzay seferleriyle nakletmek hem çok pahalı hem de sonuçlan bakımından oldukça belirsizdir. Bu gezegen dünyamıza çok çok benzese bile, bu iskân, protestolara yol açacaktır. Gâz kombinasyonları zarar verebilece i gibi, de i ik bakteriler de «ark»ımıza dokunabilir. Böyle bir durumda sömürgecilerimiz yeni artlara nasıl alı acaklardır? Belki de bu kuramsal gezegende artı seksenden eksi seksene kadar oynayan ısı de i iklimlerine rastlanacaktır. Özel koruyucu giysiler olmadan insanlarımız bu ısıya nasıl kar ı koyacaklardır? (bu özel giysiler olsa bile, bu kez de fizik plânda çalı abilmeleri için engel te kil edecektir)

te bu ve buna benzer konular üzerinde, kapalı kapılar ardında yürütölen tartı malar bir noktaya ula mı

tır: Hücresel bölünme! E er gezegen bo sa, yeni gezege- nin artlarına uygun bir ırk programlanabilir. E er zekî bir tür geli ememi se, o zaman bu türlerden en ilerisinin yumurta hücrelerine, insanların kalıtımsal faktörleri zer- kedilebilir. Tarih tekerrürden ibarettir. Dünya dı ı var- lıkların mavi gezegenimizde yapmı olduklarını tekrarla- maktan ba kaca» bir i imiz yoktur!

Yerkürede, bu cüretli fikirlerimi kanıtlayacak, belir- tiler var mıdır?

— Eski dinlerle birçok mitolojilerde 'tanrıların', in- sanları kendi suretlerinde yarattıkları ve ba arılı olana kadar birçok denemelerde buldukları anlatılmaktadır.⁽²⁸⁾

— Birçok ki i —ki bunların bazıları bugün de bu iddiadadır— hanedanların hükümdarlarının bu tanrıların do rudan neslinden geldiklerini öne sürmü lerdir... Söz gelimi Mısır Firavunları, eski Sümer Kralları, Habe ve ran Kraliyet Aileleri, Japon mparatorluk Sülalesi vb.

— Güney Denizlerinden Sulu Denizi'nde ya ayan «Toraca Kabilesi» kendilerinin gökyüzünden gelmi olduk- larına, ataları olan Puanglarm dünya sakinleri ile evlilikler yapıp karı ana kadar, damarlarından akan kanın beyaz ol- du una yemin billah ederler.⁽²⁹⁾

— 1962 yılına kadar Titicaca Gölü'nün sazlık ada- larında, Uro adlı bir kabile ya amı tır. Uroların kanları siyahtı. Bunlar, uzaydan geldikleri ve asla karı mamaları gerekti i inancıyla hiçbir kom u kızılderili kabilesiyle çift- le me ili kisi kurmamı lardır. Daima içlerine dönük ve di- er kabilelerden kaçarak ya amı lardır. Bundan 1400 yıl önce Kızılderili Aimara, daha sonra da spanyol Fatih Francisco Pizarro'nun (1478 1541) Bolivya platolarına ak- masıyla Urolar sazlık adaları meydana getirerek o tarihten itibaren ya amlarını o alan üzerinde sınırladılar. Di er ka- bilelerin hepsine tepeden bakmakla birlikte, herhangi bir sürtü meden de kaçındılar. Özel nitelikleri yüzünden özel bir kibir duyuyorlardı. Suda ölmediklerini ve buz gibi so- u u bile hissetmediklerini ileri sürerlerdi. Korkunç fırtı

nalardan etkilenmez, di er Kızılderilileri yatak dö ek eden nemli sislere bana mısım demez, «gökten dü en ık» (im- ekken zarar görmezlerdi. Ve Urolar, bu dünyaca bilinme- yen bir dille anla ıyorlardı.

nsan olmadıklarına ili kin inançlarını inatla korudu- lar. 1960 yılında sekiz tane safkan Uro kalmı tı. Titicaca Gölü'nün sazlık adalarının bu son sakinleri de 1962 yılın- da öldüler.

Bu kendilerini be enmi münzeviler hangi ırktandı- lar? Varlıklarının ilk gününden bu yana dünyalılarla çift- letmeyerek yaratılı tan son güne kadar ırklarını karı tır- madılar. Bu Uroîarı kim ve hangi amaçla yarattı? Özel bir misyon mu yüklenmi lerdı?

Temel ırklar herhangi bir biçimde benim «dünya dı ı varlıklarım»la ilintiliyse, tanrıların bir ırk karı mı ya da kesin bir ayırmadan hareket ettiklerinden söz edebiliriz.

Bu sorunun kar ılı nı efsaneler, mitler ve ilk dinsel geleneklerde arayacak olursak, kıskanç tanrıların ırklar bile imine kar ı olduklarını görürüz, Daha önceki sözlerimi tekrarlamamak için, yalnızca, yeni nesil yeti ene kadarki srailo ullarının kırk yıllık tecridini, Puang ve Uroların kesin bir ekilde ayrı tutulmalarını hatıratmakla yetme- yim. Ve de eski Mısır Firavunlarının, bir takım eylerin aile içinde kalabilmesi için, yalnızca yakın akrabalarıyla evlendiklerini hatırlayalım.

Aynı türlerin bütün ırklarının, aralarında karı arak üreyebileceklerini biliyoruz. «Dünya dı ı varlıklar» bu ırk- sal karı maları istememi olsalardı, seksüel organlarla ilgi- li birtakım kısıtlamalar getirir ya da kromozom yapılarını farklıla tırarak çiftle meleri engellerlerdi. Di er bir deyim- le, insan kromozomunun de i mezli i zekânın gizli ko- dudur! Bu yüzden midir ki, tarih öncesi mutasyonlardan bu yana her zekî varlık 46 kromozom ta ıyagelmi tir?

Hücresel bölünmenin ı ı ı altında, model hücreye

göre, zekâyı (ya da di er irksal karakteristikleri) da türetmek mümkündür. Son derece çekici, fakat o denli de tehlikeli bir gelişme burnumuzun dibindedir. Operatörler, organ naklinin, ba ıklıkla ilgili tepkiler göstermeden sorunsuz bir ekilde yürüdü üne i aret edebilirler. Bir ba kası dâ bu ekilde meydana gelmi bir klanın aynı cinsten çiftle -menin son a aması oldu unu söyleyebilir. Fakat bu, yalnızca bir ya da birkaç insan türünün bölünmesiyle ço altılaca ı gibi yanlı bir kam uyandırabilir. Bir zamanlar çe -itli tipler meydana getirilmi olup bunlar birbirleriyle normal ilikiler kurmuşlardır ve bu çiftle meler devam edecektir. Bu sürecin yalnızca olumlu yöndeki hayâllerini kurmak da yanıltıcı olabilir. Bir dizi caniler ve diktatör türemesi gibi a ın ihtimalleri bir kenara bıraksak bile, üretimde hata edebilme, tanımlanabilmesi güç hammadde yanılırları yüzünden canavarlar türetmek de, imkân dahilindedir. Bu ba arısız örnekler ne olacaktır? Bunlar da insan sayılacaktır. Ahlâki ve dinsel normlar insan hayatının korunmasını emretmektedir. Her ilerlemenin, bir takım rahatsız edici sorumlulukları da vardır.

. ns ve tehlike çok yakında yerle mi olan iki kom u -dur. Terazinin kefesini hangi yöne meyledecektir? Moleküller biyoloji ile mikrocerrahiye sıkı bir yasaklama mı getirilecektir? Benim kişisel kanılarımdan tamamen ba ımsız olarak, bilgi üretme zorunluluğunun yanısıra, hemen her ülke ve dünyanın her kö esinde ara tırma yasakları da birlikte gözlemlenmektedir. Genetik ara tırmalar için makine ve aygıt s ıdırılabilir, binlerce geni salona de il, küçük mekânlara gerek vardır. Bu ara tırmaları kim denetleyebilecektir? Genel plânda böyle bir yasa a harfiyen uyuldu unu kim bilebilecektir ki? Daha da ötesi, bugüne kadar, ara tırılabilir olgunlu a gelmi bir konunun irdelenmesine hiçbir kuvvet engel olamamıştır.

Biyolojik ve ahlâki sorunlara paralel olarak, çözülmesi zorunlu yasal sorunlarla kar ıla ılaca ı da kesindir. Bu bölünme yoluyla meydana gelen türün kalıtım sahibi kim olacaktır? Mirasçılar kimdir? Do rudan akraba ola

bilmenin sınırları jierede yatmaktadır? Herkes aynı hücre -den gelirse, bu mantık sorunu nasıl çözülecektir?

Biyolojik bir saatli bomba tıkır tıkır i lemektedir.

Yine de, bu ara tırmaların devamını, mükemmel bir proses yönlendirmenin kurallarının bulunmasını, fakat bu buluların kapalı kapıların ardında muhafazasını savunuyorum. Kusursuz erkek ve di i cevherleri, gerekli izinlerle birlikte, uygun sıvıların içinde, öngörülen sıcaklıkta depolanmalıdır. Beklenmedik bir felâket durumunda, (bu felâket dünyaya çok yakından geçen bir meteorun atmosfere zehirli gazlar saçması ekinde kozmik yoldan ya da atomik bir patlama sonucu radyoaktivitenin dörtbir yana yayılması ekinde tezahür edebilir) insan ırkı, aynen ilk günkü gibi, aynı yöntemlerle ço alabilme ansına sahip olacaktır.

Fakat, bu süreç ilerlik kazanamadan da, bu tür felâketler ya anabilir. Bu nedenle, bir an önce geli tirilmeli ve uygulanabilirlik kazanmalıdır.

Bu ekildeki bölünme ile meydana gelecek olan tiplerin, birbirinin mutlak kopyaları olacakları da söylenemez. Tek örne e göre kuluçkalanmı olmalarına rağmen, «in vivo» üretilmi geleneksel hemcinsleri gibi, ayrı bireyler olacaklardır, Dı görünü olarak birbirlerini ola anüstü derecede andıracak, fakat birbirlerinden ba ımsız olarak dü -ünecek ve davranacak, kendi çevreleri tarafından yönlendirileceklerdir. Bu insanlar yepyeni bir kalıtımsal enformasyon taşıyacak ve bunu yeni nesillere aktaracaklardır. Bunlar da mutasyonlara u rayacak; bir zaman, belki on iki nesil kadar sonra, artık iki elmanın yarısı gibi gözük -meyeceklerdir.

Bu tür hücre sel bölünme yolu ile üreme, muhtemel bir felâkete kar ı oldu u kadar, uzayın fethi için de büyük önem taşımaktadır. Ara tırma ve uygulamaların düzen altına alınması için uluslararası bir «Genetik Denetleme Komisyonu» kurulmasının savunuculu unu yapan Lord Rotsc

hild'e aynen katılıyorum. Hiç üphesiz bu tür bir çatı kurutu , bugünkü organizasyonlara kıyasla çok daha etkin faaliyetler yürütecektir.

Hayat kelimesinin Almanca karşılığı olan «Leben» tersten yazıldığı zaman «Nebel» sis anlamına gelir. Varlığımızın esprisini idrak edebilmek için, çevremizi kuşatan mistik sisi son derece dikkatle dağıtmalıyız.

RESMİ KAYITLAR'DAN

Zekî robotlar gündemdedir!

Bunlar bağımsız olarak düşünme yeteneğine sahip olacak ve zekâları insanoğlunun ölçülerini aşacaktır, insanoğlunun beş duyusundan öte duyularla donanım olacaklar, alıcı aygıtları enfraz ve ultraviyole ışınları da görebilecektir. İnsanoğlunun dokunma duygusunu kat be kat aşacak olan alıncı aygıtları, duvarların ötesine taşarak süpersonik dalgaları, radarları, X ışınlarını hissedebilecektir.

Boston'daki Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nden Amerikalı bilim adamı Marvin Minsky şöyle demektedir:

«Makine, fıkra anlatabilecek ve de bir boks maçını kazanabilecek yetenekte olacak. Bir kere bu hızı erişildikten sonra, makine, olağanüstü boyutlar içerisinde geliyecektir. Birkaç ay içerisinde, zekâsı bir dahinin düzeyini bulacak, daha sonraki aylarda ise gücü ölçülemeyecek derecede ilerleyecektir.»

Kaliforniya'daki Stanford Araştırma Enstitüsü'nün Bilim Direktörü Dr. George Lawrence, insan beyniyle bilgisayarlar arasında doğrudan bağlantılar kurmuştur. Yalnızca düşünme gücü, bilgisayarlara emir verilmesi için yeterli olmaktadır. Bu ütopyik araştırmalara imkân sağlayan kaynak da Pentagon'dur!

Amerika Birleşik Devletleri'nde zekî bir robot meydana getirilmesine ilişkin araştırmalar yürütülen bir branşta, hedeflediği yaratıcı AI (Artificial Intelligence Sunî Zekâ) adını vermektedir. Güdülen son hedef, uzayda ve denizin derinliklerinde bağımsız olarak sivil, askerî ve bilimsel hizmetler sunabilecek bir robottur.

Bir zamanlar zekî robotlar mevcut muydu? Süme

rolog S.N. Kramer çivi yazısı bir tabletten şöyle bir pasaj çevirmiştir:

«Tanrıca inanna'ya teşvik edenler, yemek bilmeyenler, su bilmeyenlerdi. Serpilmiş yemekten yemiyor, kurban suyunu içmiyorlardı...»

Sümer Destanı Gılgamış'ta, Enkidu, Tanrıların muntıkasını bekleyen bekçiyi şöyle tanımlıyor:

«Bu adamı kılıçtan geçirmeden, eğer bir adamsa—bu tanrıyı öldürmeden, eğer o bir tanrıysa—adımlarımı kente çeviremeyeceğim... Ey Tanrım, bu şeyi görmeyen sen... dehşet içinde değilsin, bu şeyi görmüş olan ben, dehşet içinde titriyorum. Dişleri ejderha dişleri gibi, suratı aslan suratı gibi...»

Kaynaklar: UPI - S.N. Kramer, Tarih Sümer'de Başlar, Londra 1958 James Pritchard, Eski Ortadoğu Metinleri, Princeton. 1950.

ÜÇ

ÇÖZÜLMEM SİRLARIN CENNET MALTA

Bu jet çağında, Malta Adaları, Sicilya'nın 95 km. güneyindeki konumu ile, hani neredeyse, dış kapının hemen yanbaşıda gibidir.

Hemen her turistin ergeç dikkatini çeken ve kayalık adanın hemen her tarafında rastlanan o garip «oluklara» ikinci kez bir göz atmak istedim. 1975 yılında, *Arkeoloji Sözlüğü*'nü⁽³⁰⁾ Malta hanesinde şunlar yazıyordu:

«Yaklaşık M.Ö. 3200 çivarında Sicilya'dan adaya birçok göçmen geldi. M.Ö. 2800-1900 arasında büyük taş tapınaklar kuruldu. Günümüze kadar uzanan otuz kadar tapınak, gelişmiş planlama ve üstün bir yapı tekniği sergilemektedir... Muhtemelen bu nüfusa, Batı Yunanistan'dan gelen savaşçı göçmenler de katılmıştır... Garip oluklar da aynı döneme aittir.»

Bu tuhaf olgunun ayrıntılı bir incelemesinden sonra bile, «oluklar»dan daha iyi bir sözcük gelmiyor aklıma.

Adaların en geniş olan ve başkent Valletta'yı barındıran Malta, yaklaşık 25 km. uzunluğunda, 12 km. genişliğindedir. Küçük Gozo ve Comino adaları da kendi açılarından çekici olmakla birlikte, Malta hem büyüklüğü hem de «olukları» ve «taş tapınakları» gibi çözülmemiş sırları sayesinde, diğerlerine pek şans tanımamaktadır.

Akdenizin bu takım adalarında güneş, deniz ve hava, insan ve bitki örtüsüne damgasını vurmuştur. Valletta'ya iniş sırasında, kumtaşından kübist bir dünyaya geldiğinizi düşünürsünüz. Düz damlı dört köşe binaları, birbiriyle ke-

i en caddeleriyle sanki bir hükümler tarafından bölün- mü pastel renkli adacıklara inersiniz.

1954 modeli eski bir Ford'un içinde Malta Hilton'a do ru yol alırken, oför, yeni sosyalist yönetimi övmekte oldukça cömertti. « ngilizleri de, i imize yaramayan di erlerini de ataca ız!» lgilenip ilgilenmedi ime aldırma sızım, Dr. Dom Mintoff'un sa lam bir geli meyi sa layabilecek bir süpermen oldu u konusunda da bilgi edindim.

Bu geli menin fazlaca bir i aretini göremedim. 11 vı' öncesi ziyaretim sırasında rastladı m nefis otelleri, güze! caddeleri, ba tan çıkartıcı ma azaları ve bakımlı plajları) la gerçek bir tatil cenneti olan belde, gösteri inden çok eyler yitirmi ti. 1974 Aralı nda ada ba ımsız bir cumhuriyet olmu tu ve süpermenin liderli i altında sosyalizmin o kur unî cansıkıntısına do ru yol alıyordu. Gezi rehber vc kitapçılarından bu cennete atfedilenlerden çok az ey kalmı tı geriye. Birkaç gün içinde, artık buraya tali? yapmak için gelinmeyece ini anlamı bulunuyordum. Mal tali balıkçılar, her nasılsa, teknelerini gökku a ı renklerine boyamayı sürdürüyorlardı. Bir an için Hong Kong'ı hatırladımsa da, Malta'da çerçöp vc hurdalardan eser yoktu

Adalılar, on altıncı yüzyılın sonlarına do ru aday! Avrupa Kültür merkezlerinden birine dönü türen Malta övalyelerini oldu u kadar, «oluklar»! da yakînen biliyordu. Ne var ki, zerrece önemsenmeyen «oluklar»m korunması için Malta Hükümetince hiçbir giri imde bulunulmuyordu.

Zaman zaman bu «olukları» gezen turistlerin bazıları, bir zamanların demiryolu olmu ve daha sonra de erli demirleri ba ka amaçlar için eritilmi eski bir hatta dola tı mı dü ünseler yeridir. Belki de bir kısım ziyaretçiler, söz konusu izlerin arabalar tarafından açılmı olabilece ini zanne diyorlardır. Kaç tür açıklayıcı yakla ım oldu unu bilemiyorum. Ama hiç de ilse bunların hiçbirinin do ru olmadığını biliyorum.

Malta'nın olukları tarih öncesinin e siz bir bilme cesidir. Malta ve Gozo'da bugün hâlâ yüzlercesi vardır

Bundan binlerce yıl önce ise, her iki ada da bu oluklarla kaplı idi. Bu yüzeysel karıklara bakınca, ve de birbirleriyle paralelliklerini görünce, do al bir tepki olarak ilk dü ünçe ürünü «oluk»tur. Ne var ki, biraz daha yakından incelemince, bu esrarengiz izlerin kelime kar ılı ı olarak «oluk» ile hiçbir ilgisinin olmadığını anla ılır.

Oluktan olu a hem açılı hem de uzantı olarak birçok farklılıklar söz konusudur. Özellikle eski ba kent Mdina'nın güneybatısında, Dingli yakınlarında bu durum oldukça açıktır ve söz konusu noktadaki «oluklar», manevra sapa ı gibi bir araya toplanmaktadırlar.

Bunlar gerçekten de «garip oluklar»dır ve arkeologların bile hayrete dü melerine yol açmaktadırlar. Ovalardan geçmekte, tepeleri a makta, yanyana giderken birden bir le ivermekte, aniden beklenmedik virajlar almakta veya do rudan do ruya Akdeniz'in derinliklerine uzanıvermek tedirler. Bir kısmı da, sivri kayalıkların bitiminde son bulmaktadır. Bu bölgelerde, kayalar ve «oluklar» hep birlikte sulara karı mı olmalıdır.

Bu izler, farklı özellikler içermektedir. 65 ile 123 cm. arasında de i ik geni likler arzetmekte; karıklar 70 cm. derinli e kadar inmektedir. Mensija yakınlarındaki bir «oluk», bir tepenin çevresinde e ri çizmekte, kireçta ı yüzeyde 72 santim kadar derinlik vermektedir.

Araba olukları teorisinden hareket edecek olursak, bu derinlikten böylesine virajların alınabilmesi hemen hemen imkânsızdır. Araba dingili ya böylesine derinliklerde hareket etmi ya da en az 72 santim yüksekte yer almı tır. Di er bir deyimle, bu dingile 1.5 metre çapında bir tekerlek gerekir; bu denli devasa bir tekerle in, bu kidsî keskin virajları alması söz konusu olamaz. Kırılması, parçalanması kesindir. Ba ımsız süspansiyon gibi bir yakla ım, o günlerde bilinmemektedir ve de 1.5 m. yükseklikteki tekerlekler, ekskavatör ça rı mı yapmaktadır ki, bu dar oluklarda manevra yapabilmesi imkânsızdır.

Ünlü oluklar, birçok yerde paralel uzanıyor...

Bir kum sandığı deneyi, Malta oluklarını kullanan arabalar teorisinin gülünçlüğü ortaya koymak için yeterlidir. Oluğun derinliği... 72 cm., en derin yerindeki geni

fi i... 6 cm. Kavis bükülmesi, 84 m. (!) çapında bir kapalı daire çarısı tırmaktadır. 72 santimin de üzerinde olmakla gereken tekerleklerden birini oluğa oturtun ve kavisler üzerinde hareket ettirin, hele hele kum sandığında da de il! Bu arklar altında tekerleğin hareket etmesi imkânsızdır. Kenarların kum yerine sert kayadan meydana gelmesi, tasavvur ötesi bir durum olur. Her olukta iki tekerlek üzerinde yürüyen arabalar teorimizi arkeolojik bir çukura gömebiliriz.

Sırf gırgır olsun diye, çifte dingilli araba projesi geliştirecek olursak, durum iyiden iyiye imkansızlaşır. Kamyonların, zayıf lastiği geniş bir lastikle destekleme olayıdır bu. Dönemeçlerde daha dar bir ikinci eşit: bulunmadığı için, iki tekerlekli araba projemizi de tarih öncesinin araba galerisinden çekip çıkarabiliriz.

San Pawl Tat Targa yakınlarında dört farklı oluk bir tek olukta birleşmekte, fakat aralarındaki açıklık büyük de iklik arz etmektedir. Buyrun size Okus Pokus. Hemen yakınlarda bir yerde, iki oluk birbirini ile kesmektedir, fakat derinlikleri tamamen ayrıdır. Mensija dolaylarında demiryolu çalması iyice düzensizleşmektedir. Oluk, 60 santimlik bir derinlik içerisinde ini çıkışlar göstermekte, en derin noktada 11 santim, en yüksek noktada ise 20 santimlik bir genişliğe erişmektedir.

St. George koyu kıyılarında birçok bölgede ve de Dingli'nin güney kesiminde, «oluklar» doğrudan Akdeniz'in maviliklerine uzanmaktadır. Yakın zamanlara kadar, 'olukların' kıyının birkaç metre kadar yanısında ve su altında sona erdikleri ileri sürülüyordu ve de Akdeniz'in çok daha alçak seviyede olduğu bir zamandan kaldığı sanılıyordu. Yanlıştır! Dalgıçlar bu hatalı teoriyi düzeltmiş ve bilim adamlarına son bulularını sunmuşlardır. «Oluklar» denizin altında da, ayrı kayalık düzey üzerinde büyük derinliklere, doğrudan devam edip gitmektedir. Garip, ama gerçektir!

...bazen de esrarengiz bir biçimde kavisler çiziyorlar

Arkeologlar da bu denli geni bir alan, belirli bir amaca hizmet etmi olabileceğini düşünmüştür. Ve bu tür amaçları aramışlardır da. 1970'lerde Tas Silg yakınlarında

bir Roma Tapınağı bulunmuş, bu tapınağın kalıntılarının daha da altında bu kez de bir Yunan Tapınağı gün ışığına çıkmıştır. Arkeologlar işin sonuna ulaştıklarında sanırken, bir başka sürprizle daha karşılaşmışlar; bir tabaka altında bu kez de ağırlıkta yekpare taşlar bulunmuş, bu taşlar kaldırılınca, yarım daire ekinde bir megalitik tapınağın ön cephesi yüzyıllar süren uykusundan uyanmıştır.

Monolitik ve megalitik yapılarla ilgili olarak günümüzde yeterince bilgi sahibi olunduğundan, ben çok kısa bir tanımlama ile yetineceğim. Monolit, Mısır'ın dikilitaşları ya da başımsız menhirler (Kelt dilinde uzun taş) türünde ki, bu tür Fransa'da Carnac yakınlarında rastlanmaktadır, suni olarak düzenlenmiş taş bloklara verilen addır. Megalitik yapılar ise (Yunancada büyük taşlardan yapılmış mezarlar anlamına) ya geniş blok ve destekler aracılığı ile zemine raptedilir ya da toprağa gömülürler. Ayrıca kubbeli mezarlar da içerirler.

'Oluklar'ı açıklayabilmek için monolitlerden yararlanılmak istenmiştir. Hagar Qim yakınlarındaki harabeler, 5 m. yüksekliğinde ve 1.05 m. kalınlığındaki monolitlerden oluşmaktadır. Yine burada, devasa taş ölçülere sahip bir taş dilimi daha vardır. 7 m. uzunluğunda, 3.12 m. genişliğinde 64 santim kalınlığında gerçek bir canavardır bu!

Arkeologlar olukların, monolitlerin inşaat alanına nakli için açıldıkları ve taşıyıcı arabaların trafiği için kullanıldıklarını ileri sürmüştür!

Teknolojik konulardaki tamamen yüzeysel bir bilgi düzeyi bile, bu teori ile hiçbir yere varılmayacağını kavranması için yeterlidir. Çünkü:

— Oluklar arasındaki açıklık birbirinden farklıdır. Arabaların seyir yönü de işin zaman, yeni boyutlara adapte olunamamak gerekir.

— Oluklar tek bir hat üzerinde de işin e u ra

maktadır. Yoksa o günlerin yapımcıları, kauçuk dingil sistemi mi kullanmaktaydılar?

— Olukların kesitleri zemin üzerinde dik açı meydana getirmemektedir. Derinle tikçe, daralmaktadır. E er bu

Bazen 72 santime kadar derinle iyorlar. Geni likleri 65 ile 123 santim arasında de i iyor.

kesitler arabalar tarafından açıldıysa, kesitlerin yatay olmaları gerekir. Tekerleklerin uçlarının takoz biçiminde olabilece i tezine verece im kar ılıklı da udur ki, bu mctod ile monolit gibi a ırlıkların ta nabilmesi dü ünülemez. Böyle bir durumda hem serviste çukurların daha da derinle meleri gerekirdi. Son olarak da, yine tekerleklerin çapı gerçe ini vurgulamak zorundayım. Bu tür açıklamalar son derece zayıf kaçan kaytarmalar ya da aptalca esprilerden öteye gidemez. Hadi öyleyse, söyleyin bakalım, bu oluklar nasıl açılmış tır?

Bir ba ka açıklama tarzına göz atalım.

Bu megalitik düzenin kurucuları malzemelerini dere tepe a ırmak için hayvanlar tarafından çekilen kızaklar kullanıyor olabilirler miydi? Malta'nın tarih öncesi dönemlerinin sakinleri, böyle bir nakliye metodu dü ünümü olsalar bile, 'olukların' kızaklar tarafından açılmış olması söz konusu olamaz. Üstelik kızak sürücülerinin kendilerini sa lama almak için ba vuracakları her yol, ani virajlar ve dönemeçlerle geçersiz kalmaya mahkûmdur.

imdi de bir ba ka açıklama:

Malzemelerinin büyük zorluklar arzeden nakliyesinin üstesinden gelebilmek için, ilkel sakinler, bir çe it «tahta çatal» sistemi geli tirerek, dar bölümlerde hayvanın sırtına takılı ve iki ucu zemine raptedilen bir mekanizma olu turmu lardır. Ve monolitleri de çatalların uçlarına monte etmi lerdir. Btı cümbü lü tablomun kusuruna bakmayın!

Çatal son derece katı olmalıdır. Uçları arasındaki genişlik de i tirilemez. Ayrıca, bu denli a ır bir yükü kaldırabilecek tahtanın cinsini ve de bu a ırlı ı çekebilecek hayvanın türünü de bilmemiz gerekir. Maltalılar, dinazorlara ko um vurmı , çelik kadar da sa lam bir cins tahta ke - fetmi olmalılar. O zamanlar çelik henüz kullanılmadı ma göre, çelik kadar kavi bir odun olmalıdır bu. Ne yazık ki, ne çatalların ta ima kapasitesi ne de çatal uçlarının meydana getirdi i kesitlerden hareket eden hipotezler, dar

'olukların' sırrını çözebilmek için yeterli olamamaktadır.

Hayvanlar tarafından çekilen araba, kızak veya çattallar teorisini çürütebilecek bir başka gerçek daha vardır.

Bu olukların basit sabanlarla açılabilmesine imkân var mı?

Hayvanların aynı yoldan yıllar ve yıllar boyunca yürüdüklerini varsayarsak, arkalarında bir iz bırakmış, hiç de ilse bu izi yükün altında güç sarf ederken, yumu ak kireçta mın üzerinde toynak izlerini bırakmaları gerektiğini düşünürüz. Söz konusu Malta olukları arasında bir tek bile toynak izi yoktur.

Maitahlılar nakliye için «küre»ler kullanmışlardır! Gerçekten de Malta'nın dört bir yanında yüzlerce küre bulunmuştur. Hepsisi de yumu ak kireçta mın olukları, de i-ik boylardadır. En büyükleri 60 santim, en ufakları ise 7 santim çapındadır. Yoksa tarih öncesi Maitahlılar yuvarlanan küreler üzerinde yer alan arabalar mı bulmuşlardı? Harika! Demek, küreleri 'oluklara' oturtup, üzerlerine de monolitleri yüklediler. Bu teori her şeyi açıklıyor. Oluklar arasındaki mesafelerin farklı olduğunu da ortaya çıkıyor. Olukların virajları da anlam kazanıyor, birbirleriyle keskin melezleri de... Kürecikler, zemindeki açılmı belirli bir hattı izliyorlar ve de genişlik faktörü önemini yitiriyor.

Toplar yaklaşıyor, bu sırrın çözümü müdür?

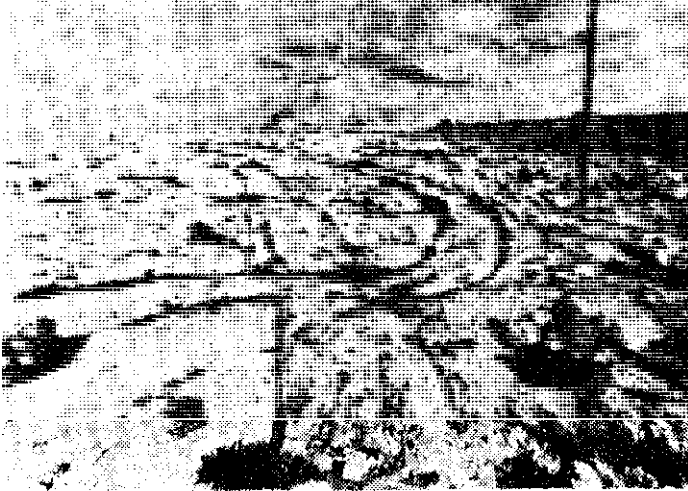
Ne yazık ki hayır. Bütün Malta Adaları kumta ı, kireçta ı ve de balçıkla kaplıdır. Ve bu taşların hepsi de yumu aktır. Ve söz konusu kürecikler kireçta mından yapılmıştır. Bir tonluk bir araba bile pudrata ı gibi çözümleri veya kartopu gibi da ılmaları için yeterlidir. Ayrıca, bu tür küreler, boyutları her ne olursa olsun, 'oluklar' açamaz, dönemeçli bir kanal izlemekten öteye gidemezler. Ve yine 'oluklar' derinliğine de il, ancak yanlara doğru genişler. Küreler ta ta 70 santimlik oyuklar açarsa, ta ınlıkları muazzam yükün altında, 1.5 metre çapında devasa kütleler olmaları gerekir. Bundan öte, son derece yoğun bir sürtünme de söz konusudur. Ve ne denli yoğun bir çekme kuvvetine, ihtiyaç vardır! Aitmi santimden çok daha büyük çaplı küreler bulunmadıkça, bu teoriden hareket etnuk anlamsız olacaktır.

Ayrıca, Malta'da bu tür taşınma izlerini resmeden

araba kabartma veya tabloları da bulunmu de ildir. Nakliyede böyle bir yöntem kullanılmı olsa idi, herhalde, birçok duvar resimleri barındıran ada halkı, tapınaklarına bunu da nak etmeyi ihmal etmezdi.

Üstelik «olukların tapınaklar nedeniyle ortaya çıktığı söylenemez, çünkü söz konusu yolların hiçbiri tapınakların önüne uzanarak burada son bulmamaktadır. Tapınakların çevresinde dört bir yöne da ılmakta, tapınak bulunmayan yerlerde de ortaya çıkmakta, hatta civarda başka hiçbir harabenin mevcut olmadığı yerlerde de rastlanılmaktadır.

solukların haritaları çıkarılmı ya da ölçülmü değildir. Hiç üphesiz başka hana yorucu bir i tir bu. Bazı bölgelerde, yer örtüsüne karşı arak gözden kaybolmuşken, bir başka yerde yemden ortaya çıkmaktadır. Üzerlerinde evlerin a edilmiş, yüzyılların a indirmesine u ramı lardır.

Vuvarlanan küreler yaklaşık 1000 yıl önce yapılmıştır.

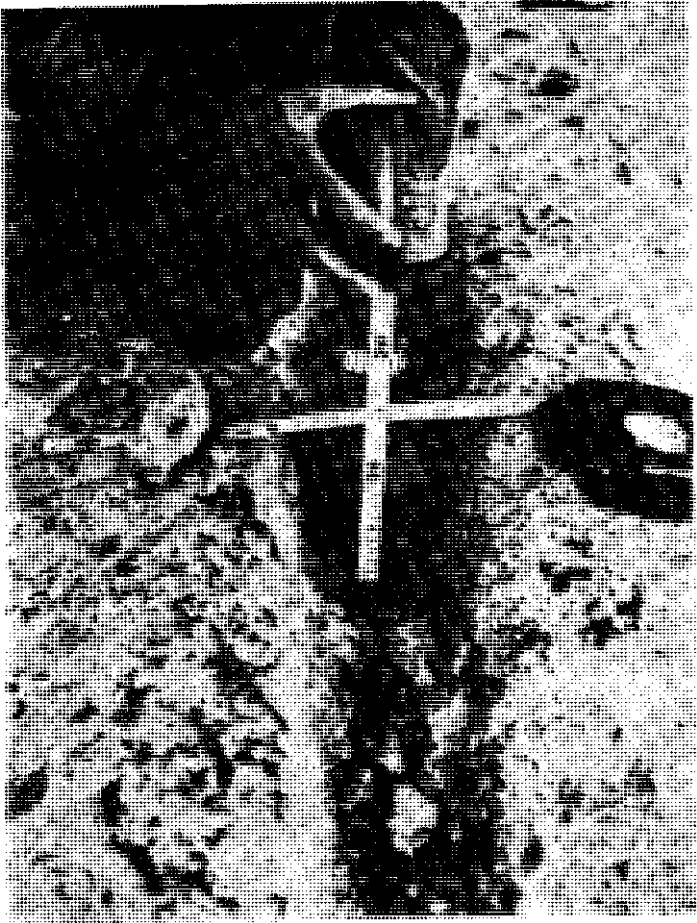
Bu «oluklar» labirentinin ne için kullanıldığı ya da kimin tarafından yapıldığı bir bilen yoktur. Günümüzde birkaç bilim dalıyla ilgili ara tırmalardan bol bol söz edilir. Arkeologlar fizikçilere danışır, kimyacılar ve metalürjistler bu tür bilmecelerin çözümü için el ele verirler. Malta'da bu tür bir i birli inden söz edilemez.

«Oluklarda ilgili analizlerin, cehalet haritasında bomba izler bırakacağı muhakkaktır. Ta küreler, tahta çatalar veya araba tekerlekleri, altlarındaki ta zemine sürtürürken iz mi bırakmışlardır? Geçmiş zamanların bu ulaşım araçları her ne olursa olsun, acaba küçük organizmaları kireçtaşı ve balçığın gözeneklerine nüfuz ettirmiş olabilir mi? Bu gözenekler arasından ortaya çıkarılacak fosil tozları gibi, kalıtlar olukların kökenine inmiş olabilir mi?

Bugün için denizlerin derinliklerinde kaybolan «oluklar»! ara tırmada kullanılabilecek her türlü teknik imkânlarla, akademik merceğin altına koymamıza yarayacak vasıtalara sahibiz. Neden biri çıkıp da bu işi üstlenmez? İkel geçmişimizden artı kalan bu ola anüstü bilmeceleri çözüme kavuşturmaksızın öylece bırakmalı mıyız? Normal hallerde bilim adına a rı duygusal ve de susuz kalmı gibi istekli davranan biz Batılılar, neden bu konuda bu kadar ilgisiziz?

Çe itli teorilerle ilgili ara tırmamızda takvimlerin perisi masalına rastlamamak doğrusu artırıcı olur. Mısır piramitlerinden tutun da, Stonehenge m ünlü ta lan, Peru Nazca'daki ini alanlarına varana kadar sık sık ortaya çıkar bunlar. Malta'daki olukların da insan ömründen çok daha geniş zamanlan içine alan bir takvim sistemine ait olduğu savı, tamamen açık olan bir soruya verilebilecek en aptalca «mantıklı» yanıttır.

Hemen her yerde, arkeolojinin bu tür yapraklı takvimleri satılı a çıkmıştı ve hemen her biri, yer seviyesinde dola aduran insanın hayal gücünü çok çok a an

Yoksa taş böylesine delen etkin bir asitle mi karşılaşıyoruz?

dev bina ve komplekslerdir. Zekâsı kısıtlı Taş Devri Adamı, bu devasa işaretleri ilkbaharla sonbaharın gelişini belirlemek için mi dikmiştir? Tarih öncesi insanların geniş çapta tarımsal faaliyette bulunduğuna ilişkin olarak hiçbir

kayıt mevcut de ildir. Bir parça tarımla u ra mı olsalar bile, küçük nüfusları ve dar zamanları ile, böylesine insanüstü bir çaba isteyen i lerin üstesinden gelebilmeleri, bizim kendilerine yakı tırdı ımız gibi, merkezî takvim istasyonları kurabilmeleri tek kelimeyle imkân dı ıdır.

Ele tirmenler, beni atalarımızın olanaklarını ve ki isel ba arılarını küçümsemekle suçlarlar ama, bu fırsattan yararlanarak u noktayı vurgulamak isterim ki, *homo sapien* in bütün türleri u yeryüzü üzerinde mevcut buldukları ilk günden bu yana, mevsimlerin de i ikli ini belirlemek üzere «ta takvim» dedi imiz cinsten nesnelere gerek duymayacak kadar bir zekâ göstermişlerdir. Atalarımız do ayı gözlemleyerek kı tan sonra ilkbaharın geldi ini, yazın güne , sonbaharın da so ukla özde oldu unu gayet iyi kavramışlardır.

Unutmadan vurgulayayım ki, birçok de i ik alanlarda da söz konusu oldu u üzere, Malta ta larıyla dinsel bir kült arasında paralellikler kurmuşlardır. Ne tür bir kült oldu u ise söylenmemi tir bizlere. Ku bakı ıyla, hangi tanrıların bu oluklar ebekesinden yararlandığını bilemiyoruz. Do rusu bu kült kuramının bir parçacık bile geçerlili i varsa, bu dinsel olukların yaydığı «mors alfabesi» mesajının ne oldu u, hangi tanrıların bu mesajı aldıklarını bilmek isterdim.

Arkeoloji Sözlü ü'nün megalitik tapınakların M.Ö. 2800 1900 yılları arasında yapılmış olduklarına ili kin bir tahmin verdi irli daha önce yazmıştım. «Olukların tarih sahnesine çıkması için de aynı dönemler, yani Neolitik Dönemin sona ermesiyle Bronz Devri'nin başları, öne sürülmektedir.

Tamamen dayanaksızdır bunlar.

Kazılar ve ma ara ara tırmaları Malta'nın çok daha önceleri, M.Ö. 6000 dolaylarında yerleşim merkezi oldu

unu göstermektedir. Tanrıça heykelleri 5000 yıllıktır. Sicilyalılar M.Ö. 300, Fenikeliler ise M.Ö. 1400 tarihlerinde gelmişlerdir.

Bilim adamları 'oluklar'ı Bronz Devri'ne uya layadur sunlâr, bu nesnelerin 'Neolitik' Devirden kalmı olabilece i fikrini savunan bir ki iye bile rastlamadım. Bu küçük tarih kaydırması bile aslında yeterli olamaz. O devrin insanları zekî balıklar mıydı? Yoksa norkelli, tahta hava pompalı, effaf göz bölümleriyle bronzdan dalgıç kıyafetleri kullanarak mı su düzeyinin altındaki 'oluklar'ı da açmayı ba ardılar?

çtenlikle söylemek gerekirse, bilinmeyene do ru kaçıyoruz.. Bazı arkeologlar ise, bu oluklar ebekesinin on bin yıl önce bile mevcut olabilece ini iddia ediyorlar, böylece bugün deniz altında kalan bölümlerinin ana karanın parçası oldu u zamanlara ula mı oluyorlar. Fakat hele bir kulak verin bana — kesim i i için neler kullandı bu insanlar — nasıl deldiler, nasıl yonttular ve de bu kilometrelerce uzanan çukurları nasıl kazdılar?

Sorunun cevabı, çakmak ta ndan yapılma araçlar olacaktır, tabiatıyla. Ta Devri Modası'nın yaratıcısı olan çakmak ta ı, kireç ta ına kıyasla çok daha sert oldu u için, daha akla yakındır bu kar ılık. Ne var ki, jeologlar ne Malla'da ne kom u adalarda çakmak ta ının izine bile rastlamamı lardır! Öyfeysc. Ta Devri'nin Oluklar ebekesi için elzem olan bu çakmak ta larının büyük miktarlarda ithal edildi i sonucuna mı varaca ız?

Bazı yorumculara göre, bütün bunların hepsi yanlı tır ve bu olukları planlayıp in a edenler. Yunanlı veya Fenikeli göçmenlerdir. Neden olmasın? Fakat bu tez de bizi sıkıntıdan kurfarmamaktadır. Tarihin akı ına ili kin bütün kayıtlarda görülece i gibi, göçmenler yeni vatanlarına bilgi birikimlerini birlikte ta ır ve prati e dökerler. Oysa ne Sicilya ne de Yunanistan'da bu tür «oluklar»ın izine bile rastlanılmı de ildir.

Ne garip çeli kilerdir bütün bunlar! Denir ki, ta tapınaklar, son göçmenler gelmeden çok çok önce yapıl

mı tır. Delirmek i ten de il. Yollar in a edilirken fa tapınaklar çoktan mevcutsa, o zaman tapınaklara yapı malzemesi için dü ünülmemi lerdir. «Olukların» in a tarihinin M.Ö. 5000 yıllarına kadar indirilmesi görü ü de, Akdeniz' in bugünkü deniz seviyesine bundan 10.000 yıl önce ula tı ı gerçe i kar ısında bocalar. Di er bir deyimle, Batı Yunanistan'dan kopup gelen son göçmenler dalgasının «oluklar»ın yapımıcılı nı yüklenmesi söz konusu de ildir.

Malta'yla ilgili «araba yolu» kuramına, sırf yanlı arkeolojik yakla ımlara örnek olsun diye de indim. Bin türlü açıklama vardır, fakat üstteki cilaları kazıyacak olursanız, kendinden geçmi harabe ortaya çıkar. Her ne ise, uzmanlık kitapları ve benzerlerinde, okuyucunun kar ıla ca ı belki de en önemsiz ve uyduruk bölüm, konunun çözüümüyle ilgili olan son kısımlardır. Farklı görü leri ho görüyle kar ılayamayan okulların da e itim sistemi budur. Oysa önemli olan, bir sorunun cevaplandırılabilmesi de il, ortaya konulmasıdır. Bilmeceye getirilecek son çözüm çok daha de ersizdir.

Tarih öncesi devirlerde, dünyama bir ba ka yerinde tekrarlanmayan birtakım garip eylerin olup bitti i açıktır. Ada, birileri ya da bir eyler için merkez te kil etmi olmalıdır. Bir di er görü de, çukurlara metal ala ımları akıtıldı ı eklindedir. Fakat, çukurların, metalin henüz kullanılmadı ı devirlerde olu mu olması, bu tezi de çürütmektedir. Buzul Devri sonrasında Akdeniz seviyesinde olan de i iklim, bunun kesin kanıtıdır.

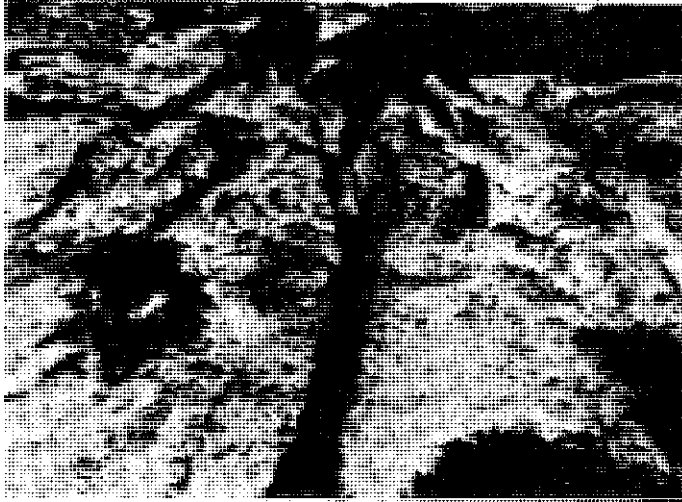
Belki u yakla ım bir parçacık dü ünülebilir. Tarih öncesi devirlerde ya ayan dinazor türü sürüngenler mi açmı lardır bu izleri? Paralel uzanan, aniden kesen ya da dönemeçler alan hatlar da, dinazorlarla ilgili bilgilerimizle uyu mamaktadır. Çünkü bu hayvanlar yerküre üzerinde asla düzenli izler bırakmamı lardır.

Oluklar ın açık deniz kanalları oldu u yakla ımını da bir kenara bırakabiliriz. Herkes bilir ki, su daima te

peden a a ı en alçak noktaya do ru akar. Oysa «oluklar» dere tepe a makta, ovaları dola maktadır. Suyun, belirli bir e imi tırmanabilmesi için, yüksek bir basınca ve borulara gerek vardır. Malta'da boru veya boru kalıntısı da bulunmu de ildir. O günlerde, bu tür bir kanallar a ı açacak kadar akıllı biri çıkmı ise, bu ki inin iki nokta arasında en yakın mesafe olan do rular yerine bir sürü karma ık zig zaglardan hareket'edece i söylenemez.

Bu nitelikte bir kanalizasyon sistemiyle sulama yapıldı ı da iddia edilebilir. Fakat ada, bütün devirlerde kayalık ve tarım yönünden fakir olagelmi tir. Hiçbir ey yeti memi tir. Humus (karatoprak) bile ithal edilmi tir! Daha kırk yıl öncesine varana kadar, gemilerine su almak için yana an kaptanlardan para yerine .humus talep edilirdi!

Bunlardan ba ka da birtakım açıklamalar olmalıdır!

Kanalizasyon sistemi mi? Su, pompalanmadan, yukarı do ru nasıl yol alabilir? Hiçbir kaynak olma göre su nereden geliyordu?.

Bugün bizce bilinmeyen do al bir ürünün yeti tirildi i yataklar olabilirler mi? Yoksa «olukların» diplerinde ipek böcekleri mi yeti tiriliyordu? Gıda için bu yola ba vuran tarih öncesinin bilinmeyen bir «deniz yosunu kültürü» ile mi karcı kar ryayız? Böyle birçok soru üretebiliriz. Bu ebekenin kitlesel üretimi kimlere yönelikti? Ada yerlilerinin bu kadar çok ürünü kendileri kullanamayacakları bir yana, üstelik, daha önce de söyledi im gibi, tarih öncesi deniz ticaretiyle ilgili de hiçbir kayıt mevcut de ildir. Ayrıca, çiftçilerin tarlalarının da yanyana açıldı ı, tepelerden a ıp vadilere kavu madı ı da bir ba ka gerçektir.

«Oluklar» o garip e imli ve dönü ler hatlarıyla moda sı geçmi bir yazı tarzı olabilir mi? Suyun altında kalan kısımlar hatırlandı nda bu çekici spekülasyon da sıfırı tüketmektedir. Suyun dibinde kalan yazıları kim okuyabilirdi ki?

Bu yazı; saçmalını kabul edip de, Akdeniz'in yükselmesinden öncelerine ba lasak bile, bu defa da bir ba ka soru çıkmaktadır kar ımıza. Söz konusu yazıların okuyucularının uçma yetene ine sahip olduklarını teslim etmeliyiz. Aksi takdirde, çok geni bir saha kaplayan yazılar hiç kimsenin i ine yaramayacaktır.

Mikroskobun altına bir ütöpik görü daha itelim. «Oluklar,» dökülen özel metal ala ım sayesinde, dev bir anten i levi mi görüyordu? On bin yılı a an bir zaman öncesinde, metalin bile bilinmedi i bir ça da, bu eserin in acıları kimlerdi? Ta tapınakların yapımcıları bile de il diler üstelik.

Herhangi bir noktayı atladım, gözden bir eyler kaçtırdım mı? Sanmıyorum.

Ta tapmaklar, Malta'nın ilk sâkinlerinin büyük bir kıskançlıkla tanrılarına adadıkları ta tan bir «ahadet» alâmeti idi ve semavî varlıklarına kar ı emek sarfından kaçınmamı lardı. Bildi iniz gibi, benim 'tanrılar' yakla ı

ramdan anladı m hayâli kalıplar, dü ünçe ürünleri de il, gerçek ve de fizik yönden son derece aktif varlıklardır.

Tarih öncesinde, benim «tanrılarım»ın Malta'yı kendi hedefleri için seçip seçmediklerini dü ünüyorum. Ve burada meydana getirdikleri herhangi bir ey yüzünden, Maltalıların, bu tanrılarının anısına ve de dünya dı ı varlıklara biatlarının bir ni anesi olarak bu i aretleri açıp açmadıkları sorusu aklıma takılıyor.

Malta'daki Hilton Oteli'nin Genel Müdürü Mr. de Piro, «olukların» insan eliyle ve de keskinlerle kayalardan açıldı ı tezini savunuyor. «Peki bütün bu çabalar niyeydi?» diye sordum kendisine.

«Bildi iniz gibi at, e ek veya öküz gibi evcil hayvanları belirli bir yoldan götürüp getirmeye alı tırırsanız, ahırının yolunu artık kendili inden bulur. Belki de hayvanların boynunda yerlere sürtünen garip bir nesne asılı idi. Ve de yıllar yılı a a ı yukarı gide gele, bu izleri bıraktılar.»

Çekici bir yakla m, fakat hiç de iz üzerinde oklu m kanısını uyandırmadı bende.

San Pawl Tat Targa Kireç Bayın, Ghargur ve Naxxar kentleri arasında kalır. Her türlü hava artlarına, rüzgâra, sıcak ve so u a maruz bulunan tepelik, oldu u gibi «oluklar*la kaplıdır! Paralel çiftli bir hat tepeye tırmanır, aniden a a ıya do ru döner ve kıyadaki evlerin arasında kaybolur. En az altı çift «oluk» daha aynı bükümde kesir. Kavak noktaları yalnızca hayvanların baının altından çıkacak cinsten de ildir. Dik açılı kesimeler ve 81 santime kadar giren derinlikler, bunları açmaya kalkıacak hayvanın olsa olsa kemiklerini kırabilir. Üstelik, bazı oluklar tedricî bir biçimde yava yava ortadan kaybolmaktadır. Peki o zaman ne gelmi tir bu hayvanların ba larına? Ayakları tarafından açılan patikalar nerededir peki? Fazla derin olan çukurlar hayvanlar tarafından açılmı olamaz.

Hiç de hayvanlar tarafından açılmışa benzemiyorlar.

Bunlar aniden sona erince hayvanlar nereye gitmi tir? Yoksa birer helikopterle mi aldırılmı lardır oldukları yerden?

«Oluklar»! ta tapmakların yapımına ba layan teori, daha bir çekicidir ve ilk bakı ta di erlerinden daha mantık

lı gözükür. Adadaki otuz adet ta tapınak, masif ta bloktan mâmül yapıları ve menhirleriyle tanrısal boyutlar arzeder. Malta'nın yüzölçümü 247 kilometrekare, Gozo'nunki ise 76 kilometrekaredir. Hagar Qim tapınağında bulunan tahtalar üzerinde radyokarbon metodu ile yeni tarihleme çalışmaları yapılmıştır. Yapım için öngörülen tarih M.Ö. 4000'dir. En eski yerleşim merkezlerinin kuruluşu M.Ö. 1000'den geri gitmeyen Romalılarla, ilk toprak fetihleri M.Ö. 1200-900 aralarına rastlayan Yunanlılar, o tarihlerde henüz tarih sahnesinde aktif de illerdir. Bu durum, uygarlığın Avrupa'ya Babil ve Mısır üzerinden Sümer'den yayıldığı görüşünü çürütür. Malta'nın mimarî mucizeleri Ta Devri'nde meydana gelmiştir!

Yine de bu C 14 metoduna pek fazla güvenmem. Çünkü atmosferdeki radyoaktif C 14 izotoplarıyla sabit bir ilişki esasına dayanır. Ve bana göre, tahta veya kemik bulutları da, söz konusu yapının arkeolojik zamanlaması için sağlıklı bir veri değildir. Hagar Qim'in M.Ö. 4000'lere dayandırılması her şeyden önce memnuniyet vericidir. Hiç de ilse asgarî bir zamanlama çıkmıştır ortaya. Tapınak, yapımcılarının tahta artıklarının tamamen ortadan kalkması olabileceği bir zaman kadar eski olduğunu söyleyebiliriz.

Ayrıca, Hagar Qim de Malta diyalesinden gelme bir sözcüktür ve de «ta lara niyaz edilmiş» gibi bir anlamda gelmektedir. Bölgesel arkeoloğlara göre, Hagar Qim tapınağı, Fenike ilahlarına adanmıştır. Milattan Önce 4000'lerde mi? Tuhaftır. Antik Çağın Erguvan Kraliçesi'nin?) bu kadar erken bir tarihte de mevcut bulunduğuna dair hiçbir kanıt yoktur.

«Oluklar» ile de tapınlara bağlanacak olursa, manevra açısından bu yapılara doğru uzanmaları gerekir ki, durum bunun tam tersidir. Otuz tapınak adanın çeşitli köşelerine dağılmış durumdadır ve hatlar çevrelerinden tamamen bağımsız bir biçimde gelip geçmektedir.

Tarxien Kompleksi Paola Kenti yakınlarındadır. Hagar Qim, güney kıyısındaki Mnajdra yakınlarındaki tapınlardan yalnızca birkaç yüz metre uzaklıktadır. Skorba Ta

Hagar Qim taş tapınağı. Bu noktaya ulaşan bir tek kanal mevcut değil.

pınağı bir köyün ortasındadır. Öte yandan Malta prehistorik yapılarının en heybetlisi olan Ggantija Tapınağı komşu Gozo adasındadır. Önemli olan «tapınaklar mı - yoksa oluklar mı önce» sorusuna bir karşılık bulmaktır. Aynen o klasik «yumurta mı tavuk mu» tekerlemesi gibi çok zor bir sorudur bu.

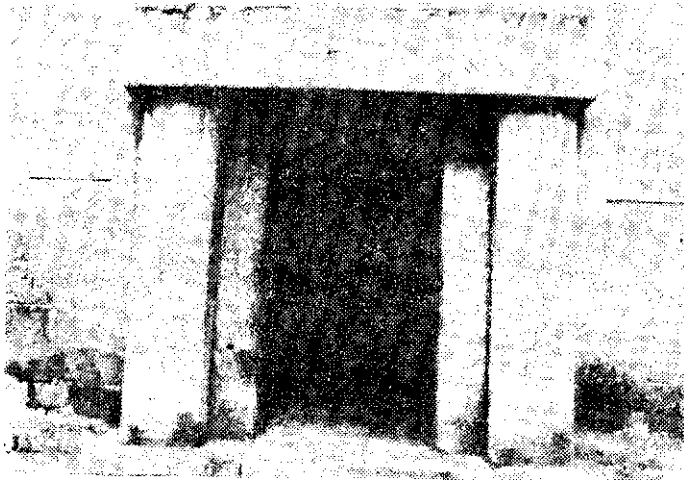
Dev monolitler orada böylece yatadurmaktadırlar. Üzerlerinden onca yüzyıllar geçmiş, kaç çeşit iklim atlamışlardır. Gözümüz oluklara gidecek olsa, yine ne kadar çok yağmurlarla yıkandıklarını, ne buz gibi soğuklar ve ne yakıcı sıcaklar geçirmiş olduklarını düşünüyoruz. İlk başlarda acaba daha mı derinlerdeler? Zamanla daha üst düzeye mi çıktılar? Bir tek şey kesindir ki, Akdeniz bugünkü seviyesini almadan önce de oradaydılar. Bu sonuç, tapınakların da Buz Devrinden öncesine ait oldukları anlamına gelir mi? Bilemiyoruz, fakat varsayımlar paralel seyrediyor. Ben yine de, cüretli birtakım kuramlarımı or-

îaya koymadan önce, Malta'nın «oluklar» ve «tapınakları»
nın yanısıra, sergilediği bir başka özelliğe daha de-
inmek istiyorum.

Saffieni'de, Valetta'nın güneydoğusunda, Paole Ken-
ti (12 000 nüfuslu) yakınlarında Hal Saffieni Hypogeum'u,
ziyaretçileri hayrete düşürür. Hypogeum Yunarıcadan alın-
madır ve (hypo: altı, gaia: toprak) «yeraltı odası» gibi bir
anlama gelir. Arkeolojik literatürde hypogeum kavramı
daha ziyade gizli yeraltı mezar odaları ile yine gizli mabet-
ler için kullanılmaktadır.

Yeraltı odalarına geçmek için gireceğiniz evin, sokak-
taki benzerlerinden farkı ağırlı putreller taşıyan dört adet
dikdörtgen sütundan oluşan masif kapısıdır. Duvarında
mermer bir tabelâda şöyle yazar: HAL SAFFIENI PRE-
HISTORIK HYPÖGEUM'U.

Bu konudaki literatür, övgülerinde bir parça müsrif
davranmıştı. Günün olanca yorgunlunu taşıyarak kapı

Hal Saffieni Hypogeum'tmun giri kapısı.

nın önüne geldiğinde, bütün yükü omuzlarıma binen iki
kameranın da ağırlıkları ile, girip girmemekte tereddüt et-
tim. Günlerdir, acımasız bir güne, adayı kavurup duru-
yordu. Öyle bir hava vardı ki, ara tırma yapmak için son
ihtiyaç da kayboluyordu insanın. Gömleğim ve pantolonum
vücuduma yapışmıştı. Sonunda içeri girmeye karar verdim.
Hypogeum'un serinliğinde bir on beş dakika kalmak ba-
yamağı iyi gelecekti. Orada bütün bir gün kaldım ve ne halde
olduğum tamamen aklımdan çıkıp gitti.

Giriş, zemin seviyesindedir. Sonra üç kat daha iner-
siniz. Benim karşıma, karanlıkların içinden beliren iki met-
relik, heybetli bir Maltah çıkıyordu, bir hışımla kameralarımı
elimden kaptı. ağırlıklı ve tartılmaya hazırlandığımı
görünce aleyhine ekledi: «No caméras» ve belki İngilizce
bilmem endişesi ile devam etti: «Défendu!» Kameraları
tahta bir dolaba yerleştirdikten sonra eliyle işaret etti:
«Voilà»

Bugün, bile birçok müzede neden fotoğraf çektileril-
mediğini anlayabilirdim de ilim. Karşılığında bir ücret iste-
yebilirler, fakat herhalde tek neden bu değil ki, Paris'te
Musée de l'Homme'daki bütün ödeme ısrarlarıma rağmen,
yetkilileri ikna etmeyi başaramadım.

Kimi zaman da, arkeologların kemli alanlarına giren
konuların aydınlatılmasından pek hoşnut kalmadıkları ze-
habına kapılırdım.

Bahşi denilen nesnenin mucizelerini deneylerle ya-
mamı olduğum için Maltah devin avuçuna iki Malta Li-
rası sıkı tırdımsa da, pek para etmedi. Bahşiyi kabullendi,
fakat kameralarımı vermedi.

Yalnızca 1.68'lik yüz hizama doğru ilerleyerek ciddi bir
ifadeyle kulağıma fısıldadı: «Bayım, burası kutsal bir yer-
dir!» Kutsal bir yer olduysu götürmezdi, ben de mesele
çıkarmayacak kadar uysaldım. Fotoğraf çekmeye de ecek
bir eylemle karşılaştım, nasıl olsa bir yolunu bulurum diye
geçiriyordum aklımdan.

Derken kamera bekçisinin bir e! çırpması ile kendisinden birkaç santim daha uzun ikinci bir dev daha be Hriverdi. Küçük bürodan çıkan bu ikinci de katılınca, bir anda devler arasında kalıvermi tim. Birinciye kıyasla daha da gençti. Boynuna kırmızı ipekten bir ka kol sarmı , kalasına da bir bere geçirmi ti. De i ik dillerden meydana gelen karma ık bir Fransızca ile anlatmaya çalı tıklarından üç ey anladım ki, birincisinin ngilizcesi daha iyi olmalıydı. Ve de biri müze di eri de hypogeum olmak üzere görülebilecek iki ey vardı. çerideki dört adet camekânlı kassayı dü ünecek olursak, müze sözü biraz abartma olur. Her ikisini de görmek istedim. Genç deve de iki lira toka edip, anlatacaklarını ngilizce olarak nakletmesini istedim. Birlikte camekânlara do ru yürüdük.

1902'de imdi içinde bulunmakta oldu umuz evin in ası sırasında bir ans eseri olarak bulunan Hypogeum, varlı mını bu kasvetli binaya borçlu idi anlayacağınız. Mutlu bir rastlantı idi kısacası.

Dev adamım bana göstermeden de neyle ilgileneci mi biliyordum. Söz konusu nesne, 10 santim boyunda çömlekten bir heykelcikti. Ana Tanrıça diye biliniyor, bazı kitaplarda ise »Uyuyan Kadın» diye geçiyordu. Dört ayak üzerindeki bir kabu un içine uzanmı tı; tıknaz gövdesi, ancak kaplumba a kabu una benzetebilece im bir örtüye sanmı tı; bir kolunu kıvrarak ba mının altına yerle tirmi ti; kısacık, bodur bacakları vardı.

Do rusu, Ana Tanrıça'dan söz edilir, üstelik bu sözler Neolitik Devir'e ba lanırsa, kulak kabartmadan edemem. Ta Devri artistleri, Ana Tanrıça'yı çizimlemeye neden böylesine dü kündüler? Ana Tanrıça gerçek anlamda ne ifade ediyordu? Bu figürler tanrıların'anası eklinde mi yorumlanmalıydı? Koskoca bir saçmalıktan ba ka bir ey de ildir bu yakla m. Ta Devri artistlerinin dünyasında tanrılar ba ımsızdır; ne aileleri, ne de anneleri vardır.

Ta Devri Ana Tanrıçası'nın tıpatıp kopyalan (oriji

Uyuyan Tanrıça heykelciği.

nali Valetta'daki Ulusal Müze'dedir) La Gravette'de, Laus-sel'de, Lespugue'da (Fransa); Çukurca'da (Türkiye); Kost-yenko'da (Ukrayna); Willendorf'ta (Avusturya) ve Peters-fels'te (Almanya) bulunmuştur.

Ana Tanrıça sözcüğü bizim zamanımızın bir ürünüdür. Taş Devri artistlerinin «Ana Tanrıça» sözcüğünü kavrayabileceklerini herhalde pek iddia edemeyiz. Bizim o çok akıllı isnatlarımız sınıflandırma konusunda pek bir ustalık gösterir, fakat arzedilen nesnelere gerçek anlamlarını yakıştırıp yakıştırmadıkları konusu ise oldukça şüphe götürür. Her neyse! Bu heykelciklerin, dişi model ve belirli biçimleriyle mutlaka belirli bir anlam ifade etmeleri gerekir. (Yöreceğiz bakalım...

Birlikte merdivenleri inerken, devim, şimdi göreceğim nesnenin bir şans eseri bu yüzyılın başlarında bulunduğunu anlatıyordu. Klasik edebiyattan yabancı değildim bu konuya. Orijinal girişin, yeraltı dünyasına açılan kapının, ortasında dört köşe delikli bir taşla kapalı olduğu ve bu taşın limanın üzerindeki bir tepede yer aldığından haberdar-

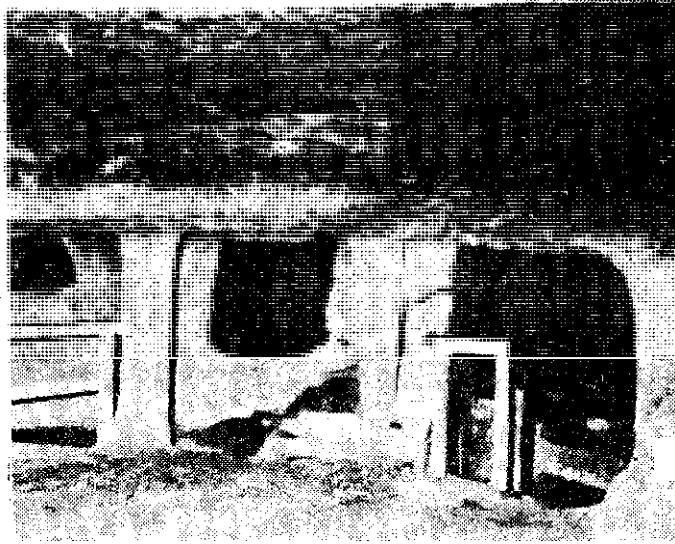
dım. Burada bir duvar in a edilmi ve giri koruma altına alınmı tı.

Do u tan usta bir geveze olan rehberim, daha önce binlerce kez yapmı oldu u gibi, helezon! merdivenleri ihtiyatla iniyordu. A a ıllara indikçe sessizle iyordu. Sonunda öyle bir hale geldi ki, herhangi bir soru yöneltti im zaman, kula ıma fısıldamaya ba ladı.

Orta katın ana salonuna varınca, «harika» demekten kendimi alamadım ve sordum: «Neden buradaki tek ziyaretçi benim?»

Yava ça kula ıma fısıldadı: «Maltalılar kehânetten korktukları için gelmezler. Otelden turistleri gönderirler ama, artık sezon kapandı.»

E er tarihlendirmelerimiz do ru ise, bundan 6500 yıl kadar önce. inanç rahibi ki iler bu salona gelerek bir

Yeryüzünün 11.5 m. kadar a a ıllarına iniyorsunuz,,

sonraki kapıdan girilen kehânet odasında, rahiplere, gördükleri dü leri yorumlatırlarmı . Bu mekânın ola anüstü akusti i hakkında bir eyler okurmı tum, fakat yava ça fısıldanan birkaç kelimenin bile bir anda büyüyerek bütün her tarafta yankılanması kar ısında etkilenmekten kendimi alamadım. Genç dev, ne dü ündü ümü anlamı gibi elimden tutarak duvardaki oyuklardan birinin önüne sürükledi. Oyu un tam kar ısında birtakım uzun sadalar çıkarmaya koyuldu:

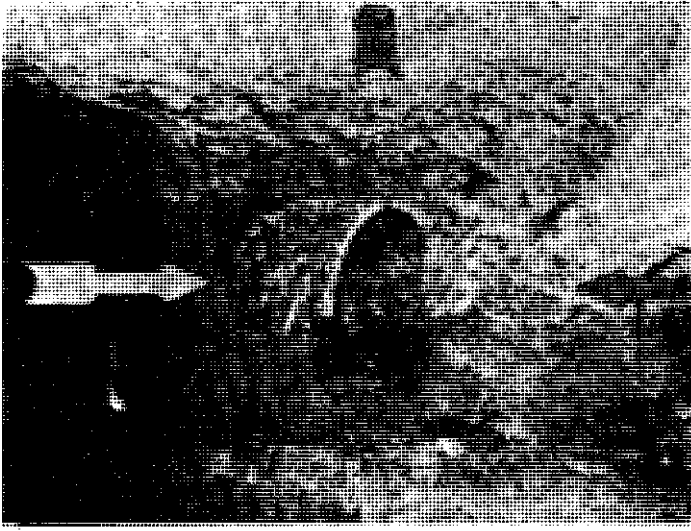
«Oooooohhhaaaaa» ve de «Uuuuuuhhhiiii!»

Devin çı lıkları, en gürültülü bir diskote e ta çıkar tırCasına, sanki Hi Fi bir sistem kurulmu gibi dört bir yana da ıldı. En küçük fısıldamaları bile, amplifikatörden yayılırcasına di er bütün oluk ve çıkıntılara kadar yansıyor.

Ben de denemek istedim. Oval oyu a sokulup uzun bir 'evet'te ben çektim. Sesimi yükselttikçe rezonans artıyor; etkin bir bariton gibi pe lere dü tükçe de, sesimin vibrasyonu ve ekosu her kö eden duyuluyordu. Oyu un belli bir kö esinden çıkan yankının, özellikle berrak oldu u dikkatimden kaçmadı. Sesimi do rudan o tarafa yönelttim ve sonunda, kaya oyu unun gerçek bir amplifikatör fonksiyonu gördü üne karar verdim. Gitarın rezonans kutusu gibi idi adeta. Sanıyorum ki, kayanın di er oyuklarla olan görünmeyen ba lantıları sesimi alarak, salonun geri kalan kısımlarına da yayıyordu.

Yanımda bir bayan olmadı ı için deneyemedim ama, bu harika amplifikatör yalnızca erkek seslerini böylece yayıyor, bir kadın ziyaretçi sesini ne kadar yükseltirse yükseltsin, akustik etkiyi göstermiyormu . Malta'yı bir kez de, yanımda bir bayanla ziyaret etmeliydim.

Gezilerim boyunca, üzerimde ola anüstü izler bırakan çok yerler gördüm. Yukarı Mısır'daki Kral Mezarları ve piramitlerden Türkiye'deki ta anıtlara; Cuzco tepelerindeki Sacsayhuaman hisarından Tiahuanaco'nun su kanalları ve Paskalya Adaları'nın dev heykellerine varana kadar çok

Mikrofon ve amplifikatör görevi yapan kovuk.

yer gezdim. Fakat bu Hypogeum nefesimi kesti. Hepsinden daha bir değişik yerdirdi burası.

Koridorlar, odalar ve ana salondan ayrılan patikalar, küçük odacıklar, iki resimli tavan, kovuklar sanki mükemmel bir planın parçası idiler. Hem kovuklar hem de sütunlar kubbeyi taşıyan bütün bölümler, masif kaya üzerinde hatasız bir çalışma ürünü sergilemekteydi. Kubbe bile muntazam eğimli monolitlerden oluşmaktaydı.

«Bütün bunları Taş Devri insanları mı yaptı?» diye sordum bu şaşkınlığımdan zevk alan devime. Beresini eline alıp buruşturdu ve uzun bir sessizlikten sonra karşılık verdi:

«Bütün bunların çekiçle gerçekleştirildiğini söylüyorlar...»

‘Söylüyorlar’ derken, arkeologları kastediyordu. Ce-

vabı üphe ve tereddüt doluydu. Bu mara araları her gün geze geze, atalarının bu eseri çekiçle açtıklarına ilişkin bir teori geliştirmişti.

Cep fenerimi kullanmama izin vermişlerdi. Sütunların kıvrımlarını, oyukları, kubbenin bölümlerini, ustaca çalınma izlerini rahatça görebiliyordum. Oyukları meydana getiren monolitler tabandan boşum yapmadan kıvrılıyorlardı ve zeminle aynı tandırlardı. Dahiyane bir yapı tarzının kırılganlığı gibi, üstlerindeki kalan monolitler kıvrılarak kubbede birleşiyordu.

Ne tür kehânetlerdi burada söylenenler? Üç mü, dört mü, yoksa beş bin yıl önce mi? Kehânet için bazı vuranlar Fenikeliler veya Yunanlılar deşildi. Mabnet binlerce yıl göçmenlerden gizlenmişti. Fenikeli ve Yunanlı fâtilhler M.Ö. 1400 ilâ 800 arasında gelmişlerdi, oysa burada bulunan mezarlar için onlardan 1000 yıl ötesi, M.Ö. 2500 gibi bir tarih biçilmişti.

Sırıktı boyulu rehberim üç adım aşağı indirerek bazı zamanlar Tanrıça'nın durmuş olacağını bir oyu sürekledi. Bir tala kapalı olan kovukun içerişini aret etti. Meşer bu tür birçok oyuk daha vardı ve içlerinden insan ve hayvan iskeletleri çıkıyordu. Bu insan ve hayvanların kurban olup olmadıklarını ise bilen yoktu. Birkaç bin yıl sonrası için bile korkunç bir fikir olmayı sürdürüyor bu düşünce.

Bizim bulunduğumuz orta kat girişinin 11 m. kadar aşağısındaydı. Bir yedi basamak daha indik. İmdi on iki metre aşağıda, bu üç katlı tarih öncesi kompleksin en alt katındaydık. Son bir adım daha atarak dikdörtgen bir zindanın ortasına daldık. Efsanelere göre davetsiz konukların, bazı belâsı düşmanların ve insan kurbanlarının son yolculuklarına çıkarıldıkları yerdi burası. Gönüllü olarak ölüme gidenler de bazıları bu merdivenlerden. Burada karlılan ölüm; 7000 iskelet, hâlâ esrarını korumakta.

Rehber kitaplardan birinde bunları okudum:

«Hakkında bir ey *bilinmeyen ilkel halkın* kehânet merkezi ve yeraltı tapma ı çe itli bölme ve odalardan olu ur ve topra m altında kayalardan üç kat ekinde oyulmu tur.»

Bu özlü ve veciz belirlemeye, biz de —aynen «oluklar» içinde geçerli oldu u gibi— adada mevcut bulunmayan çakmak ta larından olu an çekiç ve baltalan eklesekeridir.

Ta Devri, adını, o devir insanların ta tan araçlar kullanmalarından alır. Ne var ki, Malta'da kireçta mdan daha sert olan çakmak ta ı mevcut de ildir. Üstelik deniz a ırı ülkelerden çakmak ta ını adaya ta ıyacak deniz filoları da yoktur. Bu tür gemiler henüz sahneye çıkmamı tır.

Malzeme sorununun çözülebilece i konusunda inat etsek bile, bilmece çözümsüz kalmaya mahkûmdur. Hypogeum hangi nedenle yerin üç kat altında in a edilmi tir? Üstelik bir de yetenekli bir mimarî söz konusudur. Ta a indirilen ilk çekiç darbesinden itibaren hedef belli, çalı manın akı safhaları planlanmı ve de duvarcılarının kullanımı koordine edilmi olmalıdır.

Sırf e lence olsun diye bir Ta Devri Mimarının çalı masını hayâl etmeye çalı alım. Palmiye yapraklarına, tanrılar tarafından rüyasında aktarılan çizimler döktüre çektir de, daha önce izine bile rastlanılmamı kubbe yapı]mma hangi akla hizmet, cesaret edecektir? ?

Gözüpek ta devri mimarımız projesini yeraltında üç kat üzerine olu turmaktadır. Bütün bu bilgileri nereden * bulmu tur? T

Ta ları yontabilmek için gerekli olan yapı iskelesi ' nereden çıkmı tır? Hem duvarcı ustasını hem de masif kayaları **ta iyan**'iskeleler...

Bizim cüretli mimarımız bu a ırtıcı planlarını kal | falara iletmi , u her i i bozucu âlet edevat sorunuysa bir i anda havada kalıvermi tir. Ta Devri' an bilinen teknolojisinde bu âletlerin yeri yoktur. Aman ne acı, ne acı!

Sütunlardan nişlere kadar her şey monolitten yapılmış!

Yapı, daha önce de indi im akustik sistem ve birinci sınıf bir havalandırma düzeniyle de geli tirilmi tir! Hypogeum gömme bir yapıdır. Üç katlı eseri gezen ister benim gibi yalnız bir turist, isterse yüzlerce ki i olsun, ısıda çok

az bir de i klik olmaktadır. Oysa, radyatör gibi bir sürü insanın dolu tu u kapalı yerlerde, havanın ne kadar çabuk ısındı ı herkesin malûmudur. Saflieni Hypogeum'u Türkiye'de Derinkuyu'nun yeraltı ehirleri kadar ayrıntılı bir biçimde donanmı tır. Derinkuyu'da da yerin altındaki 13 katta da yazın ve kışın, ısı sabittir.

Derinkuyu konusunda bilim adamları, Hıristiyanlık sonrası yıllarda yapılmı oldu u üzerinde a ız birli i etmi lerdir (sanki o zamanda da adım ba ı ısı mühendislerine rastlanıyormu gibi!) Bu do ru de ildir, fakat bu ta rihleme hiç de ilse birinci sınıf havalandırma sistemi için açıklama olarak kabul edilmelidir. Hypogeum konusunda i in bu kadar kolayına kaçamayız. Buranın Ta Devri'nden kalma oldu u tartı masız kabul olunmaktadır.

Ta ların yapımı ve i lenmesi ile akustik olayı bir bilmece ise, Ta Devri'nin havalandırma sistemi tek kelimeyle a ırtıcı olmaktan da öte bir durumdur.

Hypogeum'un üç katlı olarak in a edildi i dü ünülmü , daha do rusu salonlar ve kovuklar birbirlerinden mimari olarak farklılıklar gösterdiklerinden, bilim adamları böyle dü ünü mlerdir. Üst kattaki do al oyuklar geni letilmi ve perdahlanmı tır. Orta katın ana salonuyla yan odalarında sa henüz açıklanamayan bir çe it yapay megalitik yöntem kullanılmı tır.

Yine de bu açıklama pek bir ey ifade etmemektedir. Akustik düzen ve havalandırma sistemi bütün Hypogeum için geçerli oldu una göre, söz konusu farklı teknikler e zamanlı olmalıdır. Bu nedenle, ilk mimar da halefleri de i in ba ndan itibaren kompleksin bütünü için kesin bir görü ten yola çıkmı lardır. E er ta tan bir eser ortaya koyuyorsanız, tadilatla da restorasyonlar söz konusu olamaz.

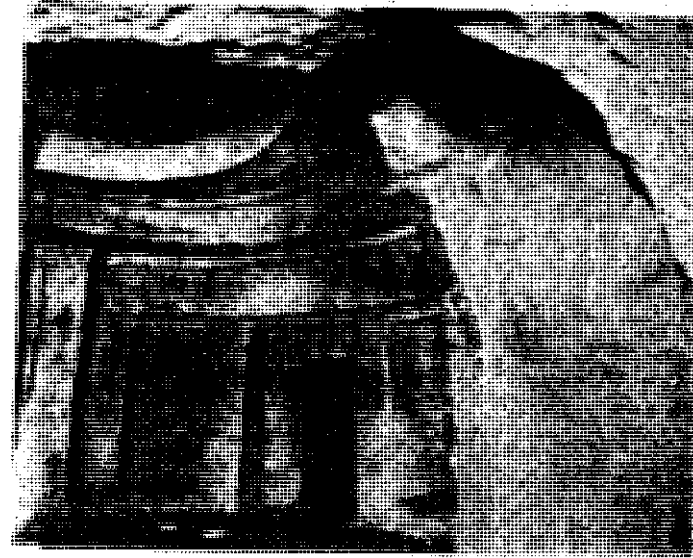
Bana göre, «oluklar», tapınaklar ve Hypogeum bu bölgeye 'tanrılar'ın elinin de di inin bir kanıtıdır.

Benim teorimi kavrayanlar için gereksiz, fakat ele tirmenlerimin yapacakları ithamlara bir kar ılık olmak üzere bir noktayı vurgulamamda yarar var. Ben 'tanrılar'm burada çalı maya koyularak. «oluklar», tapınakları ve

Hypogeum'u in a ettiklerini iddia etmiyorum. Benim spekülasyonum o «tanrıların veya o nesilden gelenlerin Ta Devri insanının yararlandı ı araç ve üstün tekniklere sahip oldukları görü ünden hareket etmektedir. Adaların ilk sakinlerinin, tanrıların talebi üzerine, neyi neden yaptıklarını bilmeden, evkle çalı mı olmaları da kuvvetle muhtemeldir.

Görünürdeki bütün çeli kiler arasında bir ba var mıdır? Tanrılarını, insanları, olukları ve tapınakları bir potada toplayabilir miyiz?

Homer, thaca Kralı Odysseus'un on yılı a kın bir zamanla ya ad ı serüvenleri ve ba ına gelen felâketleri yazara Mora'nın güneydo u ucundaki Malea burnunda korkunç bir fırtınaya tutularak sürüklenen gemileriyle birlikte tek gözlü devlerin; Kiklopların adasına dü er. Hâlâ Kik

Yer altında üç kat. Ta lar ustaca oyulmu ve kıvrımlar verilmi .

lop duvarcılığının eseri olarak tanımlanan taş duvarları inşa ederler.

Bilimsel literatürde Kiklopların adasının bugünkü Sicilya olduğu tahmin edilmekteyse de, bunun böyle olması tartışılabilir.

Malta ve üç uyu adası, Sicilya'dan yalnızca 95 kilometre uzaklıktadır. Taş yapıları bir parçacık inceleyen herkes benim hissettiklerimi hissedecektir. Yoksa Kiklop duvarcılığının yaratıcıları ile mi karşı karşıyayız?

Bu Kikloplardan biri olan dev Polyphemus, Odysseus'u yakalar ve on iki yol arkadaşıyla birlikte bir mağaraya hapseder, kapısına da çok büyük bir kaya yerleştirir. Polyphemus'un rahatça yerinden oynatabildiği kaya parçasını Odysseus ile on iki arkadaşının kımıldatmaları bile imkânsızdır. Polyphemus, Tanrı Poseidon'un tek gözülü oğludur. Ve adadaki diğer tanrılar da tanrıların oğullarıdır!

Bir zamanlar gerçek olanın mitolojideki kaydı mıdır bu? Çok uzak bir geçmişte, Malta'da devler mi yaşamıştır?

Bir zamanlar devlerin var olduğunu hiç kimse inkâr edemez. Hemen bütün ilkel geleneklerde ve eski metinlerde bu devlerin tanrıların soyundan 'gökyüzünün çocukları' oldukları söylenir.

Tekvin'e göre (5, 18 ve devamı) Tanrı ile temas halindeki Enok'un 14. bölümünde onları okuruz:

«Neden toprağın çocukları gibi yaptın ve dev çocukların babası oldun?»

Tekvin'in (6, 4) bölümünde şöyle yazar:

«...tâ eSı o ullan adam kızlarının güzel olduklarını gördüler, ve bütün seçtiklerinden kendilerine karılar aldılar...» «o günlerde hem de ondan sonra yeryüzünde iri adamlar vardı. Bunlar eski zamandan zorbalı, öhretli adamlardı.»

Kebrâ Nagast'ın yüzüncü bölümünde şöyle bir paragraf vardır:

«Meleklerle çiftleşen Cain'in kızları hamile kalıyor, fakat hiçbiri doğuramıyor ve ölüyorlardı. Dölyataklarındaki meyvelerin bazıları ölüyor, bazıları ise annelerinin karınlarını yarıyor ve göbeklerinden dışarıya çıkıyorlardı. Bunlar büyüyüp yaşlandıkça, dev oluyorlardı...»

Bu da *Eskimoların Kitabı*'ndan:

«O günlerde yeryüzünde devler vardı...»

Baruk'ta kesin rakamlar da veriliyor:

«En Yüce yeryüzüne tufanı getirdi ve bütün etten kemikten olanlar ve de 4 090 000 dev yok etti.»

«*According to the Evidence*» adlı kitabımda devlerin ayak izlerinin fosil buluntularının fotoğraflarını vermiştim.

Mnajdra yakınlarındaki yıkık tapınak. Kiklopların eseri mi?

Bu da bu devlerin mevcudiyetlerinin son kesin kanıtıdır. Boyuna kendi kendimi tekrarlamak istemiyorum, fakat tarih öncesi devleriyle ilgili dokümanları sık sık tekrarlamak zorundayım. Aksi takdirde, «Fakat Bay Daeniken, devler hiçbir zaman varolmamı tır ki» ekindeki çıkı lara muhatap olurum. nsanlar, do rulu u kabul edilemeyen eyleri unutmaya ve de er vermemeye alı kindırlar.

«E ER» sözcü ünü anlamlı bir biçimde heceleyerek vurgulayalım!

— E er Homer, Odysseus'unda manzum bir fanteziden hareket etmiyor da, gerçeklerden söz ediyor idiye...

— E er Malta, Kikloplarm adası idiye...

— Odysseus'un yana tı ı yer burası idiye...

— Kikloplar «dü en melekler»in, dünya dı ı varlıkların soyundan idilerse...

... i te o zaman «oluklar»ın da, ta tapınakların da ve Hypogeum'un da bu tanrılar veya onların soyuyla do rudan bir ili kisi vardır.

Neden mi?

Bu oluklardan bir bölümünün Akdeniz'in derinliklerine uzandıklarını, yani son Buz Devri'nden öncesine dayandıklarını hatırlayalım. Klasik arkeoloji açısından o zaman zarfında teknolojik yetene e sahip insanlar yoktur. Bu mantıktan hareketle, söz konusu mirası bırakanlar Ta Devri sakinleri de ilse, kimlerdir?

Tanrılar veya soyu, Malta'daki varlıklarıyla ilintili olarak bir i aret mi bırakmı lardır? Bu teknik miraslarının dı nda, Hypogeum. örne inde oldu u gibi, giri kapıları henüz ke fedilememi birtakım tohum bankaları da bırakmı olabilirler mi? Yoksa Ana Tanrıça bilmecenin son anahtarı mıdır? Gezegenimizin eski yöneticilerinin gövdelerinden alınmı son derece iyi korunan hücreler, kayaların altındaki megalitik mezarlarında bizleri mi bekliyor? Günün birinde mumyalanmı devlerin tabutları mı bulunacak?

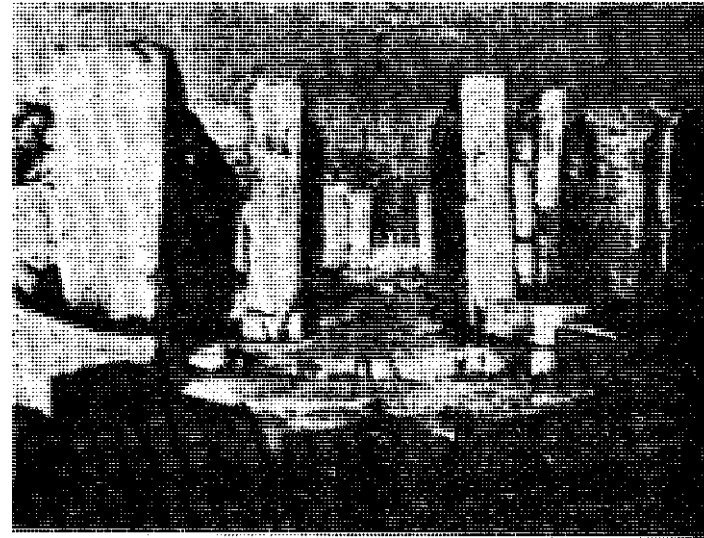
leri sürdürü üm bu fikirler a ırı de ildir ve belirli bir

esasa dayanmaktadır. Firavunlar, Çin Japon ve nka mparatorları en eski zamanlardan beri de i ik biçimlerde mumyalanma i lemine tabi tutulmu lardır. Öyleyse, «tanrıların o ulları» olan devler de, dünya dı ı yaratıkların soyundan gelen bu ilk nesil de, aynı yöntemleri neden kullanmı olmasın ki?

İlk zekî insanlar, uzay yolculu una çıkan tanrıların çocuklarıysalar, üphesiz bu göksel babalarından birtakım bilgiler edinmi ve hatta, belki de öyle bir emir almı lardır:

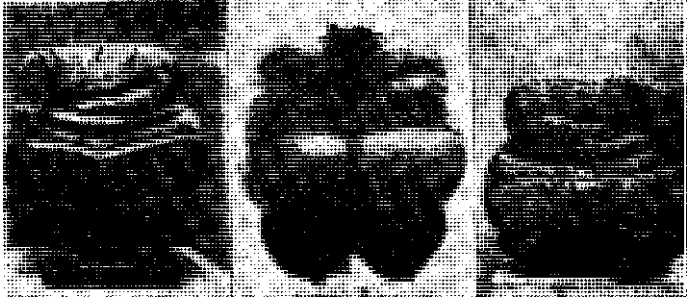
«Beden hücrelerinizi muhafaza edin. Onları, günün birinde kendi suretinizde varlıkların üretiminde kullanacaksınız!»

Malta yolculu umuzun foto raflarını dosyalarken, birlikte çalı tı ımız Willi Dünnerburger ilginç bir noktaya dik ' katimi çekti. Malta'lı Ana Tanrıçanın tüm heykelcikleri,

Tarxien Tapına ı. Malta Adası, Kikloplara mı aitti?

gebe kadınları tasvir etmekteydi. Karınları sanki üçüz do u racakmı çasına i , buna kar ılık kalçaları da hemen hemen hiç yok gibiydi. Gövdelerinin alt kısmı, hiç kullanılmıyor mu gibi ya lıydı. Baldırlar belli belirsizdi ve i kinlik hemen ayaklardan ba lıyordu.

Hamile ana tanrıçalar.

Bir ba ka hamile ana tanrıça.

Bu tür bir görüntü kar ısında, o devrin heykeltıra larının insan anatomisi üzerinde bilgi sahibi olmayacak kadar ilkel olduklarını söyleyerek i in içinden çıkabilirdik. Ne var ki, omuzlar ve kolların ekil mükemmelli i, bu tezi geçersiz kılıyordu. Ve bu heykellerin ço unda da dört parmak açık oluyor, ba parmak ise sanki do um sancısının acılarını ifade etmek istercesine kalbi gösteriyordu. Ve bu kadınlar, normal ceninden daha yüklü bir eyler mi ta ı maktaydılar? Kadınların vücudu, fetüsün anormal a ırlı ı yüzünden mi öne do ru e ilgi ti? Kalça ve dizlere etkide bulunan dokusal de i iklik ve cenini çevreleyen özel bir sıvı mıydı? Bu zavallı yaratıklar do uma yakın, büyük bir zorlukla pati pati yürüyen ördeklere mi dönüyorlardı?

Bu görü açısından de erlendirme yapılacak olursa, ana tanrıça da geçmi te devlerin mevcut bulundu una ili kin önemli kanıtlardan bir tanesidir. Kebra Nagast'tan, fetüsler a ırı büyüyünce kendi kendine yarılan kadınları ö reniyoruz. Nippur kökenli Sümer çivi yazılarından bir tanesinde Hava tanrısı Enlil'in dünya çocu u Ninlil'e tecavüz etti i anlatılır. Ninlil, bu günahkâr tanrıya öyle yalvarır:

«...vajinam öylesine küçük ki, cinsel ili kiden anlamıyor. Dudaklarım öylesine küçük ki, öpmekten anlamıyor...»

Enlil'in dünya dı ı varlıklardan mı, yoksa onlardan türeyen ilk nesilden mi oldu unu irdelemiyorum. Fakat bu Sümer metninden açıkça görülüyor ki, söz konusu erkek gövdesinin uzuvları Ninlil adlı dünya kızının kine kıyasla a ırı derecede büyüktür.

Batıda yüzlerce yıldır esrarını koruyan bir ba ka konu daha vardır ki, aralarında her eyleri bilme iddiasında profesörler de bulunan arkeologlar bile, bu konuda genellikle sessiz kalmaktadırlar. Malta'dan 2300 km. ku uçu u mesafesinde, Fransa'nın Atlantik kıyılarındaki Bretanya' sından söz ediyorum.

Buraya u rayanlar, yalnızca bal' e sebze çe itlerin

den yararlanmak isteyen, a zının tadını bilenler de ildir. Bretanya yüzlerce yıl, gezginci ressamların —bugün onlara turist diyoruz— u rak yeri olmu ve bu cazibesi de binlerce «menhir» (ta dikitler)den kaynaklanmıştır.

Geçen sonbaharda Bretanya'da birkaç gün geçirdim ualarda, bir gece yarısı dolunay altında menhirlerin arasında dola maya çıktım. Bir ba ka yıldızda, ya da dünyanın en ilkel bir arazisinde sandım kendimi.

Menhir'ler veya Kelt dilinden çevirisi ile «uzun ta » lar upuzun hayaletlere benzer gölgelerini dü ürüyorlardı üzerime. ekiller yını bir dizi ık oyunu gibi yansıyorlardı. Gölgelerin arasından olmayan tablolar görüyordum. Bazen insan suratları, bazen kollarında çocu u ile bjr anne. Derken arslanlar, kaplanlar, büyük sürüngenler ve örümcekler. Ayı ı mın bunaltıcı sessizli inde çevremde dört dönüyorlardı. Tarih öncesinin canavarları, efsanevi yaratıklar her an saldırıya geçebilecek bir uzaklıkta tetikte bekliyor; ben onlara yana akan olursam, anında yine tarih öncesinin ta yı ınlarına dönü veriyorlardı. Geçmi e uzanan bir zaman yolculu u yapıyordum.

Uzun Ta lar, hâlâ açıklanamamı bir düzen içerisinde dururlar. Bunlar buraya sürüklenmi ya da Buz Devrinden arta kalmı de illerdir.

Üçlü on ikili sıraları ile bir anda ta kesilivermi bir orduyu andırırlar. Bu ta ' «asker»lerden en küçü ü yakla ık bir metre boyundadır. Aralarındaki en büyük dev olan, Plouarzel yakınlarındaki Kerloas Menhiri'nin boyu 12 metre olup, a ırlı ı 150 tondur. Kesinkes en irileri ise Loc mariaquer menhiri olup, bazı bölümleri parçalanmı ve, topra a yatık haldedir. Tamamı sa lam ve dikik olarak düşünülecek olursa, boyu 20 metreyi bulur, a ırlı ı ise 350 tonu a ar.

Kermario yakınlarında 100 metre geni li inde ve 1.2 km. uzunlu undaki bir platform üzerinde, 10 sıra halinde tam 1029 adet menhir bulunmaktadır. Menec'te 11

sıralı 1169 uzun ta mevcut olup, bunlardan 70 tanesi bir yarım daire ekinde ayrılmaktadırlar ki, bu eklin biraz daha de i i ine Kerlescan'da da rastlanmaktadır. 594 menhir'den 555 tanesi 13Tü ve 39'lu sıralar halinde daireler olu turmaktadır. Kerzehro'da 10'luk sıralarla 1129 ta , Lagatjat'ta ise üçlü sıralar halinde 140 ta vardır.

Bu çizelge henüz tamamlanmamı tır, fakat bilinmeyen bir geçmi e dayanan bu muazzam çalı ma hakkmda yine de yeterli bir fikir vermektedir. Bretanya'daki menhirlerle Malta'daki megalitik yapıların bir ortak özelli i vardır ki, her ikisi de son Buzul Devri'nden önce yapılmı tır. Çünkü Malta'daki 'oluklar' Akdenize do ru yayılırken, Bretanya'nın sütunları da Atlantik Okyanus'unun maviliklerine utanmaktadır!

Genellikle bir bölgenin yerii ri arasında, o bölgenin olgularıyla ilgili birtakım açıklamalara rastlanmaktadır.

Bu ta larla ilgili sorular yöneltti im Breton çiftçiler omuzlarını silkip yalnızca u sözlerle yetindiler: «*Personne ne sait!*» (Kim bilir?) Cehaletin kabulü, di er bazı çevrelerin ileri sürdükleri Hıristiyan efsanesinden (daha rasyonel bir ça rı ım yapıyor. Bu efsaneye göre M.S. Üçüncü Yüzyılda bu civarlarda ya ayan St. Cornelius, Roma lejyonerleri tarafından izlenir. Hz. sa'nın yardımını ister ve bu yardım sayesinde, büyükleri subaylar olmak kaydıyla, bütün Romalı askerleri ta a çevirir. Böylece, askerî rütbeler, menhirlerde bile muhafaza edilmi tir. Do rusu inatılmaz bir ey!

nanılması oldukça güç bir di er yorum da bugünkü Bretanya'nın bir zamanlar Drüidlerin kutsal toprakları olmasından kaynaklanır. Buraya kadar do rudur ama, Kelt halkının rahipleri olan Drüidlerin en etkin dönemi, Sezar zamanına, sa'dan önceki son yüzyıla rastlar. Demek ki, Drüidler, tapınaklarını burada kurmu olsalar bile, yalnızca zaten kurulu bir kompleksi devralmaktan ba kaca bir marifetleri yoktur. Oldukça zeki ve tutumlu bir davranı !

Bretanya'daki taşların bu düzeni hâlâ açıklanamamıştır.

Tarih öncesinin pinekleyen Avrupası'ndaki ilkel kabilelerin, tanrılarına anıtlar diken Mısır ve Babil'li do ulu benzerleri gibi, tanrıları için bu taşları taşıyarak kondukları iddiası geçersizdir. Bu iddianın sahipleri anlamalı ve de (bilmelidirler ki), megalitik taş devri, Mısır ve Babil anıtlarının yükselmeye başladığı dönemlerden çok ama çok gerilerde kalır. Son Buzul Devrine, tanrıların ve tanrı oğullarının zamanına kadar uzanır.

Bretanya'da karımıza çıkıp bizi ağırtan nesnelere, on bin yıl ve daha gerilerde burada olup bitenler hakkında ancak müphem bir fikir vermektedir. ki büyük tahrip edici, doğa ve insan, çok iş görmüştür bu bölgede.

Geçen yüzyılın ortalarında, Fransa'da, bu menliklerin içinde altın saklı oldu una ilkin bir söylenti yayıldı. Altın hırsının anlayışı yoktur. Kazma ve balyozlarıyla birlikte bir sürü altın arayıcı akın etti. Uzun taşları taşıyan bir

O günün insanları bu ebattaki taşları nakletmiş olabilirler mi?

saldırıya uğradı. Bu altına hücumun kalıntıları hâlâ sağa sola serpişik halde hüznü bir manzara oluşturmaktadır. Birçok yekpare menhir ikiye bölündü, bir kısmı daha küçük parçalara ayrıldı. Bugün, yönetim, menhirleri daha da öte bir barbarlıktan koruyabilmek için elinden geleni yapmaktadır. Taşların tepelerine tırmanarak yeni yeni zararlılara yol açan yetişkinler ve çocuklar ise bu yasaklamalara pek aldırmamaktadırlar. Bir sürü geri zekâlımın, taşların tepelerine anılarını kazarak ebedileştirme çalışmalarıyla burun buruna geldim.

O tatlı sonbahar günlerinde taş kesilmiş lejyoner sıraları arasında dolaşırken, kızım Cornelia kendi kendime sorup durduğum soruyu yüksek sesle tekrarlardı: Bütün bunların amacı neydi? Üçlü, dokuzlu, on birli sıralar halinde uzanan binlerce taş ne ifade ediyordu? Mezartaşları mıydı bunlar? Hayır. Çalışkan bir kısım bilim adamı bu konunun üzerine gitmiş, fakat menhirlerin ne içinde ne de

altlarında mezara rastlamamı lardı. Oysa, yine Fransa'da sayıları 3500'ü a an dolmenlerde, mezarlar bulunmu tu.

Menhirlerin bir zamanlar damları var mıydı? Bre tanya devasa salonlarla mı kaplıydı? Fakat ta ların depde i ik uzunluklarıyla üst kısımlarında geçki ve delik bölüm- lerinin olmayı ı, bu teoriyi çürütmektedir. Ayrıca, menhir ler, birbirlerine ya çok yakın ya da gere inden de uzak durmaktadırlar. Ayrıca aralarında gerekli ba lantıyı kura- bilecek ta ya da ah ap materyal de mevcut de ildir. Ve son olarak denilebilir ki, menhirler, her ne kadar zarar görseler de, binlerce yılı atlatabildiklerine göre, tavan ka- lıntılarının da hiç de ilse bir bölümünün günümüze kadar kalmı olmaklı ı gerekmektedir ki, imdilere kadar böyle bir ize tesadüf edilebilmi de ildir.

Uzun zaman önce bir dostum vardı. Fıkra anlatmaya bayılırdı, fakat dönüp dola tı ı repertuarı son derece dardı. Normal selâm sabahtan sonra klasik girizgâhla ba lardı: «Bunu duymu muydun?» Daha önce en az yirmi kez dinlemi oldu um için hemen atılırdım: «Evet.» Breton menhirleriyle ilgili yazıları da okurken, yine o takvim teo- risiyle kar ılaınca aynı duyguya kapılıyorum. Dostumun fıkralarına oldu u gibi, bu teoriye de gülüyorum artık. Ve her ikisi de aklımda kalmıyor.

Bu teori, Kelt rahipleriyle meslekta larının, ta devir- lerinin koyun gibi uysal cemaatlerini i e salarak binlerce kayayı toplayıp, belirli bir geometrik düzen içerisinde, göl- geleriyle mevsimleri tayin ettikleri tezine ba lanıyor. Bri tanyalı astronom Fred Hoyle, rahiplerin bu ta kompleksler vasıtasıyla halkı korkutmak ve baskı altında tutmak iste- diklerini dü ünüyor. Peki ya bunca ta ın buraya kadar sür- rüklenmesi?!.. Rahipler, söz gelimi bir ay ya da güne tu- tulmasını haber vererek, kitleleri etkilemi olabiliyorlar. Ta - lar, ilkel bir gözlem merkezi izleniminivse hiç mi hiç uyan- dırmıyor.

Bu takvim teorisine u nedenle kar ı çıkıyorum: Basii

kehânetler, bunca sıkıntıya katlanılmadan da elde edilebi- lir. Bunca eme in, yalnızca bir ilkbahar anonsu için göze alındı ını öne sürmek gülünçtür. İkbaharın gelgitleri, ayın durumuna göre ayda iki kez gerçekleşir. Mevsim de i iklim- leri hep belirli bir ritm izler. E er atalarım, bunca yüke böy- lesine adi duyurular için katlandılarsa, onlara «budala» deme cüretini gösterece im.

Bilimde aksiyom, kendili inden kanıtlanmı bir ger- eek ya da evrensel bir prensiptir. Kuramsal tahminler aksi- yomlardan üretilebilirler. Bu yöntem ile kendi içerisinde tutarlı sistemler olu turulabilir. Ben de, kendi kendime, aksiyomlardan olu an bir kuram geli tirme zni veriyor- um:

Birinci kuram: Bre tanya'daki menhirler, bugünkü öl- çülere sahip insanlar tarafından bir araya getirilme- mi lerdir. Kanıt: Ta ların niceli i ve a ırlı ı.

İkinci kuram: Menhirler, son buzul devrinden önce toplanmı tır. Kanıt: Ta Sütunlar Morbihan Körfe zi'nin derinliklerine uzanmaktadır.

Üçüncü kuram: Kompleksler, zekice plânlanmı ve in a edilmi tir. Kanıt: Düzenlenmeleri rasgele de ildir.

Bu üç aksiyom sayesinde yeni sorular yöneltebilir ve birtakım hükümlere ula abiliriz. Buzul Devri'nin sonların- da binlerce menhirden olu an devasa kompleksleri ta ıya- cak güce ve ku bakı ına kimler sahipti?

Devler!

Devler tarih öncesinin zamanlarını anlatan gelenekler- de belgelenmi tir. Tarihlemeler onları son buzul devrinin sonlarına yerle tiriyorsa, tesis edilmeleri için gerekli olan zihinsel yetenekle gücü de açıklanabilmelidir.

Bu devler hangi ırktan ve hangi köktendiler? Mitolo

jik ve dinsel gelenekler, bunların tanrıların soyu olduklarını iddia etmektedir.

Ve bir ba ka soru: Bu devler zekî mi, aptal mıydılar? Geride bıraktıkları eserler belirli bir zekâ ürünüdür. Tabiatıyla, Bretanya'daki türden ta komplekslerin zekî amaçlara mı hizmet etti i yoksa bir çe it me guliyetle tedavi mi oldukları konusunda bir hükme varmak gerekmektedir.

Komplekslerin düzenli yerle tirilmesi, belirli bir plan dahilinde hareket edildi inin kanıtı olmaktadır. Ve plan kuran her varlık zekâ sahibidir. Aksiyomatik hükümler: Zekî devler binlerce menhir'i kayalardan sökmü , birtakım belirlenmi mekânlarla ta ımı ve düzenli sıralar halinde dikmi lerdir.

Nasıl bir hedefe ula maya çalı ıyoruz?

Kulmbach'lı Alman Mühendis Rudolf Kutzer gözü pek bir spekülasyonda bulunmu tur. Kutzer'e göre, menhirler kozmik enerji için bir amplifikatör olu turacak dev bir sinyal anteni olarak düzenlenmi tir.

Bu cüretli tezi do rulayabilecek birtakım belirtiler mevcut mudur?

Menhirler yapı olarak genellikle kuvars, bazen de demir izleri ihtiva eden bir ta tan yapımlı lardır. Kuvars, içinde kimyasal silis barındıran (S OJ) dünyanın en sert madenlerinden biridir.

Kuvars konusunda cahil olan bir ki i, bu madenin niteli iyle ilgili olarak yeni model saatlerden referans alabilir. Kristallerin elektrik^reaksiyonlarıyla ilgili olarak 1880'lerde çe itli ara tırmalar yürüten Jacques ve Pierre Curie, belirli bir yöne itilen veya döndürülen kuvars kristallerinin üzerinde olu an baskıyla meydana gelen piezo eiektri ini bulmu lardır. Yalnızca bu minimum enerjinin kullanımıyla, saatler bir yıl hatta daha fazla i leyebilmektedir.

Kuvars kristaller, eski kutulardan radyo alıcıları türetti imiz çocukluk günlerimizden yabancımız de ildir. Kuvarsın üzerine son derece ince bir i ne getirdi imiz zaman,

belirli bir noktada kulaklıklardan, çok çok uzak bir mesafeden gelirmi çesine birtakım sesler duyulur. Kendi radyomuzu kendimiz yapmaya çalı an biz küçük çocuklara ne oldu?

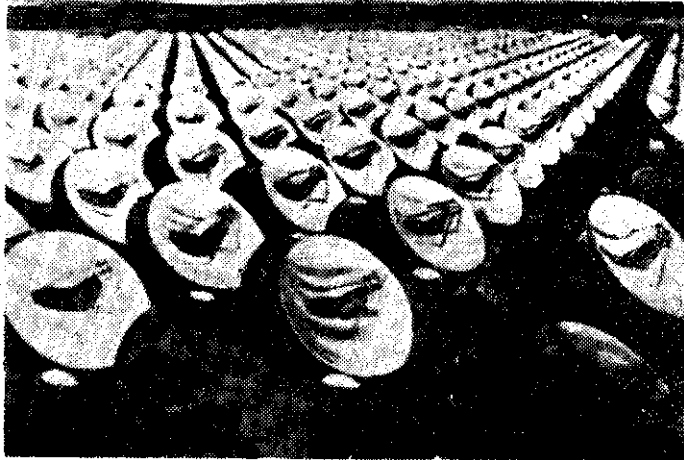
Kuvars, titre imleri aynen bir telsiz anteni gibi yakalar ve spesifik bir noktada konsantre ederek tekrarlar. Sıkı bir ara tırmadan sonra, yardımcı bir elektrik amplifikatör olmaksızın, yayın yapan istasyonun frekansını belirlemi oluruz!

Kuvarsın özel niteli i, Kutzer'e u soruyu sorduruyor: Menhirler belli bir yöntem ile arj mı ediliyordu? Bizce malum olmayan bir enerjiyle harekete mi geçiyorlardı? Diğer bir nesneyle birle ince titre imler mi yaymaktaydılar? Ya da bir ba ka evrenden titre imler mi alıyorlardı? Cevapsız kalmaya mahkûm sorular. Fakat hiç de ilse, bizim için gelecekte söz konusu olabilecek bir teknolojiye, dünya dı ı varlıkların geçmi te sahip olabileceklerini bilmiyor mu yuz? Bilim, geçmi i bugünün mantı ıyla kavramaya çalı tı ı içindir ki, kimi zaman gülünç ve son derece uyumsuz tablolar çıkmaktadır ortaya.

Ne gariptir ki, telefon kabloları birçok ülkede hâlâ odundan direkler aracılı ıyla yapılı ve odunun da dayanıksız bir malzeme oldu unu herkes bilmektedir. Çürür, hasar görür ve yüksek derecede yanıcıdır. Yine de bu tür telefon direkleri nice ülkede yı ınladır.

Arkeologlar, bundan 5000 yıl sonrasında, faaliyette:

Tepelerde ve ovalarda yerden çıkıntılar yapmı , ortaları delik betonlar bulunuyor. Ve M.S. 2000'in sonlarında ru ya amı olan atalarının beton blok sıralarının önemli bir rol oynadı ı bir çe it dine mensup buldukları kanısını ediniyorlar. Yoksa ülkeden ülkeye, kıtadan kıtaya bu blokları neye ta ımı olsunlar ki? Bir ba ka kuram ise bu açıklamaya kar ı çıkarak büyük çaplı göçler için bir çe it kılavuz kerterizi görevi gördüklerini ileri sürüyor. Ölümsüz takvim yakla ımının da yeniden hortladı ını söylemeye bilmem gerek var mı.

**NASA'nın Kikloplar projesi ile hiçbir fark yok mu?
ikisi de antenler ormanı mı?**

Karlılarına çıkan tek engel, hiçbir kuramın açıklayamadığı tek sorun, hâlâ ortadan kalkmamış odun parçalarının kalıntıları! Bazı bilim adamları betonlara mealeler takıldı konusunda ısrar ediyorlar. Odun parçaları ateş almayan cinsten bir çetir sıvıya bulanmış. Bu kuram, henüz bilimsel literatüre geçmeye fırsat bulamadan, ele tirmenler devreye giriyor ve ateşle haberleşmek için kullanılma kuramının saçmalığından söz ediyorlar. Genç bir arkeolog, telefon direklerinin söz konusu olabileceğini fısıldayınca bir protesto gürültüsüdür kopuyor. İki binli yılların sonunda, insanlar oldukça zekiydiler ve airtıcı bir teknolojiye sahiptiler. Birincisi, radyo kullanılıyordu, ikincisiyse, diğer bulgular aksini kanıtladı için, asla odundan telefon direkleri söz konusu olamazdı, birçok maden bu işi görmekteydi. M.S. 7000'lerde, yeryüzündeki beton temellerin 2000 yılında telefon direklerine yuva vazifesi görmediğini kesin olarak böyle kanıtlayacaklar.

Bizim mantığımız daha mı saçaldır?

Bu satırları yazarken bile, ele tirmenlerimi öfkeyle kullandıma fısıldarlarken duyar gibi oluyorum: «Ta Devri'nin devlerinin dev bir anten oluşturmaları için tahtaları topladığını mı söylüyorsun? Devletler, senin devletlerin, her bir antenin nasıl çalıştığı konusunda en küçük bir fikirleri varsa, herhalde uzun tahtaları yerine bir başka maden kullanırlar!»

Bu mantıktaki mantığı ne dersiniz?

Kikloplar Projesinde olduğu gibi bir antenler ormanı kuracak olsak, tabii ki maden kullanırdık. NASA Arama Merkezi'nin programları arasında, her biri 100'er metreden oluşan ve 1500 yönelici antenden meydana gelen bir sahanın tekil edilmesi de vardır. Ve bu dev antenler binlerce beton yuvaya oturtulacaktır. Ne var ki, binlerce yıllık bir zaman aralığında, Kiklopların antenleri de paslanır, atomlarına ayrılır, ya murla yıkanır, rüzgârla savrulur. Geriye ne kalır? Geometrik bir biçimde sıralanmış binlerce beton yuva. Kendisi de saçaldan yapılmış olan toprak, onları korozyondan koruyacaktır.

Belki de gelecek nesillerin teknologları, buradan yayın

yapan ve uzaydan alınan ve de metal anten kullanmayan özel bir sistem geli tirecekler. Belki de, titre imler yayan kuvarstan bir da dikecek ve onu anten yerine kullanacaklar. Kim bilebilir ki? Bu menhir kompleksleri diken Tanrıların o ullarından meydana gelen nesil, böyle bir süreçten haberdar mıydı? Kuvars yardımı ile piezoelektrik kullanımında böylesine ileri miydiler?

Kim bilir?

Spekülasyonlarım gözüpek, aksiyomlarım arasındaki ilinti ise henüz tam oturmu de ildir. Herkes bu entelektüel ılımlılı a sahip olsaydı da Bilge Sokrat'ın «Bildi im bir tek ey var ki, o da hiçbir ey bilmedi im» sözlerine övgü ile katılsaydı, üphesiz en ideali olurdu. Menhirlerin anlamı ve amacına ili kin bütün varsayımlar modası geçmi ve mantıksızken, ortaya hem geçmi i hem de gelece i kapsayan yeni yeni yönlendirici fikirler atmanın hiç kimseye bir zararı dokunmaz.

Bazen en küçük ayrıntılar bile önemli ça rı ımların kapısını aralar.

Hemen bütün menhirler tepeden a a ıya do ru incelmektedir. Yapıcıların, topra a gömmeden önce, uzun ta ları tek tek yonttuklarını dü ünebiliriz. ki noktada tu-tarsızlık görüyorum.

Bu a ır ta lar, tersine, a a ıdan yukarıya do ru inceltimi olsalar, çok daha dengeli bir biçimde topra a oturmu olurlardı. Her in aat uzmanı bu görü ü do rulayacaktır. Taban düzlemi artı temel taban ta ı artı ölü bir a ırlık, stabilizasyonu sa lar. Bu nedenledir ki, bugün beton temel ve destekli yüksek binalar yapabilmekteyiz. Piramitler, yukarı do ru daralmakta ve en geni bölümleri, toprakla temas eden alanda olmaktadır. Ba ka türlü olsaydı, mutlaka bir yana e im verirdi. Normal menhir de piramit gibidir. Oysa, yukarıdan itibaren a a ıya do ru incelirse, zemine temas etti i alan azalır ve stabilizasyonu dü er. Breton menhirlerinin bir di er esprisi de, yüzeyin altında kalan bölümlerinin oyuk oyuk olu udur. Bu oyuk ve

çizikler bir çe it süsleme sanatı olarak kabul edilmektedir. Topra ın altında, hiç kimsenin göremeyece i yerde bir süsleme sanatı!

Acaba, topra ın altında kalan bu oyuklarda, menhirlerin birbirlerine ba landıkları metal parçalar mı yer alıyordu? Mühendis Kutzer'in kuramına göre, böyle bir antenler ormanınıır çalı abilmesi için, bu tür ba lantılara ihtiyaç vardır. Kuvars yüklü menhirler, elektrik etkisi olabilmesi için, yo unla ma gerekir. Bu biçim bir dekorasyonun yalnızca topra ın altında kalan bölümlerde ortaya çıkı ı, menhirlerin üst taraftan ba lantı halinde olmadıklarını da göstermektedir. Bugün geriye yalnızca oyuklar kalmı tır. Bakır ya da bir ba ka madenden iz yoktur. Yok diye antenler kuramını çöp sepetine mi atmalıyız?

Paratoneri dü ünün. Topra ın altında kalan kısım, üstteki kısma kıyasla çok daha çabuk a nır. Oysa eleman saldırısına ilk kar ı duran yukarı kısımdır. Öyleyse topra ın altındaki metal bölümün tahrip görmesi nedendir?

Asit eriyikle birle tirilen iki farklı maden, hep bir ı likte galvanik bir eleman olu tururlar. Her galvanik (elektrik) elemanda, öylesine bir iyo trafi i ortaya çıkar ki, bir dizi elektrolitik ve elektrokimyasal süreçler sonucunda, ana metal yava yava ayır ır. Asit eriyikte birle en de erli maden ile baz maden arasındaki ayrılık ne denli büyükse, bu ikincinin tahrip görme oranı o denli yükselir.

Magnezyum (Mg), alüminyum (Al), manganez (Mn), çinko (Zn), krom (Cr), demir (Fe), nikel (Ni), kalay (Sn), kur un (Pb), bakır (Cu) ve gümü (Ag) asit eriyik içerisinde, ana madeni tahrip edici madenler grubuna girerler. Bu temel madenler için bir 'eksi', de erli madenler için de 'artı' i areti koyacak olursak, ortaya öyle bir görünüm çıkmaktadır:

— Mg, Al, Mn, Zn, Cr, Fe, Ni, Sn, Pb, Cu, Ag, +

Metaller ve asit eriyik, galvanik bir alan olu tururlar, iyonik bir akım meydana gelir ve içinde madenler çözülür. Toprak altındaki madenler arasında asit eriyik arama konusuna gelince, ya mur suyu, bir çe it hafif asittir.

Bir elektrod betona, bir di er elektrod da topra a yer le tirilse bile, kemirici bir akım ortaya çıkar. Betondaki demir, katod; topraktaki ise anotj olur. Uzun vâdede, anod bozulur, çözülür ve iyonlara ayrılır... Bu tür bozulan akımlarla ilgili modern ölçümlmelerde, belirli bir zaman zarfında kaç gram madenin kaybolaca ı bile hesaplanabilmek tedir.P)

Mantıksal sonuç; zengin kuvars muhtevalı menhirler birbirleriyle madeni bir ba lantı ile ba lı idiysele, yeraltındaki madenî kısmın binlerce yıllık süre içinde çoktan çözülüp gitmi olaca ıdır. Çünkü, megalitler katod etkisi yapmaktadırlar. Ayrıca, bu tür yan akımların bir monolitten ötekine yalnızca do ru bir hat üzerinde de il, daireler halinde de gidebilece ini gözönünde tutmalıdır. Menhir blok lanma yakın tek bir güçlü katodun, binlerce yıllık süre içinde madenleri eritebilmi olması gerekir.

Menhir komplekslerinin teknik bir amacı olabilece ine ili kin spekülasyon dolmenlerden de pek uzak tutulamaz.

Kelt dilinden çevrilecek olursa, 'dol' masa, 'men' ta , yani ta masa anlamına gelmektedir.

Bu ta masaların çok çe idi vardır: Bazen iki hantal megalit, dev bir ta dilime destek olmakta; kimi zaman küçük megalitler üzerinde de i ik dilimlere; on adet geni tabakadan olu an koridorlara, sunî olarak üstü örtülerek mezar haline getirilmi dolmenlere de rastlamaktayız.

Aynen menhirler gibi, dolmenlerin de amaç ve ta ı dıkları espri çözülememi ; birçok dolmenin altında, Ta Devri'yle ilgileri olmayan mezar ve iskeletler bulunmu tur. Tunç Devri'nde, Bretanya'nın daha sonraki sakinleri, ha zır buldukları dolmenleri, son uykuları için oldukça uygun kö eler olarak görmü olacaklar. Bölgedeki çiftçilere so racak olursanız, dolmenlerin devlerin masaları oldu u kar ılı nı vereceklerdir. Bu cevaplar, yeni bir tutarsızlı ı gündeme getirmektedir: Devler için çok alçak, cüceler içinse uygun olabilecek dolmen koridorları, kaim dilimleri ta ı

yabilecek ölçülerde de ildir. Rostudel ile Cap de la Chèvre arasında uzanan ba ımsız dolmenler ise, devler için yapılmı bir mobilyayı andırmaktadır gerçekten de. Belki onlar da topra ın altındaydılar ve de yüzyılların a ndırması ile gün ı ına çıktılar. Bilemiyoruz. Fakat u kadarını söyleyebiliriz ki, zamanında, menhir sütunlar Ta Devri için teknik amaçlara yönelik olarak kullanıldıysalar, dolmenler de bu sistemden kaynaklanmı olmalıydılar. Belki bu dolmenlerin altında bir ey gizlenmi ti ya da çevreyi bir eyden korumaktaydılar.

Çok çok önce bir zamanda, günlerden bir gün, bilinmeyen bir nedenden ötürü (bu, benim hipotezim de ildir!) megalitlerin yapımcıları ve in aatçıları ortadan kayboldular veya öldüler. Kendilerinden sonra gelecek nesillere a irtı cı bir bilmece arma an ettiler. Bugün bile, binlerce yıl önce nelerin olup bitmi oldu unu kestiremiyoruz. Acaba, sakladıkları gizleri yarın birgün if a edecekler mi?

RESM KAYITLARDAN

Amerikalı uzay yolculuğu uzmanı James Oberg, 15 yıl içinde uzayda sürekli Sovyet kolonileri ile karşılaşmaya geleceğimize emindir. Aileler bu yörüngesel uydular kentlerde yeryüzündekinden pek de farklı olmayan bir hayat süreceklerdir. Oberg'e göre, Avrupa'dan Amerika'ya ayak basan ilk göçmenler, geleceğin uzay sakinlerine kıyasla çok daha ileri bir akıncı ruhuna ihtiyaç göstermişlerdir.

James Oberg, deli bir hayalci değildir. Havacılık ve Uzay Yolculuğu Enstitüsü'nün Sovyet uzay yolculukları konusundaki uzmanıdır ve şu kehanette bulunmaktadır:

«Güvertelerinde erkekler ve kadınlar taşıyan uzay gemileri yeryüzünün yörüngesinde o kadar çok kez tur atacaktırlar ki, bu insanlar kendilerine buldukları mekânın sürekli sakinleri gözüyle bakacaklar ve geri dönüş için arzu göstermeyeceklerdir.»

Dünyaca ünlü Rus astronom Yosef Shklovski bundan bir adım daha öteye giderek, önümüzdeki 250 yıl içerisinde uzayda yapay biyosferlerin gerçekleştirilerek yaklaşık 10 milyar insanın yaşamına uygun bir hal alacağını ileri sürmektedir. Shklovski de fanatik filan değildir. Moskova Sternberg Enstitüsü Radyoastromi Departmanı Müdürü ve Bilimler Akademisi'nin ağırlıklı bir üyesidir. Bu üstün nitelikli bilim adamına göre, uzay kolonilerinin yapımında ay, asteroidler ve diğer gezegenlerden alınan hammaddeler kullanılacaktır. Shklovski şöyle demektedir:

«Uzayda yapay dünyaların kurulması kaçınılmazdır. Ve insanın uzaya açılması başlamıştır. Bu açılma büyük keşifler devrinde olduğu gibi, yeni

ülkelerin bulunması, kolonize edilmesi ve sömürülmesine paralel geri dönülmez bir süreç izleyecektir.»

Shklovski'nin, insanlığın tüm gezegen sistemini kolonileştirdikten sonra Samanyolu'nun diğer alanlarına yöneleceği konusunda da zerrece şüphesi yoktur:

«Matematik olarak evrensel bir dengeyi hedefleyen sınırlı büyüme stratejilerinin dünya krizlerini önleyemeyeceği kanıtlandıktan sonra, insanlığın sorunlarına uzun vadeli çözümleri yalnızca uzayın kolonileştirilmesi seçeneği sağlayabilecektir.»

DÖRT

TARİH TEKERRÜRDEN BARETTİR

Takvimden, dünkü tarihi taşıyan, 7 Aralık'ın sayfasını yırtarken, o günle ilgili olarak yazılmış ibareyi okudum:
«Ütopyalara ihtiyacımız var. Ütopyalar olmaksızın dünya deşemezdi.»

Cümle, bundan üç yıl ve de bir gün önce ölmüş bulunan Amerikalı yazar Thornton Wilder'e aittir.

Bugünün vecizesi de Johann Wolfgang Goethe'den alınmıştır :

«Her akıllıca şey daha önce düşünölmüştür; biz onu bir kez daha düşünmeye çalışacağız.»

Takvimcinin biri benden de bir özdeyiş talebinde bulunsaydı, altı çizilerek öylece yazılmasını isterdim:

«Tarih tekerrürden ibarettir.»

Söz konusu olan gün, hangisi olursa olsun, daima, doğrudur çıkmıştır.

Gamda, Hint Mitolojisindeki tüm kuşların prensidir. Çok yönlü bir kuştur bu, eğer deyim yerindeyse. Kartal kanalları ve gagasına sahiptir, fakat gövdesi insan gövdesidir. Oldukça da güçlü olmalıdır, çünkü tanrı Vinu'nun ever vurduğu hayvandır.

Bu kuşa olağanüstü birtakım hasletler atfedilir. Son derece zeki ve bağımsızdır. Kendi hesabına savaşlara girer ve zaferler kazanır. Ana ve babasının isimleri bile bilinmektedir. Kasyuta ve Vinata'dır adları. Garuda'nın

Kuşların Prensi Garuda.

çıkardığı yumurtayı, Anne Vinata yumurtlamıştır. Diğer bir deyimle her şey normal başlamıştır önceleri. Dış görünüşe göre böyledir.

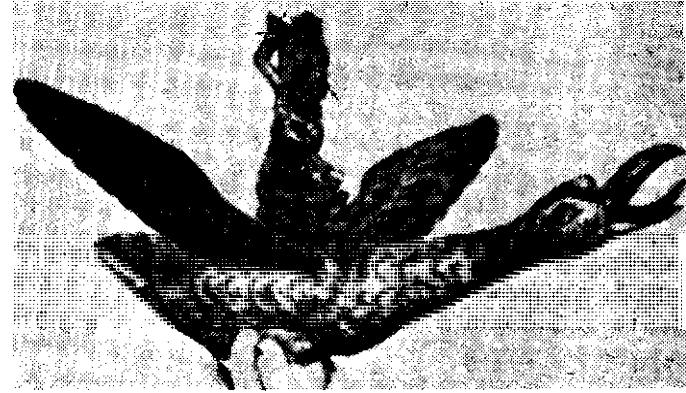
Suratı beyaz, gövdesi kırmızı, kanatları ise altındır. Ornitoloji kitabında baya ı iyi bir kö e i gal etmesi i ten de ildir ya... bu kitaba nasıl sokulsun!

Çünkü Gamda kanatlarını açınca, yeryüzü sallanır. Uzaya do ru yolculuklarına ba layınca da böyle olur.

Ve ekleyelim. Bir tek fobisi vardır, o da yılanlardır. Fakat bu fobisinin, sa lam bir nedeni de yok de ildir.

Anası Vinata, bir iddiayı kaybetmi ve bunun üzerine yılanlar tarafından tutsak edilmiştir. Yılanlar, o lunun, tanrılara ölümsüzlük sa layan madde olan nektardan bir kap getirmesi halinde, anneyi salıvereceklerine söz vermişlerdir. Cesur evlât elinden geleni yapmaya çalı ır. Ne var ki, nektar yalnızca kutsal bir da da bulunmaktadır. Ve bu da da ate ten bir gölün ortasındadır. Garuda, bu zorlu belâdan sıyrılacak zekâya sahiptir. Mitolojinin aktarımına göre, kırmızı gövdesini, kom u ırmaklardan alabilece i kadar suyla doldurur ve alevlere kar ı koyar, tanrıların da ına ula ır. Da , a ızlarından ate püskürten yılanlarla kaynamaktadır ve bu yaratıklar inmesine engel olurlar. Garuda'nın bir parlak fikir daha gelir aklına. Sis dumanları gönderir ve yılanların kendisini görmelerini engeller. «Kutsal Yumurtalar» fırlatır ve yılanları bin parçaya böler. Kendine fazlaca yakla an yılanların dillerini ayırır.

Bu garip ku , annesini kurtardıktan sonra, aya do ru yola çıkar. Fakat ay, yabancı birtakım tanrıların egemenli i altındadır ve bu tanrılar Garuda'yı istemezler. Ve sava çıkar. Garuda'ya tanrıların silahlan ı lememektedir. Ay tanrıları bu durumu farkedince, bir anla ma teklif ederler. Garuda ölümsüz olacak ve üstün gücüyle en üst tanrı olan Vi nu'ya ko um hayvanı olarak hizmet edecektir. Ve bundan böyle, «cezalandırıcı tanrı» Vi nu, bütün mitlerde Garuda'nın üzerinde uçar.

Bali Adalarından bir Garuda i çili i

Sonbaharda ben de Garuda ile uçtum. Bali'den Singapur'a kadar. Garuda Endonezya Havayollarının adıdır. Endonezyalıların bu efsânevi ku un ola anüstü özelliklerinden, haberdar olduklarını ve Garuda'nın hava yollarının ismini yüceltece ini umduklarını anlattılar.

Mitolojik ku un dosyasına bu özel nitelikleri kaydedebilirim:

— Zekîce sevk ve idare olunursa, Garuda uçabilmektedir.

— Garuda su depolayabilmektedir.

— Garuda ate leri söndürebilmektedir.

— Garuda, ate püskürten yılanların (lazer toplan mı?) çevresine dumandan bir perdeleme göndermektedir.

— Garuda kutsal yumurtalar serpererek tahrip edici olmaktadır (bombalar mı?)

— Garuda atmosferin içinde ve dı nda uçabilmektedir (aya).

— Garuda, bilinmedik, fakat son derece güçlü birtakım silahlara kar ı bana mısın dememektedir.

tanrıların ayak izleri

Çok garip.

Babilli Etana'yı uzaya taşıyan kuş da, kartal olarak tasvir edilir. Aya ini yapan ilk insanlı uzay gemisinin adı da «kartal»dı.

Tarih tekerrür mü?

İva kimdi?

İva nedir?

Bu her iki sorunun cevabı da gizem dolu bir geçmişe açılmaktadır.

İva, belli başlı tanrılardan biriydi ve ayrıntılı olarak Hint Veda'larında tanımlanmıştı. Sürekli mekânı Himalayalarda Kailasa Dağı'nın tepesindeydi. Sanskritçe'de «mükemmel olan», «dost olan» anlamına gelmektedir. Bu nitelikleri daha ayrı basıcı olmalıdır ki, aynı zamanda yıkıcı bir tanrı olmasına rağmen, inayeti ve lütfedici yanı büyük saygı görürdü.

Oldukça esrarengiz ve de tekin olmayan bir tanrı gibi gözükmüyor olmalıydı İva. Birçok resim veya heykellerde ya çıplak ya da ceset külleri ile sıvanmış pis bir beden ve kıvrım kıvrım, taranmamış saçlarla tasvir olunurdu. Hepsine ilâveten İva'nın beş tane suratı, dört kolu ve üç adet de gözü vardı!

Üçüncü gözü alınının ortasındaydı. Veda'larm ifadesine göre bu gözüyle hem görür hem de yok ederdi. Dümanına sert bir edayla baktığı zaman, bir ateş dalgası çıkardı bu tehlikeli üçüncü gözden.

Bu kadarla da bitmiyor. Mavi diliyle mavi boğazının da bir hikâyesi var. Yılan tanrıları suyu zehirleyince, İva, karısı Parvati ile birlikte, ağız vasıtasıyla, bu içilmez suyu filtre etmişti ve o günden beri diliyle boğazı maviydi.

İva yenilgi nedir bilmezdi, ve kendisine duayla niyaz edilirse, son derece iyilikçi ve yumuşak huylu olurdu.

Bir zamanlar, İndra'nın başı çektiği tanrılar, bir başka Hintli tanrılar grubu olan Asura'larm saldırısına uğramışlardı. Zor durumda kalan İndra, sopası Vadira'yı dümanın üzerine savurdu ve İva'ya yardım etmesi için dua etti. İndra'nın grubuna yardım ihsan etmeye karar vermiş olan İva bu isteği geri çevirmedi. Ve İndra grubuna, Asuralan bir tek ateşli ok ile yenebileceklerini söyledi. Ne var ki, İndra ve diğer tanrılar kendi güçlerini kullanabilecek bir durumda deşildiler. Bunun üzerine İva, güçlerinin yarısını kendisine vermelerini önerdi. Bu öneriye uydular ve İva Asura'ları alevle altetti. Fakat ödünç aldığı gücü iade etmedi ve bütün tanrılar arasında en güçlüsü oldu.

İva'nın cephaneliği arasında bir de Pinaka, üç çatallı bir mızrak vardı ki, ateş saçıyordu. Ayrıca bir kılıç, bir yay, üç tane de yılanı sahipti. Bunlar, kangal eklemlerde sarıyordu ve yaralanabilir noktalarını koruyorlardı. Bu noktaları baş, omuzlar ve belindeydi. Belinin özel bir ilgiye ihtiyaç gösterdiği açıktı, çünkü yeni hayatın yaratıcısı, yaratıcı olarak, yaratıcı güç fallus, sembolünü oluşturuyordu.

Üretici ve yok edici özellikler arasında gidip gelen İva, zevk ve sefayla keder dansını severdi. Evrenin ölümsüzlük hareketiydi bu dans. İva, bu kozmik gerçek dansını oynarken, başının çevresinde bir ışık hâlesi belirirdi ve çevresi birtakım hayalet benzer şekillerle sarılırdı.

Evrenin efendisi İva bütün bunlara ve daha da fazlasına muktedirdi. Bütün bu nitelikleri not etmeli, fakat ağızındaki satırları da okumalıyız.

İva nedir?

Dünyanın en güçlü lazer topudur.

Vatanı, San Francisco'nun banliyölerinden Livermor'dur. İva'nın fiyatı selefinden oldukça yüksektir ve otuz milyon Amerikan dolarıyla ölçülmektedir! Saniyenin milyarda biri kadar bir zaman diliminde, İva, kum tadjesi büyüklüğündeki bir hedefe yirmi lazer ışını sıkıvermektedir. Enerji çıkışı 26 milyon megavatlıktır. Bir karışla tırma

yapmak gerekirse, sürekli çalı an normal bir nükleer reaktör, yalnızca bin megavatlık bir üretimde bulunmaktadır.

Aynen mitolojik İva gibi modern İva da hem tahrip edici hem de kurtarıcı olabilir. Bizim İva'mız hidrojen bombalarını ayrı tırabilece İ gibi, patlatılabilir de. Günün birinde «Bizim İva'mız», bir atı ta, helium yoluyla hidrojeni eriterek, enerji problemimizi çözümlenebilecektir. Hidrojen helium çözücü reaktörü enerji konusunda uzmanla an bütün fizikçilerin ortak dü üdür.

Livermore'da neler olup bitmektedir?

İva'nın lazer ı nları mikroskobik ölçüde küçük bir cam küreye kenetlenmektedir. Bu minik kürede deuterium ve tritium'un gaz halinde karı ımı, helium izotopları vardır. Bu karı ım lazer ı nları ile kar ıla İnce çözülmekte ve milyonlarca derecede bir ısı meydana gelmektedir. Bu deneyin amacı udur: Böylesine yüksek ısılarda hidrojen atomları heliuma karı maktadır. Bilim adamlarına göre bundan sonrası basittir. Aynen reaktörlerde oldu u gibi serbest kalan enerji, türbinleri döndüren istime dönü türülecektir.

Tarih tekerrürdür.

Tantalus, Zeus'un o luydu ve bir haindi! Bir tanrı o lu ve Frigya Kralı olarak, tanrıların masasında yemek yeme ve onların sohbetlerine kulak verme ayrıcalığı na sahipti. Yücelerin sırda lı İna lâıyk olmak yerine, ölümsüzlerin sırlarını dünyalı dostlarına açmak yolunu seçti. tıbarı arttı da arttı. nsanlar ona kendilerinden çok daha fazla eyler bilen, olayların ve nesnelere önünden giden seçkin bir ki İ gözü ile bakmaya ba ladılar.

Tantalus, taunların onuruna bir ölen verdi ve onların her eyi bilip bilmediklerini sınamayı diledi. O lu Pelops'u öldürerek masada servis ettirdi. Tanrılar, yeme e ellerini bile sürmeden bu sefilce günahını anladılar ve Pelops'u yeniden hayata döndürdüler. Baba Tantalus ise, korkunç İ -kenceler görece İ yeraltı dünyası Hades'te ebediyen kalma cezası gördü. Ve orada, o ıslak ve karanlık âlemde, Tan

talus, kendi adıyla anılan ünlü İ kenceye maruz bırakıldı. Çenesine kadar berrak suya gömüldü, fakat içmeye kalkınca bu sular çekildi; suların bitim yerinde a ızlara lâıyk meyvelere do ru *her*. uzanı İnda, meyveler kayıp gitti ve kafasının üzerinde asılı duran bir kaya parçası her an düzerek onu parça parça etmeye hazır bekledi. Bu üç İ kence, yâni susuzluk, açlık ve ölüm korkusuyla, Tantalus, tann İarın sırlarını açı a vurmanın cezasını ödedi.

• Modern Tantalus, bir kez daha, bu defa modern bilim yoluyla kendisine verilen sırları İfa etmenin e İindedir. Wisconsin Üniversitesi'ndeki bilim adamları, son derece karma ık bir makineye Tantalus adını vermişlerdir. Söz konusu makine, elektronları İık hızına eritmektedir. Bu hıza eri en partiküllere *synchrotron* radyasyonu adı verilmejde ve mavi bir İık yayan bu partiküller, X İ nlarından çok daha güçlü bir radyasyon saçmaktadır. Ve bu radyasyon moleköl ve atomların İçine nüfuz etmektedir.

te bu yöntem sayesinde evren en büyük sırlarından birini açı a vuracaktır. Bundan önce insan gözüne kapalı bulunan atomik dünya, gözle görünür hâle gelecek ve e yanın strüktürü, atomik elemanlarına ayrılacaktır. Tantalus adlı makine, bütün sırları ortaya dökmek İçin kolları sıvamaktadır. Böylece e yanın strüktürünü ve ona kendi ellerimizle de ekil verebilmeyi örenece İz. Tanrıların omuzlarından bakaca İz.

Eski bir hikâye kendi kendini tekrarlıyor kısacası.

Kozmik sırların bekçileri daima bir hazineyi elden çıkarmak zorunda kalmışlardır. Tantalus adlı makineyse İmidilik üstünlü ünü korumaktadır.

Arabistan Geceleri masallarında pırıldayan sibir ba ka nesne de, bir zamanların ünlü Alaaddin'in Lambası'dır. Avrupa, Asya ve Afrika'da son derece popüler olan bu masalda, Alaaddin bir sihirbazın emri üzerine harika lambayı geri getirmek üzere bir yeraltı ma arasına İner. Lambayı bir sıvazlayanın bütün arzulanan yerine gelmektedir.

Lâmbanın marifetinin farkına varan Alaaddin, geri vermekten kaçınır, her diledi ine kavu ur, bir prensesle evlenerek ömrünün sonuna kadar mutlu bir ömür sürer.

Alaaddin de, bugün adını taşıyan bir aygıtın büyük babasıdır. Alaaddin büyük harcamalar yapılarak Brookhaven Ulusal Laboratuvarı'nda imal edilmiştir.

Alaaddin'in yaydığı ışınlar, Wisconsin'deki Tantalus'tan yüz kat daha güçlüdür. Yeni harika lamba da, partiküllerin sırrını çözmeye yöneliktir. Bilim adamları, bu sayede, yayları atomlarına ayırabilme; bir başka mekâna naklederek orada yeniden bhiye tirebilmeyi ummaktadırlar. Alaaddin, hayâl ettiği sarayları hiçten meydana getirmeyi başarıyordu. Yakın gelecekteki halefleri de Brookhaven'de aynı işi gerçekleştirecekler.

Bu yolda ilk adımlar atılmıştır.

Uzak bir gelecekte, yayları, geleneksel yöntem ve nakliye tarzının dışında kalan bir biçimde hareket ettirebilmek mümkün olacak. Uçaklar, gemiler, trenler hurdaya hâline gelecekler. TV'nin bilim kurgu dizisi Uzay Yolu, günün birinde gerçekleştirecek olanların kehânetinde bulunuyor. Filmciler, mürettebatı ışınlama yoluyla gezegenlere indiriyorlar.

Tantalus'un araştırmaları sona erdiği için, bu amaçla ulaşılmış olunacağı ümit ediliyor. Bir televizyon kamerası, görüntüleri naklederek, istenilen boyutlara indirerek beyaz cama yansıtabiliyor. Güçlü ışınlar da, her cinsten cisimleri ayrı ayrı molekül ve atomlarını istenilen bir başka mekâna taşıyabileceklerdir. Ve orada orijinal modele göre, gözle görünürden çok daha büyük bir hızla yeniden bir araya gelecekler. Alaaddin'in Harika Lambası'ndaki radyasyon önceden haber verilen bir deneyi yeniden sahneliyor. Masallar gerçek oluyor.

Hemen tüm ilkel uygarlıklar güneşi yüceltmıştır. Sümerlerde Güneş Tanrısı Utu, esasını, güneşin iyilikçi güçlerini temsil eden güneş tanrısı Amah'a vermiştir. Mısır

sırlılar Güneş Tanrısı Re'yi (veya Ra) sayarlardı. Ra, yaratıcı olarak tanıtılan başka ilahların ismi olarak da kullanılmıştır. Amon Ra buna bir örnektir. Dördüncü Firavun Hanedanı Kefren ile başlamak üzere, krallar bile kendilerine «Ra'nın Oğulları» sanını uygun görmüşlerdir. Tüm büyük kentlerde güneş tapmakları kurulmuştur. Güneşi yüceltme, başka dininin de tipik motiflerinden biri idi. Başka Hükümdarları, soy kökenlerini güneş tanrısı Ant'iye başlatarak, kendilerini «Güneşin Oğulları» olarak adlandırmışlardır. Eski Yunanlılar, Rodos'ta onuruna büyük mabetler kurarak, güneş tanrısı Helios'un gönlünü hoş ederlerdi. Romalılar ise daha bir sadeliğe kaçarak, tanrılarına güneşin Latince karşılığı olan ismi vermişlerdir: Sol.

Güneş dinlerinin ana motifi, hayatı devam ettirici ve yaratıcı güç olan güneşin tâ kendisidir. Işık ve sıcaklık vermesi; insan, hayvan ve bitkilerin büyümelerini sağlamıştır. İnsanlar, güneş olmaksızın hiçbir nesnenin varlığını sürdürmeyeceğini gayet iyi kavramışlardır. Anlamışlardır ki, güneş siz bir dünyayı buzlar kaplayacak ve bütün hayat türleri son bulacaktır.

M.S. 1979 yılında, tüm dünyayı kapsayacak yeni bir güneş dininin eşiğinde bulunuyoruz. Güneş bir kez daha tapmalarda kutsanacak ve bizi afsununa cezbederek umutlar vadedecek. Dünyanın hemen her köşesinde, güneş enerjisi, haksız yere çamur atılıp duran atom enerjisinin yerine geçecek.

İlk «Güneş Tapması», on yıldan bu yana Fransız Pirenelerindeki Odeille köyü yakınlarında çalımlarını sürdürmektedir. Güneşli ve açık havalarda 3000 santigrada kadar yükselebilen bir ısı üretmektedir. Boeing, McDonnell Douglas ve Exxon gibi büyük Amerikan firmaları; Dornier ve Messerschmidt Bolkew gibi Alman şirketleri; BBC gibi şviçre işletmeleri ve İsrailli Holon Enstitüsü güneş teknolojisini geliştirebilmek için Ruslara karşı amansız bir yarış vermektedirler. Bu yarışın araştırmalarının sonunda X kere bin megavatlık güneş enerjisini devasa uydular aracılığıyla toplayacak ve yeni «Büyük Tapınak»lara, güneş santralle

rine, mikrodalgalar halinde depolayaca ız. Bugün hemen bütün geni ölçekli sanayi yatırımları, çok da uzak olmayan bir gelecekte güne enerjisine dönü ümü gerçekle tirecek ve günlük kullanım programlarına dahil edeceklerdir.

Güne enerjisinin kullanımında hiçbir tehlike söz konusu de il midir? Elbette hayır. Dünyada hiçbir enerji yoktur ki, kullanım alanında beraberinde birtakım rizikolar getirsin. Modern güne e tapanlar bunun pek sözünü etmiyorlar, çünkü i in bu tarafı kitaplarına uymuyor. Her eyden önce, atomik güç yoluyla üretilmi bulunan saf enerjiyi, olaylar neticesinde de il de, ideolojikman gömmek zorunda kalacaklar. Di er bir deyimle, Ya lı Güne Baba, damımızın tepesinde parıldıyor.

Diyelim ki, birtakım nedenlerden ötürü, mikro dalgaların iletimi, dünyanın devasa antenini ısıtmasın. Bunun neticeleri korkunç olur. nsan, hayvan ve bitki gibi tüm organik ya am yava çözülr ve ölür. Veya bir sava durumunda, kar it güçler, birbirlerinin güne uydularını tahrip etsinler; dünyamız üzerindeki bütün ıklar sönecektir. Tüm dünyayı kapsayan do al afetlerde de, damlardaki güne enerjisi emen aynalar, bir anda de erlerini yitireceklerdir.

Ne tür do al afetler mi dü ünüyorum? Yeni güne tapınakları, bizim normal uzantı alanımızın dı ında bir yerlerde; çöllük alanlarda, da ların yalçın güne li tepelerinde, ya da yedi deniz üzerindeki yüzer tesislerde kurulacak. Bu ana istasyonlar ile enerjinin kullanılaca ı alanlar arasında büyük mesafeler ortaya çıkacak. Dünyanın eksenindeki en küçük bir de i iklim bile, din kitaplarındaki deprem ve sellere yol açar. Böyle bir durumda, enerji kaynaına uzanarfyollar tıkanınca; insanlık, bu enerjiye en fazla ihtiyaç oldu u bir dönemde, yoksun kalacaktır.

İklim de i iklimleri oldukça geni bir platform üzerinde seyrededurmaktadır. Bu tür radikal de i iklimlerin devamı durumunda j yüksek basınç alanı olmaklı ı nedeniyle güne tapmaları kurulan bir bölge, belki de bir zaman sonra alçak basınç alanma dönü erecek güne e hasret kala

bilecektir. te o zaman güne tapınaklarımız son derece ters kö elerde kalacaklardır! Bilim adamları yıllardan bu yana güne teki patlama ve lekelere dikkati çekerek, iklim de i iklimlerine bu tezahürlerin neden olabilece ine i aret etmektedirler.

Zararı yok. Güne tanrıları Utu ve amah, Helios, Ra ve Sol ve bütün di erleri yeniden saygınlık kazandılar. Bir kez daha insanlar, hayat veren güne e duacı oluyorlar. Modern müminlerin diktikleri tapmaklar, eskilerin bizi hâlâ etkileyen kalıntılarına kıyasla çok daha görkemli oluyor. Güne e tapınmakta kararlıyız. Helios'un damgasını ta ımayan hiçbir ey çalı mıyor. Aynen eski zamanlardaki gibi. Tarih tekerrürden ibarettir.

Sevgiyle dopdolu ve romantik duygular içerisinde, Yirminci Yüzyıl teknologları, gelece e yönelik bulularına mitolojik adlar takıyorlar.

Neden?

Mitoloji mi bize yeti iyor?

Yoksa, mitolojiyi gerçekli e döndürme sürecinin içinde mi bulunuyoruz?

Herhalde bundan birkaç yıl öncesinde yıldırım veya im ekle mitolojik bir isim arasında ba arayanlar alay konusu olurlardı. Ben de bu güçle ilgili mitolojik bir isim bulamamam kar ısında hayret ediyordum ki, en nihayet karıma çıktı ve büyük sürpriz oldu. Lazer! Bugün herkes bu sözcü ü duymu tur, fakat nereden türetildi ini çok azımız bilir. «L»ight «A»mplification (by) «S»timulated «E»mission of «R»adiation yani, Uyarılmı Radyasyon Emisyonlarıyla I ık Büyütülmesi anlamına gelen ngilizce sözcüklerin ba harflerinden alınmı tır.

1978 yılında, lazer toplarının geli tirilmesi için, yalnızca A.B.D. 500 milyon dolar harcamı tır. Dünyanın her tarafında bu konuya yönelik harcamaları dü ünecek olursak, astronomik rakamlara ula ırız.

Bu bol keseden harcamalar niye yapılıyor? Kutsal im ek, uçan roketleri ve gökyüzündeki «eytani» uyduları temizliyordu. Ne var ki, dünya üzerinde imal edilen her nes

nenin, bir de tersine dönü ü söz konusudur. Dünya yüzeyinde yer alan kentler, günün birinde uzay platformlarından toz zerreciklerine dönü türülebilir. Mitolojinin kutsal im e i bir anda gerçek oluvermi tir. Tarih tekerrürden ibarettir.

Fakat, lazer barı çı kullanımlara da yatkındır.

24 Haziran 1978 tarihinde, Atlantic City semalarında garip bir görüntü belirdi. Roketler patlatılmadan, fosforlu çarklar çevrilmeden gökyüzünde meydana gelen fantastik bir ık oyunu. Zürih'li uluslararası Göksel I ık Oyunları Yatırımcısı Heinz R. Gisel, i letmesinin, lazer aracılı ıyla gökyüzündeki 20 km.'lik mesafeden bile görünebilir sahneler meydana getirebildi ini açıklıyor.

in yalnızca ba langıcında bulundu umuz su götürmez bir gerçektir. Ve anla ıldı ı kadarıyla bunun bir sınırı da yoktur. Resim ve yazılar, uzayda 1000 km.'lik uzaklıklara yansıtılacaktır. Pırıl pırıl do mu dolunay'ın yüzünde yanıp sönen harfler okunacak: Coca Cola Coca Cola Coca Cola. Ve yine dolunay zamanları, dinsel gruplardan kara lazer ı nlarıyla uyarılar alaca ız: «Mahkeme i Kübra günü yakındır!»

Bu teknik sihir yöntemlerine kar ı de ilim. Bütün bunları görecektir kadar ya ayacak olursam, yalnızca, hepsinin daha da önce mevcut bulundu unu bildi im için, yılı ık yılı ık sırtaca ım. Büyük bir kuvvet ve ihti am ile arzı endam eden tanrılar, gökkubbeye resimler yansıtılar, fakat yeteksiz evlatlarımız bu i in sırrını anlayamadı ve ilâhî kuvvetin alâmetleri olarak kabul etti. Tevrat'ta raslanıldı ı üzere, bazen el yazılan, bazen yüzler, kimi zaman da «geceleleri gözüken ate sütununda oldu u gibi» güne ten daha parlak ık huzmeleri gördüler.

Uzay teknologlarımız mitolojiye büyük ilgi duyuyorlar. Uydularına Midas, Samos, Cosmos, Pegasus, Helios ve benzer isimler veriyorlar. Gökyüzüne tırmanan roketlerinin adları da Thor, Atlas, Titan, Centaur, Zeus, Jüpiter, Satürn ve Apollo. Büyük mitolojik ailenin bireyleri, uzay istasyonlarının döküntü barakalarında birer birer toplanı

yorlar. Geçmi e duyulan özlem mi yoksa gelece e yönelik bir umut mu?

M.S. 5000 yılında (e er o günlerde hâlâ sa'nın do- usuyla ba layan bir zaman hesabı kalmı sa) etimologlar, bu metni açıklayabilmek için birbirlerine girecekler:

« İlk alâmet Helios'tan geldi. Büyük Rahip, ülkenin bilge insanlarını topladı ve haber verdi: Tanrı tanımaz dü man bizi yok etmek istiyor.

Bilgeler Kurulu, Kudretli Satürn'ün, Samos'u haber almak ve gözlemlerini rahiplere bildirmek üzere, gökyüzüne götürmesine karar verdiler.

Kar ı durulmaz gücün bir yıldırım çakı ıyla yola koyulan Samos, okyanusun derinliklerine dü tü. Orada, Deniz tanrısı Neptün öyle dedi: 'Gücünün üçte birini bana naklet, ben de ebedî buzun altında ikâmet eden Nautilus'tan, bize yardımcı olmasını isteyeyim. Zeus'un çevik çocukları onunla birliktedir.'

Nautilus sessizce sulardan yükseldi ve Neptün'ü ruhla doldurdu. Kuzey Yıldızı'nı buzla kaplı altından geçti ve Zeus'un çocuklarını, akkor haline gelmi dü man bölgesini ele geçirmeye yolladı. Ve gece, gündüz kadar parlak oldu. nsanların kavrulmasını ve un ufak olup yan ını seyretmek müthi ti.

Dü man memleketi yanadursun, göksel muhafız Pegasus, tanrı tanımazların, her eyin tahrip edicisi i va'ya, kendilerine yardım etmesi için yalvardıkları haber verdi.

Ba rahip bunu ö renince, iva'ya kar ı ancak ve ancak, gücünün doru una eri mi bir Nora'nın kar ı durabilece ini akıl etti. Helios ve Pegasus'un büyüleyici bakı larım ku anarak, cemaata bütün dua ve niyazlarını Nora'ya yöneltmelerini emretti. Nora'nın damarları güçle doldu. nsanların evleri so udu. Bütün melekler sustular. Hafiften bir u uldama ile, tanrıların çocukları, enerjilerini Nora'ya aktardılar.

Derken, büyük bir im ek çaktı ve dünyayı güne ten

de daha fazla aydınlattı; gökyüzünün en ötelere kadar uzandı. İva'nın öldürücü gözleri köreldi. Güçlü, ha metli tanrı, çaresizlik içerisinde Ay'ın üzerine yı ıldı.»

5000'li yıllarda bile mitolojik isimler karışık a yol açıyor ve esrarengiz bir çarım getiriyor. Oysa, söz konusu metin, en açık ifadesi ile öyle diyor:

«Uydu Helios'un raporları, dümanın saldırıya geçmek üzere oldu u uyarısını haber veriyor. Ba komutan kurmaylarını toplantıya çararak, durum muhasebesi yapıyor.

Samos uyduları ile desteklenen bir Satürn Roketinin dünyanın yörüngesine oturtulmasına karar alınıyor.

Satürn, görevini uygularken bir lazer ınıyla isabet alıyor. Deniz Kuvvetleri Komutanı da atom deniz altısı Nautilus'tan yapıcı ı yanıtıcı kar ı saldırılarla dümanı a ırtmayı hedefliyor. Nautilus 20 adet Zeus roketi ta ımaktadır.

Ba komutan; yani Neptün adlı kompüter tarafından programlanan Nautilus, buzların altından kutup hattını a ararak roketlerini hedefe gönderiyor. Düman lazer ı nları ile cevap veriyor. Ve bu enerji do rudan güne ten temin ediliyor. Bölge alevler içinde kalıyor.

Pegasus tipi uydular enerji yüklemesini hesap ederek, sonuçları yerküredeki genel karargâhlara bildiriyorlar.

Ve buradakiler bir anda tehlikenin farkına varıyorlar. Uydu yörüngesindekinden daha güçlü yalnızca bir tek lazer vardır ki, o da Nora sisteminin lazeridir. Nora'nın lazer topları, henüz i lemeye hazır olmayan bir atomik reaktör tarafından beslenmektedir. Sonuçta, ülkedeki bütün enerji Nora'ya kilitlenir. Fabrikalardaki makineler stop eder. Evler ı ıksız kalır.

Bu konsantre güç sayesinde, Nora, İva'yı dünyanın yörüngesinden atmayı ba arır. İmanın a rı etkisiyle ayın yüzeyindeki platform çöker.»

Teknolojik çar öncesinden kalma bir insanın mezarından do ruldu unu ve bizim teknik düzeyimiz ile yüzyüze geldi ini dü leylim. Tepesinden vızır vızır devasa uçaklar gelip geçecek; girdi i odaların bir kö esinde, cam üzerinde birtakım ekiller hareket edecek vb. vb. vb. Gerçekli i yama durumunda olmayan bu insan, hiçbir eyi açıklayamayacak, çevresindeki her eyi büyüye, sihirc atfedecektir.

Mitolojinin bize çarpıtarak ilettili i birtakım bilmecelelerle kar ı kar ıya bulunuyoruz. Aynı minval üzere, hemen her ey sürekli bir geli me izliyor, önce dar ve basit ölçekte ba layıp giderek karma ıkla ıyor. Bu tür dü ünçe için, teknolojinin uzak geçmi te herhangi bir yeri yok. Kar ımızda «uçan makineler», «ı n tabancaları» ve yok edici silahlar cirit atıyor ama, yalnızca fantezi, büyü ve ideogram anlayı ının ürünü oluyor bunlar! Çok keyiflendim, mazur görün!

Bir gazete haberinde, Amerika Birle ik Devletleri'nin, açık denizlerdeki uçak gemileri için «görünmezlik mantosu» aradı ını okudum. Görünmezlik mantosu? Bu konuyu daha önceden duymu lu um var. Ki iyi, gerekti inde görünmez yapan bir manto. Eski Cermenler, cinlerin bir manto aracılı ıyla kendilerini görünmez kılabildiklerine ciddi olarak inanırlardı. Nibelungenlied'de, Kahraman Siegfried, bu mantoyu Cüceler Kralı Alberich'ten kazanıyor ve daha sonra, düellolarında ba arıyla kullanıyordu.

Ne var ki, bir ki inin ortadan yok edilmesiyle, saatte 70 km. hızla seyreden 100 bin tonluk bir geminin kaybolması arasında önemli bir fark söz konusudur.

Amerikan Donanması, ümitsiz bir arayı n pe ine mi dü mü tür?

Uzunca bir zamandan bu yana, düman saldırıları,

hedefin teleskoptaki belirlenmesi üzerine kurulmaktadır. nsamın gözü, sis ve ya murda, güvenilir bir yön verici de-ildir. Hedefler, elektronik gözlerle yakalanmaktadır.

Hedefi görünür kılabilmenin iki yöntemi vardır. Saldıran roket, ya belirli bir program dahilinde hedefe gönderilmekte ya da radarının enfraruj ve mikro dalgaları belirlemesine göre yol almaktadır. Saniyenin çok daha düşük bir zamanlaması içerisinde, bu programlama bir kompüter aracılığıyla ya da elektronik olarak gerçekleştirilmektedir. Elektronik sistem geçerliliğini yitirirse, teknolojik görünmezlik mantosu bulunmuş olacaktır. Uygulamada bu tür bir aldatmaca mümkün müdür? te Die Welt Gazetesinin yorumu:

«Son olarak Hughes şirketi'nden edindiğimiz bilgilere göre, saldırgan durumundaki silahlar elektronik olarak öylesine yanlış bir yöne sevk ediliyorlar ki, bir uçak gemisinin «hayalet hedefi»ne yöneliyor ve pratikte suyun içine düşmekten öteye gidemiyor. Bizim çıkartabildiğimiz tek sonuç, uçak gemisinin her iki yanına da antenlerin monte edildiğidir. Ve yönetim odasına küçük kompüterler yerleştirilmiştir. Ve bu sistemin aynı zamanda yüzlerce sinyali izleyebildiğini tahmin olunmaktadır.

Belirli bir sinyal alınır alınmaz, otomatik olarak yayın yapan frekans ölçülerek, dostla düşman, bilgisayar tarafından ayırdedilmektedir. Ve bunun üzerine spesifik frekans tayfı için, terzilerden çıkan elektronik «görünmezlik mantosu»nu seçmektedir. Düşman ise, elektronik aygıtlarınca belirlenen, fakat aslında mevcut olmayan bir hedefe saldırmaktadır.» (17.5. 1978)

Do rusu olan anüstü, ne var ki, bu nesne de daha önceleri mevcuttu.

Hintlilerin ulusal destanları olan Mahabharata ve Ramayana'da, kendilerini düşmana karşı görünmez kılabilen

silah ve uçan cisimlerin varlığından haberdar oluyoruz. Bir zamanların en büyük tahrip edicisi İsa bile, arasıra düşmanlarının gözleri önünde, toz olup gidiyor. Tarih tekerredermektedir. Gıpta edilecek bir modeldir bu. Yeniden geri dönüyoruz.

Hava artları ne olursa olsun hedefine ulaşan NATO tanksavar roketleriyle ilgili haber, yalnızca canlıları öldürerek cisimleri olduğu gibi muhafaza eden nötron bombasından daha yeni de ildir. Hayvan ve insanların çiftleştirilmesi, insan ile makinenin siberetik üniteler halinde birleştirilmesi de öyle. Bunun gerçek planda uygulanabilme yeteneğinin açıklık kazanması, önümüzdeki yüzyıla kalmıştır.

Bu konuda söylenecek bir çift söz daha vardır.

Yoksa tarih, ölümcül bir yönde mi tekerrür ediyor?

Yıllardan bu yana, gerçekten ölümcül bir «örnek», beni sürekli huzursuz eder. Daha da önce belirttiğim gibi, konuya tehlikeli ögeler karıştırdı umdan, belki de gündem dışı bıraksam yerinde olur.

Çılgın bir azınlığın, yerküremizi topyekûn bir savaşta sürüklediklerini varsayalım.

Öldürücü silahların hangi hedeflere yönelteceklerdir?

Bombasız sahraya mı? Elbette hayır.

Himalayaların ulaşılmaz yamaçlarına mı? Biraz zor.

Kuzey ve Güney Kutuplardaki buz yığınlarına mı? Neden ki?

Güney Amerika'nın Andlarındaki yoksul kıyıvallelerin yerleşme merkezlerine mi? Asla.

Güney Denizlerinin mercan kayalıklarına mı? Niye ki? Avustralya yerlilerinin kervan geçmez mekânlarına mı? Hiçbir zaman.

Orta Afrika zencilerinin kulübelerine, Mali Cumhuriyeti'nin fakir zencilerinin tepelerine mi? Ne gerek var ki?

Kuzey ve Orta Amerika kıyıvallelerinin üzerine, Meksika ve Arizona çöllerine mi? Kesinlikle hayır.

Yukatan çengellerindeki Maya soyuna mı? Uzak bir olasılık.

Tundranın vah iliklerinde ya ayan en Rus köylülerine mi? Do rusu epey gözden uzak.

Amazon kabilelerine mi? Bunların ne suçu var ki?

Tarafların hedefleri, uygarlığın merkezinde, milyonların ya ayıp çalı tı ı noktalar olacak. Haritadan silinecek olan bölgeleri, bu yerler meydana getirecek.

Yokun atomik saldırıların, gezegenimizi sonsuza dek radyoaktiviteye boaca ı iddiasının gerçekleşmesi için kisi yoktur. Bombaların dümedi i kö elerde, hayat devam edecektir. Aralarında insan da bulunmak üzere, birçok canlı, sandığımızdan çok daha fazla çevreye uyma yeteneğine sahiptirler. Üstüne üstlük, geleceğe yönelik tüm modern silahların, deyim yerinde ise, radyoaktif yönden daha temiz olmaları için gayret gösterilmektedir. Belirli bölgeler, ölümcül atomik bombaların bir süre etkisi altında kalacak, fakat bu süreler sınırlı olacaktır. Saldırgan da savunan da bu tür silahlarla ilgilenmektedir. Nüfusunu yitiren, herhangi bir şey yeti tirebilme imkânlarından yoksun kalan bir galip ülke, böyle bir zaferi ne yapsın ki? Galiplerin adım bile atmadığı radyoaktiviteyle kaplı bir Avrupa kimini ine yarasın?

Ne olursa olsun, insanlar, insan grupları; Sahra, Tibet, Kutuplar, And Dağları, Güney Denizleri, Avustralya içleri, Afrika, Meksika çölleri, Rus tundraları ve Yukatan ile Amazon'daki Kızılderili toplanma bölgeleri gibi bölgelerde varlıklarını sürdürecekler; ve olanca felâkete rağmen, uygar uluslar arasında da ileri teknolojileri koruyabilmeler kalacaktır.

Binlerce, yüzbinlerce insan büyük felâketi atlatarak, dünyanın çetli kö elerinde dağınık bir vaziyette yaamlarına devam edeceklerdir. Ve birbirleri hakkında bir şey bilmeyeceklerdir. Bir iliki kuramayıp haber alamadıkları sürece, tek kurtulmanın kendileri olduklarını düşüncek

ve bunu arzuluyacaklardır. Bunların her biri ve de tümü birer adadır bundan böyle.

Kurtulanlar de ik dil ve lehçeler konu maktadırlar. Birbirleriyle ilikileri de olmazsa, nasıl anlaşacaklardır ki? Radyo, televizyon, teleks gibi tüm iletişim araçları yok edilmiştir. Her şey, aynen «sıfır» gününde olduğu gibidir. Fabrikalar çalışmamaktadır. Satın alınmış mallarla tıkabasa dolu süpermarketler yoktur. Caddelerde arabalara rastlanmamaktadır. Gökyüzünde uçaklar sırı kadem basmı lardır. Kurtulanlar kendi kaderleriyle başba adırlar. Robinson Crusoe'nun büyük serüveni basamaktadır.

O günlerde. Batılı bir mühendis, turizm acentasının kandırıcı reklamlarına kapılarak, tam savaşın patlak verdiği sırada, tatilini geçirmek üzere, Tibet yaylalarına yollanmıştır. Atom Savaşı'nın tüm dünyanın bilincinde olan ve artık hiçbir ulaşım aracının kendisini evine götüremeyeceğini gayet iyi anlayan bu adam ne yapar?

Teknolog olarak gayet iyi bir eğitim görmüş tür ve bu nedenle de teknik konularda Tibetlilerden üstündür. Eski Yunan matematikçi ve kâif Ar imed (M.Ö. 285-212) gibi, tüm keşifleri yeni baştan yapacak, kaldıraç yasalarını yeniden bulacak, arazi ve bedenleri tekrardan ölçecek, yer kürenin dışında Ar imed Noktasına bir kez daha ulaşacaktır. Ve Tibetliler ona hayrandırlar.

Bilgi düzeyinin doğaaf sonucu olarak, mühendis, dünyanın birtakım başba kö elerinde de, hayatta kalma grupları olabileceğini düşünmektedir. Nerede olduklarını bilmek isteyecek, içini bir merak kemirecektir... Aralarında zeki teknolojiler barındıran diğer gruplarda da aynısı olacaktır. Er geç, mühendisimiz, bir keşif çıkacaktır.

Diğer gruplar da aynısını yapacaklardır. Her grup, başba kalmasının da hayatta kalma olabileceğini fikrinden hareket edecektir.

Yola koyulmadan önce de, terk ettikleri yere günün birinde yabancıların yolu düşebilir düşüncesiyle, birtakım

mesajlar bırakırlar. Bu mesajlar için hangi dili kullanacaklardır?

Az ve öz olarak söyleyecekleri unlardır:

— Biz buradaydık ve geri dönece iz.

— Burada içme suyu var.

— Kuzeye do ru gidiyoruz (ya da güneye, batıya veya do uya).

— Bir mühendis bize yol gösteriyor (ya da rahip, mimar, pilot vb.)

— Tehlike: Öldürücü küçük hayvanlar var.

— Uyarı: 40 mil kadar kuzey batıda son derece saldırgan bir yerli kabile var.

— Felâket öncesi bilgi düzeyine sahibiz,

— Da ın kuzeyindeki vadide bir doktor ya ıyor.

— Çilekler zehirlidir. Yemeyin.

— Gölcüklerdeki balıklar yenilebilir.

— Kuzeyde ve batıda bula ıcı hastalık bölgeleri var.

Ve ya adıkları bütün deneyleri, di er hayatta kalanlara arma an edecekler, yardıma muhtaç karde lerine eî uzatacaklar. Nereye nasıl gideceklerini, yanlarındaki kadın ve çocukların durumunu, radyoaktiviteye kar ı ba la ıklık durumlarını danı acaklar.

Fakat, asıl soru, oldu u gibi bekliyor: Yabancılarla h;mgî dilden konu acaklar?

Tibetliler bir kelime bile ngilizce konu mazlar; bizim mühendisimiz ise Rusça yazımlı bir mektup zarfı görse, kiril harflerini gerçeküstücü resim sanır. Nedir bu i in çözümü?

Turizm, dünyanın her yanından milyonlarca insanı, de i ik kö elere çekmi tir. Uluslararası spor temasları, birçok de i ik insanı biraraya getirmi tir. Bu gruplar da felâketin kurbanları arasındadır. Hayatta kalanlar arasında e itim görmü ve zekî bireyler aramanın bir anlamı var mı? Çölün Arabi, Güney Denizlerinin Adalısı'nı anlamaz. Peki bunlar ngilizce mi konu sunlar? Rusça mı? Çince mi? Almanca mı? Yoksa diploması dili olan Fransızca mı? Ya da geri kalan 3900 dilden herhangi birini mi?

Geriye, uluslararası platformda ileti im vasıtası olabilecek bir tek dil kalmaktadır: Resim Dili. Ve bu dil modern insan için de geçerlidir.

Bu durum hemen her gün sınanmakta ve kanıtlanmaktadır. Frankfurt Hava Limanı'na inen Hintli, yolunu, resimler sayesinde bulabilmektedir. Çıkı kapısı, bagaj yeri, gümrük, tuvalet, telefonlar ve taksiler. Baden Baden kaplıcalarında tek kelime Almanca bilmeyen Avustralyalı, bir bakı ta ılıcanın yerini, tiyatroyu, yüzme havuzunu, acil durumlar için ba vuraca ı doktoru ve gerek duyabilece i bütün i aretleri görebilmektedir. Olimpiyat Oyunlarında, nerede döviz bozdurulabilece ini hatırlatan levhalar doludur. Çevirmenleri, bisiklet yarı larını veya orkestranın çaldı ı yeri bulmak da hiç zor de ildir.

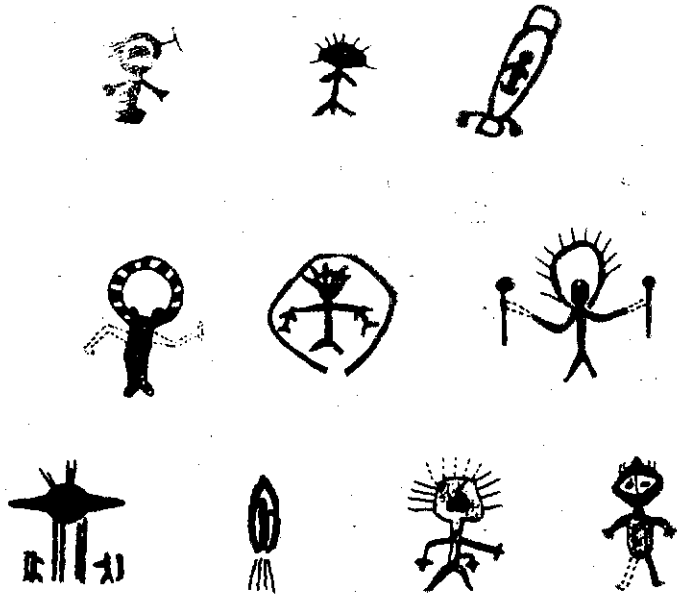
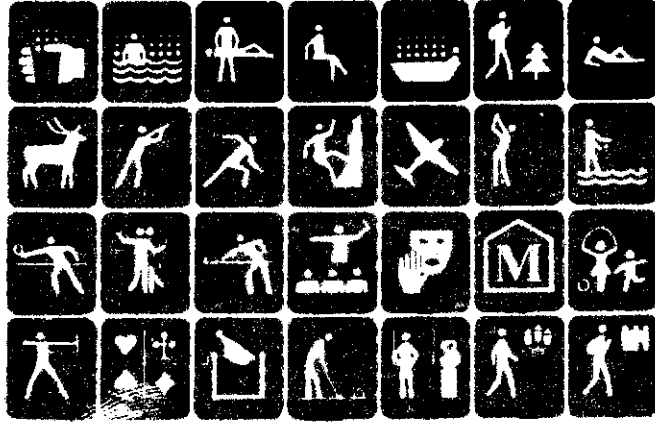
Bütün bunlar konu madan ve de yazmadan gerçekleşir.

Yalnızca piktogramlar yoluyla.

Son yirmi yıl, yabancı ülkelere yapılan ziyaretlerde okumaya gerek bırakmayan, be yüzden fazla anla ılır piktogram geli tirilmesine tanık olmu tur. Yalnızca Baden Baden'in gezi bro ürü, turist rehberlerinde kullanılagelen yüzden fazla kaplıca piktogramma yer verir. Piktogramlar, Esperanto'nun yapamadı ı bir i i gerçekle tirmi ; konu maya gerek kalmadan ileti imi sa lamı tir.

Piktogramlar, basit imâlardan daha fazla eyler de ifade edebilir, tam cümlelerin olu turulmasında da kullanılabilir. Söz gelimi, bir salkım üzüm — arap; arka planda ato gözüken bir adam — atoya bu yoldan gidilir; ni an almı bir adam — burası avlanma bölgesidir gibi. Yabancı, bu üç piktogramdan da gayet açık mesajlar alır: «Bir (ya da daha fazla) bardak arap içmek istiyorsanız, lütfen atoya giden bu yolu izleyin; aym zamanda (e er ruhsatınız varsa) avlanabilirsiniz.»

Bir matematikçi, 500 adet piktogramdan kaç tane kombinasyon yapılabilece ini bize söyleyebilir. Spor Toto' dan çok daha yüksek bir rakamdır hiç üphesiz.

Yukarıda, Baden-Baden caddelerindeki modern piktogramlar. Aşağıda: Kaliforniya ve İngiliz Kolombiyası'nın kaya duvarlarında yer alan eski piktogramlar.

Piktogramlar, çağımızın uluslararası dilidir!

Büyük felâketten geriye kalan gruplarımıza dönelim. Eski vatan ve ya amlarında piktogramları tanımıyor olsalar bile, ihtiyaç karısında bunları ke fedeceklerdir. Her zekî varlık, bir zaman sonra, kendi ana dilinde mesajlar karalamasının anlamsızlığını kavrayacaktır. Akla en yakın olanı basit ve stilize figürler dü ünerek, bunları keski kâlemlerle kayalara kazımaktır. Aynen, kendilerinin rastlamaları halinde, anlayabilecekleri figürler.

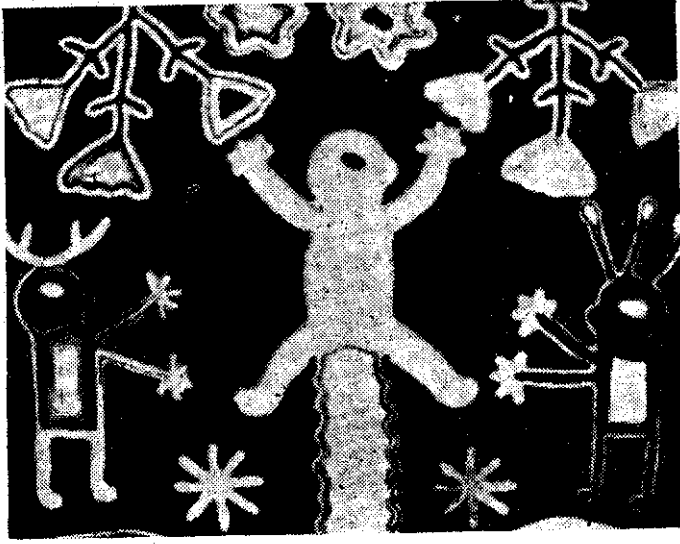
On iki yıldan bu yana, dünyanın hemen her yanında taban tepip duruyorum. ABD'de Hopi Kızılderililerinin arasında; Brezilya'da hayalet ehir Sete Cidades'te; Ke mir ve Türkiye'de; Güney Afrika, ve Sahra'da; Kuzey Avrupa ve Güney Fransa'da; Kaliforniya ve Kuzey talya'da; Güney Denizi Adaları ve Filipinler'de kaya ve mezar resimlerinin foto raflarını çektim. Hopi Kızılderililerinin reislerinden Beyaz Ayı'yı tanıdım. Beni, Kızılderili Bölgesi'cin tepelerinde kalan ve yabancıların merakından kıskançlıkla korudukları derin bir vadiye götürdü. Bu gizli vadi, kaya duvarları piktogramlarla doluydu. Beyaz Ayı'ya bu i aretleri okuyup okuyamadığını sordum. Hepsini de il, dedi, fakat ço unu tanıyordu.

Atalarının bu i aretleri neden ve kimin için bıraktıklarını öğrenmek istedim.

Ya lı Kızılderili, atalarının —bilim adamlarının iddia ettikleri gibi Bering Bo azını a arak kuzeyden güneye de il— güneyden kuzeye göçtüklerini, bu göç sırasında kabilenin sık sık bölündü ünü ve yeni grupların olu tu unu anlattı. Ya adıkları deneyleri kendilerinden sonrakilere aktarabilmek için, eskiler, bu kaya resimlerine ba vurmuşlardı.

Kaya resimlerinin farklı tarihlerden intikal etti i takıldı aklıma.

Beyaz Ayı, bunun da cevabını biliyordu. De i ik gruplar ve bu gruplardan türeyen nesiller, aynı yere gelerek, yeni ke ifleriyle, iyi ve kötü haberleri kayalara kazıyorlardı. Kaya resimleri ve kabartmalar, Mao Çinindeki duvar posterleri kadar büyük bir önem ta ıtmaktaydı.

Kızılderililer, kilim motiflerinde hâlâ piktogramlar kullanıyor.

Oswald O. Tobisch 6000 kadar kaya resmi toplayarak bunları birbirleriyle karşılaştırmıştır, 20 adet tablo kullanarak Avrupa, Asya ve Amerikan resim gruplarının ne kadar yakın olduklarını sergilemektedir. Tobisch, bu karşılaştırmalı araştırmalarından sonra bütün kültürlerin karşılıklı olarak etkilendikleri, özellikle kaya resimlerinin mutlak ortak bir kökenden kaynaklandıkları hükmüne varmıştır.⁽³⁴⁾

Kızılderililer piktogramları bugün hâlâ kullanmaktadırlar. Sanat ürünlerinde de eski stilize modeller olan piktogramları kullanma alışkanlığından vazgeçmemişlerdir. Kuzey Amerika kıızılderililerinin kum çizimlerinden, And kıızılderililerinin duvar örtülerine kadar aynı hikâyeler anlatılır ve benzer piktogramlar kullanılır.

Dünyanın her yanındaki milyonlarca (!) kaya resmi

fenomeni, bütün yerküreyi kapsayan bir felâketle açıklanabilir mi?

Günümüzdeki bir felâketten soma, tarih yine kendi kendini tekrarlayacak mıdır?

Kurtulanlar, di er kurtulanlarla kendilerini ba layan gelece e yönelik patikayı, kaya piktogramlarında mı arayacaklar?

Geçmi , giderek bize yakla ıyor mu; yoksa bizi a ıyor mu?

Günümüz, geçmi tarihte ölüm busesini mi arıyor?

En son geli tirilmi silah sistemleri, mitolojik adlarla vaftiz edilirse uluslararası anlaşılabilirlik arzeden bir resim yazısını yeniden ke fediyorsak, geçmi in derin kaynaklarına zoraki dalı mız bu denli a ikâr ise, bütün bunların nedeni eski tarihte mi yatıyor, yoksa bizim kendi tabiatımızdan mı kaynaklanıyor?

Bilincimiz, geçmi ten gelece e, gelecekten yeniden geçmi e götüren bir ebedî çark (perpetuum mobile) midir? Nerede ba lıyor, sevkedici unsur, asıl saik nerededir?

Bu daireyi döndürmeye ba latan ilk kıvılcım sorunu ortaya atmak bile ukalâlık mıdır?

Arnold Sommerfeld (1868 1951), yalnızca üç ö rencisinin Nobel Ödülü alı larından ötürü bile, bilim dünyasındaki ayrıcalıklı yerinden emin olabilirdi. Bu ö rencileri Werner Heisenberg (1932), Petrus Debye (1936) ve Wolfgang Pauli'dir (1945). Sommerfeld'in di er bir ö rencisi Hans Albrecht Bethe, ileri gelen nükleer fizikçilerden biridir ve Los Alamos Atomik Ara tırmalar Merkezi'nde Teorik Fizik Bölümü ba kanıdır.

Ünlülerin hocası Sommerfeld, son derece mütevazı bir insandı. Bizzat kendisi de, dalga uzunluklarıyla ı m dizilerinin yo unlu una ili kin yasaların büyükçe bir bölümünü bulmu tu. En önemli eseri olan «Atomik Strüktür ve I m Dizileri», yıllar yılı atom fizi inin ba ucu kitabı olmu tu.

Ne var ki, Sommerfeld, bulu larının bir tanesinde,

zamanına kıyasla (fazlaca) ileri gitmişti. Ayrıca, bir ansızlımın da, bilim dünyasında fırtınalar koparan Einstein'ın Relativite Teorisi'nden önce açığa vurması oldu. Bu da eklememiz gerekir.

Sommerfeld, ıktan daha hızlı seyreden partiküller bulunduğunu, bu garip nitelikli partiküllerin, enerji kaybetmişçe daha da hızlı hareket ettikleri yolunda bir teori attı ortaya.

Einstein'ın teorisi, Sommerfeld'in, ıık hızının sınırındaki partiküllerin son derece yavaş bir kitle oluşturdıklarına ilişkin gözük fikirlerini perdeledi.

Bir kez dünyaya takdim edildi mi, en az ihtimal taşıyan, en çok tahmine dayalı teoriler bile cazibelerini kaybetmez.

Sommerfeld'in, yüzyılımızın başlarında açıkladığı bu «ıktan daha hızlı partiküller» teorisi, uzun zaman fizikçilerin ehlence konusu oldu. New York Columbia Üniversitesinden Teorik Fizik Profesörü Gerald Feinberg, yıllar sonra 1967'de, söz konusu teoriyi yeniden ele aldı.⁽³⁵⁾ Partiküllere bir de unvan yakıştıran Feinberg, *tachyon* adını uygun gördü. (Yunanca'da tachys, hız anlamına gelmektedir) Bilim adamları bir kez daha Einstein'a dayanarak, ıktan daha hızlı hiçbir nesnenin seyredebeyeceğini ileri sürdülerse de, bazı elementer partikül uzmanları konuyla ilgilendiler ve bu tür partiküllerin mevcut olabileceğini görüşünü desteklediler.

Bu cesur tez, Einstein'ın itiraz kabul etmez teorisiyle uzlaşabilecek midir?

Einstein'ın relativite teorisine göre, hareketsiz bir süredurum sisteminde (bununla ivme etkisi olmayan bir çerçevede dahilinde bulunmak kastedilmektedir) ıık hızına sahip bulunmayan bir cisim, bir başka süredurum sisteminde de ıık hızına ulaşamaz. Bu nedenden dolayıdır ki, ıık hızının sınırında büyük bir kütleye erişen bir partikül de, ıık hızına ulaşabilir ne de onu ulaşabilir.

Do ru mudur bu? Çıkışı ve kaybolu unda, ıık da, partikülleri olan foton ve nötronlarıyla, ıık hızında hareket ederken, aynı şekilde yavaş bir kütle arz etmektedir. Cenevre yakınlarındaki CERN'de yürütülen deneylerde, her yeni ölçekli sinkrotronda, elementer partiküller ıık hızının % 99.4 kadarlık bir bölümüne erişirilmiş ve hiç de büyük bir kütleli yavaşlama meydana gelmemiştir.

Foton ve nötronları çalıştıran nedir? Sırları nerede yatmaktadır? Sahip oldukları tek şey, devinim enerjisidir. Bir kez durdurulurlarsa, arkalarında iz bile bırakmadan kaybolmaktadırlar.

Dietmar Kirch⁽³⁶⁾, elementer partikülleri, kabaca üç sınıfa ayırmaktadır:

1. Nükleon ve elektron gibi partiküller (ıık hızının altında seyrederler)
2. Foton ve nötron gibi partiküller (ıık hızında seyrederler)
3. Tachyonlar (ıık hızından daha hızlı seyreder)

Her şeyden önce, tachyonlar yalnızca, bir süredurum (atalet) sisteminde ortaya çıkmaktadırlar ki, bu sistem bizim için erişilebilir değildir. Bu nedenden ötürü de, Einstein'ın teorisiyle bir çelişme söz konusu değildir. Birinci sınıfa giren partiküller daima ıık hızının altında seyredermekte ve sınırlı enerjiyle bu düzeye ulaşamamaktadırlar. Üçüncü sınıfa giren *tachyonlar* ise daima ve daima ııktan daha hızlı hareket etmekte ve ıık hızına düşmeleri mümkün olamamaktadır.

Tachyonlar, farklı bir süredurum sisteminde mevcuttur. Bizce bilinen ve içinde yaşamakta olduğumuz süredurum sisteminin elementer partiküllerinin tamamen zıddı bir davranışı sergilemektedirler.

«Bir olay, uzaydaki yeri ve meydana geldiği zaman belirtilmek üzere tanımlanabilir. Olay, dört boyutlu bir gerçekliktir. Olayı betimleyen tarih, uzaydaki po

zisyonu betimleyen koordinatlarından baımsız de ildir. Çünkü, süredurum sistemi de i ti zaman, zaman ve uzay ölçümleri de de i mektedir. Bu nedenle dört boyutlu bir uzay zamanından söz ediyoruz. Birçok ivmelendirilmi sistem açısından de erlendirilecek olursak, tachyonlar, zamanın içerisinde geriye do ru da hareket edebilirler.»⁽³⁸⁾

Karmakarık nitelikler! Sistemimizde her ey geçmi ten gelece e do ru hareket ederken, tachyonlar, gelecekte geçmi e do ru bir yolculuk yapmaktadırlar.

Bu olgu anlaşılabilir bir hale sokulabilir mi?

Tachyonları kaydeden bir alıcıya, fla lambası takıldığını dü ünelim bir an için. Fla öyle bir biçimde programlanmış olsun ki, her tachyon impulsu aldığı anda, bir kez çaksın. Ve diyelim ki, bir uydu da, geceyarısında bir tachyon uyarısı yakalansın. Ne olacaktır?

Henüz vakit geceyarısını bulmamı olsa da, fla lambası bu uyarıyı, uydudan daha önce belirleyecektir. Fla lambası, tachyon uyarısını önceden yakalayabilecek biçimde nasıl programlanabilir?

Tachyonların 'süredurum' sistemindeki zaman kavramı, bizim sistemimizdeki zaman ile aynı ey de ildir. Bizim pozisyonumuz açısından, tachyonlar, ıktan daha büyük bir hızla, geriye do ru seyretilmektedirler. Bizim sistemimizde «nedensellik ilkesi* altında edindiğimiz bilgi birikimine göre, her i lem ve sonucun mutlaka bir nedeni olmaklı ı ekinde açıklanan zorunluk, dört boyutlu uzay zamanı ve ıktan hızlı partiküllerle me gul olmaya başladığımız andan itibaren geçerliliğini yitirmektedir.

Bu çeli ki, bizlerin de tachyon sistemine dahil olmamız halinde çözülebilirdi. Ve o zaman fizik yasaları yeniden uzlandı. Bizim sistemimizde «geçmi ten gelece e» dü üncesi mantıklıdır. lem ve sonuçtan sonra gelen nedensellik kuramıdır. Tachyon âleminde de e er birtakım zekî yaratıklar mevcutsa, onların da gelece in mutlaka bir geçmi i izlemesi gerektiğini kavrayabilmeleri çok zordur.

Onlar için normal olan süreç, geçmi in gelecekte üretilmesidir. Biz «uzak geçmi »ten dem vururken, onlar da «uzak gelecekte»ten söz ederler. Ve kastettikleri ey de, gelecekte kavramından bizim çıkardığımız anlamın tamamen tersi olur.

Artık, kendi kendimize sormalıyız: Zaman nedir? Geçmi nedir? Gelecek nedir?

Bilincimizde «zaman» bu anın geçimidir; geçmi büyümektedir.

Deneyel olarak her süredurum sisteminin kendi süredurum zamanının söz konusu olduğu kanıtlandı ından bu basit tanımlama yetersiz kalmaktadır.

Ola an özde saatlerin seçiminde bile, zamanlar farklı sistemlerde farklıdır. Bilimadamları, zaman kavramının ancak ve ancak 'süredurum' sistemiyle ilintili olarak açıklanabileceğini kanısını paylaşmaktadırlar. Do a yasalarına göre hiçbir 'süredurum' sistemi galebe çalmadığına göre, fizik yönden bir «zaman»dan söz etmek anlamsızdır.

Dü ünce sistemimizi de i tirmeliyiz. Bir olay, nedenden önce cereyan edebileceğine göre, bizim dayanak noktalarımızı nasıl savunabiliriz?

nsan beyni kimyasal ve elektriksel yöntemlere göre i lev görmektedir. Ölçülemeyen bir zihin ve bilinçlilik hâlleri, fizik çerçeveye sınırlanamamaktadır. Telepati deneyleri, bilinç'in aktarılabilirliğini ve aynı ekilde dalga olarak alınabileceğini kesinlikle kanıtlamaktadır. Bilinçlilik hali, parapsikoloji kürsülerinde de bir ön bilinç ekli olarak ele alınmaktadır. Bilinmeyen bir enerjinin beynimize duhul ederek gelecekle ilgili ve bizlerin gerçekten bilmemeliğini gerektiren birtakım bilgileri fısıldaması durumunda, 'beynin' de 'bilinç' de iki zamansız olgu olarak belirginleşmektedir. Korku ya da bir acı neticesinde gelecekle ilgili olarak addedilen birtakım imalardan sezmiyorum. Gerçek anlamıyla, parapsikolojide kastedilen ekliyle, ön seziyi vurgulamaya çalışıyorum.

Beyinlerimizin içinde neler olup bitiyor? Di er bir boyuttaki, bir ba ka süredurum sistemindeki atomdan küçük partikülleri dü ledi imiz zaman, farkında olmaksızın, bilincimizde yer alan gelece e ili kin enformasyondan mı yararlanıyoruz? Uzak bir geçmi te yer almı birtakım olaylar, uzak bir gelecekte de mi tekrarlanmı tır? Geçmi ve gelecekle ilgili bilgilerin birbirine aktı ı ikili bir kanalda mı dü ünçe üretmekteyiz? Günümüz teknik bulularına mitolojik isimler takılması, bir rastlantı de il de, özgür irademizin dı nda kalan bir olay mıdır?

Zaman, geçmi e ve gelece e do ru yönlendirilebilirse, do rudan etkisi hangi yöne do rudur? Garip bir fikir gibi gelecek ama, kuramsal bir tachyon zaman makinesi ile geçmi e yolculuk edebilmek, u an gerçekle ecek olan bir olaya düzen verebilir miyiz? Konuyu örneklendirmek gerekirse, herhangi bir ki inin tachyon zaman makinesine hinip de Eski Roma'ya dönmesi ve .Tül Sezar'ı, Senato'da ba ına gelecek suikast ile ilgili olarak uyarabilmesi mümkün müdür? mparator, bu uyarıyı dikkate almaksızın yine Senato'ya giderek suikaste u rayacak mıdır, yoksa aksine, tarih tamamen farklı bir seyir mi izleyecektir? Uzak geçmi e uzak gelecekte çeki düzen verebilecek miyiz? M.S. on binli yıllarda ya ayacak olan ahfadımız, bu tür yönlendirmeleri ba aracaklar mıdır? Bu görü açısından yaklaşılırsa, gelecek tarafından sürekli olarak düzeltildi i için, tarih de i mez midir?

Uzay yolculu u teknolojsi, 50 yıl içerisinde ık hızıyla uçu düzeyine eri meyi gerçekle tirirse ve böylece kötümserlerin olu turdu u Kara Tarikat gelece imizi köreltmede yanılığa dü erse; acaba bu a ama, insanlık tarihinde ilk kez mi cereyan edecektir, yoksa yalnızca dedelerimizin yapmı oldu unu tekrarlamakla mı yetinece iz? «Dünya dı ı varlıklar» insanların ilk a amalarını ziyaret etmi tir ekindeki iddiamın ciddi bir biçimde üzerinde durmamdan bu yana, «atalarımız uzay yolculu unu gerçekle tirmi lerdir» cümlesiyle de çeli kiye dü tü üümü sanmıyorum.

Belki dogmatik görünebilir ama, kendi kendimle çeli miyorum. Çeli ki gibi gözükün birtakım noktalan, belki de bu örnek bira/ olsun acıklıca kavu turacaktır.

Diyelim ki, bundan 50 bin yıl öncesinde dünya üzerinde yüksek derecede teknolojik bu sanayi düzeyine ula mı bir toplum mevcut bulunsun. Yine varsayalım ki. bu ileri teknik düzeydeki atalarımız, yüksek hızlara eri ebilen «zay gemilerini di er güne sistemlerine göndermi ulsun *ar. Bu yolculuklar sırasında, uzay gezginleri, zaman geni lemesi yasalarına tâbi olmu lardır. Uzay gemisinin hızıyla zamanlama kotlusunda ortaya çıkan farklı hesaplan göz önüne alarak, uzay gemisinde geçen bir on yüm, dünya üzerindeki 40 bin yıla mal oldu unu hayâl edelim.

Ve kabul edelim ki, bu yıldızlara açılabilcn uygarlık 40 bin yıl içerisinde, M.Ö. 50.000 ile M.Ö. 10.000 yılları arasında ortadan kalkmı olsun. Korkunç savaşlar, do ai afetler ve yerkürenin her yanını kaplayan tufanlar, üstüne üstüne kutupların yer de i tirmesi. Ya da, dı uzaydan gelen bir mikrobun yayılması gibi bir olay ya anmı olsun:

Hayatta kalanlar, sil ba tan yeniden ba layacaklardır. Korkunç afetlerden sonraki nesiller yine ma aralarda ya ayacaklardır. Yazı yazabilir, ate yakabilir, araçlar kullanılabilir, toplumsal örgütleri sürdürebilir, fakat ırklarının parlak geçmi ini, yalnızca atalarının geleneklerinden bilebilirler.

Ve aradan geçen yalnızca on yıllık bir zaman a ımından sonra, uzay gemilerinin geri döndüklerini farz edelim. Bu uzay gezginleri ne yapacaklardır? Görünü ü kurtarmaya bakacaklardır. Hayatta kalanları yönetecek, onları eski yasalara ve toplu ya amın eski kurallarına iteceklerdir.

Di er bir deyimle, atalarımız dı uzaydan gelen kendi atalarınca ziyaret edilmi lerdir. Tek bir ailenin çocukları olmalarına ra men, kosmosun derinliklerinden gelenler, tanrılar olarak kar ılanmı lardır. Tarih tekerrürden ibarettir.

Çok da uzak olmayan bir gelecekte, kadın ve erkek mürettebatla birlikte uzaya açılacak bir uzay gemisi konusunu gündeme getirecek olursak, acaba geçmişten mi yoksa gelecekte mi söz etmiş oluyorum. Değişik bakteri kültürleri sterilize buzdolabında muhafaza edilecek. Havası alınmış plastik paketlerde her cins bitki saklanacak. Özel olarak oksijenlenen küçük leğenlerde, küçük balıklar yüzecek. Kabinler, zamanımızın bilgilerini dile getiren ansiklopediler, mikro filmler, evrenin en uzak bir köşesinde gerek duyabilecekleri ve hayatta kalmalarını sağlayacak kazma kürek ve tırmık gibi araç gereç ile dolu olacak.

Ve öyle bir gün gelecek ki, çetele ile tutulan günler dolacak... ve göklere doğru açılacaklar.

Ve tarih yine tekerrür edecek olursa, uzay gemisinin kaptanı büyük bir ihtimal ile Nuh adını taşıyacak.

RESM KAYITLARDAN

Yıllar önce bir dost, Britanya **Müzesi** "ndeki bir **kı-
ım** tablonun Sümer **ve** Babil savaşlarında kullanılmış tank resimlerini sergilediğini **etmiş**ti.

Bu sohbetten hemen **sonraki** ziyaretim sırasında Britanya Müzesi'nin zemin katındaki **tablolardaki Babil** ve Asur devrini yansıtan görüntülerde yer **alan cisim-**lerin, tanka benzediklerine ben **de dikkat ettim.** Arkeologlara **göre**, kent duvarlarını **yarmaya yarayan savaş** ahmerdanları idi **bunlar.**

Olabilir de, fakat **ille** de **böyle olması gerekmez.**

Dört nesne, bu kalın **kütükten** « ahmerdan» yakla-
lımından söz etmiş tur ben:

— Bu ahmerdan **denilen** nesnelere, söz konusu kavramdan **her** ne **anılıyor** iseniz, askerler tarafından taşınır, kendi kendilerine, **hele** yokuş yukarı hiç hareket edemezlerdi. Taşıyıcılar ok ve taşlara karşı korunuyor olsalar bile, hiç de ilse, ayaklarının gözükmesi gerekirdi. Değişik biçimde hareket ettirilen bir ahmerdanın da altındaki tekerlekli bir vasıtayı mutlaka görmek için imiz gerekir. Öyleyse bu nesnelere nasıl nakledilmişti?

— ahmerdanın, duvar veya kuleye temas ettiği zaman, belirli bir etki meydana getirebilmesi için, mutlaka dik açı ile vuruşu sağlaması gerekmektedir. Tamamen yukarı doğru yöneltilmiş ahmerdanlar, pratikte hiçbir yarar ifade etmemektedir. Bu yoldan sağlanan bir kinetik enerji, neticesiz kalmaktadır. Bu pozisyon-
daki bir ahmerdanın, saldırıda bulunduğu yüzeye teması, ya devrilmesine ya da en azından at gibi aha kalkmasına yol açacaktır.

— Resimlerden birinde gözüküyor ikiz ahmerdan ise, pratikte tamamen yararsızdır. İkili ahmerdan ile duvara bindirecek olursanız, vuruş gücü yarıya inecek

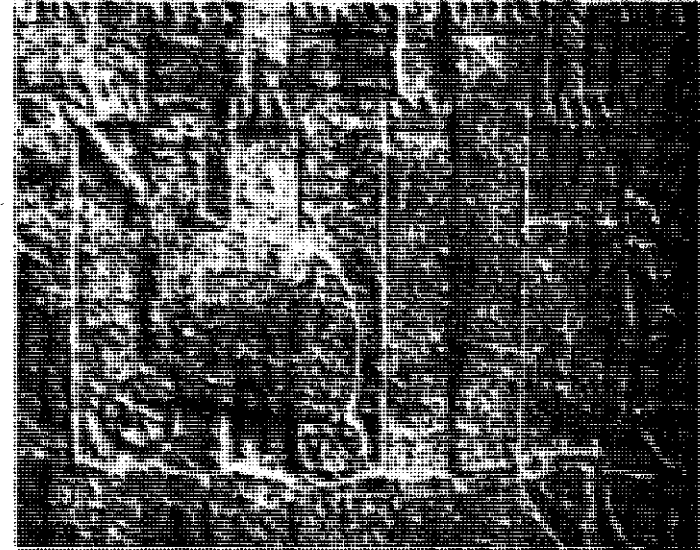
tir. Ne var ki, bu i in **yapıcıları**, iki ahmerdanı **uygun** görmü ler ve uçlarını yukarı do ru çevirmi ler.

— Son olarak, ama en önemsiz olmayan noktaya geleîm. ahmerdan neden bir kuleye ihtiyaç göster mistir, nerede **görölmü tür?**

Bu ikili ahmerdan **örne i** —daha çok mevcuttur—bana **Eriha** kentine yapılan saldırıda **rastladı imız** cinsten bir tür akustik toplan olup olmadıklarını dü ün dördü:

«...kavim boru sesini i ittikleri zaman... duvar oldu u yere çöktü, ve herkes kendi önüne do ru olarak kavim ehre **çıkıti...**»

Tevrat, Ye u 8, 20

Antik devirden kalma tanklar mı? British Museum'dan iki örnek.

BE

**TANRILARIN ALAMETLER Mİ?
TANRILAR Ç N ALAMETLER Mİ?**

Olay birkaç yıl önce Atina'da geçti. Bir basın toplantısı sırasında, bana bir tek soru bile sormayan, fakat sürekli notlar tutan, saçlarına ak dü mü , bir adam çarptı gözüme. Daha sonra yanıma gelerek, gayet kibar bir edayla, bütün eski Yunan tapınaklarını; özellikle birbirleriyle tam bir geometrik uyum içerisinde sıralanan mitolojik dönemden kalanları bilip bilmedi mi sordu.

Yüzümü ek itmi olaca m ki, söylediklerinin tamamen gerçek oldu u hususunda ısrar etti. Dinleyicilerimin, beni, kendi alanıma giren yeni yeni spekülasyonlara itmekten büyük mutluluk duyduklarının farkındayım. Hayır dedim. Bu konuda bir ey bilmiyordum, çünkü eski Yunanlıların tapınaklarının geometrik düzeninde uygulayabilecekleri bir düzlem bilgisinden haberdar olduklarını da hiç duymamış tım. Ayrıca, tapınaklar genellikle yüzlerce kilometre uzaklıktaydı birbirlerinden. Ço u zaman da, birlikte gözükmelerini engelleyen da lar giriyordu aralarına. Bu noktada müdahalede bulunarak, anakaradan çıplak gözle görülebilen ada tapınaklarını hatırlattı. Olmaz, diye hüküm yürüttüm yine, yapımcıların tapınak ve benzer yapılan geometrik bir ili ki içinde yapmaları için hiçbir neden yok ki.

Ak saçlı adam özür dilercesine omuzlarını silkti ve yanımdan ayrıldı. üphecili im artmış tı onu. Sonra da tamamen aklımdan çıktı. Bir süre sonra, masamın üzerinde, bu Yunanlı beyefendinin iddialarını destekleyen iki ciddi kitapla burun buruna gelince, aramızda geçen konu ma yeniden zihnimde canlanıverdi. Biri Yunan Hava Kuvvetle

ri'nden Dr. Teophanis M. Manias⁽³⁷⁾, di eri ise Braunschweig Carolo Wilhelmina Teknik Üniversitesi'nden Prof. Dr. Fritz Rogowski'ye⁽³⁸⁾ aitti. Her iki yazar da, bütün dinsel mekânların, kehânet merkezlerinin; söz gelimi eski Yunan tapınaklarının tamamının belirli bir 'geometrik teo de ik bir modeli'ne göre yapıldıklarını açıkça kanıtlamaktadırlar. Her iki kitabı da okuduktan sonra, yeniden Atina'daki konu mamızı hatırladım. Bu yersiz üphecili imden ötürü, o beyden özür dilemek istedim. Fakat, adını bile bilmiyordum. Hiç de ilse, bu kitap Atina'nın Notos Yayınevi tarafından basıldı ı zaman, benim de cephe de i tirdi mi ö renecektir.

Aslında binalarla ilgili geometrik prensiplerin kullanımı, eski Yunan'ın bütün ça ların en büyük matematikçilerinden biri olan Öklid'i yeti tirdi i dü ünülürse, mucize sayılmamalıdır. M.Ö. IV. Yüzyılın sonlarına do ru ya ayan Öklid, skenderiye'de Eflatun Üniversitesi'nde hocalık yapmış tı ; on be eseri, matemati in hemen tüm konularına ve özellikle geometriye yer vermiş tir. Binaların bu ekilde yerle tirilmesi onun fikri miydi?

Öklid, filozof ve aynı zamanda aktif bir politikacı olan Eflatun'un ça da ı idi. Eflatun, Megara'da Öklid'in ayaklarının dibine oturarak verdi i dersleri dinlemiş tir. Eflatun, meslekta ının etkisinde mi kalmış tı? Yapı i lerinde politik yönden kararlara katılırken, bilgisini de mi kullanıyordu? Bu nedenden ötürü mü, mimarlar, tapınakları «geometrik nirengi» sistemine göre kuruyorlardı?

Ne yazık ki, bu hipotez yanlı tır. Çünkü, tapmak ve kutsal yerlerin büyük bir kısmı Öklid öncesinde de vardı!

Yine de farketmez. Eflatun, *Timaeus* adlı eserinde, yedinci ve sekizinci bölümlerde sözünü etti i, eski Yunan Tapınaklarının gizem dolu düzeni hakkında birtakım eyler biliyor olmalıydı. Duru hitabetin ustası Eflatun, geomet

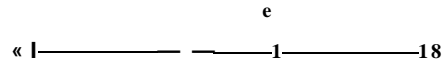
riye büyük bir de er verirdi. Bugün bile, geometri üzerine yazılmış birçok kitap, Eflatun'un u cümlesi ile ba lar:

«Geometriden habersiz kimselere, söz söyletmeyin. Geometri, ebedî olu un bilgisidir.»

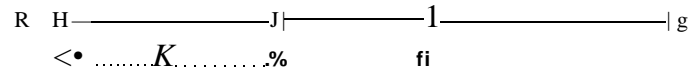
Öklid'in, Eflatun'a o sıralar mevcut bulunan geometrik bilmecelerle ilgili gözlemlerinden söz etmi olması da ihtimal dahilindedir. Bu da, Öklid'in, Eski Yunan tapınaklarının ta larına biçim veren geometrinin temel ilkelerini bildi i anlamına gelir. Dr. Manias, konuyla ilgili olarak öyle demektedir: «Ökiid geometrisi, bütün olarak, asırlara dayanan dinsel ve bilimsel metinlerden kaynaklanmaktadır.»⁷⁾

Tabii hepimiz, Öklid tarafından da vurgulanan, «Altın Kesit»in ne oldu unu biliyoruz. Bu dinsel yapılarla ilgili olarak birtakım ilikilerin derinlerine girmeden önce, 'altın kesit' ile ilgili olarak kızımın ders kitabındaki tanımlamayı aktarmak istiyorum:⁸⁾

«*AB do rusu, bir E noktası ite bölünürse, ve bu bölünmede AB'nin AE'ye olan orantısı, AE'nin EB'ye olan orantısı ile e it ise, AB'nin 'Altın Kesife bölündü ü söylenebilir.*»

«*Bu bölünmü do ru, uzun böüüü kadar uzatılacak olursa, yeni do ru da «Altın Kesit» prensibine uygun bir yapı arzedecektir. Bu süreç sonsuz kere tekrar edilebilir.*»

imdi birkaç örnek verelim:

— Delfi ile Epidaurus, arasındaki uzaklık ile Epidaurus ve Delos arasındaki **azaklık**, «Altın Kesit»in uzun bölüte orantısını vermektedir **ki**, bu orantı % 62'dir.

— Olympia ile Chalkis arasındaki uzaklık ile, Olympia ile Delos arasındaki uzaklık, yine aynı % 62'lik orantıyı vermektedir.

— Delfi ile Thebes arasındaki uzaklık, Delfi ile Atina arasındaki uzaklık oranı da yine % 62'dir.

— Sparta ile Olympia arasındaki uzaklık ile, Sparta ve Atina arasındaki uzaklık oranı da, yine Altın Kesit'in % 62 prensibine uymaktadır.

— Epidaurus'tan Sparta'ya uzanan hat ile Epidaurus ile Olympia arasındaki hattın oranı % 62'dir.

— Delos ile Eleusis arasındaki uzaklık ile, Delos Delfi arasındaki mesafe, yine % 62'lik bir orantının habercisidir.

— Knossos'tan Delos'a olan uzantı ile Knossos'tan Chalkis'e olan uzantı arasındaki oran, % 62'dir.

— Delfi Dodoni arası ile, Delfi Atina arası, yine % 62'lik bir oran vermektedir.

Bu dinsel merkezlerdeki tuhaflıklar, bir tek «Altın Kesit» bilmecesi ile de çözüme kavu mu de ildir.

Bu tapmaktan biri merkez alınarak, çevresinde bir daire çizilecek olursa, dairenin çizgisi iki ve üçüncü bir tapınaktan; hatta bazen bir dördüncüsünden te et geçmektedir. Söz gelimi:

— Merkez Knossos olmak üzere Sparta ve Epidaurus daire çevresinde kalmaktadırlar.

— Merkez Taros olmak üzere Knossos ve Chalkis daire çevresinde kalmaktadır.

— Merkez Delos olmak üzere Thebes ve smir daire çevresinde kalmaktadır.

— Delfi, Olympia ve Atina; Argos'tan e it uzaklıktadırlar.

— Sparta, Eleusis ve kehânet merkezi Trofonion; Miken'den e it uzaklıktadırlar.⁸⁷⁾

Epidaurus, Delfi ile Delos tapınağına altın kesit prensibi ile bağı.

Dr. Manias'ın bir diğ er belirlemesi de, dinsel merkezler bir nokta olarak alınacak olursa, mutlaka diğ er iki merkezle aynı dü z çizgi üzerinde bulunmasıdır.

İş in en inanılmaz yanı, bu geometrik ilişkilerin, iki matematik dehası, Pisagor (yaklaş ık M.Ö. 570 civarı) ile Öklid'den öncelere dayanmasıdır. Gerçekte, mitolojik Yunan Taş Devri'ne kadar uzanmaktadırlar. Dr. Manias, yüksekten bakıldığı zaman, bütün bu düzenlemelerin devasa daireler, eşkenar beşgenler, beş köş eli Pisagor yıldızları, piramitler ve hatta Yunan mitolojisinden geometrik figürler meydana getirdiğini göstermektedir. Tek bir örnek yeterlidir: Apollo efsanesine göre, Yunus Balığı'na dönüş en Apollo, Girit rahiplerine Delfi Tapınağı'nın yerini göstermiştir. Girit ile Delfi arasındaki dinsel merkezleri bir kara kalemle birleştirecek olursak, ortaya 500 km. uzunluğ unda bir yunus balığı tasviri çıkar!

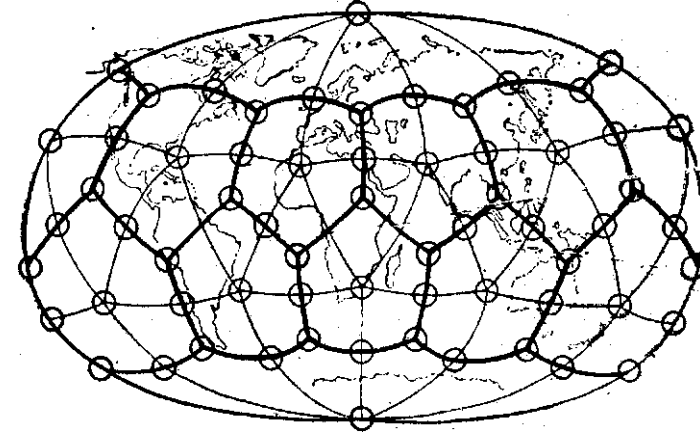
Konu bütünüyle ele alındığında dehş et vericidir. Ve

bu sayısız geometrik düzenlemeler, yapımcılarla ilgili ans faktörünü ortadan kaldırmaktadır.

Öyleyse bu matematiksel mükemmelli i nasıl açıklayacağız? Tarih öncesi nstanların matematik bilgi düzeyiyle nasıl ba da tıraca ız? Bu adamlar, neyi nerede kurduklarını nasıl bilebildiler?

Bütün bu ili ki ve ba lantılar, ancak büyük bir yükseklikten görünebilir oldu una göre, geometrik ebekenin tepelerinde yer alan birileri, ellerindeki flamaları sallayarak, 'tamam, i te. orada' diye komutlar mı verdiler!

Yoksa —Prof. Rogovski'nin öne sürdü ü gibi— eski Yunanlılar, önce her eyi küçük bir ölçekte planladıktan sonra, geometrik ebekeyi geni dü zeye mi yayma yoluna gittiler? E er gerçek böyleyse, Eflatun'un «Timaeus» eserinde «kutsal bilginin binlerce yılların birikiminden devra

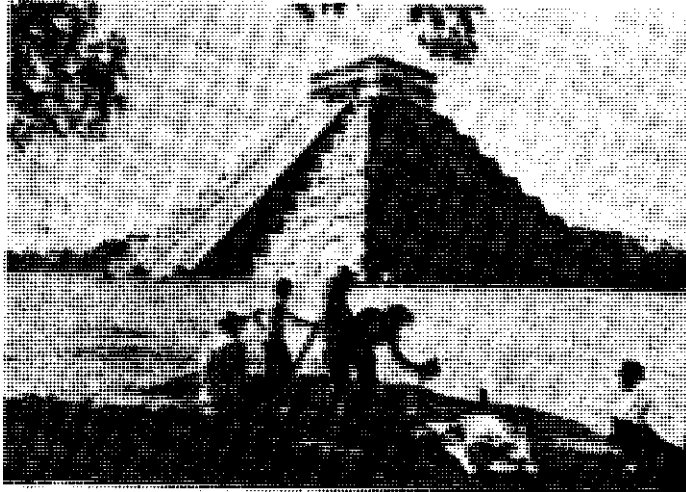

Rus bilim adamları, eski din merkezleri arasında birer ba lantı hattı çekince, ortaya çıkan görüntü, be genlerden olu an, açılm bir futbol topunu andırıyor.

İmdi ı» ekindeki ifadesi ne anlama gelmektedir? Ve bu sözü M.Ö. 400'lerde sarfediyorsa, binlerce yıl geriye dönünce, do rudan Tanrılar Ç a ı'nın göbe inde buluruz kendimizi.

Bu tür bilmeceler, beraberinde bir sürü ciddi sorular getirmektedir. Tapmak ve dinsel merkezlerin Öklid'den önce yapıldı ı kabul edilirse, ve de bunlar belirli bir geometrik örnekler emasına uygunluk gösteriyorlarsa, eski Yunanlıların neden böyle bir yola ba vurduklarını sormak gerekir. Bu ola anüstü planlamanın nedenini bulmalıyız. Ve böylesine eski devirlerde böylesine ileri matematik bilgileri nereden bulduklarını açıklayabilmeliyiz. Ve son olarak, kendileri bulamayaca ına göre, söz konusu mekânları Yunan kabilelerine gösteren kimdir? Sorular dizisi bizi çıkmaz bir yolun içine itiyor.

Olaylar, bu kadarla da kalmıyor ve iyiden iyiye karma ıklaıyor.

Maya Piramidi Chichen İtza tanrılardan kalma bir alâmet mi?

Dr. Manias, derin bir hayret uyandıran ikinci bir keifte bulunuyor ve anlıyor ki, eskilerin bu geometrik sistemi, yalnızca Yunanistan'la sınırlı değildir. Kıbrıs, Lübnan (Baalbek), skenderiye ve hatta Mısır Piramitleri bile aynı ebekenin birer parçasıdır.

Rus ara tırmacıları Gonçarov, Makarov ve Morosov eski önemli kültürel merkezleri içeren bir harita üzerinde çalışmı lardır. Moskova Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden Nikolai Gonçarov, ortaya çıkan neticeyi görünce, elinde olmadan aklına bir futbol topunun kesitleri gelmiştir.⁽⁴⁰⁾ Önemli kültür merkezlerinin noktalandı ı dünya haritası, yerküreyi on iki adet be gene ayırmı tır. «Komsomolskaya Pravda» Gazetesinden Nikolai Bodnaruk, öyle yazmı tır:

«Bu haritaya göre birçok eski kültür, yerle me alanlarını rastlantı neticesinde de il, bu sistemin belirli odak noktalarına göre belirlemi , Mohenjo Daro'nun, ndüs kültürü Mısır, Kuzey Mo olistan, rlanda, Paskalya Adası, Peru ve 'Rus kentlerinin anası' Kiev için bu yakla ım tamamen tutmaktadır.

Kuzey Afrika ile Basra Körfezi arasındaki petrol yatakları, iki be genin kesime hattı üzerinde uzanmaktadır. Aynı durum, Amerika'da Kaliforniya'dan Teksas'a kadar uzanan bölge için de geçerlidir. Bu çift ebekenin odak noktalarına dikkatlice bir göz gezdirelim: Güney Afrika'nın ola anüstü zenginliklere sahip güney kesimi, Güney Amerika'da Cerro de Pasco yerle im merkezleri, Alaska ve Kanada; Batı Sibirya'nın petrol ve yeraltı gazı okyanusları ve daha niceleri.

Tabiatıyla bu ba lantıları her tarafa uygulayamayız. Ne var ki, rastlantı hesaplarını a an bir yolunluk söz konusudur. Ayrıca, gezegenimizdeki de i iklimlere ba lı olarak do al zenginliklerin olu umundaki farklılık, geometrik düzendeki sapmaları açıklamaya yetmelidir.»

Bu son ke iflerin 111 altında, Eflatun'un da 'Timaeus' adlı eserinde «dünyamıza tepeden bakacak olursak, on iki parçalı bir deri topa benzetirdik» demi oldu unu özellikle hatırlatmalıyım.

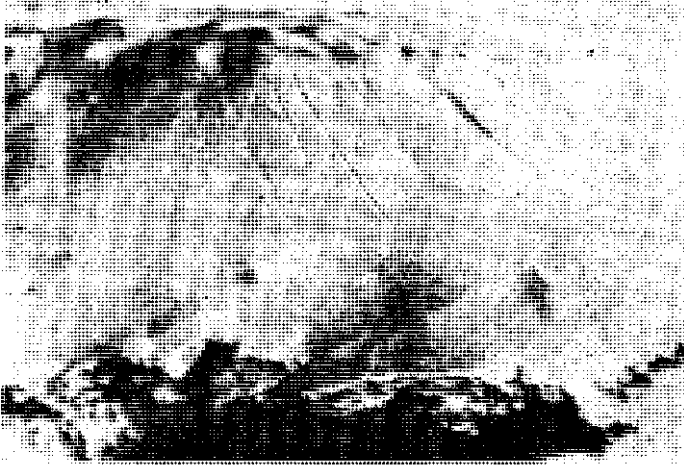
u'dünya ananın dere tepe ve ovalarında gerçekten hiçbir yenilik yok mudur? *

Dünyanın her yanına yayılmış bulunan dev ta «âlâmetleri» göz önüne getirince, bu tür anıt ve kültür merkezlerinin, belirli bir komisyonca öngörülen «ana plan» çerçevesinde yapıldı ı ve söz konusu kutsal mekânlara, uçan tanrılar tarafından görülerek yerleştirildi i izlenimine kapılmaktan kendimi alamıyorum. Bu kolluk örneklerini sıralayalım (eski kitaplarımda daha geniş bilgi mevcuttur):

— Dünyaca ünlü Nazca düzlüklerinde ini eritleri arasına dev figürler resmedilmiştir.

— ili'de Antofagasta Eyaleti'ndeki kayalarda dev satranç tahtası modelleri resmedilmiştir.

— Kuzey ili'deki Taratacar Çölü'nde 100 metre yüksekli inde dev bir robot vardır.

And dağlarından bir gayda motifi.

— Uffington'un Berkshire meralarındaki 110 metrelik Beyaz At.

— Ceme Abbas'taki 55 metrelik dev.

— Sussex Eyaleti'nde Wilmington'daki Uzun Adam.

— Kaliforniya'da Blythe yakınlarındaki 13 m. uzunlu unda ve 9 metre yüksekli indeki at; 28 m. yüksekli inde ve 21 m. geni li indeki kollarını açmış dev anasıyla 31 metrelik dev.

— Arizona Sacaton'daki 46 metrelik dev.

— Manitoba'da White Shell Eyalet Parkı'ndaki Anı Mozaikler. Marlborough'nun sekiz km. batısındaki Wiltshire'de Silbury Tepesi.

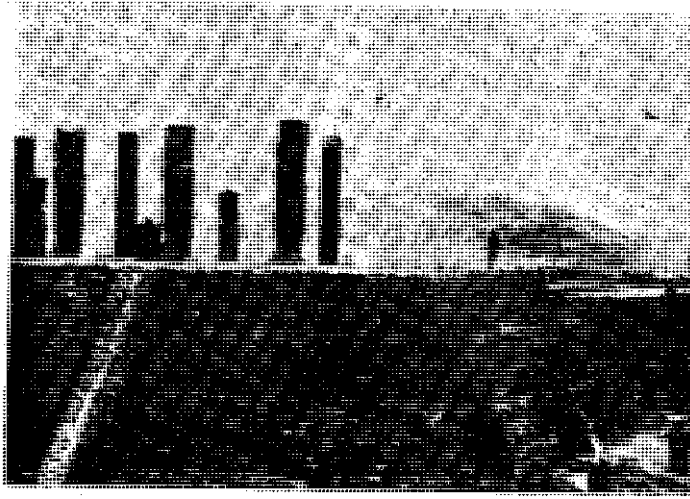
— ABD Louisiana Eyaleti'nde Poverty Burnu yakınlarındaki 6 adet ve de toplam uzunlukları 11.2 mili bulan sekizgenler.

— ABD Ohio Eyaletindeki , Bush Yarı ırının Yılan Tepesi i. Ripon'da (Yorkshire), Japon Adası Hokkaido' da Nonakado yakınlarında, ABD'nin çe itli eyaletlerinde ve de Wyoming'in Big Horn Da larındaki Medicine Çarkı ba ta olmak üzere birçok yerde kar ımıza çıkan ortak merkezli daire ve çarklar.

— Ve son olarak, Peru'da Paracas Koyu'na uzanan And sıralarındaki 250 metrelik gaydalar.

Bu küçük koleksiyon yeterince kanıtlamaktadır ki, eski kültürlerin insanları, da lara veya düzlüklere, yükseklerden görünebilir birtakım devasa alâmetler kazımışlardır. Neden ve kimin için katlanmışlardır bunca zahmete?

Arkeolojik literatür, bütün bunları eski bir külte ba layarak kar ımıza çıkmaktadır. Olabilir, fakat ne tür bir kültür söz konusu olan? Hadi alçakgönüllülük göstererek bilgi dileyelim. Fakat bu bilgi hiçbir zaman sunulmaz. E er söz konusu olan bir kült ise, evrensel cinsten bir kült olmalıdır bu. Ortak bir türetici, bütün insanlara aynı akti vitelerin ilhamını a ılamıştır. Aksi takdirde, her kıt'adan bir sürü insanın da lara tırmanıp kayaları kazıması, ovalara resimler çizmeleri, yakmdan anla ılmayan geni figürler meydana getirmek için i yapmalarının bir anlamı kalmaz.

Meksika'da Tulá'daki tanrı heykelleri. Ne tür tanrı-
lardı bunlar?

Siyu Kızılderilileri şöyle bir efsane anlatırlar:

«Nice Ay Doğum ve Batımları öncesinde, atalarımızın geçmişinde, gökyüzünden bir büyük tekerlek gelmiş. Ateş gibi parlıyordu ve tekerleğin dingili yıldız gibi yanıp söniyormüş. Tekerlek Medicine Dağı'na doğru yönelince, rüzgârlar korku dolu ısıkları çıkarılmışlar. Köydekiler, dehşete kapılarak titreye titreye kaçmışlar. Belirli bir uzaklıktan geriye bakınca görmüşler ki, tekerlek, çalılıktaki bir vahşi kaz gibi havalanmış ve görünmez olmuş. Kabilenin bilge kişileri bir araya gelerek karar almışlar. Demişler ki, izler taşlarla belirginleştirilsin de, gelecek nesiller bu «Matatu Wakanı» (Göksel Tekerlek) bütün zamanlarda hatırlamayı sürdürsünler. Ve Siyular, bu tekerleğin Güneş'ten geldiğine inanmışlar. Ve

toprak üzerinde, ancak çok yükseklerden uçan kartallarca görülebilecek, dev alâmetler kazımaya başlamışlar.»

Gülmemeliyiz. Bu tür «kült»ler, o çok bilgiçlik taşıyan Yirminci Yüzyılıımızda bile yaygınlığını sürdürmektedir.

Güney Pasifik'te Malinezya adalarının yerlileri, «USA» diye okunan fakat kendilerinin okuyamadıkları bir takım harflerle vücutlarına dövmeler yaparlar. ddialarına göre, çok çok uzun bir zaman önce, Amerika denilen yabancı bir ülkenin kralı tarafından ziyaret edilmiştir. Bu kralın adı John Frum'dur. Ve Kral, günün birinde bu zavallı hayaüarını geli tirmeleri ve mutlulu u bulmaları için, yanında 50 bin göksel yolda ı oldu u halde, Masur Yanarda ı'ndan geri dönece ine söz vermiştir. Ve yerliler derler ki, tanrı John Frum, ancak geleneklerine saygıyı sürdürür ve de tanrılara itaat ederlerse, geri dönecektir. Bu amaçla da tahta çubukları sırtlar, e relti otlarıyla kaplanmış basit tahta kutulara dualar fısıldar, ritmik daireler halinde danslar yaparlar. Bütün bunlar ne mi ifade etmektedir. Yalnızca ve de yalnızca, 1942'lerde bu adalara çıkan ve ABD donanması tarafından kurtarılan kadar burada kalan Amerikan askerlerinin anısının sonuçlarından ba kaca bir ey de ildir bu olup bitenler. Özel literatürde, bu oldukça yeni dine «Kargo Kült»ü adı verilmiştir. Kargo, bildi imiz gibi postayla havale edilen paketlere takılan isimdir. Fakat ne ilgisi var ise, Batılı kült uzmanlarınca, bu isim uygun görülmü tür.

16 Ekim 1978'te, BBC televizyonu, Afrika Zaire'deki roket denemeleriyle ilgili bir film göstermiştir. Alman irketi OTRAG, yıllardanberi, Mobutu'nun devletinde, ucuz malolacak bir roket projesiyle ilgili çalı malar yürütüyordu. Bir ara, kamera, olup bitenleri a kınlıkla izleyen bir grup zenciye çevrildi. Ve bir tercüman, fikirlerini sorunca, aralarından biri öyle kar ılıklı verdi: «Bunlar, gökyüzüne ate gönderen, bizim güçlü dostlarımızdır.», OT

RAG ekibi söz konusu bölgeden ayrıldıktan sonra, bir de 'roket kültü'nün do up do mayaca ını kim bilebilir?

Günümüzün aktüel olayları bile yeni yeni kültlerin do u una yol açabiliyor ise, o zaman son derece haklı bir ekilde, uzak geçmi in kült ve mitlerinin de, gerçekten yan anımı birtakım olaylarca esinlendirildi ini ileri sürebiliriz.. Ve bu açıklama, devasa «ta alâmetleri», tanrılar için ortaya konulan tüm alâmetleri akla yakın kılar.

1868'de, Alman **kâ if** ve fildi i **taciri** Adam Renders, Güney Afrika'nın kesif çalılıklarında kaybolur. Bıça ıyla tropik bitki örtüsünden kurtulabilece i bir yol açmaya çalı an Renders, birdenbire, kendisini on metrelik bir duvarın önünde buluverir!

Ve o an için kurtuldu una inanır. Çünkü madem ki burada duvarlar vardır, üphesiz civarda insanlar da bu

Adam Renders, birden on metrelik bir duvarla karşılaşıyor.

lunmalıdır. Duvar boyunca yürümeye başlar ve bir süre sonra anlar ki, bu daire ekinde bir yapıdır ve dönüp do la ıp yine aynı noktaya gelmiştir. Ve en nihayet, çalılıklar ve a aç dallarının arasından geçebilece i bir gedik bulur. Renders, Zimbabwe harabelerini gören ilk beyaz olduğundan kuşlanır.

1871 yılında Renders Alman jeolog Kari Mauch'u aynı yere sevkeder. Mauch harabelerin bir planını çıkarır ve Almanya'ya geri dönüşünde kendisini Zimbabwe'nin Kâ ifi ilan eder. Mauch, Zimbabwe ve çevresinin Kral Süleyman'ın altın ve değerli taşlar getirtti i (Eski Ahid, I. Krallar 9, 26) Ofir Ülkesi olduğunu ekindeki görüş destekler. Tabii bu görüş, Zimbabwe'nin esrarını çözebilecek gayesi ile ortaya atılan yınlı tezden yalnızca bir tanesidir.

Bakalırıysa bu Ofir denilen yeri Hindistan ve Elam'da, Arabistan veya Do u Afrika'da ararlar. Büyük ihtimalle Kızıldeniz'in batı kıyısının güneyinde bir yerlerde kalmaktadır. Nerede olursa olsun, Kari Mauch da, teorilerden birine damgasını vurmuş ve bu gizem dolu mekânın kendisinden önce rapor edildi ini bilememiştir. Oysa, Adam Renders, bulundu u yeri terk etmemi ve ölene kadar orada kalmıştır.

Kuramsal tezlerin yoğun sis perdesi, Zimbabwe Harabelerini kuşatmıştır. Arkeolog Marcel Brion⁽⁴¹⁾ Zimbabwe ile ilgili kuramların tamamını derledikten sonra, bunların hiçbirinin «romantik spekülasyonlar»dan öteye gidemeyece i hükmüne varmıştır.

Afrika Cingalinin içine gömülmüş bir belde olan Zimbabwe'nin, genel olarak esrarengiz bir köle oluşu artırıcıdır. Görmüş geçirmiş Arap yazarı ve gezginci Ebu El Hasan Mesudî (895'lerde yaşamıştır) pek fazla ileri bir düzeye erişmemiştir. Bakadlı yazar «Altınla Yıkanan

Zimbabve'de de turistler bu ilginç kalıntının başına koşarlar. Bu tür gizler, sanki bir mıknatıs gibi insan-oğlunu cezbetmektedir.

Beldeler adlı kitabında Zimbabve'ye değinmiştir. Mesûdî zamanında da bu bölgede önemli miktarlarda altın çıkarılmış olduğundan hiç şüphe yoktur.

Çok yer gezmi çok yer görmü bir Portekizli Tarihçi, Damiao de Goes (1502 1574), Zimbabve'den söz eder, fakat bir kez bile görmü de ildir. Ülkelerindeki muazzam bir mimarîden dem vuran gururlu zencilere de inir. Vatan-da ı ve de meslekte ı Joao de Barros (1496 1570), dört ciltlik «Asya» adlı eserinde Zimbabve'ye de yer verir. öyle yazar de Barros:

«Yerliler, bu binalara «Kraliyet Evi» anlamına gelen Zimbabve adını veriyorlar... Ülke halkının yazısı ve geleneksel bir tarihi olmadığından, bu nesnelere ne zaman ve kimin tarafından yapıldığını bir bilen yok. Yalnızca, kendi kapasitelerinin çok çok üzerinde kaldığı için, insan elinden çıkamayacağı düşüncesinden hareket ederek, söz konusu binaların eytanın eseri olduğunu iddia ediyorlar...»

200 yıl kadar sonra, Goa Valisi, u yorumda bulunur:

«Monomotopa'nın başkentinde bir kule ya da duvar bulunduğuna ve bu eserin yerli zencilerin elinden çıkmadığını rapor edilmektedir.»(«)

Ben de, uzunca bir zamandır turistik mahallerden biri haline gelen Zimbabve'yi 1976 yılında görme fırsatını buldum. Fort Victoria'dan harabelere ulaşmak için dar bir yol izliyorsunuz. Zimbabve Viraneler Oteli, Zimbabve'den birkaç km. uzakta duruyor. Gölgeli bir avlunun çevresinde birkaç sazdan kulübe. Ta masalarda otururken, nazik siyahiler yiyecek ve içecek servisi yapıyorlar. Gözlerine takılmış ipek bandajlar, büyük harflerle isimlerini ilan ediyor. Yemek garsonu! Araba Garsonu! Kafes Garsonu! Hemen yakındaki ovardan sürekli silah sesleri gelmeyecek olursa, burada pastoral bir yaşam sürülebilir. Mozambik yalnızca birbuçuk saat mesafede kalıyor ve makineli tüfekleri ile varlığını duyuruyor.

Rodezya'nın otel ve pansiyonlarında siyah ve beyaz garson ve oda hizmetçileri gördüm. Kent görüntüsünün bir bölümünü de siyah ve beyaz oförler oluşturmaktaydı. Zencileri sevmeyen birçok beyaz ve de beyazları sevmeyen birçok zenci var. Burada her şey çok mu başka? Almanlar, göçmen Türk içilerini seviyorlar mı? Biz sviçreliler, kayollarımızı, sulama kanallarımızı ve de Alplerin içinden geçen tünellerimizi açan Güneylileri seviyor muyuz?

Bütün bu dokundurmalarla, ırk sorununu yumuşatmak dileğinde de ilim. Ne var ki, Zimbabve'nin harabeleri bile politik arenanın içine itilivermiş. Kısa bir süre önce, Rodezya'da, söz konusu yapıların siyahlara atfedilmesi büyük bir a kınlık uyandırdı. Gerçekte, ne kuzeyde ne de güneydeki yüzlerce zenci kabilesinden hiçbiri bu tür eserler dikmiş de ildir. Bu tür bir organizasyon ve planlama onlara daima yabancıydı, bugün bile yabancıdır. Bundan yirmi yıl kadar önce, Bantu zencilerinin böyle bir nesneyi yapmış olduklarını öne sürecek olan herhangi bir kimse, kendi inanırlılıyla oynamış olurdu. Zenciler buna benzer ileri eserleri yaratabilecek yeteneğe layık görülmezlerdi.

Rodezya Ulusal Müzeler ve Anıtları'ndan ve yıllardır Zimbabve Müzesi için çalışmakta olan 35 yaşındaki Rodezyalı arkeolog Paul Sinclair ile bir görüşme oldu. Kendi gayretiyle çevre vadilerde kazılar tertiplemiş, ve oldukça derinlerde Çin ipekleri, Arap çanak çömlekleri ve sayısız Bantu süs ve ziynetleri ve de garip küçük heykeller bulmuştu.

Sinclair'e sordum:

«Sence bu masif yapıyı kim kurmuş olabilir?»

«Siyahlar,» dedi Sona dilinde, Zimbabve «Muteber» veya «Saygın* Ev gibi bir anlama geliyordu. Saygın bir Ev, aynı zamanda dinsel bir tapınak ya da kraliyet eviyle de özdeş olabilirdi. Ne yazık ki, bu devasa eserin yapım emrini vermiş olan megalomanyak diktatörün mezarım hâlâ bulunabilmiş de iliz. Bu nedenle de, kimlik belir

leme çalışmaları cevapsız kalmaya devam edecek gibi gözüküyor.

«Seni, bu nesnenin siyahlar tarafından yapıldığına inandıran etken nedir?»

Sinclair, beni çekmecelerle dolu bir dolabın önüne sürükleyerek, birbirini peşine sıra açıp kapamaya başladı.

«Bak, bütün bu nesnelere, harabelerin bulunduğu vadide bulduk. Burasıyla Mözambik'in Sofala ve Quelimae limanları arasında yaklaşık yüz kadar benzer kalıntı var. Daha mütevazî ölçülerde, fakat aynı yöntemlere göre inşa edilmişler. Isı yoluyla granit dilimler kesilmiş ve harç kullanılmaksızın birbirini üstüne sıralanmış. Bir zamanlar Zimbabve Krallığı Hint Okyanusu'na kadar uzanıyordu. Tahminen, Zimbabve'nin bilinmeyen kralları Arap ve Çinlilerden çeyitli mallar alabilmek için karlı ticaretinde altın ihraç ettiler. İşte kanıtlan burada! Bu Çin ipeğidir, bunlar da Çin seramikleri ve hepsi de buradaki kazılardan çıktı. Arap giysileri, bilezikleri, kırık cam parçaları ve hatta eski Hint süs parçaları bile bulduk. Bu buluntular karışında burasıyla Hint Okyanusu'ndaki limanlar (bugünkü Mozambik) arasında uzanan bir ticaret yolu bulundu u hususunda ikna olduk. Bu yolda neler vardı? Bu civarda bol bol altın madenleri olduğunu bildiğimize göre, altın elbette! Kral'ın adı —Monomotata— da bu yaklaşımda rol alıyor nitekimC Bu ad, «Madenlerin Efendisi» anlamına geliyor.»

«Bu yapımcıların Araplar olduğunu varsaymak daha mantıklı olmaz mı?»

«Hayır. Buluntuların yalnızca çok az bir bölümünün yabancı kökenli olduğunu bu hipotezi çürütüyor. Bütün bu çekmeceler buluntularla dolu. Siyah yapı içilerinin yadigarı.»

Çekmeceleri doldurmuşlardı. Kamp ateşi çevresinde boz zaman u ralarının göz nuru ürünleri küçük heykeller. Yüzleri, genellikle, zenci hatlarını andırmakla beraber, birkaç tane de benim astronot tanrılarımı çağırıyor tıranlarına rastladım. Bunların, bir mi ferle tamamı sarmalanmış yuvarlak kafaları vardı. Fildişi bilezikleri, kemik kolyeleri've

ince tahta i lerini, fildi i kakmacdık ürünlerini dikkatle elden geçirdim.

«E er sözlerini yeterince anlayabildiye m, Bay Sinclair, Zimbabwe'yi zencilerin a etmi ler. Fakat neden ve hangi amaçla?»

Arkeolog, Zimbabwe'nin, o günlerde de aranılan bir maden olan altınların depolandı ı ve ya malara kar ı korundu u bir kale olarak in a edilmi olabilece ini dü ünüyordu.

Bu cevap beni pek tatmin etmemi ti do rusu.

Portekizli tarihçi, yerli geleneklerine kulak verdikten sonra öyle yazmamı mıydı?

«Bu yapının eytan'm eseri oldu unu iddia ediyorlar. Çünkü kendi kapasitelerini göz önüne alınca, böyle bir nesnenin insan elinden çıkmı olamayaca ina inanıyorlar...»

Zimbabwe'nin bugünkü görünümü ne alemdedir?

Harabeler, 2000 m² yani di er bir deyi le iki tane futbol sahası olu turacak bir alanı çevreleyen 100 m. uzunlu unda eliptik bir duvardan olu maktadır. Bugün bu eliptik alana «Kral Ev » adını vermek ba tanba a bir saçmalık gibi gözükme ktedir. Çünkü, içinde bir tek mezar, bir tek heykel, bir tek büst ve hatta bir tek aletçik bile bulunamamı bir yerde, kralların ya adı ı hiç görülmemi -tir.

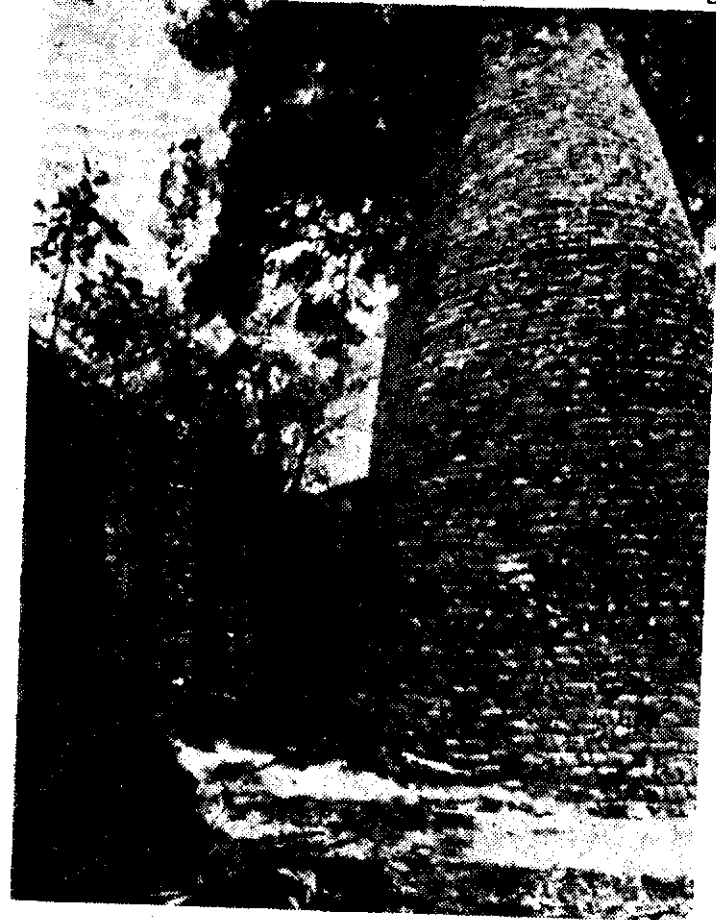
Zimbabwe nin tarihi yoktur.

Alanı çevreleyen duvar 10 m. yüksekli inde ve yaklaşık 4.50 m. geni li indedir. Duvar harç kullanılmadan in a edilmi ve tahmini olarak 1 milyon ton hammadde kullanılmı tır.

Eliptik hattın içinde kalan duvar kalıntılarının da tatmin edici bir açıklaması mevcut de ildir. Daireler, daha küçük elipsler ve de dı duvara paralel olarak uzanan daha alçak bir duvar ile sa kö ede (tabii ki, elips'in normal halde kö esi olamaz) 6 m. çapında ve 10 m. yüksekli inde

bir de kule vardır. Hele kuleden hiçbir anlam çıkaramadım. Ne girişi, ne bir merdiveni ne de pencereleri var. İçinden dışına kadar yığma taştan ibaret bir duvar.

1929 tarihli kazılara katılan İngiliz Arkeolog Gertrude Caton-Thompson kulenin altında bir mezar olabileceği

Ne giriş kapısı ne de penceresi olmayan bir garip kule.

fikrinden hareket etmi ti. Kazılar yapıldı, fakat böyle bir mezar bulunamadı. Görünürde hiçbir amacı olmamasına rağmen, kule de, di er duvar yapılarla birlikte öylece durmaktadır.

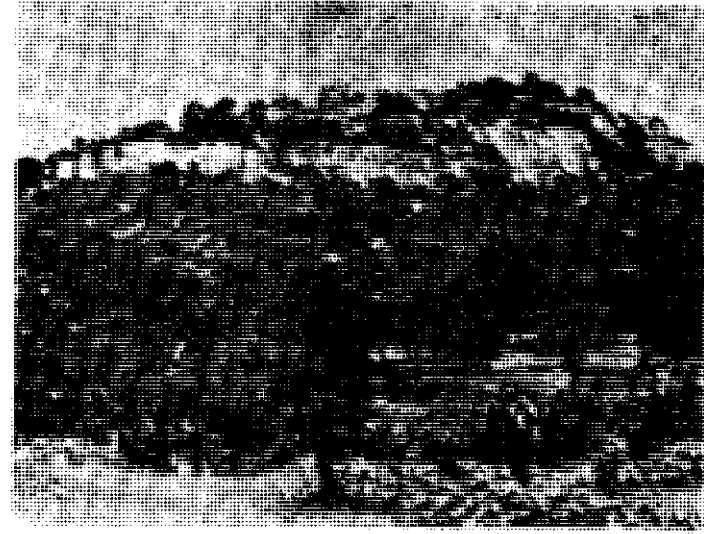
Bu eliptik hattın çevresinde, «vâdi harabeleri» diye anılan ve o kadar da kayda de er olmayan bir mahal daha yer alıyor. Özellikle bir vadi olup olmadı ı da tartışma götürür. Harabeler, geni eliptik bulund u düzlü ün üzerinde, hepsi o kadar. Ve ancak burada imkân bulunabilirdi için, taşların arasında renkli bir bahçecilik geliyor.

Geni elips, ile 'vâdi harabeleri', tepede kalan ve «Akropolis» adı verilen bir üçüncü kompleksin gölgesinde kalıyorlar. Burada, do al toprak özellikleri olan anüstü bir ustalıklarla kullanılmış . Kayaların yarıklarında yerlerde duvarların inşa edilmiş . En kalın duvarlar 7.50 m. yüksekliğinde ve 6.70 m. genişliğinde. Yukarı doğru giderek inceliyor ve en tepede genişlikleri 4 m'ye düşüyor! Yapı içleri, duvarların bazı bölümlerini ince kaya çıkıntılarında kurabildiklerine göre, yükseklik konusuna baya ı a inanmalı. Zimbabwe gerçekten bir kale ise, Akropolis'in bu bölümlerinin savunması kolay geçmiştir.

Tepedeki kazılar sonucunda küçük altın bilezikler, cam boncuklar ve sabuntaından yapılmış sekiz tane de ku bulunmuş . Saponit adlı bir maden olan bu sabunta ı, kuruyken, aynen sabun izlenimi uyandırır. Bu Zimbabwe ku la ı, esrar perdesini biraz daha koyula tırmaktadır. Yükseklikleri 30 cm. olup, muhtemelen sütunların üzerinde bulunmaktadırlar.

Akropolis'in zemininde geometrik motifler vardır. Tepeden **vadedeki** harabelerle büyük duvarın görünümü tek kelimeyle nefes kesicidir.

15 m.'yi aşkın taş blokların bir kısmı insan elinden çıkma, di erleri ise mekanik bir çalı ma ürünü gibi gözüküyordu. Peru'da da aynı izleri taşıyan monolitler gördüm. Orada da, Sacsayhuaman nka Kalesi'nin tepesinden, ay

Akropolis, tamamen ovaya hakim bir tepede kalıyor.

nen burada Zimbabwe'de olduğu gibi, bir zamanlar bu taş bloklarla devlerin oynadığı gibi bir duyguya kapılıyordu insan. Bugün dar ve zigzag bir merdivenle monolitlere tırmanmak mümkün. Fakat öğle güneşinde yanlarına rehber almadan tırmanmaya kalkışanlar, kendilerini yıldıran korusunlar.

Rodezya'nın kurucusu Cecil Rhodes (1853-1920) Zimbabwe'yi gezmış ve söz konusu yapının kökenine ilişkin sayısız teoriye ilgi göstermişti. Rhodes, bu teoriler arasında Zimbabwe'yi altın ülkesi Ohir ile özdeş tutan Tevrat'ın açıklamasını uygun bulmuştu kendine.

Aynı dönemlerde, arkeolog J.P. Went, Zimbabwe'nin Araplar tarafından kurulduğu şeklindeki görüşü desteklemişti. Bugün aynı görüş, Bantuların hiçbir yerde taş yapılar dikmediklerini, dolayısıyla burada da bir ayrıcalık söz

**Sekiz Zimbabwe ku undan biri. öyle akıyor sanki:
«Biz nereden geldik?»**

konusu olamayacağı ileri süren R. Gayre, bu teze katılmaktadır. Gayre, tezini kanıtlamak için altın ticareti olayından yararlanmaktadır. Araplar, slâmiyet öncesi devirlerde buralarda madenleri kullanımı ve hazinelerini koruyabilmek için Zimbabwe'yi in a etmişlerdir. Eliptik duvarla Uğili olarak da, Yemen'deki, on yedinci yüzyıldan kaynaklanan benzer bir duvarı örnek göstermektedir.

Bazı tahminlere göre, Zimbabwe'nin o hareketli günlerinde, yılda 600 bin tondan fazla altın çıkartılmıştır. Bugün ise Rodezya'nın yıllık altın üretimi yalnızca 16 tondur.

Her şey probleme dönüşüyor; hiçbir şey kesinlik kazanamıyor. Gerçekten de, Zimbabwe'nin tarihi yok galiba. Her şey siyah ister beyaz olsunlar, atalarımızın da aynen

bizler gibi pratik yöntemlerden yola çıktıklarına inanmak istediğim için, bu masif taşlarla karışılana kadar, Dünyeler Ülkesi Ofir fikrine pek ihtimal vermemiştir. Neden mi?

Eğer altınların nakliyesi için bir garnizon öngörülüyor

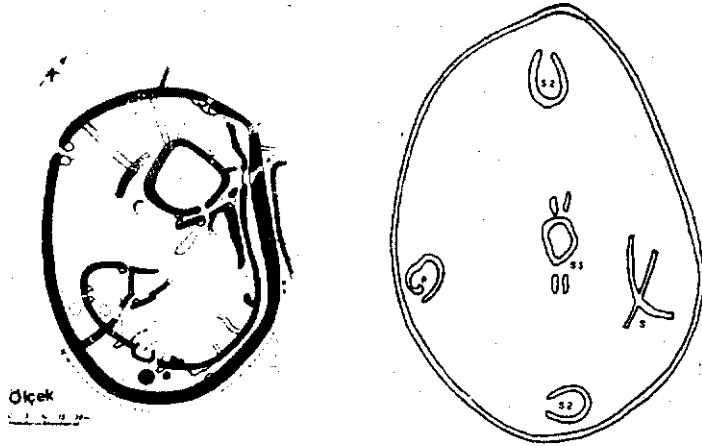
Duvarlar. Duvarlar. Duvarlar. Ne bir gedik, ne bir mazgal, ne bir giri . Hangi amaca hizmet etti i çözülememi bir ta yı m.

ise, askerler bu heybetli Akropolis'te ya ayabilir ve düzlü ü gözleyebilirlerdi.

Buraya kadar tamam da, eliptik duvarla ilgili yine de bir açıklama gelmiyor. Ne çevreye kumanda edebilecek bir esprisi var, ne de yüzyıllar boyunca bütün savunmacıların ba vurdu u kulelere, burçlara, mazgallı siperlere ve de mazgal sevilerine sahip! Duvarlara tırmanmak bile mümkün de il. Ne merdiven, ne de aynı i i görebilecek çıkıntılar var. Bu büyük eliptik ta yı mı, tam anlamıyla ne idü ü belirsiz bir nesne.

Peki ama. Tanrı A kına, Afrikalı zenciler, yüzlerce ton graniti buraya hangi amaçla ta ıyıp da bu garip anıtı diktiler?

Bu soruyu kafamdan silemiyor, harabeden harabeye gezerken, zihnimin bir kö esinde sürekli bu bilmece ile u - ra ıyordum... ta ki, Zimbabwe Müzesi'nin duvarındaki bu kompleksle ilgili bir harita fikir verene kadar!

Zimbabwe harabelerinin krokisi ile Mali'nin Dogon Kabilesi'ne ait Sirius Modeli.

Masif konik kulenin, büyük elipsin içinde; sa kö ede anlamlı bir konumu vardır. Elips ve kule, ufak tefek farklılıklarla Mali Batı Afrika Cumhuriyeti'nde de ortaya çıkan bir Sirius modeli de il midir?

Ara tırmacı ve bilim adamı Robert K.G. Temple, ha tırlanamayacak kadar eski zamanlardan bu yana, Sirius Sistemiyle ilgili en ince ayrıntıları bile bildiklerini kesinlikle kanıtlamı tır.

Sirius A, Büyük Köpek Takım Yıldızı'nın (Canis Major) ana yıldızıdır. Hemen hemen görünmeyecek kadar küçük bir nötron yıldızı, Sirius B, çevresinde eliptik bir yörünge çizmektedir. Ve Sirius A'nın çevresindeki bu yörünge, Dogonların kaya çizimlerinde, ayan beyan ortadadır.

Dogonlular, bu üstün astronomik bilgilerini, Dogori adlı bir tanrıdan aldıklarını ileri sürmektedirler. Nommo zencileri, Sirius A'nın yörüngesinde dönen Sirius B ile ilgili olarak aydınlatmakla yetinmemi , bunun yanı sıra Sirius sisteminde yer alan di er bazı gezegenlerin adları ile yörüngesel çizelgelerini de belirlemi tir. Sözelimi bir «ayakkabıcı gezegeni» ile bir de «kadınlar gezegeni» mevcuttur ki, modern astronomi henüz bu konuda herhangi bir bilgiye sahip de ildir. Tek bilmen, Sirius B'nin, Sirius A'nın çevresinde, elli yılda tamamlanan eliptik bir yörünge çizdi idir.

Zimbabwe Müzesi'nin planı önünde öylece dururken, birden bir paralelli e takıldı aklım. Sa kö edeki kulesi ile birlikte Zimbabwe'nin büyük elipsi, Dogon'un Sirius modelini andırmıyor muydu? Büyük elipsin içinde yer alan yıkık duvarlar, açıklanabilmesi son derece güç bir biçimde «ayakkabıcı gezegeni» ile «kadınlar gezegeni'nin yörüngelerini ça rı tıran bir yol izlemiyor mu? Ana eliptik duvarın içinde, onun üçte biri uzunlu unda ikinci bir duvar neden yer alsın ki? Bu helezonî iç eliptik duvarın, savunma amacına hizmet etti i de söylenemez.

Dogon'un Sirius Modeli ile Zimbabwe'nin kuleli elipsinin benzerliklerini mü ahede etmek için, pek de fazla olmayan bir yükseklikte, havadan öyle bir tur atmak yeterlidir.

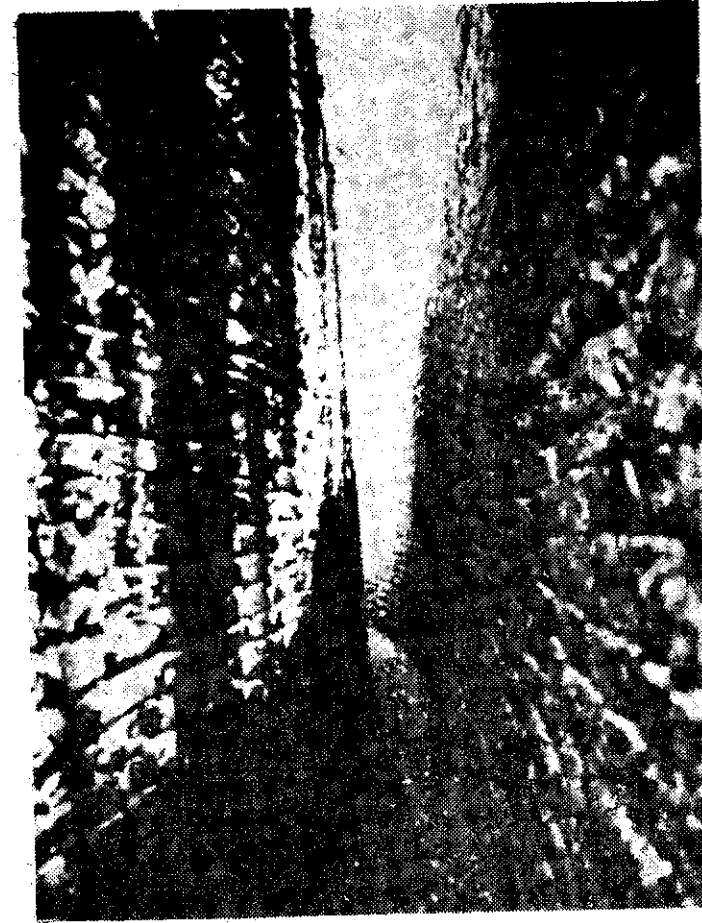
Görüntü yönünden benzerlikleri göz önüne alındığında, sorun, Zimbabwe Kompleksi ile Dogon Sirius Modeli arasında ideolojik bir bağlantının bulunup bulunmadığıdır.

Bütün zaman ve mekânlarda, insanları büyük gayret ve eserlerin yapımına iten başlıca faktör din olgusu olagelmıştır. Tanrılar adına dünyanın hemen her köşesinde meydana getirilen alâmetler, dinsel kökenlidir. Dinsel dürtüler aracılığıyla tapınaklar ve piramitlerden Arap camileri ve Hıristiyan katedrallerine kadar nice eserler gerçekleştirilmiştir. İnkalar ve Mayalar da, basamaklı piramit ve tapınaklarını yine tanrıların şerefine dikmişlerdir. Dünyaya yön veren tüm manevî inançlarda, yoksulların en yoksulları bile, tanrısal sembollerini yüceltebilmek için altın ve kıymetli taşları toplamaya itina göstermişlerdir. Putperest veya Hıristiyan hiç fark etmez. İnsanlar her zaman yapılar kurmuş ve bir tanrıyı onurlandırmak gayretini fedakârlıklarıyla gözlemlemiştir.

Kendi kendimize sormakla başlamamız gereken konu, Zimbabwe siyahilerinden tanrı Nommo'ya tapınanların, bu devasa yapıyı, özel olarak tanrılarının anısına Sirius sisteminden örneklenmiş olup olamayacaklarıdır. Dinsel evkle, Nommo'nun günün birinde geri dönebileceğine ilişkin umutlarını, böylesine heybetli bir yapıya mı dökmüşlerdir? Tanrılarına «burada yaşıyor ve seni bekliyoruz» tarzında bir ibadet bırakmayı mı amaçlamışlardır?

Akropolis'teki Zimbabwe'nin sekiz kuşu, köken olarak göksel bir tanrı olan Mısırlı tanrı Horus'un kutsal ahinlerine büyük bir benzerlik gösterir. Horus da, kanatlarını açmış bir ahin ile sembolize edilirdi.

Robert K.G. Temple'm iddia ettiği gibi, Dogon kültürü bu eski bilgiyi Mısırlılardan devralmış olabilir mi? Gerçekte, eski Mısır takvimi aslında bir Sirius takvimidir ve yine Mısır tanrıçası Isis de, köken olarak Sirius tanrıçasıdır.

Bantu zencilerini, ritüel bir törende sırayla yürürken hayâl ettim.

Şahine benzer sekiz adet kuş, Afrika harabelerinde ne arıyor?

Zimbabwe'nin ne zaman ve kimin tarafından kurulduğunu bilemiyoruz. Harabelerin görünen bir tarihi bulunmu-

yor. Fakat Dogonluların, ne zaman ve neden dolayı Malf ye geldikleri konusunda herhangi bir bilgiye sahip de iliz. Görünen o ki, aynı yıldız sisteminin modeli, ne Dogonlular ne de Bantular için yabancı de il. Her ikisi de, Mısır tanrısı Horus'un sembolü olan ahine tapıyorlar. Dogonlar, Sirius Sisteminden kalma yıldızlardan arma an bir efsaneyele tanrıların ziyaretini ebedile tirmeye mi çalı yorlardı? Bantular da, aynı gayreti, ancak tepeden bakılırsa anla ılabilecek bir eser meydana getirmek için mi sarfediyorlardı?

Yakla ımlarının Zimbabwe bilmecesine kesin bir çözü m getirdi i iddiasında de ilim. Tek bildi im odur ki, bugüne kadar hiçbir kimse, dört dörtlük tatmin edici bir ey söyleyememi tir. Zimbabwe'nin büyük elipsi kale olma dına göre (kale, 100 metre yüksekteki Akropoliste dir) ya bir mesken ya da bir çe it tapınak olarak kullanılmı olmalıdır. Ne var ki, kendi türünden en küçük bir buluntu bile ortaya çıkamadı ına göre, bu mesken kuramı suya dü mek zorundadır; görece barbarca eklinde tanımlayabilece imiz duvar i çili inde de ne bir kral adına ne de herhangi süsleyici bir dekorasyona yer verilmemi tir. Taca benzer en küçük bir nesne bulunmamı tir. Bir zamanların, içinde insanların ya adı ı çarı mını verebilecek oda filan yoktur. Çevrede koskocaman bir dört duvar, onun içinde hemen paralelinde bir iç duvar, ve de bir kö ede kapısız penceresiz bir kule... Kral ne yapsın bütün bunları?

Kale ve saray kuramları tasfiye oldu una göre, dinsel bir kült yakla ımı ile ba ba a kalıyoruz. Zimbabwe'de kaldı m süre zarfında, paralel duvarların arasında kapısız kuleye do ru sıralanarak Sirius Sisteminden gelen tanrı Nommo adına ayinler yapan Bantu zencilerinin hayallerini kuruyordum.

Buraya kadar dökümünü yaptı ımız Zimbabwe sorununa getirilen bütün çözümler, spekülasyonlardan öteye gidememi tir. Sırf bu nedenledir ki, ben de kendi spekülasyonumu eklemekte bir sakınca görmüyorum. Bu da, Zim

babwe ile ilgilenen bütün di erleri kadar geçerli olsa gerktir.

Bütün bu çalı ma ve yolculuğlarımın ardından, saçlarına kır dü mü Atinalı beyi hatırlıyorum. Beni affetmesini dilemeliyim kendisinden.

RESM KAYITLARDAN

Yeni Zelanda'nın Maori yerlilerinin «Rongomai» «fsanesinde öyle bir anlatım vardır:

«Nga T Hau'nun atalarıyla bir ba ka kabile arasında sava çıkmı . Kötü kabile bir Pa'da (istihkâm haline getirilmi köy) mevzilenmi . Kötü kabile kutsal bir emaneti çaldı ı için, Nga Ti Hau kabilesinin rahipleri, kendilerine yardımcı olması için tanrıları Rongomai'ye yakarmı lar. ö le üzeri, tanrı Rongomai, hava yoluyla gelmi . Yanıp sönen bir yıldız veya bir kuyruklu yıldız ya da bir ate alevi gibiydi . Pa'nın üzerine gelene kadar çarçabuk uçuvermi ve sonra da Maray'ın (köy meydanı) ortasına do ru pike yapdı . Yer fırl fırl dönmü ve birbirine girmi , gürültü gökgürültüsü gibi oldu . Nga Ti Hau sava çıları tanrı Rongomai'yi sevinç çı lıkları ile kutsamı lar ve Pa'yı anında ele geçirmi ler.»

Kaynak: John White, Maori nin Eski Tarihi, Yeni Zelanda, 1887.

ALTI

GERÇEK KRALLIK STELER

Sözlükler ve ansiklopediler türünden geni referans kitapları, ortalama okuyucu için, «e er»ler ve «fakat»lara yer vermeyen, kabul edilmi az ve öz bilginin iletimi gibi bir yarar sa lar.

Bu gerçe i «Sümerler» baş lı ı altında sınarken, kalın ciltli kitaplarda u tür bilgilerle kar ıla tım:

«Bugünkü Ba dad ile Basra Körfezi arasında kalan bölgenin (Mezopotamya) sakinleri olan Sümerler. Varlıkları linguistik temellere dayandırılarak kanıtlanabilen, ba langıçları MÖ üçbinlere kadar uzanan, bilinmeyen bir ırktan insan toplulu u. Sümerlerin Babil'e, Fırat'la Dicle arasında kalan bölgeye ne zaman ve nereden göç ettikleri, bugüne kadar ortaya çıkarılamamı tır.»

Veya:

«Merkezî ve güney Mezopotamya'nın sakinleri olan, MÖ IV ile II bin yılları arasında ortaya çıkan Sümerler.»

Ya da:

«Sümerlerin kökeni belirsizdir. Do udaki da lardan veya denizden gelmi olabilirler. Bilinen tek gerçek, tarih döneminin ba langıç yıllarında Mezopotamya'ya yerle mi olduklarıdır.»

Bu insanların nereden gelmi olduklarının bilinmezli i oy birli iyle kabul edilmi tir. Nansen pasaportu (vantsız göçmenler için kullanılan yolculuk dokümanları) tayan bu insanların gerideki ayak izleri, zamanın rüzgârları tarafından silinip savrulmu tur. Ve yine bu aynı insanım, çivi yazısı için 42 alfabelik karakter bulmu ve kısa ömürlü konu ma dilini kalıcı yazıya dönü türmü lerdir.

Ba dad'ın güneyinde yürütülen kazılarda, Sümer Devrine **dayanan** 30 binden fazla kil tablet bulunmu tur.

Bundan yüz yıl öncesine kadar, Sümerlerin adlarının bile bilinmemesi ne denli ola anüstü ve ne denli gizem doludur! Asurolog Jules Oppert (Hamburg 1825 Paris 1905), Sümer ülkesini açığı çıkaran ve çivi yazısını söken ilk bilim adamı olmu tur. Ve bu olay 1869 yılında cereyan etmi tir.

KniT ylvania Üniversitesinden Asurolog Prof. Samuel Noah Küinier, **kil** tabletler üzerindeki çalı maları neticesinde **Stimitkrin** araba tekerle i ve yelkenli gemi gibi teknik geli inden: mükemmel organize edilmi bir hiyerar ik yetki **sistemi** içerisinde yönetilmeyi ve bugün bile hâlâ yararlanma durumunda oldu umuz astronomik bir takım bilgileri **!a'Ür**; iyi bildikleri hükmüne ula mı tır. Sümerler bütün b» bilgileri nereden edinmi lerdir? Garip ama gerçek, dakik amu altmı saniyeden olumasından tutun da, güne yılına **kadar daha** birçok çada bilgi, Sümerlerin darcı ı içersinde ver almaktadır.

Avrupa'nın tas devrini ya adığı bir dönemde, Sümerler, baskıb dokümanları, fatura ve benzerleri ile adeta belirli düzeyde bir büro çalı masına ula mı lardır. Silindir mühürleri de bulan, yine onlar olmu tur. ki ikibuçuk santimetre dolayındaki bu mühürler kolyelerin içinde tayı nıyor .ve bu sayede her an el abında olabiliyordu. Vergi tahsildarları, alındıların üzerine basıyorlardı bu mühürleri. Bazıları **son** derecede güzel yapılmı olan bu mühürler en az **4000** yıl öncesine kadar uzanmaktadır. **Ah** bu Sümerler!

Bu bilinmeyen insanların dosyasına daha ne gibi bX giler ekleyebiliriz?

Saç Rengi: Son derece koyu. Yazıtlarda «kara kafalar» ekinde de inmeler var.

İrk: Sümerler bu bölgeye gelmeden önce, Fırat ve Dicle havalisinde Sami kabileleri ya amaktaydı. Sümerler ise kesinlikle Sami ırkından olmadıkları gibi, zenci kökenli de de illerdi.

Sümer kabartmalarındaki tasvirlerden, çok ama çok ötelere uzanan bir Hint avrupa karımı mü ahede edebiliriz. Sir Arthur Keith u noktaya i aret etmektedir:

«Sümerlilerin yüz hatlarının bir benzerini do uda; Afganistan ve Belücistan yerlileri ile ndüs Vadisinin ötelinde, yani 2400 km.'lik bir uzaklıkta görebilmek mümkündür.»⁽⁴⁵⁾

Her nereden gelmi olurlarsa olsunlar, bilim adamlarının da kabul ettikleri gibi, beraberlerinde parlak bir kültür ve bütün bir uygarlık getirmiler ve bu üstünlü e karşı koyamayan yerli kabileleri sahneden silmi lerdir.

Bu üstünlüklerinin bilincinde olmu olmalı ki, sayısız yaradılı mitlerinde kendilerinden göksel yaratıcılara hizmet etmek üzere do mu ve «gerçek uygarlı ın kurucuları» olarak söz etmektedirler.⁽⁴⁴⁾ Bu tanrıların; özellikle «Gökler ve Yeryüzü Tanrısı» Enlil'in yardımları ile Sümerler, rüzgârlarla kavrulan çorak bir araziye parlak ve verimli bir krallı a dönü türmü lerdir.» (Krantcr)

MÖ 4000'ler gibi bir zamanda, böylesine **vüksek Mr** kültür, hiçlik bulutları arasından nasıl do ahilmisidir?

Kent mimarisini onlara ö reten kimdir? (hızlandırılmı kurslar mı?!)

On iki ehir devletini böylesine etkin bir biçimde organize etmeyi kimden ö renmi lerdir?

Ülkelerinde kanallar açabilecek **kadar** ileri bir miihen

di lik bilgisini nereden edinmi lerdir? Bu sayededir ki, Fırat'ın ta maları sonucunda ortaya çıkan su kalıntısı kar ısında, normal ürünü titizlikle korumu lardır.

Kareler, küpler, evrik de erler, kare kökler, güçler ve hatta anla ılması güç, Pisagor hesapları yapabilmelerini mümkün kılan matematik yetene im nereden edinmi lerdir. \lanlan ve daireleri nasıl hesaplayabilmi lerdir? Bir dairenin 360 dereceye bölünebilece ini kim anlatmı tır onlara? Ölçümler için gerekli olan birimleri veren kimdir?

Bugün, Sümer tarihinden geriye kalan kanıtları Mezo potamya'daki arkeolojik bölgelerde, British Museum ve Louvre'da gezerek görmek kabildir. Tek kelime ile nefesinizi keser bu kalıntılar. Bana kalırsa, Sümerler, Mezopotamya'ya kadar süren uzun yolculukları boyunca teknoloji, kültür ve dinlerinin izlerini bırakmı olmalılardır. Fakat bırakmamı lardır. Çünkü, aksi takdirde, nereden geldiklerini bilebilirdik.

Bazı arkeologlar Sümerlerin göç yoluyla gelmediklerini, Ba dad ile Basra Körfezi arasında kalan vatanlarında zaman içersinde geli tiklerini ileri sürmektedirler. Son olarak Uruk'ta yürütölmekte olan kazılarda 'ev, ku , ate , tapınak, tanrı, gökyüzü, ya mur vb. nesne ve kavramlardan olu an garip listeler bulunmu tur. Sanki bir e itmen ilkel insanları toplayarak demi tir ki: « yi bakın. Bu nesnenin adı udur!» Evrime katkılarla mı kar ı kar ıya bulunuyorumuz?

Aslında Sümerlerle ilgili tartı malar belli bir ölçüde uzla tırılabilir. sin'de hüküm süren ilk hanedan, eski kralliyet merkezi olan BabiFin güneyindeki bu kentte, MÖ 1953 1730 yılları arasında tarih sahnesine çıkmı tır. Ve bu sıralarda Geçmi in Kralları'nın bir listesi çıkartılmı tır. Ve kopyaları korunmu tur. MÖ dört ve üçüncü yüzyıllarda Babilli rahip Berossus, bir parça da hayal gücüyle Yunanca tercümelerini yapmı tır. Yine de, halen hizmete uygun bir merdiven bugüne kadar uzanabilmi tir.

1932 yılında ise Sümerologlar büyük bir a kınlık ve sevince garkolmu lardır. Kral Listeleri'nin orijinali Dicle Vadisinde Musul Kenti yakınlarındaki Horsabad adlı Irak kentinde gün ı ına çıkartılmı tır. Böylece bilim adamları asıl ad ve tarihlerle yüzyüze gelmi lerdir.

En eski ve en kesin hanedan listesi arkeolojik literatürde «Babil Kral Listesi WB 444» adını ta ır. 20.5 cm. kalınlı nda ve gizemli kralları tâ insanın ilk yaradılı günlerine kadar indiren bir bloktan olu maktadır.

Bunun devamı da «Babil Krallar Listesi A» adı ile tanınır. İlk hanedanın ba langıcı, isimler ve tarihler okunmaz hâldedir. 1830 ile 1530 arasında kalan ilk Babil Hanedanı krallarını içermektedir. «Krallar Listesi B,» bu açığı kapatmakta ve ilk hanedanı da zikretmektedir.

Sümerlerin esrarı Krallar Listesi'nin bir talih eseri ele geçmesiyle çözülebilmidir? Ne gezer! Esas dertler o zaman ba göstermi tir.

WB 444'e göre, ilk on kral yaradılı tan büyük tufana kadar yönetimde kalmı lardır ki, bu süre yakla ık olarak 456.000 yıl tutmaktadır. Evet, en iyisi bu rakamı bir kez daha okuyun ve inanın bir baskı hatası filan yok. Kelimelerle ifade edilecek olursa tamı tamına dört yüzelli altı bin yıl! Büyük Tufan'dan sonra, krallık gökyüzünden geriye dönmü tür. Ve birbiri ardına i ba ına geçen 23 kral 24 bin 510 yıllık bir süre ile yönetimde bulunmu lardır. Üstelik bu sürenin biraz da eklentisi vardır. Tam yirmidörtbinbe yüzon yıl üç ay ve üçbuçuk gün! Evet yalnızca birkaç yılcık!

Kral listeleri, resmî bir ekilde düzenlenerek «hanedanlarca yönlendirilen kralları» zikretmelerine ra men⁽⁴⁵⁾, bilim adamları bir yerlerde bir eylerin tutarsız oldu nuu sezinlemi lerdir. Sümer topraklarında yorulmak bilmeyen çalı malar yürüten Sir Leonard Woolley bile yeterli bir açıklama getirememi tir.⁽⁴⁶⁾ Arkeologlarımız ise de i ik yönetim devreleri için belirtilen zaman dilimlerini a ırı astronomik bulmu lardır.

Eski standartlara göre, sabit bir takım neticelere ulaşmamalarını normal kar ılıyorum.

Ve bu uzun yönetim sürelerinden do an sorunla ilgili olarak ki isel spekülasyonuma geçmeden önce, Krallar Lis-tesinden derledi im bir seçme bölümü aktarmak istiyorum. Liste insanın yaradılı na kadar uzanmakta ve u an için bizi.ilgilendirmeyecek bir sürü sayfa i gal etmektedir.

Krallar Li.sw.si WB 444'ten örnekler:

Krallık gökyüzünden indi i zaman,, krallık Eridn'da idi. Eridııda Akilim kraldı. 28.800 yıl hüküm sürdü. Alalgar, 36 000 yıl hüküm sürdü. ki kral, 64 800 yıl hüküm sürdüler. Bad Bad tibira'da En men lu anna 43.200 yıl hüküm sürdü. En men gal anna 28.000 yıl hüküm sürdü. Sippar'da En men dur amm kraldı 21.000 yıl hüküm sürdü. Bir kral, 21.000 yılını hüküm sürdü. Suruppak'ta Ubar tulu kraldı 18.600 yıl hüküm sürdü. Be ehir. Sekiz kral, 241.200 yıl hüküm sürdüler. Tufan indi. Tufan indikten sonra, ve krallık indikten sonra	yeniden gökyüzünden. Çoban Taun Dumuzi 36.000 yıl hüküm sürdü. Üç kral, 108.000 yıllarını hüküm sürdüler. Lanık'ta En zib zi anna 28.000 yıl hüküm sürdü. Alab 600 yıl hüküm sürdü. Atab'üü r'û; 840 yıl hüküm sürdü. Çoban E i ANA. gökyüzüne yükselen, ülkeleri güçlendiren. kraldı. 0 1560 yıl hüküm sürdü tialift Etaminin o lu, 400 yıl hüküm sürdü. Samug'un o lu Tizkar, 305 yıl hüküm sürdü. Ita sadum, 1200 yıl hüküm sürdü. (Mes) kiag ga(ser), Güne Tanrısinm o lu ba rahipti krallık Kis'teydi. Kis'te Ga ur kraldı,
--	---

1200 yıl hüküm sürdü. Gulla Nidaba anna pad 960 yıl hüküm sürdü. Zukakip 900 yıl hüküm sürdü, (ve kral), (onun hükümran lı ı) 324 yıl oldu. Kutsal Lugal banda, çoban olan, 1200 yıl hüküm sürdü. Tanrı Dumuzi, balıkçı olan, ehri Kua'dır,	100 yıl hüküm sürdü. Kutsal GILGAMI , babası bir Lillu cini idi, Kullab'ın Yüksek Rahibiydi 126 yıl hüküm sürdü. Ur nungal, GILGAMI 'ın o lu 30 yıl hüküm sürdü. Ur nungain o lu Utul kalamma 15 yıl hüküm sürdü, Labaser 9 yıl hüküm sürdü. •
---	--

Bir anlamda, Kralların Listesi, tanrıların listesi ol-
maktadır. Krallar, Sümerlerce yüceltilmekle kalmamı , ay-
nı zamanda e itmen ve ö retmen olarak da görülmü ler-
dir. Gılgamı , Etana ve Enkidu adlarını ta ıyan destanla
rın kahramanlarıdır. Kral listelerindeki isimler çivi yazısı
ile bezenmi kil tabletler ve mühürlerde de zikredilmi ve
böylece bir ya da birkaç tarihçinin uydurması olmadıkları
ortaya çıkmı tır. Krallar gerçekten mevcut olmu ve etki-
leri, günlük hayatın her kesimine damgasını vurmu tur.

yi ho da, bu akla hafsalaya sı mayan uzun hüküm
darlık yıllarının anlamı nedir?

Friedrich Schmidtke⁽⁴⁶⁾, Sümerologların içinde bu
Umdukları ke meke le ilgili olarak unları yazıyor:

«lk bakı ta, hanedanların birbirlerini izledikleri ı/
lenimine kapılmıyor ki, bu da. Sümer Tarihinin
boyutlarına sı ması mümkün olamayacak bir takım
sonuçlar veriyor.»

Bilimsel çevrelerde, tarihçilerin hangi nedenden ötürü
böylesine 'imkânsız rakamlar' kullanımı olabilecekleri hay

Babil Kral Listesi WB 444.

ret ve tartı ma konusu oluyor. C⁴⁶) Profesör Schmidtke Sümer ve Babil krallarının isim ve tarihlerini sunmadan önce, temkinli bir dille taviz arıyor:

«Tufan öncesi hanedanlar dinler tarihi açısında» her ne kadar ilginç olurlarsa olsunlar, WB'nin içeriğini destan mahiyetinde de erlendirerek pek fazlaca ciddiye almamalıyız.» •

Bu ba langıç tarihlerini, masallar ve destanlar sınırında mı ele almalıyız? Konulan bu denli basite indirgererek, içinden çıkılmaz olanı, masallar ve efsaneler sepeatine atarak i in içinden sıyrılabilir miyiz?

Böyle bir davranı , anlayamadı ımız her eyi, ' ans' dedi imiz o büyük büyücünün ellerine teslim etmek anlamına gelmez mi?

WB, dünyanın yaradılı ndan Büyük Tufan'a kadar, toplam olarak 456.000 yıl hüküm süren *on orijinal kral* kaydetmektedir.

Tevrat da, Adem'in yaradılı ndan Tufan'a(*⁵) kadar *on ata'mn* ismini zikretmektedir ki, bu baylar da, çok çok uzun ömürler sürmü lerdir.

68 ya nda kız çocuk sahibi olan Pablo Picas o, ilk kez 130 ya nda o lunu kuca ma alan Adem'e kıyasla, oldukça genç bir erkekti. Ve yine 900 ya nda ölen Adem'le kar ıla tırılacak olursa, 92 ya nda öldü ü zaman, Picasso ancak gençli inin baharını sürmekteydi.

Tufan öncesi peygamberi ve on ata'nın yedincisi olan Enok, daha da uzun ömürlüydü. Üstelik kendi eceliyle ölmedi ve tanrı tarafından gökyüzüne alındı. O lu Methuse-lah, Tufan'dan çok çok öncesinde, 969 gibi mübarek bir ya ta gözlerini yumdu.

Jerontologlara, inanılmayacak kadar yüksek ya oranlarıyla ilgili sorular yöneltecek olursanız, Amerikalı ve Rus uzmanlar do anın insan ya nını 110 ilâ 120 civarında belirledi i hususunda söz birli i ederler. Mucizevî bir biçimde 150'yi bulan Bulgar Çoban'la ilgili raporlar ise, yine masal

dosyalarına aittir. Biri çıkar da, bu tür olayları kanıtlamaya çabalayacak olursa, nasılsa do um tarihlerini belgeleyebilecek destekleyici kanıtlardan yoksun kalacaktır. Kocakarı masalı...

Hayat süremiz, vücutlarımızdaki 15 milyar hücrenin fonksiyonlarıyla belirlenmektedir. Bu hücreler, ya am boyunca bölünmekte ve vücudumuzun yeniden in aasmda görev almaktadır. Yirmilerden itibaren hücresel bölünmeler geri saymaya başlamakta, otuzdan sonra sona ermekte; en fazla 50 adet bölünme daha geçirmektedir.

nsano lu'nun 110 ve 120'ler gibi «Tevrat» yaları beklemesi, yalnızca bir arzu, bir dü tür... tâ ki, jerontolojik ara tırmalar, hücresel çürümeyi yava latmayı başaran kadar. Eski devirlerden kalma mumya dokularını inceleyen bilim adamları, farklı fizik yasalara tâbi insanların hiçbir zaman mevcut olmadığını söylemektedirler.

Bu tartışılmaz gerçeklerin ışığında, Sümer ve Tevrat yazarlarının, atalarının, modern bilimin bile ulaşamadığı böylesine astronomik yalara ulaştıkları iddia etmelerindeki nedeni anlamıyorum.

Kalde'nin Ur kenti yakınlarındaki El Obeid tepesinde Sir Charles Leonard Woolley, üzerinde şu sözcükler kazılı bir kil tablet bulmuştur:

«Ur Krula Mesanni padda'nın o lu, Ur Kralı Anni tadda'ya ithaf edilmiştir.»

Bu Mesanni padda, Krallar Listesinde, Tufan'dan sonraki üçüncü hanedanın kurucusu olarak geçmektedir.

Kral listelerindeki isimlerin, sanki birden fazla hükümdarlık etmiş ve birkaç yüzyıl için ortadan kaybolmuşçasına, farklı zamanların farklı hanedanlarında yeniden ortaya çıkmaları şaşırtıcıdır.

te bir örnek. Babil Kralı Nabu na'id, Sippar'daki Güne 'Tapma 'nda bulunan tablette şöyle demektedir (M.Ö. 55 538):

«Gö ün ve Yerin Hâkimi, Güne tanrısı için, eski kral Nabukadnezar'm Sippar'daki evinde in a etti i ve eski temellerini arayıp bulamadığı Güne Tapına 'nı yeniden kurdum. 45 yılın ardından, bu evin duvarları yıkılmıştı. Öylesine korkmuş ki, dizlerimin üzerine dü mü , vücudumu dehet dalgası sarmış , yüzüm allak bullak olmuştu.

Tanrı'nım suretini tapmanın içinden aldım ve bir başka tapma a koydum. Eski temelleri aradım ve zemini 18 arın derinle tirdim, ve güne tanrısı; Güne Tapına 'nın Büyük Efendisi 3200 yıl boyunca başka hiçbir kralın göremedi i, Sargon'un o lu Naram sin'in temellerini bana gösterdi. ...(bu bölümler okunamamıştır)

Sargon'un o lu Naram sin'in temellerine, ne giren ne de çıkan noktalara yapı talarını yerle tirdim.»

Kral Nabu na'id, ısrarlı bir ekilde arayarak yerin 18 arın altında selefi Naram sin'in in a etti i Güne Tapına 'nın temellerini bulmuş oldu unu (kendi zamanından 3200 yıl öncesinden kalma) açıkça anlatmaktadır.

Dikkati çeken bir başka nokta da, Naram sin isminin de, aynen babası Sargon gibi, kral listelerinde, tamamen de i ik zamanlarda yeniden ortaya çıkmıştır, (yaklaşık MÖ. 3800)

Ve bir örnek daha: A ve B Kral Listelerine göre, Hammurabi, I. Burnaburias'tan yaklaşık 700 yıl kadar öncesinde hüküm sürmüştür. ümerologlar ise böyle bir e-yin söz konusu olamayacağı ileri sürerler.

«Hammurabi'nin I. Burnaburias'tan 700 yıl önce yaşamış olduğu e-eklindeki bir iddia tamamen imkânsızdır.»⁽⁴⁸⁾

Neden imkânsızdır? Büyük bir emek ürünü olarak hazırlanan Kral Listelerinde söylenen budur!

Çe itli kralların kil tabletlere kazılı isimlerine de i

gik bölgelerde rastlanmıştır. Bu belgeler, söz konusu kralların ve amir olduklarını, su götürmez biçimde kanıtlanmaktadır. Simler, belgesel kanıtlardır. Kral Listeleri, hangi hükümdarların ve ne kadar süreyle iktidarda kaldıklarını anlatmaktadır bizlere.

Ve şimdi gerçek çarpaz bilmece bilmeyin!

Sümerologlar henadanlar ve bu hanedanlardan gelen kralların düzgün bir kronolojisini çıkarmaya çalışmaktadırlar. Ve bu amaçla, de iktidarda bulunan tabletlerin analiziyle ulaşılabileceklerini sanmaktadırlar.

Belirli bir tarih kayıtlara geçmekte, ileriye veya geriye yönelik kronolojik akış, bu esasa göre izlenmek istenilmektedir. Söz gelimi, Kral X'in yerini Kral Y alır. Ve Kral Y, bir savaş sırasında Kral Z tarafından öldürülür. Bu hesaba göre, Kral X, Kral Z'den daha önce yaşamalıdır.

Ve tam bu noktada, tarihin uzak dönemleri, gayretke bilim adamlarına pis bir oyun oynamaktadır! Kral X, Y ve Z bambaşka bir kil tablette bambaşka bir sıralama ve tamamen de iktidarda bir çevreleme içerisinde yeniden ortaya çıkarlar.

Bu zahmetli soy ağaçlarını bir çırpıda yıkmamak için ne yapmak gerekmektedir?

Onlar da, arkeologların bu tür durumlarda başvurdukları yöntemi kullanırlar. Her şey için bu eski tarihçileri suçlarlar. Bu sayı saymasını bilmemektedir, diye patlarlar. Kralları ve tarihleri, sırayla yazacaklarına, karmaşık geçirmişlerdir kayıtlara. Yani, bu tarihçilerin genelde budala iddialarına inanmamızdan başka çare yoktur.

Ne var ki, bu amaçla yakınlardan sonra, ortada bir gerçek daha vardır. *Uf 1* savunmasız tarihçiler, orijinal Kral Listelerinde her hükümdarı birbirini peş sıra kaydetmişlerdir! Ve bu güvenilir tarihçilerin nasıl olup da, Tevrat'a da el atabildikleri ve on ata'yı da sisteme sokabildikleri, iyice akıl karı tırtıcı bir muammadan ibarettir.

İlk bakışta, her ikisine de kaynaklık etmiş olan iki ilerin aynı tarihçiler olabileceğini benim de gözümde kaçtı. Tevrat ve tarih araştırmaları ortaklaştıkça, daha sonraları sırail'in kurtarıcısı ve Yahova dininin kurucusu olacak olan, genç Musa'nın bir Firavun sarayında büyüyüp eğitim gördüğünü kabul etmektedirler. Herhalde, MÖ ikibinlerin ortası ve siz kütüphanelerinden bol bol yararlanmak imkânını bulmuştu.

Musa, Sümer Kral Listelerine göz atmış mıydı? Ve bu enformasyonları üstün hafızasına kaydederek, sözlü geleceğin bir parçası olarak devir mi etmişti? Eğer öyleyse, Tevrat'taki on ata için, Sümerlerin Tufan Öncesi Krallara attıkları aynı rakamları neden almadı? Sümer ve Tevrat'ta zikredilen ahfad ile ilgili olarak aynı kaynağın kılavuzluk ettiği fikriyle elelenenler çıkabilir. Ne var ki, her ikisinin de iyiden iyiye bir gözden geçirilmesi neticesinde en önemli ortak nokta olarak kralların ve ataların ileriyeleri tartışmasız olgu olarak belirmektedir. Ve bu da, bu olguyu açıklayabilmek için yeterli sayılmaz.

Tartışmamıza, tahmine dayalı üç açıklama katmalıyım:

1) Zaman zaman, Tufan Öncesi Kralları, dünyadaki varlıklar tarafından başka güneş sistemlerine yapılacak yolculuklara davet edilmektedirler.

Ve bu yolculukların son derece etkileyici anlatımları, geleneksel Yahudi Kabbala'sının ana kitabı olan Zohar'da muhafaza edilmiş durumdadır. Ve de Habeş Kilisesi tarafından kabul edilen Enok'un Kitabı'nda da aynıları mevcuttur.

Teknik Tarih Profesörü Richard Hennig, Sümer Efanesi Etana'nın bazı bölümlerini, «dünyanın en eski uçuş hikâyesi» olarak tanımlamaktadır. MÖ 3000 ilâ 2500 yılları arasında kil tabletlere yazılan bu hava yolculuğu, aynı zamanda silindirik mühürlere de işlenmiştir. Sümer Destanı Gılgamış'ta, kahramanın tanrıların mekânına yaptığı dürlere layık yolculuk, uzun uzun anlatılmaktadır.

Uzak dünyalara yapılan hava yolculukları, yalnızca Ortado u insanlarına özgü masallardan de ildir. MÖ dört ve üçüncü yüzyıllarda yazılan ulusal Hint destanları Ma habharata ve Ramayana'da, aynı konulan bulmak müm-kündür. Nordik mitlerde ve kızılderili geleneklerinde de aynı ey ortaya çıkmaktadır. Anla ılan 'tanrılarla yapılan göksel yolculukların, belirli bir gruba ait «telif hakkı» söz konusu de ildir.

Albert Einstein'm (1879 1955) relativité teorisini ge- li tirmesinden bu yana, hayatın ba layı ı ve sona eri iyle ilgili olarak a ırı rakamlar ileri sürmek moda olmu tur. Ve fizik deneylerden sonra da, Einstein'm teorisi, do al yasa- ların bir keyfiyeti olarak kanıtlanmı tır.

Zamanın geni lemesi ve açılmasıyla ilgili ebedî do a yasası ık hızında seyreden bir uzay gemisinin astronotları için, gerideki üste kendilerini izleyenlere kıyasla, zamanın çok daha a ır seyredece inden ne fazlasını ne de eksi ini söylemi tir.

Einstein'dan bu yana, zaman, artık sabit bir boyut de- ildir. Enerji ve hız yoluyla yönlendirilebilir.

Bu bilginin ı ı altında, Kral Listelerindeki o içinden çıkılmaz Sümer tarihleri nasıl de erlendirilebilir?

Bize kadar uzanabilen Sümer yazıtları, zamanın akı ı içersinde tüm önemini yitirecek, bo dı politikalarından söz etmemektedir. Söz konusu yazıtlar, kendi çevrelerinde mes- ken tutan 'tanrılar' için kurulan saray ve tapınaklar gibi nesnel olaylardan dem vurmaktadır. Ve Sümer Kralları, kendilerini 'gerçek' tanrılarının temsilcileri olarak görmektedirler. Bu 'tanrılar', kralları ki isel olarak yerlerine me- mur kılmı lar ve onlar da bütün dünyayı kaplayan Tufan' dan sonra, aynı prosedürü izlemi lerdir. Ve Tufan'lar çe- kilip de, Mavi Gezegenimiz yeniden içinde ya anılabilir hale gelince, kral gemisi gökyüzünden geriye dönmü tür. Kral Listesinde söylenen budur.

E er bu nokta gerçek kabul edilecek olursa, tanrı kral- ların ya ayan dünya dı ı varlıklar veya dünya dı ı yaratık

lar tarafından bir a a ı bir yukarı ta indıkları yakla ımları pek o kadar saçma gelmemeye ba lar.

Hüküm sürme yıllarıyla ilgili «mkânsız» bulunan ra- kamlar ve kral gemisinin; kraliyetin gökyüzünden geli- i, bu dünyayla ilgili nesnelere kar ı kar ıya bulunmadı- mız üphesini güçlendirmektedir.

Zamanın açılma ve geni leme prensibini biliyor isek, on kralın hüküm sürdükleri 456.000 yıl rahatsız edici bir ifade olmaktan çıkar. Hattâ basit bir çocuk oyunca ına dönü ür!

2) Dünya dı ı varlıklar (tanrılar) dünya çocuklarıyla çiftle erek o ullar ve kızlar üretmi lerdir. Böyle iddia et- mektedir Peygamber Enok. 1947 yılında, Ölü Deniz yakın- larındaki Chirbek Oumran yerle me merkezi yakınlarında bulunan 2000 yıldan da çok daha eski Lamech par ömenin- de böyle söylenmektedir. Nippur dolaylarında hüküm sü- ren Sümer tanrısı Enlil, çekici Ninlil'i i fal ederek çocu- uyla birlikte alır. Tekvin bölümünde bile, 'tanrı o ulları' ile 'insan kızları' arasında evliliklere de inilmektedir.

Bu alı ılmı ın dı indaki döllenenin ürünlerinin, ruh doktorunun koltu una uzanarak iç ya amlarındaki bölün- melerle ilgili a ırtıcı ayrıntılar nakletmelerinden daha ta- bii ne olabilir. Ve bu melezler, «seçkin» yaratıcılarını tak- lide yeltenmi lerdir. Çünkü bütün geleneklerde de tanrılarının ölümsüz oldu u söylenir, oysa ara nesil de, di er insanlar gibi ölümlüdür.

Ve 'tanrılarının' yeryüzünde ürettikleri nesiller, dünya dı ı varlıklar gezegenden tamamen ayrıldıkları ve bu ne- denle de yüksek hızlarla yapılabilecek yıldızlararası bir yolculuk söz konusu olamadı ı için, ölümlü oldular. Ya - lanma sürecini engelleyemediler.

Tanrı o ullarının bu kaba ölümlülü ü yenebilmek için u ra maları tamamen kavranılabilir bir durumdur. Ve yine aynı ekilde, di er insanlar ile aralarındaki bu ayrıcalı ı

kullanımı olmaları da anlayı la kar ılanabilir. Yönetici sınıflar bile onların bu üstün güçlerinden faydalanmı tır.

çine ne hastalık ne de ölümün adım atamadı ı o kut-sal bahçe, Sümer Cenneti Dilmun, nasıl bir eydi ki?

Kahraman Gūgamı 'ın atalanndan Utnapi tim'in ga-yet iyi bildi i o «ölümsüzlük otu» ne olabilirdi? Kendisi de bir ölümsüz olarak, ölümler denizinin çok çok uzaklar-daki yakasında bir adada oturuyordu. Bu ebedî gençlik bit-kisi neydi?

Tufan'ı atlatanlardan Utnapi tim, sırrını Gūgamı 'a açmı tı. Ölümsüzlük, bir tatlı su bitkisinden elde ediliyor-du. Gūgamı , bu bitkiden edindi ve yemeleri için yakınla-rına da vermek istedi. Yol üzerinde, bir kaynak ba ında yılanırken, bir yılan çıkageldi ve bu harika bitkiyi çaldı. Gūgamı aladı.

Tanrıların ve/veya Tufan Öncesi Kralları'nın o ulları hücrelerin ya lanmasını yava latan bir ilaç mı biliyorlar-dı? Ve bu ilaç ya am fonksiyonlarını bir parça daha uzatı-yor muydu?

İmdilere dek bu ölümsüzlük otu bulunabilmi de il-dir. Jeriatrik çalı malar, bizim adımıza; bizim için arayı -ları sürdürmektedir.

3) Tanrıların o ulları ve/veya Tufan Öncesi'nin Kral-ları gövdelerini mumyala tırıp, dokusal yapılarını koruyan özel kaplarda muhafaza ettirerek, ruhbanların koruyucu-lu u altında, yüzyıllar sonra yeniden insan içine mi çıkı-yorlardı?

Bu yönde yürütölmekte olan deneylerin hiçbirine ben-zemeyen bir biçimde, hücre duvarlarının kristalle mesiyle hücresel çekirdekle meyi, önleyebilmi bir çe it dü ük ısı-larda dondurma yöntemi mi geli tirmi lerdı? Tanrıların her an için tapmakta olduklarına ili kin iddia da bu esasa mı dayanıyordu?

Üst rütbeli rahipler, tanrıların fizik bedenle zaman za-man aralarında ya adıklarını, kentlerin gerçek sahipleri

olduklarını ve yalnızca günlük yönetim i lerini, yerlerine geçirdikleri krallara bıraktıklarını biliyorlardı.^(*) Rahip-ler hem dünya dı ı tanrıların geri dönü lerinden hem de onların uyuyan o ullarının yeniden uyanmasından korku-yorlardı.

Tapmaklar, ilk köken olarak, ya ayan gerçek tanrı-larla kar ıla ma yerleri olarak yapılmı tı. Çok çok sonra-ları, tanrılar geri dönmeyip de uyuyan tanrı o ulları da kalk borusuna "kar ılık vermeyince, rahipler devreye gi-rerek, kral ve insanların uysal ve söz dinler kalabilmelerini sa layabilmek için ellerinden geleni yaptılar. Tapınaklara, bir zamanların göksel kökenli olanlarını hatırlatacak hey-keller dikildi.

Belki bu üç spekülasyon, Krallar Listesi WB 444'ün çevresini saran esrar perdesinin aralanmasında yardımcı olabilir. Bilgi bankalarındaki depolanmı gerçekler, gözden kaçırılmayacak kadar kusursuzdur.

RESM KAYITLARDAN

5 Eylül 1978 tarihinde, Ludwigshafen am Rhein sakinlerinden Dr. Knut Oppenlaender, çocuklarından birine ai' bir kitaptaki tuhaf a dikkatimi çekti. Gerçekler/Dünyanın a ırtıcı Rekorları adını ta ıyordu söz konusu kitap. Bu kitaba tekabül eden bendeki «Guinness'in Dünya Rekorları» kitabında da bulunmalıydı, e er gerçekten bir dünya rekoru ise. Kütüphaneme gittim, 1978 baskısı Rekorlar Kitabı'nın 207'inci sayfasında, dünyanın en uzun ismini buldum.

Metin, di er Almanca kitaptaki aktarımı ile aynıydı. Ve dünyanın en uzun ismi, aynen u ekilde sıralanmaktaydı:

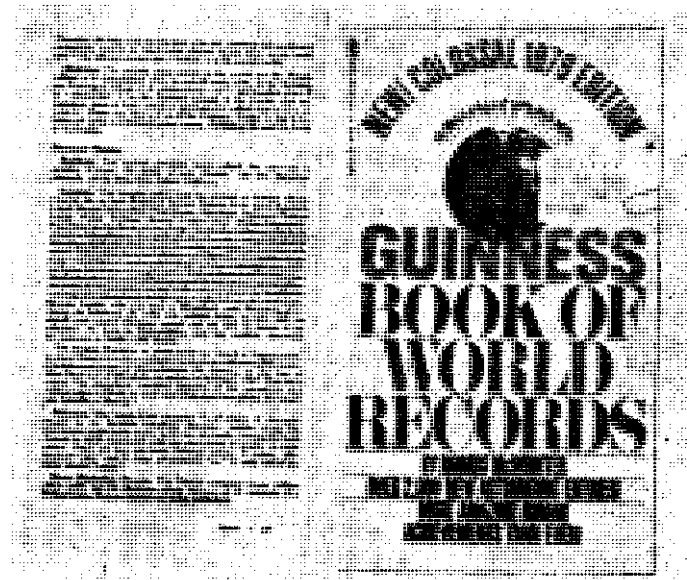
Adolph Blaine Charles David Earl Frederick Gerald Hubert Irvin John Kenneth Lloyd Martin Nero Oliver Paul Quincy Randolph Sherman Thomas Uncas Victor William Xerxes Yancy Zeus Wolfèspheglsteinhausen bergerdorffvoralternwarengewissenschaftschaferswe ssenscahfewarenwohlgepflegteundsörgfaltigkeitbeschutzenvonangreifendurchihrraubgierigfeindewelchevo ralternzwolftausendjahresvorandieersheinendenvahde rersterdemenschderraumschiffgebrauchlichtalsseinur sprungvonkraftgestartseinlangefahrthinzwischensternar tigramaufdersuchenachdiesternewelchegehabtbe woh nbarplaneitenkreisdrehensichundwohinderneurassevon verstandigmenschlichkeitkonntefortpflanzenundsicherf reuenanlebenslanglichfruedeundruhemitnichtefurcht vorangreifenvoneihanderintelligentgeschopfsvonhinzwi schensternartigraum, Senior. 1904 yılının 29 ubatı, Hamburg yakınlarındaki Bergedorf do umlu.

Bir dolu saçma mı? İgisi yok. Bu isim, 29 ubat 1904 tarihinde Hamburg yakınlarında do an ve sonradan Amerika'ya göçed'en bir adamın pasaportunda yazılı olan isimdir. Hemen anla ıldı ı gibi, ismin tamamı, kimlik kartları ya da not kâ ıtlarına karalanabilecek ka

dar basit değildir. Yakın zamanlara kadar, söz konusu kişi Hıristiyan isimlerinin yalnızca ikinci ve sekizincisi ile soyadının otuzbeş harfçığını kullana gelmiştir. Bugün ise, Amerika'nın Philadelphia eyaletinde yaşamakta olan bu rekor sahibi, bir kısaltma daha yaparak Wolfe + 585, Sr adıyla yetinmiştir. Bu kadarı ile idare edecektir artık.

Guinness'in Rekorlar Kitabı'nda, söz konusu isim alınırken, bu olağanüstü sıralama ile Ortaçağ Almanca-sı arasındaki bağlantıya hiç değinilmemiştir. Bir parça modernize etmek gerekirse, söz konusu metinden şu anlam çıkmaktadır:

«Uzun bir zaman öncesinde özenle koyunlarını güden vicdan sahibi çobanlar yaşıyordu. Sonra,

Kaynaklar : 1) Guinness'in «Rekorlar Kitabı», 1978
2) Gerçekler ve rekorlar, Münih-Viyana, 1976.

dünyanın ilk insanından önce zorba dü manlar belirdi. Bu 12 bin yıl Önce idi. Uzay gemileri, enerji kaynağı olarak ışık kullanıyorlardı. Oturabilir bir gezegen ararken, yıldızlararası uzayda uzun bir yolculuk yapıyorlardı. Yeni ırk kendini zeki insanlıkla çiftleerek üretti. Uzaydan gelebilecek diğer zekî yaratıkların korkusunu duymaksızın, hayatlarından zevk aldılar.»

Bay Wolfe + 585'in atalarından Ortaçağ'da yaşanan bir tanesi, insanlığın uzak geçmişiyle ilgili olarak bilgi sahibi olmalı ki, olup bitenleri gelecek nesillere aktaracak özbilgiyi soyadının içine sıkı sıkıya vermiştir. Ve günün birinde, bir meraklının, babil kurduna benzer harf dizisini kurcalayabileceğini düşünmüştür.

Bay Wolfe da, «telgrafa sıracak» bir isim edinmeye yerine, atasının arzusunu hatırlayarak artı 585 ile tam' 585 harfi vurgulamıştır.

YED

GEÇMİN PEYGAMBERİ

Bundan on yıl kadar önce, ilk kitabım plan «Tanrıların Arabaları», dünyanın hemen her ülkesinde, best seller listelerinin tepelerine tırmandı. İlk ahlak dalgası ve zorunlu bir küçük görmenin ardından, toplu bir onaylama (ve de hiddetli tepki) yaşandı.

1968 yılından bu yana «dünyalardan gelen tanrılarla ilgili olarak neler yazılmadı ki!

Bu 10 yıl boyunca, yalnızca batıda, «benim» konularımı ilgilendiren 321(!) kitap yayınlandı. Bir kısmı kuramı genelde ele alırken, bazıları yalnızca bir ülke ile ilgilendiler. Josef Blumrich (Ezekiel'in Uzay Gemisi), Robert K.G. Temple (Sirius Gizemi - Dogon zencilerinin mitolojisi) ve Luis Nava (Evren Macerası - Felsefî Analizler) gibi özel durumlara değinenler de çıktı.

1968 yılından beri, postacı, adresime 50 bin civarında mektup taşıdı. Kişisel ve konular bakipleri altında 43 binden fazla gazete kupürü arşivlerimi doldurdu. Kupür servisi yalnızca Almanca ve İngilizce konuların ülkelerdeki yayınları izlediğine göre, herhalde asıl rakam 100 binin üzerinde olmalıdır. Yine de, zerresi benim aklımdan çıkmamı bir takım uydurma beyanların bıraktığı buruk tat, gerçeklerle bakiye yayınlarla kıyasla çok küçük bir azınlıkta kalmakla birlikte, tam anlamıyla silinebilirdi.

1972 yılında tanınmış Chicago avukatı Dr. Gene M. Phillips 'Ancient Astronaut Society' —Eski Çağlar Astro-not Derneği— adıyla bir Örgüt kurdu (Avrupa ad

fesi: Ancient Astronaut Society, CH 4532 Feldbrunnen, sviçre). Tanrıların Arabaları adlı filmimin, Amerikan televizyonunda kısaltılmı bir kopyasını seyretmi ti. Tarih öncesi ça larda gezegenimizin tanrılar tarafından ziyaret edildi ine ili kin görü , bu ünlü hukukçuyu öylesine etkilemi ti ki, birkaç dostuyla birlikte kendiliklerinden bu konudaki kuram ve ara tırmalarla ilgili bilgi de i toku unda bulunmak üzere bir dernek kurmaya karar vermi ler. Gene Phillips, o zamanlar konuyla ilgili olarak bana yazıp deste imi istedi.

1979 yılında A AS, 42 ülkeye yayıldı ve üye sayısı 4000'e yükseldi. Bunların yaklaşık üçte biri ö retim üyelerinden ve benim yazdı m konularla ilgilenen yazarlardan oluşuyordu. 1974'ten bu yana, dernek, her yıl bir ba ka ül kede dünya kongreleri düzenlemeye ba ladı. çlerinde ele - tirilerimiz de yer almak kaydıyla, son ara tırma sonuçları trampa edildi ve lektürler halinde kamu oyuna duyuruldu, tartışmalar açıldı. Bugüne kadar yapılmı olan dünya kongreleri öylece sıralanmaktadır: 1974/ ikago, 1975/ Zürih, 1976/Crikvenica (Yugoslavya), 1977/Rio de Janeiro, 1978/ ikago, 1979/Münih, 1980/Yeni Zelanda.

Kuramımız, böylesine iddetli ele tirilere u ramasa, giderek kendini daha mükemmelle tirebilmesi mümkün olamazdı. 1968 yılından beri «Eskiça Astronotları» görü ünü ele tiren 25 kitap basıldı. Bunlardan ondokuzu isim veya takdim safhalarında bilimsellik iddiası ta maktaki birlikte, aralarından yalnızca dokuz tanesi ilim adamlarınca kaleme alınmı tır Aksine birçok iddiaların mevcut bulunmasına ra men, ben hâlâ gerçek anlamda bir «bilimsel» kitabı bekleyip durmaktayım. Bu rotadan saptırıcı baskılar, basın yayın üzerindeki belirty tüketici etkilerinden meydana gelmektedir. Ele tirme sisteminin mükemmel bir olgu olduğunu kabul ediyorum. Hepsi de az veya çok aynı eyleri yazıp duruyorlar. Gerçek kanıtlardan yoksun oldukları için, alı ilagelmi bir takım bo iddialar, kutsal sayfalardan alınârak kar ı kanıt gibi ileri sürülmek isteniyor.

Hiçbir eyi kanıtlayamadıkları için, bu kar ıt yakla

ımları, patlamayan mermilere benzetme hakkım görüyorum kendimde. Yöntem u: Heyerdahl, Ceram, Brion veya Lhote gibi ara tırmacıların elinden çıkma bir arkeoloji kitabı bazı buluntuları benden .tamamen farklı de erlendirecek olursa, çürütülmü oluyor. Bunun tersine, geçerli dogmalara kar ı, eski metinlerin yorumunda modern bilgileri kullanınca yine ben hataya dü mü oluyorum. Ba kalarının hipotezleri kutsal, dokunulmaz, gerçek ve bilgeli in son a maları olarak kabulleniliyor. Hipotez yünden ben bunun aksini —kısmen ya da tamamen— iddia edince tek kelimeyle siirç ü lisan ediyorum. te her ey bu denli basit cereyan ediyor. Atalarımız da, her ilerici fikre kar ı, böylesine engelleyici bir kafa yapısıyla direnselerdi, halimiz ne olurdu? Tarihimiz boyunca da daha nice otoriteler, kendi görü lerini kesin gerçekler olarak mermerlerde anıttırmak ve her türlü protestoyu kutsal eylere kar ı i lenmi bir ihanet olarak tanımlamaya yeltenmi lerdir. Bu otoriteler, sindiremeyecekleri kuramları bo azlarından geçiremeye yince, kar ıtlarını boyunduruklarda sergilemeyi ya da direklerle ba layarak ate e vermeyi ye tutuyorlardı. Bugün de aynı oluyor. Ne var ki, âsiler, dogmatik görü ve doktrinleri, tartışmasız gerçekler olarak kabul edecek olsalardı, insanlık, bilgi alanında bir adım bile ileri gidemeyecekti. Hemen bütün ça larda ilerlemenin ana kaynakları olan yeni yeni görü lerin ortaya konulması ve geli tirilmesiyle ilerleme kaydedilebilir. lerleme, geli me ve bilginin ileri a malarına ula abilmek için bu tür zorlamalara muhtacız. Bunu gayet iyi bilirdesine, Werner von Braun (1912-1977) öyle diyordu:

«Bir eyin niteli i sonradan kavrandı nda, gerçek olmu bir Ütopya'dan daha basit bir nesne yoktur!*

Bu i lerden ço u kez a zım yanmakla birlikte, 1977'de bir kere daha vaatlerin a ıyla çevrelenmekten kurtulamadım. Prodüktör Graham Massey ziyaretime gelerek, konularıyla ilgili objektif bir dokümantere ili kin son derece

nazik yaklaşımlarda bulundu. BBC adına gelmi bulundu-
u için, normal olarak kabul ettim. Sagan'dan Heyerdahl'a
kadar, karıtlarım, bu tür ciddi dizilerde resmigeçit yapmı-
lardı. Çıkıp çıkmamaları gerçi beni ilgilendirmezdi ama,
herhalde bir karılık vermek de en do al hakkımdı. Bu
hakça bir mücadele olacak, benim kuramımın savunucula-
rı da, karıtlarıyla yüzyüze diyaloga gireceklerdi. Ne var
ki, zerresi bile gerçekle emedi bu iyi niyetimin. Yalnızca
ele timerüerime konu ma ansı tanındı. *

Bay Massey'in dokümanteri birçok ülkede gösterilip
de, tüm ele tirmenlerim a ız birli i edip bilimsel bir tavır
takınarak «Daeniken'in maskesi dü ürüldü diye ahkâm
kesmi olmasalar, üzerinde durmaya de meyecekti.

Ünlü Amerikalı astronom Cari Sa an, ödülü kapıp
kaçtı.

1977 yılı sonlarından bu yana, e er deyim yerinde
ise, ikili oynayan bir dernek faaliyet göstermektedir. Adı
da Paranormal ddiaların Bilimsel Ara tırılması Komitesi'
dir. Söz konusu komite Amerika Birle ik Devtetleri'ndeki
«yeni'' saçmalı ;ı»⁽⁴⁸⁾ ortadan silmeye çalı an bilim adamı,
gazeteci've e itimci olmak üzere 43 üyeden meydana gel-
mi tir. Kurulu un, ba ı^ Buffalo Devlet Üniversitesi'nden
Felsefe Profesörü Paul Kurtz'tur. Cari Sagan'ın da bu ku-
rulu un üyelerinden biri oldu unu söylememe gerek var
mı? Komite, eski astronotlar görü üyle ilgili olarak ba ını
bombardımana tutmaktadır. ^Farklı dü ünün insanlara da
hayat hakkı tanyan, üç büyük ırketten biri olan* NBC tel-
evizyon ırketine fcâr ı özellikle saldırmaktadır. Popüler
dergilerin editörleri, bilimsel gösteri lerle bezenmi maka-
leler kar ısında çaresiz etkilenmekte... ve basmaktadır.

Tek kelimeyle harika! 968 yılından beri olup bitmi -
tir bütün bunlar. Ve dayandıkları tek neden de, bir best
sellerdir. Hem sahne hem de sahne gerisinde böylesi bir
sava ı yürütebilmek için, ortaya atılan kuram hem güçlü

hem de tahrik edici olmalıdır! Son derece ho nutum. De-
mek ki, esinlendirici bir tek fikir bile, kurulu düzenleri sar
sabılıyor. Arabalar, buzdolapları ve di er maddi konforu-
muzun yanısıra, madde düzeyinin üzerindeki sorulara açık
bir kafa yapısının varlı ını göstermez mi bu durum? De-
mek ki, gayri safi millî hasıla Üe ilgili u ra lar, insano lu-
nun geçmi ini arama ve gelece e yönelik dü ler kurma tü-
ründen çabalarını tam anlamıyla silememi .

Her ne kadar zevkli olsa da, dostlarımın yorum ve
görü lerini almaktan kaçınıyorum. Fakat bu hararetli or-
tam içersinde oldukça sinsî ve öznel buldu um bir tavra
dikkat çekmek isterim. Okullarda (okullu çocuklardan bir
sürü mektup aldı ım için gayet yakından biliyorum) ve
bir takım yayınlarda, genç nesiller muhatap alınarak «tan-
rılar e ittir astronotlar» kuramının zararlı ve insanlık için
büyük bir tehlike oldu u fikri, açık veya kapalı olarak sü-
rekli malzeme te kil ediyor. Bakın nasıl yapıyor...

Üç temel iddia var:

1) Kabul edilmi dünya tablosu içersinde, tarih öncesi
devirleri için dünya dı ı yaratıkların ziyaretine bir gerek
yoktur. Dünya dı ı varlıkların yerküreye inerek sakinlerine
yardımcı olduklarına gelene kadar, bilmece olu turan olgu-
lar, çok daha do al ve mantıksal yoldan açıklanabilir.

2) Tanrılar e ittir astronotlar görü ünün savunucuları,
atalarımızı aptal ve basit buluyorlar. Ve dünya dı ı varlık-
ların yardımı olmaksızın, bu amıtsal eserleri tekba larma
dikemeyeceklerini öne sürüyorlar.

3) Bu hikâyeler insanlık için tehlikelidir, çünkü insanı
dünya dı ı varlıklara inandırarak, onların yardımlarını
beklemeye, ellerini kollarım ba layıp oturarak, tüm sorun-
ların çözümünü için yol gözlemeye iticidir.

Bu suçlamalar, açık bir yalanlama ve tekzip gerek-
tirmekte ve gerçekten de dünya çapındaki tartı malarda
ana noktaları olu turmaktadır. Ve beyni uyu turarak dü-
ünmeyi engelleyen birer uyu turucudan farksızdırlar.

Tanrılar e ittir astronotlar kuramı, gerçekte konulara nasıl yaklaşıyor? Önce birinci iddiayı ele alalım:

Tarih öncesi geçmi imize e ilerek çözülememi olgulara kanıt getirmeye çalışılan bundan daha mükemmel ve mantıklı başka bir tek bile kuram tanımıyorum:

- Dünya üzerindeki hayatın kökeni.
- Dünya üzerindeki zekânın kökeni.
- Maymun ve zekî insan arasındaki farklılıklar (ek-sik başlıntılar).

— İnsan ve empanzenin idöntik protein yapısı (eksik olan evrimsel itici güç)

- Dinlerin başlangıcı.
- Mitolojilerin orijinal çekirdeği.
- Eski Ahid'de, diğer bir çok eski metinlerde olduğu gibi, tanrının ate, gürültü, duman, zelzele gibi tezahürlerin e lili inde dolaşması.

— Devlerin ve ırkların kökeni.

• — Peygamber Enok'un Kitabındaki gökyüzünün dü-mü o ullarının isim listesi.

— Tanrı ve eytan sorunu, iyilik ve kötülüğün temel sembolleri.

— Tarih öncesi devirlerinin kutsal yargı mahkemele-rinin tanımı.

- Dünya çapındaki Tufan.
- Tufan Öncesi'nin efsanevî kralları ve ataları.
- Gökyüzüne karşı an dinsel ve mitolojik biçimler.

İmdilere dek açıklanamamı ve tarih öncesi devirlerden kalan yapıların kaynağı ve nedenleri (tanrılara karşı beslenen saygıyı göstermek için, genellikle tam elinden çıkma ya da ruhban sınıfların «kutsal» geçmi ten edindikleri bilgilerle kullanılabilen âletlerle in a edilmi).

— Tanrılara karşı bir korunma vasıtası olarak in a edilen sımaklar (yeraltı ehirleri, gayri meskûn kaya lâbirentleri, dolmenler).

— Eski metinlerde sık sık ortaya çıkan zaman genile-meleri (Japonların Nihongi'sinde ve Baruk Kitabında Abimelek'in kaybolmaları).

— İlk mumyalamalar (insanların, tanrılarının yeniden dönü ü ile fizik plânda yeniden doğacaklarına inanmaları).

— Tanrılarının dönmesi ihtimaline karşı beslenen yaygın korku (çünkü insanolu kutsal yasaklamaları hiçe say-mı, bu nedenle de dünya dışı varlıkların geri dönmeleri hâlinde cezalandırılacaklarına inanmı tır).

— Tanrılarını yatırtmaya yönelik ilk kurban kabilinden arma anlar (dünya dışı varlıklar 'evrimsel yardımlarına karşılık, genellikle bu tür arma anları kabul etmekte-dirler.)

— Bu day ve mısır gibi, mitolojilerde tanımlanmış ilk yiyecek maddelerinin kökeni.

— Eski dinsel sembollerle kültlerin kökeni (güne kültü, yıldızlar kültü, gökyüzünde uçan arabalar, gökkub bedeki tekerlekler, Ahid Sandığı ve Süleyman'ın Uçan Arabası gibi teknik makineler). Yeryüzüne, çizilen ve ancak uçan tanrılar tarafından görülebilir olan devasa figürler. Geleneklerin kökeni (söz gelimi başmelek (iblis) Lüsifer'in elindeki ateş saçan kılıç ile diğer başmelek Cebrail ile savaşması). Yerkürenin her tarafına yayılmış sayısız dinsel motifli kaya resimleri. •

— Eski zamanların dinsel ve kutsal heykelticikleri (mi ferli tanrılar, uzay elbisesine benzer giyimli figürler, kanatlar ve teknik aksesuarla donatılmış tanrılar vb.).

— Dünya dışı varlıkların onuruna bugün hâlâ devam etmekte olan kültlerin kökeni (Brezilya'da Kayapo kızıldirilileri, ABD Arizona'da Hopi kızıldirilileri).

Elbette bu tamamlanmış ve mükemmel bir liste değildir. Ben, yalnızca birkaç hayati noktaya de inebilme arzusundan yola çıktım. Ele tirmenlerim, gerçekten objektif olabilselerdi, insanlı ın bilinmeyen tarihine **uzanan** yollara açılan geçitlerle u rati imizi kabul ederlerdi.

Dünya dışı varlıkların geçmi imizin karanlık devirlerini aydınlatmaya gerekmediği ve gezegenimiz üzerindeki bir zamanlar mevcut oldukları teorisinin hiçbir eyi açıklayamayacağı e klindeki açık kapı bırakmayan katı yaklaşım, savunulacak bir ey olmaktan uzaktır.

Geçmişin çözülemeyen bilmecelerine uzanabilecek basit cevaplar nerededir? Tanrılar e ittir astronotlar kuramı, gerçekten de basit cevaplar getirdi i için mi i e yaramazdır? Homo sapienlerin genetik bir evrim sürecinde bilmem kaç milyonda birlik bir ihtimalin ortaya çıkması neticesinde evrime u radı m kabul etmektense, dünya dı ı varlıkların kendilerine benzeyen zeki yaratıklar meydana getirdiklerine inanmak çok daha «basit» de il midir? Üstelik gelenekler de bundan ba ka bir ey söylememektedir bize. Basit cevaplara ula abilmek yerine, ilk mitolojiler ve dinlerdeki (metinlerinde sık sık rastlanan teknik bilgilere ra men) anlatılanlara psikolojik uydurmalar gözüyle bakmak saçmalık de il midir? Dünya dı ı yaratıkların yerkürede bir zamanki varlı m kabul edecek olursanız (lütfen, hiç de ilse kuramsal bir deney olarak), o zaman, atalarımızı ruh doktorunun sedirine sürüklememize gerek kalmayacaktır. Ne var ki, bu olguyla yiizyüze gelip de kurcalamaktan sa, tarih öncesi devirler için devlerin varlı m toptan reddetmek çok daha kolaydır. Eski metinlerdeki devlerin izleri görmezlikten gelinemez, üstelik dünya üzerinde buldukları devirlere ait olan bu izlerin foto rafları da çekilmiştir. Zor bir soruya bu yöntemle yaklaşmak, hiçbir ekilde basit bir cevap olarak de erlendirilemez.

Mesleklerle ilgili olarak körlük, yalnız bilimsel çevrelerle sınırlı kalmayıp, hemen her alanda kar ımıza çıkmaktadır. Rahatsız edici yeni fikirler, genellikle toptan reddetmektedir. Uzmanlar, yeni fikir ve görüşlerin üzerine e ilmektense, tamamen saçma eski açıklamaların içinde gömülüp kalmayı ye tutmaktadırlar. Bundan 2500 yıl kadar önce, tanrılar, atamız EzekieFe öyle demi lerdir: «Görmek için gözleri olan, fakat görmeyenlerin ortasında, isyancıların evinde ikâmet ediyorsun» Bugün olsa, bu cümleye öylece bir ilâvede bulunulabilirdi: «Görmek için kanıtlara sahipler, fakat kullanmıyorlar!»

Gelelim ikinci iddiaya. Atalarımızın aptal ve tarih öncesi yapıları yapabilmekten çok çok uzak bir kapasitede bulduklarını hiçbir zaman yazmı de ilim. Ta tapmaklarla, Nazca **Vadisindeki** ekilerin dünya dı ı varlıkların elinden çıkmı oldu unu da söylemi de ilim. Ön yargılı muhaliflerimin kötü niyetli iddialarından ibarettir bütün bunlar.

Buna kar ılık, yapılı neden ve motifi olarak, söz konusu esrarengiz yapıların, 'tanrılar' tarafından gösterilen yapı teknikleri ile dünya dı ı varlıklara kadar uzatılabilece i görüşü nü destekliyorum. Ve bu görüşüm de uygun bir zeminde kaynaklanıyor. Dünyanın hemen her yanında rastlanılan bu usta eserleri ba ka türlü açıklayabilmek mümkün müdür? Kar ıla tırmalı doktrine göre, çe itli ilkel kültürler birbirlerinden tamamen ba ımsız bir ekilde geli mi , Paskalya Adalarından Bretanya'ya, nka öncesinden Britanya Adasına (Stonehenge) kadar, tamamen ilintisiz bir biçimde ortaya çıkmı tır.

Paskalya Adalarındaki, Sacsayhuaman'daki (Peru) ta yapıları ile Malta ve Çatalhöyük'teki (Türkiye) ve Baalbek'teki (Lübnan) aynı tarz üretim ile yüzyüze gelince, ister istemez u soruyla kar ı kar ıya geliriz: Bütün ustalarını aynı in a tekniklerini uygulamak üzere dünyanın çe itli kö elerine postalayan uluslararası duvarcılık okulu neredeydi? Üstelik, ortada ne gemi ne de uçak gibi düzenli bir ula m imkânı ne de «Günümüzün Megalitik Yapıları» türünden dergilere imkân sa layabilecek bir ileti m söz konusu de ildi.

Benim basit varsayımım:

Atalarımız, birbirlerinden tamamen habersiz bir biçimde, dünyanın çe itli kö elerinde, tapmak ve piramitler dikmek için devasa monolitler topladırsa, bu müthiş emek sarfına esas te kil edebilecek ortak bir motifleri ol maktadı r gerekir.

Peygamber Enok, sayfalar tutan bir takım astronomik

tariflerden yola çıkarken (büyük ihtimalle bunların anlamını o gün anlayabilmi de ildir), bütün bu bilgilerin, kendisine, gökyüzünün gözcüleri tarafından dikte edildi inileri sürer. Do rusu, bu gökyüzü gözcülerinin kimliklerini sormak kadar akıllıca bir davranı dü ünülemez.

Geçmi imizle ilgili bir takım gelenekler, cevaplandırılmaları gereken sorular sıralamaktadır. Ve ben buna ra - men atalarımızı budalalıkla suçlamıyorum. Tersine, son derece üstün zekâhjtolduklarını dü ünüyorum. Kuramıma getirdikleri ele tirilerin tamamen ötesinde, ilerlemelere kendilerini ustalıkla adapte etmi lerdir.

Atalarımızın kimlik kartının de ifre edilmesi için yapılan çalı malara gelince, maymunların, özellikle empanzelerin, meydana çıkarılmaya ba lı yaratıcı bir zekâya sahip buldukları, deneylerle kanıtlanmaktadır. Belirli bir deneyler dizisinde maymunlar yemek ve sularını alabilmek için belirli dü melere basmakta, ı ı ı söndürüp yakmakta, di er kafese geçebilmek için kapı kolunu açmak gibi e itimleri ba arıyla tamamlamaktadırlar.

11 Ekim 1978 tarihli Frankfurter Allgemeine gazetesinde öyle bir haber yer almı tır:

«Karadeniz kıyılarında, Adler yakınlarında 10 bin maymun için bir kent kuruluyor. Maymunlar, Deneysel Patoloji ve Terapi Bilimsel Ara tırmalar Enstitüsü'ne ait. Moskova'da yayınlanmakta olan haftalık *Nedelya'nın* haberine göre, mimar Vadim Adâmovich'in plânı 84 hektarlık bir arazi üzerinde bir laboratuvar ile hayvanlara meskenlik edecek kulübelere meydana geliyor. Her kulübede ık, akar su ve bambudan yataklar mevcut bulunacak. Duvarlarda plastik boyalar kullanılacak. Her kulübenin çitli açık hava alanı bulunacak. Nedelya'ya göre, maymunlar, imdiye kadar keödilerine ayrılmı en geniş arazide ya ayacaklar. Ve demir parmaklıklardan oluşan özel bir çit, maymunlar kentiyle dünyanın geri kalan kısmı arasındaki ili kilere set çekecek.»⁽⁴⁹⁾

Bu projeye ilgili olarak birkaç yıl içersinde yeniden haber alıp da sevimli atalarımızın kısıtlı da olsa belirli bir zekâ düzeyine ula tıklarını; insan benzerleri gibi bambudan zıfak yataklarına uzandıklarını muzları elleriyle yemeyip çatal bıçak kullanmaya ba ladıklarını, önemli ihtiyaçları için hijyenik biçimde WC'ye ba vurduklarını ve de kafesten kafese telefon görü meleri yaptıklarını ö renecek olursak, a ırmayalım.

Schweitzer Illustrierte, maymunları evcille tirmek için yürütülen çalı malara öyle yer veriyor.⁽⁵⁰⁾

Di i goril Coco, San Francisco Hayvanat Bahçesinde 4 Temmuz 1971 tarihinde^diinyaya geliyor. Penny Patterson adlı genç bir bayan, Coco'yu alıyor. Ve yedi yıl kadar sonra, Coco, sahibesinden, belirli istek ve emirleri ifade eden 350 kadar kelimeyi hakkıyla ö renmi bir düzeye ulaıyor. Ö retmeni Penny, öncelikle sa ır dilsiz alfabesini a ılamaya çalı yor Coco'ya. Ve yedi yılın ardından, Coco, söz konusu i aretlere tam bir hakimiyet sa lıyor. Son olarak Coco, Michael adlı erkek bir gorille dünya evine giriyor. Artık tek bir konu kalıyor geriye. Do acak yavrular, analarının e itim görmü zekâsını alacaklar mı, yoksa Bayan Patterson, ana okulu e itimini yenilemek zorunda mı kalacak? Her türlü ıkta unutulmamalıdır ki, yalnızca bir tek maymun e itilmi tir; bütün bir maymun sürüsünün davranı ı de i tirilmi de ildir!

empanzenin zekâsı pek fazla geli tirilememektedir, Senegal'deki bir av hayvanları rezervasyonunda, empanzelerle rehabilitasyon programı uygulayan bir Maymun Okulu⁽⁵¹⁾ mevcuttur. 1968 yılından bu yana Stella Brewer, ana babasını kaybetmi ya da hayvanat bahçesi ve sirk gibi insan etkisi altındaki yerlere dü mü empanzeleri alarak, yeniden cangıla dönü artları için hazırlamaktadır!

Böylece, insan çaba ve ö retimi altına girmi maymunların bir parça zekâ kullanmaları gerekmektedir. Özel dü melere basmak, belirli kelime ve ekilleri anlamak ve kendi çevresinde ya am sürdürebilmek, ö retilmeye çalı ılmaktadır.

Bütün bunların hiçbiri, maymunların kendi giri imiyle gerçekleşme mi de ildir. Biz insanlar, ö retmenleri durumundayız. E itim gören bu empanze ve goriller birkaç nesil sonra belirli ölçüde bir ba ımsızlık kazanırlarsa, yarım yamalak da olsa mantık içerisinde konu abilir ve bir çe it uygarlık meydana getirebilirlerse, biz insanlar, onların varlık düzeni içerisinde 'tanrılar'm rolünü oynamı olacağız. Onlara bilgiyi ve gelişmeleri için temelleri veren bizleriz. Bu dü ünen maymunlar açısından zeka ve güç sahibi bizler olacağız. Bütün bunlar, bu i i tezgahlayanların kafaların dakinin tamamen tersini kanıtlamaktadır, kanunca. Böylece maymunların zamanın akı ından ba ımsızlıkları de il, tersine bu akı içerisinde dı güçlerden etkilenebilmeleri kanıtlanmı olmaktadır!

Bu benzetmeden hareketle, insan zekâsıyla ilgili gelişme üzerinde karar vermeyi, okuyucularıma bırakıyorum. Ya *bizim* e itmenlerimiz kimlerdi?

Ve nihayet, gelelim üçüncü noktaya* Tanrılar e ittir astronotlar kuramı tehlikeli midir? İnsanları, sorunlarına ancak dünya dı ı yaratıkların çözüm bulacağına inandırarak, ömürleri boyu beklemeye itebilir mi? Bütün saldırılar arasında en çok geri zekâ ürünü olanıdır bu. Bu yalanı destekleyen herkes, 'yukarıdan yardım' vâdeden kurulu dinlere saldırıda bulunmu olur. u sükûn verici dü ünçeye ne demeli: «Tanrı ihsan eder.» Temel dinsel grup ve mezheplere ba lı çocuklar, Pazar Okullarında ne ö reniyorlar? «Kapıyı çal, sana açılır.» «Murad insandan, takdir Tahri'dan.» «Dile, verilsin.» «Ruhta fakir olanlara ne mutlu; Çünkü gökyüzünün melekûtu onlar içindir.»

Her ne kadar bir mafi doktrini de ilse de, kadehin reddi gibi bir tehlike veya kinin kendi güçlerini küçümsemesi veya kararlan kesin tanımlanmamı ba ka varlıklara bırakması gibi sapmaların, «tanrılar e ittir astronotlar» kuramında yeri yoktur. Ve buna ra men iddia ediyorum ki, dünya dı ı varlıklar geri döneceklerdir!

Hıristiyanlar, Efendi'lerinin dönü ünü beklerler. n

cil de, büyük bir güçle ve azametle dönece ini, bulutlarda oturarak hüküm verece ini söyler.

Bu geri dönü umutları, 2000 yıl önce, sa Yahudilerin arasındayken de mevcuttu ve Mesih'in bekleni i ekinde ifade ediliyordu. sa'yı kurtarıcıları olarak tanımadılar.

Tevrat'ta, gökyüzünün bekçileriyle birlikte ebediyen kaybolan Tufan öncesi peygamberi Enok ve ate ten bir araba içinde bulutlara karı an lıyas gibi kiniler mevcuttur. Geleneksel ö retiye bakılırsa, Enok ve lıyas, burada ölmek için geriye döneceklerdir.

Uzaya çıkı ından önce, Bep Kororoti de, bir gün geri dönece ini vâdeder. Brezilya'da Rio Fresco'da ya ayan Kayapo kızılderililerinin 'tanrı' olarak taptıkları, 'uzay sava çısı'dır. Arizona'daki Hopi kızılderililerinin tanrısı Kachina da, vedala ırken, bir gün geri dönece ine ilikin söz vermi tir.

Beyaz Fatihler nka mparatorlu u'na ayak bastıkları sırada (1542/25) co kuyla selamlanmı lard* Çünkü gelenek, günün birinde tanrıların geri döneceklerini vâdediyordu. Dinsel ba nazlıkları içinde, nkalar, Altın delisi Francisco Pizarro komutasındaki spanyol güruhunu, geri dönen tanrılarını sandılar. Orta Amerika'daki Aztekler de aynı yanılgıya dü tüler. 1519'da Hernando Cortez o zamanlar Amerika'nın en büyük kenti olan Tenochtitlan'a yana ınca, Azteklerin kendisini uzun zamandan beri bekledikleri tanrılarını sanmaları, i ini son derece kolayla tırmı oldu. 1778 yılında denizci James Cook Havai adalarını kefederken, yerliler, Cook'u altın saçlı tanrılarını «Lono» sandılar ve evine döndü ü için ökrettiler.

Eski geleneklerde, bu tür ba layıcı vaatlerde bulunanlar ne tip tanrılardı? Bunlar buluttan ruhlar veya hayâl ürünü fantomlar olamazlar. Gökyüzünden inen ve atalarımızın arasında ya ayan fizik bedenlilerdi. Fakat öylesine üstün vasıflara sahiptiler ki, tanrılarının gücü ile özde tutu

uyorlardı. Gökyüzüne do ru yola çıkarken verdikleri sözler de, son derece do al kar ılandı.

Dünya dı ı varlıkların geri dönecekleri vaadi, saçma ve anlamsız mıydı? Hayır. İk hızıyla uçan düzeydeki bir uygarlı ın, zamanın akı ıyla ilgili fizik yasalarının bilgisine sahiptiler. Dünya üzerinde yıllar binlerle ifade bulurken, kendileri için uzay gemisinde yalnızca birkaç yıl geçmi olacını biliyorlardı. Dünya dı ı varlıklar geri dönü sözü verebilirlerdi, çünkü bunu istiyorlardı da!

Dünya dı ı varlıklar, geri dönü lerinde ne bulacaklarını umuyorlardı?

Kendi budalaca dogmalarını birbirine kabul ettirebilmek için sava an insanlarla dolu bir gezegen mi? Zekânın kutsal mirasını unutan, yanlış kullanan veya yüzüstü bırakan uysal ve aylak insanlar mı? Tanrılar, ileri bir teknolojiye, atomik santrallere ve uzay gemilerine eri mi geli mi bir gezegen mi, yoksa kasvetli ma ara kovuklarında gaz lambasının ı ında oklarını sivrilten bir Ta Devri Kültürü mü bekliyorlar? Bireylerinin birbirlerinin varlığına tamah etti i bir toplum mu yoksa kendilerine verilmi de erlere sahip çıkmı , emirlere sadık, yüksek ahlâklı bir toplum mu bekliyorlar?

Hangi emirler?

nsano lunun izleyece i yol ve hedefler Tevrat'ta en açık biçimde ortaya konmu tur:

«Ve A^h onları mübarek kıldı; ve Ai ıa onlara dedi: Semereli olun ve ço alın, ve yeryüzünü doldurun, ve onu tâbi kılın: ve denizin balıklarına, ve göklerin ku larına, ve yer üzerinde hareket eden her canlı eye hâkim olun.»

Tevrat, Tekvin, 1, 28

Dobra dobra açıklanmı bir görev da ılımıdır bu. Hayvanların krallı ını ve yeryüzünü —oksijen, su, madenler, petrol vb.— gibi tüm zenginlikleriyle kendi tasarruf ve iktidarımıza tâbi kılmak için insan zekâmızı seferber edece iz.

Tevrat'taki emirleri veren tanrıya ister idrak olunamaz ve kadiri mutlak bir ruhsal mekanizma, ister dünya dı ı bir varlık gözüyle bakalım, önemli olan udur ki, bu tanrı veya tanrılar insanlardan çok çok üstündüler. O veya onlar, «ço alın» emrinin nüfus fazlalığına, yiyecek ve giyecek darbo azlarına, özetle ancak zekâ ile üstesinden gelinilebilecek tıkanıklıklara yol açacağını biliyordu, biliyorlardı. Bu nedenden ötürüdür ki, insano lunu sorunlarını çözebilecek bir zekâ ile donattılar. Ve bu nedendir ki, u cümlede verilen vaadi anlayabiliyoruz:

«...bir kavındırlar... ve imdi yapmaya başladıkları ey budur; ve irridi yapmaya niyet ettiklerinden hiçbir ey onlara men edilmeyecektir.»

Tevrat, Tekvin, 11, 6

Ve bizler, sorunlarımızın üstesinden gelebilecek zekâyâ sahip bulduğukça, ba parmaklarımızı döndürerek bir kö ede oturup, dünya dı ından bir yardım beklememize hiç gerek yoktur!

Tevrat'ta tanrı'dan tekil olarak söz edilir. Benim «tanrılar» ekindeki yaklaşı mım, kabulü imkânsız bir hile midir?

Orjinal branice metinde 'tamı' kavramı için ço ul kavramı olan «Elohim» kullanılmaktadır. Ço ul kavramının önündeki fiil ise, tekil olarak çekilmiştir. Söz gelimi: «Ve tanrılar insanları kendi suretlerinde yarattı.» Fiil tekil hâlde olunca, çevirmen de ço ul kavramı «Elohim» i tekile dönü türerek 'tamı' yapmıştır. Ne var ki, uzman din bilimciler, tekil fiil ile ço ul 'Elohim'in bir araya getirilmesindeki kabulü zor bile ime özellikle dikkatimi çektiler. O zaman öyle olacaktı çevri: «Tanrılar insanları kendi suretlerinde yarattılar.»

Emirlerinin tutulmasının felâket getirici sonuçlarını bilmi olmaları gerekti ine göre, 'tanrılar' nasıl oldu da in

sanlara ço almayı ve yeryüzünü kendilerine tâbi kılmayı emrettiler? "

Tanrılar, açık buyruklar bırakarak ilkel insanlığı terk ettiler. Bu emirler tutulsaydı, daha halim selim ve yumuşak davranışlı bir uygarlık, güvenceli bir gelecek ve de yüksek düzeyde bir kültür söz konusu olabilecekti. Tanrıların atalarımıza verdikleri on emir, Çıkış bölümünde 20'inci sûrenin 2 ile 17'inci âyetlerinde; Tesniye Bölümünde beinci sûrenin 6 ile 21'inci âyetlerinde geçmektedir. Ve Tevrat tercümesine göre her emir «...mayacaksın» emir kipi ile vurgulanmaktadır. İbranice kavram her iki anlamı da kapsadığı için, aslında «yapmak istemeyeceksin» şeklinde bir çeviri de mümkün olabilir.

Geçmişte bir peygamber tarafından telkin edildiğini göz önüne alacak olursak, on emirin, gelecekte, tanrıların dönüşüne ilkin yeni bir duruma işaret ettiğini anlıyoruz.

İlk emir şöyle der:

«Kendin için herhangi bir oyma put, yukarıda göklerde olanın, yahut aşağıda yerde olanın, yahut yerin altında sularda olanın hiçbir suretini yapmayacaksın.»

Dünyadaki varlıklar, her eye gücü yeten ölümsüz tanrılar olmadıklarını gayet iyi biliyorlardı. Büyük ihtimalle onlar da, en uygun deyimle bütün dinlerde 'tanrı' olarak ifade edilen bir üstün kuvvete ibadet ediyorlardı. Masum atalarımız tarafından 'tanrı' olarak görüldüklerinin farkındaydılar ve bu nedenden ötürü de kendileriyle erileşme yüce varlık arasında bir ayrım yapmak istediler. İlerki nesillerin tahta, plâstik gibi nesnelere tapınmalarını önleyebilmek için, tanrı suretleri yapılması konusunda kesin bir yasak koydular. Peki sonra ne oldu? Dünyadaki varlıklar uzayın derinliklerine açılır açılmaz, insanlar emirleri hiçe saydılar. Hemen her uygarlıkta ortaya çıkmış buldu

nan her din, tanrıların suretlerini yaptı ve çetireli adlar yakılarak yücelttiler. Bu emirlere bağlı kalan ve hiçbir şekilde suretlere hoş görü göstermeyen benim bildiğim tek din, slâmiyet'tir.

Dördüncü emir şöyle der:

«Babana ve anana hürmet et, tâ ki günlerin uzun olsun...»

Hiç üşesiz, bütün uygar insanlar tarafından riayet edilen tek emir bu olsa gerektir.

Bu uzun yaşam vaadini oldukça ilginç buluyorum, çünkü günceldir, aktüeldir. Ebeveynine hürmet eden bir kişi neden uzun yaşasın? Modern araştırmalar sonucunda ilk kez ortaya çıkan bir imza söz konusu de il midir? Ebeveynin sıcaklığıyla geçen bir çocukluk evi, barınma ve güvenlik dolu havasıyla olumlu bir ruhsal etki yaratmaktadır. Bunun tersi durumlarda ise, insan mutsuz olmaktadır. Modern araştırmalara göre, ruhsal sıkıntılara maruz kalan bir insanın kansere yakalanma riski çok daha yüksektir. Bu nedenle, bu emrin tutulması, daha uzun bir yaşam vâdetmektedir.

Beşinci emir sekizinci arasında kalan emirler basit ve açıktır ve bu emirlerin tutulması durumunda, yeryüzü cennete dönüşecektir:

Katletmeyeceksin.

Zina etmeyeceksin.

Çalmayacaksın.

Komunaya karşı yalan söylemeyeceksin.

Gerçekten de barınma ve mutluluk yoluna uzanan basit bir formüldür bu. İnsanlar tanrıların bu zekice yasalarına bağlı kalabilseler ne kadar harikulade olurdu! Herhangi bir bahane yüzünden insanın insanı öldürmediği bir dünya. Savaşlar ve jenosidler ortadan kalkmış. TV'de ne e saçan haberlerden öte bir şey rastlanılmıyor. Evet, barınma denilen nesne, gerçekten de bundan binlerce yıl önce programlanmıştı.

«Zina etmeyeceksin...» Bu emrin, yayınlandı ı zaman- da bile pek fazla dikkate alındı ını sanmıyorum. Sınırsız özgürlük fikriyle sarho olmu günümüz insanları, bu konuda pek bir şey duymak istemiyorlar. E er bir ba ka yıldızdan gelen bu emre itaat edebilseydi, bu kadar çok göz- ya ının dökülmesi engellenir ve de bu denli büyük felâket- lerin do masına hiç gerek kalmazdı!

«Çalmayacaksın» emri tutulabilseydi, «Tanrıya ü- kü» diye sevinç çı lıkları atabilirdik. Kapılarda kilit ol- mazdı, polisler emekliye ayrılırdı, çantaların ve ceplerin özenle dü melenip fermuarlanmasına gerek kalmazdı... çünkü hırsızlık denilen olay kalkmı olurdu ortadan. Ne var ki, realite, bu iyi emri, ula ılmaz bir ütopyaya dönü - türmü tür.

«...yalan ehadet etmeyeceksin.» nstanların dü üne- bilme yetene ini kazandıkları ilk günden bu yana, kimbilir kaç milyon insan yalan ehadet yüzünden ne sıkıntılar çek- mi tir? Kimbiler kaç milyonluk bir zaman boyunca, insan- lar, kom ularının aleyhine yalanlar sıralayıp durmu lardır? Her gün ve hiç durmadan çi nenen bir yasadır, fakat bu kötü bir yasa oldu u anlamına gelmez.

Dokuzuncu emir, engin bir tecrübe sonucunda formü- le edilmi e benzemektedir:

«Komunun evine tamah etmeyeceksin; komunun karısına, yahut kölesine, yahut cariyesine, yahut ökü- züne, yahut da e e ine, komunun hiçbir eyine tamah etmeyeceksin.»

Ne denli uzak görü lüymü bu tanrılar! Zekâ verdik- leri varlıkları ne kadar iyi tanıyorlarmı ! Toplum hayatının en büyük tahripçisinin kıskançlık oldu unu gayet iyi bili- yorlarmı .

Kıskançlık zehrinin tuzakları, insanlık tarihinin uzan- dı ı bütün yollarda kö eba larına yayılmış tır. Açık veya giz- li olarak, bir takım taraflarca savunulmamı mıdır? Di er insanların zorlu u ra lardan soma kazandıkları ellerinden

alınarak yeniden da ıtılmalı! Bu tür yakla ımların bütün kenar cilaları kazınacak olursa, toplumlar ve fertler ara- sındaki çeki melerin temelinde yatan kıskançlık de il mi- dir? Evrim konusunda bilgileri sayesinde, tanrılar, hangi yasaları ve neden vermeleri gerekti inin bilincindeydiler.

Geçmi i ve gelece i u ana tercih etme gibi bir tutu- culuktan tamamen uzak bir biçimde, özellikle ısrar ediyö- rum ki, bu basit addedilen on tane emir tutulacak olsaydı, dünyamızın cennete dönmesi i ten bile de ildi. Bu eski emirler, toplum hayatı için gerekli olan bütün ön ko ullan içermektedir. 'E er'ler ve 'fakat'lara yer verilmemi tir. s- tenildi i kadar akılcı yakla ılsın, getirdi i yasaklamalar bakımından, dünya üzerinde bu denli az ve öz olabilen ba ka hiçbir yasa dizisi mevcut de ildir.

Yalnızca, ben ümit etmek isterim ki, tanrılar günün birinde bir ara tırmaya girmesinler de, bu muhte em plân- larının ne hâle geldi ini görmesinler.

Evet, dünya dı ı varlıklar, geri döndüklerinde neyle kar ıla mayı bekliyorlar? Kararsız ve güvenilmez bir takım ilerlemeler arzeden toplumumuzun durumuna nasıl bir tep- ki gösterecekler?

Güne sistemimizin koordinatları uzay gemilerindeki bilgisayara depolanmı ve hedef olarak da gezegenimiz dün- ya programlanmı tır. ster uzay gemisinin ilk mürettebatı birkaç yıl daha ya lı olarak, isterse de yeni bir nesil geri dönü vaadini yerine getirsin, farketmeyecektir. Yerlileri e iten ve yardımcı olan ilk koloni kurucularımıza benze- yen bir durumdur bu. Emirleri yerine getirilirse, övgü ve te ekkürlerini esirgemez, e er durum bunun tersi ise sert tedbirlere ba vururlardı.

Herhangi biri çıkar da, dünya dı ı varlıkların asla bi- zim sömürgeciler gibi dadanmayacaklarını ileri sürecektir olursa, bu gerici bir dü üncenin ürünü olur. Ve bu görü sahibini dü tü ü yanılığ ı konusunda ikna etmeye çalı ırım.

öyle ki, 'tanrılar', zekî insanı, kendi suretlerinde meydana getirmi lerdir. Dü ünce sürecimizin, bu eski atalarımıza benzeme nedeni de burada yatmaktadır. Gelenekler, bu

'tanrıların' dünyamızın tarih öncesi sakinlerine pek de kadife eldivenle yakla madıklarını vurgulayan örneklerle doludur. Koskoca kentleri, ya mur gibi gökten ya an ate ve kükürt ile, selamsız sabahsız ortadan kaldırmı lardır. Sümer destanı Gılgamı ve Tevrat'ın Nuh Tufanı ile ilgili bölümlerinde görüldü ü gibi, öfkeye kapıldıkları zaman, kuluçka ürünlerini suda bo maktan bir an bile kaçınmamı lardır. Dünya dı ı varlıkların, günümüzde de böylesine sert ve insafsız davranıp davranamayacaklarını sormalıyız kendi kendimize.

Zaman, enerji vasıtasıyla yönlendirilebilir. Sınırsız enerjiyi tasarruf edebilen bir ki i, zaman faktörünü yanma alarak, arzuladı ı her eye eri ebilir. Dünya dı ı varlıklar, günümüz uygarlı nı bakteri sa ana ı yoluyla yok edebilecekleri gibi, uygarlı ın belirli bir düzeye eri mesini de bekleyebilirler. Dünya dı ı varlıklar ola anüstü bir enerji kitlesine sahiptirler; uzay gemilerini bu enerjiyle yükleyerek, ba ka güne sistemlerine uçabilmektedirler. Ve uzay gemisinin hız derecesine ba lı olarak, yalnızca birkaç yıl yalanırken, dünyamız üzerinde onbinlerce yıl geçip gitmektedir. Ve geri döndüklerinde, yeni bir uygarlık filizlenmektedir. Bu nedenden ötürüdür ki, dünya dı ı varlıklar, «sömürge faaliyet»lerinin arzu edilmez ürünlerini, zaman zaman rahatlıkla bertaraf etmekte bir sakınca görmemektedirler. Çünkü zaman faktörünü yanlarına almı lardır.

Geri dönen 'tanrıların' öfkelerini nasıl yatı tırabiliriz? Üstün teknolojileri kar ısında korku duymamızı sa layabilmek için, onların düzeyine yeti me ansımız yok mudur?

İk emir, yeryüzünü kendimize tâbi kılmamızı söylemektedir. Ve insandan semereli olup ço alması istenmektedir. Semereli olmak ve ço almak, aynı anlama gelmemektedir. Bu iki farklı emirden semereli olmaktan büyümeyi,

ço almaktan da daha geni bir tabakaya yayılmayı anlıyoruz.

E er dünya dı ı varlıklar bize zekâlarını a ıladırsa, 'semereli olmak' zekânın geli mesini ve özellikle bilimsel merak yoluyla, zekâ yoluyla elde edilen bulular kastedilmektedir. Ve dünya dı ı varlıklarca a ılanan bu zekânın ürünü olan bilimsel merak, gezegenimizdeki enerji kaynaklarının ortaya çıkarılması ile kanıtlanmı olmaktadır.

Gezegemimizin ya malanı ıyla ilgili olarak hiç durmadan uyarılarda bulunan o bo uk sesli erkekler korosunu biliyorum. nsan zekâsını bu kadar noksan bir biçimde derlendirmeleri kar ısında da esef duyuyorum. Çünkü pratikte, azalan her hammadde, bir ba kası ile ikame olunmaktadır. Netice son derece basittir. Bir hammadde ne kadar az ise o denli de er kazanmakta, giderek azaldıkça de eri o ölçüde artmakta ve günün birinde pazardan kaybolmaktadır. te tam o anda, zeki insano lu, aynı etkileri bir ba ka malzemeyle de sa layabilece ini hatırlamaktadır. Ve insano lu daima i in içinden çıkmasını sa layacak bir çözüm yolu bulacaktır. Günümüzün benzinle çalı an tüm motor ve ürünleri rahatlıkla hidrojene kaydırılabilir. Özdeyi te oldu u gibi, i ba a dü ünçe, buluları do uran dü ünçe ana kendini göstermi ve kullanılmı madenleri yeniden i leme süreci ortaya çıkmı tır. Her türlü süprüntü ve artıktan, tamamen farklı ya da yeni bir nesne elde edilebilmektedir.

Geminin doktoru Dr. Robert Mayer (1814-1878) «enerji dönü üm yasası»nı bulmu tu. Bu yasaya göre, evrendeki toplam enerji daima sabit kalıyor, yalnızca birbirine dönü mekle kalıyordu. Werner von Braun da öyle yaşıyordu:

«Bilim, hiçbir nesnenin iz bırakmadan kaybolmadığını belirlemi tir. Do a, yok olu tanımaz. Yalnızca de i iklik ve dönü ümdür söz konusu olan.»

ster tek tanrıdan, ister benim dünya dı t tanrılarımından gelsin, insano lunu yönlendiren yükümlülük hep aynı olagelmi tir. Tanrı'yı veya tanrılarını taklit edebilmek için, yeryüzünü tâbi kılacak ve semereli olacaklardır. Bu açıdan bakılırsa, ileri teknolojiye çamur atmak, kaynaklarımızın tüketilmesine kar ı çıkmak, atomik gücün kullanımını engellemek; eski misyonumuzu tersine çevirmek ve harakiri yapmakla özde tir. Oysa bize yüklenen kutsal misyon bamba kadır.

nsanlık, tanrıların dönü ü için ahlâkça, teknikçe kendi kendisini hazırlamalıdır. Mükemmel bilgeli in ifadesi olan On Emir, yeniden ba tacı edilmelidir. Zekîce meraklılı ı mıza, tanrılar tarafından öngörülümü bir de er gözü ile bakılmalıdır. Ultra modern bir programla dünya üzerinden açlı n kökü kazanabilir, sava lar ancak geçmi te kalan acı birer anı haline getirilebilir ve daha önemli çalı malar ütopya olmaktan çıkabilir. Dünya dı ı varlıkların bizi e it ortaklar olarak kabul etmeleri, ancak onların suretine gerçekten benzememizle mümkündür. Bu akideleri ortaya koyarak bir bir sıraladıktan sonra, hâlâ ortaya atılıp da, «tanrılar e ittir astronomlar» kuramının insanları tembelle ve gökyüzünden yardım dilenmeye itti ini öne sürecekleler çıkacak mıdır? Bu kuram yapıcı ve pozitif noktalarından kavranacak olursa, insanlık, ilerlemecilikle kutsanımı barı çı bir gelece e do ru yol alabilir. Böylece, daha uzunca bir zaman «tanrıların dönü ü» nden korkulmasın gerek kalmayacaktır. öyle veya böyle bugünkü haliyle dünyamız güven duygusu uyandırmaktan oldukça uzaktır. Ve bu durumu de i tirmek bize dü mektedir.

Yüce J.W. Goethe'yi bir an hatırlayalım:

«Anlamadıkları eylerle alay eden fnsanlara kar ı ba ırlıklık kazandık.»

www.webturkiyeportal.com

RESM KAYITLARDAN

Der Spiegel Dergisi 1978 yılının son sayısı olan 52 numaralı nüshasında «Astronomi: Kosmos'un Yeni Bir Senaryosu» ba lı ı ile 14 sayfalık bir rapora yer verdi.

Kitaplarımın dikkatli okuyucuları, bu özlü makalede, bir çok «eski dostlar»a rastladılar.

Bu kitabın son sözü olarak da, gerçekten kayda de er içeri i nedeniyle, yine Der Spiegel'de yayınlanmı (Sayı 1/1979) bir makaleyi aktarmak istiyorum. Kitap ve konferanslarımda hiç durmadan tekrarladım, dünyadı ı zekî varlıklarla ilgili ara tırmalara, bilimin tüm ilgili bran larının katılmaları gerekti i ekindeki önerim, sanırım en sonunda bir yansıma sa lamı oluyor:

Kozmik Ara tırma

«"Uzaydaki... sözde daha üstün bir uygarlıkla le tim kurulmasından daha çok korku verici bir kinci kâbus hayâl edemiyorum." Bu sözler, Harvard'lı biyolog ve Nobel ödülü sahibi George VVald'a ait olup, iki ayda bir yayınlanan ve yabancı zekî varlıklarla ilgili ara tırmalara yer veren yemini bir dergiden alınmı tır. Kozmik **Ara tırma** adlı bu dergi, bu Ocak ayı itibarı ile yayına girmi olup, ABD dı ı yıllık abonesi 16 Dolar'dır ve ciddiye alınabilecek bir yayın organıdır. Yazı i leri büroları Ohio Devlet Üniversitesi'nin Radyo Rasthanesi'nde olup, yazıyla katkıda bulunanlar arasında Cambridge Üniversitesi'nden Britanyalı astronom Martin Rees, Sovyet Bilimler Akademisi Uzay Ara tırma Enstitüsü'nden Nicolai Kardachev ve Amerikan Dünya Dı ı Zekî Yaratıkları Ara tırma programı (SET) müdürü John Billingham gibi ciddiye alınmaklıkları gereken kalemler mevcuttur. UFO kaprisçileri için olmasa da, bilimde fantaziye özlem duyanlar için oldukça iyi çarı ım yapan bir kadro.»